

SYNODALIA DECRETA

Ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino
D. HYACINTHO DE CALCE
Patritio Salernitano, ex Clericis Regularibus, Examinatore Synodali in alma Urbe, Antistite Arianensi, & Regio Consiliario;

Ædita sub die decimo mensis Maii 1714. Festu Ascensionis Domini, & subsequentibus diebus undecimo, & duodecimo ejusdem mensis, & anni.

CUM ASSISTENTIA REVERENDISS. DOMINI
D. ROSARII RICCIO PEPOLI
U. J. D. Prothonotarii Apostolici, Canonici Laurinensis, ejusdem Illustris. & Reverendis.
Domini in spiritualibus, & temporalibus
Generalis Vicarii.

NEAPOLI, Ex Typographia Dominici Roselli 1715.

Superiorum Licentia.

EDICTUM

CONVOCATIONIS DIOECESANÆ SYNODI.

Hyacinthus de Calce ex Clericis Regularibus Examinator Synodalis in Alma Urbe, Episcopi Arianen, Regiusque Consiliarius.

AD Sanctæ Arianensis Ecclesiæ regimen meritis licet in paribus æternæ providentiæ inserutabili arcano assumpti præcipua Nostra cura, & sollicitudo fuit gregem Christi cruore redemptum, nobisque concreditum in æternæ salutis viam dirigere. Pro his votis adimplendis, per decem, & septem annos Præfulatus Nostri complures Sanctos Visitationes habuimus, ac Diocesanam Synodum duodecies celebrare curavimus, ut Oves aberrantes à via in Culam Domini manducarent de verbo veritatis; tandem aliam Diocesanam Synodum ad effectum, quo supra Dei adiutorio, & sub auspicijs purissimæ, semperque Virginis Mariæ Deiparæ, Sanctorumque Othonis, & Elzearij nostræ Ecclesiæ Patronorum, ad divini Cultus augmentum, Ecclesiasticorum reformationem, gregisque Nostri salutem celebrandam indicimus sub die decimo mensis Maij 1714. festu Ascensionis Domini, & duobus alijs diebus sequentibus. Propterea Universas Civitatis Nostræ Dignitates, & Canonicos, Parochos, totumque Clerum, cum Archipresbyteris, Abbatibus, Sacerdotibus, cæterisque Ecclesiasticis de tota Nostra Diœcesi, qui de Jure, & consuetudine Synodali cetui intervenire tenentur in Domino monemus, & monendo, sub pœnis à Sacris Canonibus inflictis, aliisque arbitrio Nostro, mandamus quatenus diebus supra statutis habitu, & tonsurâ ordinis convenientibus veste talari nitidis superpelliceis, & insignijs Ecclesiasticis, ut de more Ecclesiæ

nostræ Cathedrali Arianen præsto, paratique adsint; neque vice eorum aliquem mittant, nisi ex Causa legitima à Nobis approbanda. Nec ante Synodi finem, nisi enarrata causa, & cum Nostro beneplacito. Nè verò, dum Parochi Nostræ Diœcesis è residentia, hac de causa absent animæ ipsis commissæ detrimentum patiantur earum curam Sacerdotibus idoneitate pollentibus commendent. Et ut hæc actio tam Sancta Divino directâ afflatu prosperum successum spondeat, volumus, ut singulis diebus Dominicis à præsentium publicatione, usq; ad celebrationem Synodi tam in Ecclesia Nostra Cathedrali, quam in alijs Ecclesijs Collegiatis, & Parochialibus tum Civitatis, tum Diœcesis ora competenti Sanctorum litaniz recitentur; ut hæc sancta Operatio, Dei adiutorio incipiat, & cepta finiatur.

Præterea in Domino ferventer hortamur, Gregem Domini nostræ Custodiæ commissum, ut assiduis precibus à Deo Nobis auxilium implorent in ijs decernendis, & exequendis, quæ ad Cleri, & Populi æternam salutem fuerint necessaria. Ut autem ignorantiz causa à nemine allegari valeat mandamus, hoc præsens edictum ad valvas Nostræ S. Cathedralis Ecclesie, aliarumque Parochialium Ecclesiarum Nostræ Diœcesis affigi, cuius affixio omnes, & singulos, quorum interest afficiat, ac si cuiquam ipsorum personaliter foret denunciatum. Datum Ariani ex Nostro Episcopio hac die 20. mensis Aprilis 1713.

HYACINTHVS EPISCOPVS ARIANENSIS.

D. Dominicus Albanese Secretarius.

APERITIO SYNODI.

Prima Sessio Synodalis die decima Maii festu Ascensionis Domini hora decima tertia Illustrissimus, &
Re-

Reverendiss. Dominus Episcopus Cappa indutus, pro-
 cedente Clero Diœcesis totius, & Civitate, ac Para-
 this cum stolis, Canonicis Collegiatarum Ecclesiarum,
 postea Canonicis Cathedralis Ecclesiæ ad Cathedralem
 ipsam descendit, & postquam aliquantulum oravit,
 accessit ad Tronum, ubi Pontificalibus indutus præ-
 missa celebranda, ipsam missam celebravit voti-
 vam de Spiritu Sancto, quâ finita, ac depositis omnibus
 missæ paramentis Illustrissimus, & Reverendissimus Do-
 minus in suo Trono sumpsit Pluviale rubrum, Mitram, &
 Baculum, & ascendens ad altistorium in medio Chori di-
 spositum genuflexus intonavit antiphonam, *Exaudi nos,*
 cantorum scola prosequente, eoq; postea in altistorio se-
 dente, & omnibus confidentibus cantatus fuit Psalmus
 68. *Salvum me fac Deus,* prout in Pontificali: Post Psalmum,
 & antiphonam repetita Illustrissimus Dominus sur-
 gens deposita mitra, altare versus recitavit orationem, *Ad-
 sumus Domine;* his peractis Canonicis Diaconus accēpta
 benedictione cantavit Euangeliū convocatis Iesus, ut ex
 Pontificali, quò completo flexis genibus fuerunt à canto-
 ribus cantate litaniæ, & ad verba, ut hanc Synodum vi-
 sitare, disponere, ac benedicere digneris, Illustrissimus,
 & Reverendissimus Dominus surgens Synodum bene-
 dixit, & in fine stans altare versus recitavit orationem,
Da quesumus; his cæterisque, prout in Pontificali pe-
 ractis Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus ante al-
 tare genuflexus intonavit Hinnū, *Veni Creator Spiritus,*
 quo expleto resumpta mitra sedit in altistorio, & allocu-
 tus est illa verba Pontificalis, *Venerabiles Fratres.*

Post hæc Reverendiss. Dominus V.I.D. Prothono-
 tarius Apostolicus D. Rosarius Riccio Pepoli Canonicus
 Laurinensis, & Generalis Vicarius accedens ad Illustris-
 simum, & Reverendissimum Dominum Episcopum de-
 tulit ei Codicem Sacrosancti Concilii Tridentini, necnon
 præliminaria decreta Synodi, quæ ab eodem Illustrissimo,

& Reverendissimo Domino tradita fuerunt . Admodum
Rev. D. Dominico Albanese Rectori Parochialis Ecclesiæ
S. Joannis Evangelistæ Arianensis Synodi Secretario, qui
his reverenter acceptis loco solito, & consueto sequentia
Decreta alta voce denunciavit.

DECRETVM PRIMVM.

De Synodi Inchoatione.

IN Nomine Sanctissimæ Trinitatis Patris, Filii, & Spiritus Sancti. Nos Hyacinthus de Calce ex Clericis Regularibus Examinator Synodalis in Alma Vrbe, Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Arianensis, Regius, que Consiliarius,

Ad Omnipotentis Dei, Gloriosissimæ, semperque Virginis Mariæ, Sanctorumque Othonis, & Elzearii, & aliorum Sanctorum Nostræ Cathedralis Ecclesiæ Patronorum laudem. Hanc Nostram Diocesanam Synodum incipimus, & inceptam esse volumus. Ipse enim Christus, qui hodierna die gloriosus ad Cælos ascendit, suis sanctissimis meritis supernæ claritatis lumen Fidelium mentibus ab æterno Patre imploret, ut quæ per Nos Sanctè fuerint Decreta amplecti, & exequi valeant.

DECRETVM SECVNDVM.

De Præjudicio non inferendo.

SI in hac Synodo contingerit, quem præter suæ dignitatis muneris, vel gradus conditionem incedere, stare, sedere, vocari, aut quid peragere; nemini propter reâ præjudicium aliquod, aut novum jus esse acquisitum decernimus, sed omnia in eo statu permanere volumus, in qua antè hanc Diocesanam Synodum manserant.

DE-

DECRETVM TERTIVM.

De querelaram delatione, & absentium excusationibus.

PRÒ querelis, quæ in hac Synodo deferuntur audien-
dis juxtà antiquum Sacrorum Canonum institutum
deputamus.

Per Illustriss., & Reverendissimum Dominum
D. Rosarium Riccium Pepoli V. I. D., Canonicum Lau-
rinensem, Prothonotarium Apostolicum, & nostrum
Generalem Vicarium.

Per Ill. & admod. Rev. Dominum D. Elzearium An-
fano Archidiaconum V. J. D.

Per Ill. & admod. Rev. Dominum D. Vincentium In-
conti V. J. D. & Proth. Apostolic. Archipresb.

Per Ill. & admod. Rev. D. Carolum de Auriliis V. I. D.
Canonicum, & Proth. Apost.

Per Ill. & admod. Rev. D. Sempronio Bruno V. I. D. Ab-
bati insign. Colleg. Eccles. Petri.

DECRETVM QVARTVM.

De Oratone publica.

ANtiquissimum institutum in synodali Conventu
fratres carissimi est pro publicis necessitatibus ora-
tionem fieri, idcirco in his diebus orandam indicimus
pro Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa Vndeci-
mo cum Sacro Cardinalium Collegio, pro Ecclesia San-
cta Catholica Romana, toto Orbe diffusa, pro Nostra Be-
neventana Provincia, pro Eminetissimo Metropolitanò
Zelantissimo Archiepiscopo, & pro omnibus Illustriss.
& Reverendis hujus Provincie Pastoribus.

Pro Illustriss. & Reverendis Domino Antistite No-
stro Hyacintho, & Deus, & Dominus noster rorem sue

gratiae continuo illi cura infundat, qua animae Christi pretiosissimo Sanguine redemptas in viam veritatis dirigere possit. Pro Venerab. Clero, & Regularibus omnibus, tum viris, tum mulieribus hujus Dioecesis, ut constantes ambulent in ea vocatione, qua vocati sunt. Pro Sereniss., & Cattolico Rege Nostro Carolo Romanorum Imperatore, ut Barbarorum gentes, quæ in sua feritate confident ejus potentia conterat, pro omnibus Catholicis Principibus, ut Ecclesia Dei incessanter defendere valeant. Pro Praefectu populi Nostræ Dioecesis, & salutari hujus Synodi successu.

DECRETVM QVINTVM.

De Officialibus Synodi.

ET quia hæc Synodus legitimè convocata, & congregata indiget Ministrorum aliquorum officio pro ejus directione, ideòque in ea sequentes officiales statuimus; Promothor V. J. D. D. Nicolaus Bevere Canonicus. Secretarius D. Dominicus Albanese, Rector S. Joannis Evangelistæ.

Magister ceremoniarum Ill. & admod. Rev. D. Jacobus Enrico Canonicus.

Pius Collega Rev. D. Antonius Gratião.

DECRETVM SEXTVM.

De Judicibus Synodalibus.

In hærentes Bonifacii Octavi, aliorumque Summorum Pontificum Constitutionibus, necnon sacri Concilii Trid. sanctionibus, proponimus infra scriptos Judices, quibus causæ per Sedem Apostolicam delegari possint.

JUDICES SYNODALES.

Per Illustris, & Reverendis. Dominus V. I. D. D. Rosarius
Riccio Pepoli Prothonot. Apostolicus, Canonicus Laur-
rinensis, & noster Vicarius Generalis.

Per Illustr., & Adm. Rever. Dominus V. I. D. Elzearius
Anzani Archidiaconus.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus V. I. D. & Prothonot.
Apostolicus D. Vincentius Intonti Archipresbiter.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus V. I. P. D. Antonius
Conversi Primicerius primus.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus V. J. D. D. Nicolaus
Forte Primicerius secundus.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus D. Ioannes Baptista
Beveri Canonicus Thesaurarius.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus V. I. D. D. Carolus de
Auriliis Canonicus, & Proth. Apost.

Per Illustr., & Adm. Rev. Dominus D. Joannes Jacobus
Errico Canonicus.

Quibus propositis Secretarius rogavit. Placet ne vobis?
Resp. Placet.

DECRETVM SEPTIMVM.

De Examinatoribus Synodalibus.

Pro observantia eorum, quae à Sacro Conc. Trid. sunt
definita proponuntur hi viri pietate, ac doctrina
præditi requisita habentes ad tenorem Tridentini, qui
Examinatorum officio fungi debeant, usque ad aliam Sy-
nodum.

Per Illustris, & Reverendis. Dominus D. Rosarius Riccio
Pepoli V. I. D. Prothonotarius Apostolicus, & noster
Generalis Vicarius.

Per Illustr. Domini D. El-

D. Elzearius Anzani V.I.D. & Archidiaconus,
D. Vincentius Intonti V. J. D. Prothonotarius Apostoli-
cus, & Archipresbyter.

D. Antonius Conversi V.I.P. & Primicerius major.

D. Nicolaus Forte V.J.D. & Primicerius minor.

D. Mutius Costanzo S.T.D. & Pœnitentiarius major.

D. Nicolaus de Perellis V. J. & S. T. D. Canonicus, &
sacrarum Paginarum lector.

D. Paulus Capone S.T.D. Canonicus, & Prædicator Apo-
stolicus.

Rev. Pater S.T.L. Frater Zaccharias à Rocchetta ex Pro-
vincialibus Ordinis Reformatorum S. Francisci.

Admodum Rev. D. Dominicus Feleppa S. T. P. Rector
Rev. Seminarii.

Rev. Pater Casimirus Acquanetta Ordinis Prædicato-
rum S.T.L.

Quibus nominatis Secretarius rogavit num
eos probare per verba Placet ne Vobis? Respond.
Placet.

Deindè, Secretarius subdidit, accedant ad Illustriss.;
& Reverendiss. Dominum Examinatores electi, & coram
eo præstent juramentum fidelitèr administrandi officium,
& omnes Examinatores sponderunt, & juraverunt,
postposito quocumque humano affectu fidelitèr, & sincere
quantum in ipsis erit munus exequuturos, sic nos Deus
adjuvet.

Tandem propter horæ tarditatem Illustriss., & Re-
verendiss. Dominus Episcopus surgens Esaltatorio, & ad
suum Thronum ascendens Synodo benedixit forma con-
suetæ cum solitis Indulgentiis: Consideransque propter
suam senectutem non posse aliis sessionibus præsens esse,
commisit earum continuationem, usque ad finem Synodi
suo Generali Vicario Perillustri, & Reverendiss. Domino
D. Rosario Riccio Pepoli U. J. D. Prothonot. Apostolico,
& Canónico Laurinensi, viro meritissimo, & in legali Pa-
lestra

lestra apprimè versato, statimque discessit, Clero precedente, & Canonicis sequentibus.

HYACINTHUS EPISCOPUS ARIANEN.

D. Dominicus Albanese Secr.

Continuatio sessionis hora vespertina.

Post Completorium, Reverendis, Dominus V. J. D. D. Rosarius Riccio Pepoli Generalis Vicarii continuaturus Synodalem sessionem de mandato Illustris, & Reverendis. Domini Episcopi, indutus vestibus Prothonotariorum more in Cathedralē Ecclesiam descendit, & facta oratione ante Venerabile, sedit; statimque per Promothorem fiscalem fait instatum, ut sequitur.

Reverendis. Domine, ut quisque sciat, quod exequi teneatur Ego D. Nicolaus Bèvere Canonicus, & hujus Synodi Promothor insto, ut qua per Illustris. Dominum Antistitem pro hujus S. Ecclesie Arianenſis Gubernat, sancita sunt promulgari à Dominatione sua Reverendis, & in hac Synodo nomine Illustris. Dom. assistente jubetur, Reverendis. Dominus Generalis Vicarius respondit. Promulgari jubemus. Et statim Secretarius Synodi alta, & intelligibili voce promulgavit decreta Synodalia à Titulo De Fide Catholica, & ejus professione, usque ad titulum de Sacramentorum, administratione, qua parte Synodi lecta Secretarius Synodi de eisdem Reverendis. Domini Generalis Vicarii mandato, alteram indixit sessionem die undecima, mensis Maji 1714. habendam; de mane hora decima tertia, & sessione absoluta, statim discessit.

Sessione

Sessio secunda die undecima Maii 1714. hora decima tertia.

Reverendis. Capitulo, totoque Clero in Ecclesia aspe-
tante Reverendis. Dominus V. I. D. D. Rosarius
Riccio Pepoli Vicarius Generalis Illustris. & Reverend.
Domini Episcopi ascendit ad Cathedralem Ecclesiam in-
durus habiti Prothonotarii, & facta oratione ante Sacra-
mentum sedit, statimque Promothor Fiscalis institit pro
prosequutione lecturæ Synodaliū Constitutionum per
hæc verba:

Cum ea omnia, quæ in hac Dioecesana Synodo sta-
tuta sunt ab Illustris. & Reverendis. Domino Hyacintho
de Calce Antistite Arianensi æterna die ob temporis an-
gustiam legi non potuerint, ideoque, ne tantum opus
remaneat imperfectum Ego D. Nicolaus Bevere Canoni-
cus, hujusque Synodi Promothor insto decerni, quod eo-
rundem decretorum tenor prosequatur. Reverendis.
Dominus Generalis Vicarius respond., prosequatur, &
incontinenti Synodi Secretarius alta, & intelligibili voce
legit decreta à tit. de Sacramentorum administratione,
tisque ad tit. exclusivè de Sacramento Matrimonii: &
cum esset hora meridiana de mandato Reverendis. Do-
mini V. I. D. D. Rosarii Riccio Pepoli Generalis Vicarii
indixit continuationem sessionis hora vespertina ejusdem
dici, & discessit.

Continuatio sessionis secundæ hora vespertina Re-
verendis. D. Generali Vicario sedente in S. Cathedrall
Ecclesia. Promothor Fiscalis institit, ut sequitur.

In præcedenti sessione licet diuturna Reverendis. Do-
min. assistens, decreta omnia huius Synodi publicari non
potuerunt; quapropter Ego D. Nicolaus Bevere Canoni-
cus. illiusque Promothor insto, ut eorum lecturam Domi-
natio tua Reverendis. præcipere dignetur Reveren-
dissimus Dominus Generalis Vicarius, & assistens Resp.

præ-

præcipio, & per Secretarium alta, & intelligibili voce lecta fuerunt Synodalia decreta à titulo de Sacramento matrimonij, usque ad titulum de Synodalibus Constitutionibus, exclusivè. Et in dicta pariformiter tertia sessione habenda die duodecima mensis Maij 1714. hora decima tertia Reverendissimus Dominus Generalis Vicarius assistens discessit.

Tertia sessio Die duodecima Maij 1714.

FActa solemnè Processione cum delatione Sanctarum Reliquiarum à Reverendissimo Capitulo S. Cathedralis Ecclesiæ, totoque Clero, tum Urbano, cum Diœcesano hora decima tertia Reverendissimus Dominus Generalis Vicarius assistens, Ecclesiam ingressus facta oratione ante Venerabile Sacramentum, sedens, instatum fuit per Promothorem pro Conclusionem lectionis eorum, quæ sanctè per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Episcopum sancita fuerunt, prout sequitur Reverendissime Domin. assistens. Pro coronide præsentis Synodi evulgandus est Titulus de constitutionibus Synodalibus. Idcirco, ut metam attingamus, & ad conclusivos actus deveniamus in isto dignetur dominatio sua Reverendissima decernere, ut quod reliquum est perlegat. Reverendissimus Dominus assistens Resp. quod superest legatur.

Secretarius acceptis decretis, & Comitatus à Rev. D. Antonio Gratiano Collega magistri Cæremoniarum marmoreum suggestum ascendit, ac decreta omnia, quæ in titulo de Constitutionibus Synodalibus continentur legit, nec non totam Synodum rogavit, num ea placerent verbis sequentibus.

Placet ne vobis Reverendissimi Domini de Capitulo, Admodum Rever. Domini Collegiarum Ecclesiarum Canonici, Archipresbyteri, Rectores, Curati, ac tota Synodus, quæ decreta, & ordinata sunt, Responderunt

Pla-

Præet. Quibus omnibus expeditis statim Per Illustr. & Admodum Rever. D. Antonius Conversi V.I.P. & Primicerius primus S. Cathedralis Ecclesiæ intonavit Hinnum. Te Deum laudamus.

Rosarius Riccio Popoli Vicarius Generalis in Synodo Assistens.

D. Dominicus Albanese Secretarius.

AD SANCTAM
SYNODUM

Ariani indictam, & publicatam.

P R Æ F A T I O.

Ælix Dies, Magna Dies, Dies memorabilis ad Nos tandem recurrit Venerabiles Patres, Religiosi adstantes: Dies, quâ Altissimi sublimiorem ad honorem promovendum, prædilectæ eius Sponsæ pinguiora merita propaganda, Fidelium mentes ad altius evehendas, leges in Nos Sanctissimè à Patribus profectas ampliandas, servandasque contenditur. Dies, qua stolam Iucunditatis singulis reddi, cunctos è vinculis servitutis ereptos gloriosis sedibus donari, neminem cecitatis tenebris absolutum æterni luminis fruitioni non resistui, & enixè studetur, & elaboratur ardentè. Et quæ hac dies lucidior? Quæ pretiosior, quæ suavior sub Cælo nitidissimo enituit, specioso sub aère coruscavit? Diem restitutricem pacis, Promotricem Iusti, Expiatricem sceleris, fundatricem Quietis, an non cæteris Annorum Diebus invidendam Ariane arbitrare? An non Diei sanctificato, qui Nobis Divinitus illuxit, qui posuit præceptum in Israel, & Iudicium Deo Jacob, in Tuba Næomenia, in Cymbalibus jubilationis tensesbis psallendum? Ità fermè. Exquisite Cordis lætitiæ locus debet esse, cum moror nequitia, cum angor scelerum universorum è mentibus per suavissimum servandæ legis Imperium propulsatur. Quod si quem in insigni Die

solemnitatis nostræ taderet letari, is profectò inscius omninò suæ sortis excellentioris censendus esset: Etenim, si humana Naturæ vulneri sævissimo ex Inobedientia contracto, per Legis impositionem, ab eo, qui factus sub Lege, legem non solvit, sed adimplevit, subveniretur oportuit: hoc foret, sequitur miserabilior humanitas, quò segnior ad meditationem illius Medicus esset: Ex quo fit, ut illo pervigili ad curationem, Eger gaudeat, languidus exultet, Infirmus jucundetur opus sit. Abiere iam prima: Non fulgura micant, non Buccina perstrepat, non montes fumant, non fumus ascendit, cum lex indicitur, tum proponuntur præcepta; Innocii cruore Agni, & onus levitatem sibi, & suavitatem induit Iugum, quodquæ ad coercendam primi Hominis insolentiam æque fuit necessarium, ac durum, spe modo mercis, ex illius meritis, qui Legis propter Zelum in ligno pependit assequenda, dulcè, & pergratum esse, omnibus innotescit. Quid enim malorum sine Lege: quid honorum per Legem, legisque observantiam non erumpit in homines? Quis sine lege firmata videret Imperia, Respublicas solidatas, Regna munita? Vbi honor Ecclesiarum, ubi Civium concordia? Vbi Odium securitas? Vbi quies? Vbi Pax? Vbi honorum conservatio? Vbi honestas? Vbi sanctitas? Vbi amor? sine lege. Per legem Sanctimonia florescit, fugatur improbitas. Per eam Abraham iustificatur, Ioseph Gubernio Ægypti præficitur, per ipsam Israel custoditur, Olofernes opprimitur, Esther exauditur, Aman suspenditur. Per Zelum illius virus ad Astra transfertur Elias: æternoque Sacerdotio Phinees donatur. Et ò nostram felicitatem, si lex ea in Nobis jecisset fundamenta, quæ jacta ab ea, univèrsè esset optandum. Quis strepitus Armorum, orbem undique concutiens nos turbaret? Quis timor direptionis bonorum concuteret? Quæ labes Invidiæ, quod proditiōnis venenum perditorū hominum per intima serpens, ad

ad lachrymas oculos, cor ad suspiria provocaret? Et Lidos eiektos, & avaritiam fugatam, Detractiones sublata sordes quascumque vindicatas videremus. Videremus inquam lupum habitantem cum Agno, Pardum cum Hædo, Nocentem neminem, Opprimentem nullum, & in multitudine pacis delectaremur unanimes: Lex enim ea est, quæ avidos regnandi cum Christo, ab infimis ad altiora trahit, & noxis quibusque educit, trahendo. Ipsa est, quæ plana in directa, aspera in vias planas convertit. Ipsa undè Nos, nos dico Sacerdotes Dei Sacris dicimur in Paginis, filiique omnes excellenti nuncupatur. Undè ipsum Deam Legis Auctorem, & tangimus, & immolamus, & coram eo pro Mandatorum observantia singulis diebus orantes stamus: Ita at, & Legis Apostoli, & Legis Præcones revera nominemur, & simus. Quod si tanto per Legem dignati fuimus honore, si tanta aucti sumus Dignitatis excellentia, ut Angelorum species in eius animadversione penitus confundantur: qua adstringentissima ratione: qua Iuris necessitate ad ampliationem Legis, ad Legis venerationem tenemur? Præstaret equidem, eandem Legem non extitisse, quam ipsu Univerſis ad filiationem Dei assequendam prælata, Nos Sacerdotes Beatissimæ Triadis commilitones, viriliter non ageremus pro ea: Præstaret ipsum orbem è Tenebris Chaos non erutum fuisse, quam nos Sacerdotes propagationi illius indormiremus inaniter: Orbe enim suis involuto confusionibus, nobis, cæteris ab hominibus ad sempiternum pudorem non stetisset distinctio, cui Nobis modò gratis donatis, sit ut omnium oculis teneamur, & undique notemur; Ità quod si Aëtonitruis reboet suis, si Nubes ab eorum sinu coruscationes emittant, si Mare fremat, si terra excutiat: Datur Nobis, quod ad Legis observantiam non vigilemus, quod de præceptis ampliandis, per nos non agatur, neque tractetur. Si cruore Orthodoxo Martialia Castra redundant, si Pestis crassatur, si premit inopia, si per-

perniciēs inundant, nobis datur, quod Zelo legis permoti,
auctiori legis non studentes, eorundem malorum incur-
ſibus non opponamur. Quapropter meritò per Illuſtriſ-
ſimum, & Reverendiſſimum Dominum Antiftitem no-
ſtrum Venerabilem, qui in omni Opera dedit Confeſſio-
nem Sancto, & Excelſo in Verbo gloriae, ut ſit memoria
illius in benedictione, & Nomen eius permaneat in
aeternum diſpoſitum fuit, ut innumeris malis Vmani-
tatem oppreſſam Sancta Synodus, per quam reformationi
morum enixe ſtudetur, levaret. Meritò ſancitum eſt,
ut à nobis iſſis Præſbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus,
totoque Eccleſiaſtico Cetu, ipſa reformatio eum capiat
incrementum, quod ſingulos fideles ad imitationem im-
pellat, ad pœnitentiam excitet: Si enim ipſa, qua im-
buimur natura trahimur ad ſtudium, ut ijs repleamur
benedictionibus, quæ de rore Cœli, & de pinguedine
Terra repromiſſe ſunt Iacob, ſi agimur amore; ne ca-
lamitatum tranſfixionibus moleſtemur; per tramiteſ
Sanctitatis, nobis eſt incedendum: Quæ quidem ſpes le-
vaminum aſſequendorum, in eo quod viva Tempia Deo,
per actus Juſtitia, per opera Spiritualia reddamur ſicuti
Paſtorem noſtrum zelantiſſimum, hoc honorum in Ani-
mas, id Iucunditatis in Corpora promoventem aeternis
laudibus dignum, ità hodiernam diem ceteras inter
celeberrimam, tamquam certum ad Beatitudinem, tu-
tum, ad pacem, & unionem aperientem aditum quin-
equè effecerit, non eſt haſitandum: Ità quod in tanta
ſolemnitate, Communium affluentiam honorum, Cor-
dis hilaritate, ac Spiritus exultatione fas ſit comitari.
Oremus tamen Patrem Miſericordiarum, & Dominum
totius Conſolationis, à quò Bona cuncta procedunt, ut
quæ in hac Sanctiſſima Synodo concorditer complectenda,
& vitanda, Spiritu Sancto afflante decrevimus, ipſe
per ſuam clementiam expleri miſericorditer largiatur.
Amen.

DE

D E F I D È

CATHOLICA, ET EJUS PROFESSIONE.

Um juxtà Concilii Tridentini decretum, Fides sit humanæ salutis initium Fundamentum, & radix omnis Iustificationis, sine qua impossibile est placere Deo, & ad filiorum eius Consortiū pervenire, atq; semel suscepta firmiter servari debeat: Sanctorum Patrū, & Catholicæ Ecclesiæ usus ex illo

Apostoli ad Romanos. *Corde creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem*, semper docuit, ut in Synodalibus Constitutionibus ordinandis Orthodoxæ Fidei professio initium præstaret. Ideòque, nos inhærentes Sacri Concilii Trid: (a) Decretis, & Constitutioni Pij IV. (b) quæ incipit: *Iniunctum nobis*: eam fieri mandamus ab infra scriptis.

2 Omnes, qui Dignitates, & Canonicatus, tam in Cathedrali, quam in Collegiatis Ecclesiis obtinuerint, infra bimestre à die adeptæ possessionis coram nobis, vel nostro Generali Vicario; & idem etiam agant in Capitulo, vel Collegijs ad præscriptum Sac. Conc. Trid. (c), alias non faciant fructus suos.

3 Ad Animarum curam promoti, infra idem tempus, quo supra, professionem fidei emittant.

4 Quicumque, sive clericus, sive laicus publicè, vel privatim in Civitate, vel Diocesi Grammaticam, Philosophiam, vel quascumque alias liberales artes legere, vel docere voluerit, ultra pœnas à Pio IV. contrà eos statu-

a Trid. sess. 24. c. 12. de refor. b Pius 4. Constit. *Iniunctum Nobis*. c Trid. loc. cit.

8
fianças, pœna ad nostrum beneficium pertinetur.

5. Omnes Ecclesiastici, quæcumque beneficia affectati, in prima Diœcesana Synodo, in qua si legitime impediti non fuerint, convenierint publicam fidei professionem in Manibus nostris emittant, ex Sacri Concilii Tridentini præscripto.

6. Ut autem de prædictis notitia habeatur num inviolatè serventur, & contra Transgressores inquiri possit, mandamus Cancellarijs nostræ Curiæ, ut Codicem habeant ad huiusmodi professiones registrandas destinatum.

DE FIDE CATHOLICA TVENDA.

1. **C**Um hominis colluctatio sit, non solum adversus carnem, & sanguinem, sed adversus Principem tenebrarum semper vigilantem, insidias, ac versutias machinantem, & in ipsa sincera fidei semina zizania falsitatum spargentem; & quos pravis actibus corrumpere non potest, impijs conatur subvertere erroribus: undè inter periculosa scelera; quæ Christianum genus ipso machinante, devastant, hæresis est latè diffudens acutius penetrans, & tenaciùs inhærens: nos igitur, qui in sortem Domini vocati sumus, ut de medio tritici zizaniam hanc euellamus, & commissum nobis Gregem non habentem maculam in sana doctrina conservemus, mandamus.

2. Ut omnes, qui sciunt aliquem penès se retinere hæreticorum libros, scripta, & quæcûque alia opera continentia hæresim, vel hæresis suspicionem; legentem ad nos deferant.

3. Sciant detinentes libros, vel scripta hæresim continententes, vel falsi dogmatis suspicionem, vel legentes, vel deferentes ligari pœna excommunicationis in Bulla Cœnæ Domini lata, & Sanctissimò Domino reservata.

4. Illos verò, qui retinere, vel legere ausi fuerint libros,

9
libros, nec hæresim, nec contra Religionem tractantes
alia tamen ex causa vetitos, & indici librorum prohibito-
rum insertos, seu appositos, digna pœna nostro arbitrio
plectendos esse sciant, ultra læthalem culpam, quam
reddent Domino Nostro.

5 Et nè detur aliqui occasio errandi circa hoc, sciant
omnes nostræ Diœcesis in excommunicationem in Bulla
Cœnæ contentam incurrere Omnes ij, qui iubent ab alijs
libros hæresim continentes legi, ipsis audientibus neque
ab hac cœnsura excusantur ij, qui tales libros legunt, &
pœnam contra legentes incurrunt.

6 Et quia corrumpunt bonos mores colloquia mala;
omnibus ludimagistris, & Patribus familias monemus, &
in Domino hortamur, nè in scholis, & in domibus per-
mittant Discipulos, & filios libros obscena continentes
detinere, & legere, vitia enim, & non virtutes ab ipsis
ediscunt.

DE BLASPHEMIS.

Est tã abominabile vitium blasphemix, ut ait S. An-
toninus, quo attribuitur Deo, quod ei non convenit,
vel remouetur à Deo, quod ei congruit; & ut Princeps
Sacrarum litterarum Augustinus dixerit non minus pec-
cant, qui blasphemant Christum regnantem in Cœlis,
quam, qui crucifixerunt ambulantem in terris; ut
nemo dubitare possit gravissimum peccatum esse cum
videatur immediatè Deum ipsum impugnare. Quare
blasphemus morte plectebatur in antiqua lege, qui blas-
phemaverit nomen Domini morte morietur; ideo, ut
huic crimini, ad cuius comparationem Teste Hyeronimo,
minus est peccatum omne, opportunis remedijs occorra-
mus.

2 Mandamus omnibus, & singulis scientibus aliquem
in blasphemiam hæreticalem prorupsisse, teneri eum

B

denun-

10
denunciare ex Canonum præscripto, quibus notum faci-
mus indulgentiam decem annorum lucrari iuxta Con-
cilij Lateranensis statutū sub Leone X. Pontifice Maximo.

3 Si verò blasphemix aliquid hæreticæ pravitatis ad-
mixtum fuerit, volumus per nostros Officiales, tamquam
de hæresi suspectos procedi in eos.

4 Quicumque ausus fuerit blasphemiam hæretica-
lem publicè pronunciare in Deum, & Beatam Mariam
Virginem ex prava consuetudine absolvere quilibet Con-
fessarius nequeat, sed huiusmodi enormissimi Criminis
absolutionem nobis reservamus.

5 Pro pœnis irrogandis contra Blasphemos in foro
Iudiciario, sequentia statuimus ex Constitutione Pij
Quinti, quæ incipit *Cum Primum*. Blasphemos si sit Cle-
ricus beneficiatus, etiam in Sacris pro prima vice inquisi-
tionis privetur fructibus beneficiorum pro anno uno; pro
secunda vice privetur ipsis beneficijs; Tertia vice ab
omnibus dignitatibus deponatur, & in exilium ad tempus
mittatur. Si verò nullum beneficium Ecclesiasticum ha-
bet, pœna pecuniaria pro prima vice punietur; pro secun-
da vice, Carceribus mancipabitur, pro tertia vice ver-
baliter degradatus ad Triremes mittetur: hoc tamen in-
telligitur contra Blasphemantes Deum, & B. Virginem,
nam contra blasphemantes Sanctos pœnas arbitrio nostro
reservamus.

Blasphemix solet esse affinis libellorum famosorum
affixio, fabricatio, & publicatio, ex quibus in dies gra-
vissima damna emergunt: undè, ut huic tanto malo,
quantum in nobis est occurrere possimus, singulos præ-
dictorum libellorum Compositores, Scriptores, Affixores,
Emulgatores, pœnam excommunicationis nobis reser-
vatam ipso facto incurrere.

DE

DE MALEFICIIS, SVPERSTITIONIBVS, INCANTATIONIBVS, ET DIVINATIONIBVS.

P Roditor Angelus humani Generis perpetuus Hostis propria eminentiæ tumidus ambiens principatum, & solium super Astra Cœli elevare, & Altissimo se æquare; De Cœlo non solum pellere nititur, quos Deus advocavit, sed in superbia sua pertinax divinitatis quoque umbram quotidie affectare non cessat; Huic operi ministros magos, & à catholica fide Apostatas appellatos sibi servientes habens in servitutis stipendium præstigiosam potestatem in ambigua prædictione futurorum, & falsa morborum curatione tribuit. Hinc itaque in mundum exivit monstruosa illa ars, & pactio cum illo fœderata ad formandas ligaturas, maleficia, fascinationes, infrigidationes, & ægri tudines humanis Corporibus, quas naturalis facultas sanare non potest; ut ergo de medio Ecclesiæ Dei talem idolatriam, & infernalem tyrannidem eliminare, & expurgare possimus, quod sequitur statuimus.

2 Mandamus omnibus utriusq; sexus Fidelibus, quatenus, sub pœna excommunicationis, nobis reservata, denuncient, quos huiusmodi crimine noverint inquinatos nobis, vel nostro Generali Vicario, puta quos noverint committere opera superstitiosa Demoni spondendo obsequium, vel offerendo thus, & sacrificia, sive condentes, vel condere facientes omne artefactum, in quo Demonem constringunt, & omnia alia, in quibus adest expressa, vel tacita Demonis invocatio.

3 Eandem pœnam excommunicationis omnes cuiuscumque generis sint incurrant, qui maleficia, & quascumque magicas artes exercent, non solum cum expressa, sed & cum tacita Demonum invocatione, præsertim ad matrimonij effectum impediendum, vel ad Thesaurus inveniendos, vel utentes incantationibus, alijsque maleficijs ad opus quodcumq; faciendum. Imo, & ad id suadentes,

mandantes, vel quomodolibet auxilium, operamue præstantes.

4 In eandem excommunicationem incurrere decernimus omnes personas, quæ, vel per se, vel per alium de sanctissimo Altari Sacrato Chrismate, oleo Sancto, Sanctorum Reliquijs, sive quacumque alia re consecrata ad veneficia, divinationes, sortilegia, aut ad alium usum, quam fuerint ordinata, quomodolibet abutantur; Eosque etiam, qui de prædictis ad prædictos fines aliquid alicui dederint, aut datum acceperint, etiam abusu minime sequuto.

5 Strictè prohibemus omnem usum medicinæ, in quo adhibentur signa cum nominibus incognitis, sive precibus, vel verbis quamvis sacris adiunctis, & Crucis signis. Undemque medendi usum, qui non sit naturalis, & ex sua virtute vim ferendæ salutis non habeat.

6 Similiter inhærentes Constitutioni Xisti Quinti, quæ incipit (*Cæli, & Terra*) prohibemus divinationes omnes, præsertim, quæ fiunt per chiromantiam, & Iudiciariam Astrologiam prædicentes ex hominum Genealogijs, sub pœnis in dicta Constitutione contentis, & in alia Cõstitutione Urbani Octavi, quæ incipit *Inscrutabilis*.

7 Notum facimus omnibus, & singulis in indice librorum prohibitorum regula nona, prohibitos esse omnes, & quoscumque libros, tractatus, & opera astrologica Iudicialia, qui de supradictis futuris contingentibus, & fortuitis affirmare docent; Cum in omnibus Astrologia ipsa divinatrix, sive iudiciaria sit prohibita nisi in casibus exceptis in citata Constitutione Xisti Quinti: Pari modo prohibitos esse libros Geomantiæ, Idrumantiæ, Acromantiæ, Piromantiæ, Chiromantiæ, per quos, qui habuerint, vel alias habere sciverint ad nos deferant, sub pœna excommunicationis.

8 In prima Dominica Adventus, & Quadragesimæ, Parochi nostræ Civitatis, & Diocesis explicent eorum
crimi-

13

eriminum atrocitatem, pœnasque infligendas, iuxta Gregorij Decimiquinti Constitutionem, quæ incipit *Omni-potentis Dei*. Ultra Censuras, & reservationem à nobis appositam; Et Astrologiam Iudiciariam profitentibus comminentur excommunicationem impositam à Xisto Quinto in præcitata Constitutione, & Urbano Octavo in Constitutione, quæ incipit *Inscrutabilis*.

DE VERBI DEI PRÆDICATIONE.

I EXPERIENTIA nos docet, complurimos Parochos immemores Euangelici præcepti: pasce oves meas. Parecias ambire, non ut oves Christi sanguine redemptas pascant verbi Dei prædicatione, sed, ut more luporum oves ipsas devorent; Immemores comminationis per Ezechielem à Domino mutis Pastoribus datæ: Speculatorem dedi te domui Israel, audiens ergo ex ore meo sermonem annunciabis eis; Si me dicente ad impium: impie, morte morieris: non fueris loquutus, ut se custodiat impius à via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur: sanguinem autem eius de manu tua requiram. Ut Parochi in suis parochijs hoc munus à sacris Canonibus, & à Sacro Concilio Trid. (a) ipsis iniunctum non negligant, mandamus, ut singulis diebus Dominicis, & festis solemnibus oves suas verbo Dei pascant, Sanctum Dei Evangelium explanantes. Caveant ab huiusmodi contumacia: nam ul tra divinam indignationem, & ultionem pœna duorum aureorum plectentur pro qualibet vice; & si post tertiam vicem renitenus fuerint assignatione Æconomi punientur.

2 Nemo, sive secularis, sive Regularis quomodolibet exemptus audeat prædicare in Ecclesijs, Congregationibus, vel Oratorijs nostræ Civitatis, vel Diœcesis absque licentia à nobis, vel à nostro Vicario Generali habitâ in scriptis, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ

a Trid. sess. 3. de resar. c. 2. Greg. XV. const. 18. *Inscrutabilis*

74
rendæ nobis reservatæ.

Regulares in Ecclesijs, sive Oratorijs suorum ordinum, ubi Seculares interfuerint prædicare volentes, à nobis benedictionem prius petant; Quod si benedictionem non habuerint, prædicare non audeant sub pœnis, & censuris ecclesiasticis à Gregorio XV., & Clemente X. (a) infligendis.

3 Univeritates, & alij, qui existunt in quasi possessione præsentandi Concionatores, id adimpleant per totum diem Epiphaniæ Domini; alias pro illa vice nominatio ad nos devolvatur.

Inhærentes Decreto Sanctæ Diœcesanæ Synodi celebratæ anno 1710.

4 Mandamus omnibus Concionatoribus, nè tempore quadragesimali audeant vesci cibis vetitis, sub pœna privationis ab officio, alijsque arbitrio nostro infligendis; nam bene dicendo, & male vivendo, scandali non adificationis sunt Populo.

5 Mandamus etiam, ut ea omnia observent, de quibus voluit ipsos esse monitos Innocentius XI. sanctæ memoriæ, qui recentem modum prædicationis, tamquam à primævo Apostolorum Instituto prorsus aberrantem, ac universo Gregi exitiosum damnans literas à Sac. Cong. Concilij in fine præsentis capituli registrandas mandavit expediri.

6 In Ecclesijs Monialium præcipuè nullo modo prædicent absque nostra speciali licentia sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda.

7 Postremo nè prædicatio verbi Dei fiat in Deserto, mandamus omnibus Ecclesiasticis, ut singulis diebus saltem Dominicis, & in die Veneris assistant tempore Quadragesimali ad audiendum verbum Dei.

DE

a. Citata Constit. Gregorii XV. & Clementis X.

DE DOCTRINA CHRISTIANA.

1 **T**Vba Spiritus Sancti Paulus his verbis loquitur spiritualibus Animarum Ministris. *Qui non habet curam suorum, & præcipue domesticorum est infideli deterior.* Et Hyeremias Propheta his verbis exclamat: *Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.* His verbis perterriti Rectores Animarum omnem curam, & diligentiam adhibere deberent in edocentis prima Christianæ Doctrinæ Rudimenta Pueris, & Adolescentibus, sed ò nimia admiratio! in multis Sanctis Visitationibus Nostræ Diœcesis invenimus Pueros, imo, & Adolescentes, quod credere debeant, & quomodo orare possunt, nescire; Et licet super his opportuna potissimum dederimus remedia, & mandata, etiam poenalia Parochis, quibus permoti initium dederunt huic Sancto exercitio; In hac S. Synodo illius frequentationem, & continuationem juxta Sacri Concilii decreta desiderantes mandamus.

2 Vt omnes, & quicumque animarum curam habent juxta præcepta Sacri Concilii Trid: (a) singulis diebus dominicis, & festivis de præcepto edoceant Pueros, cæterosque indigentes prima fidei rudimenta ad præscriptum brevis libelli Cardinalis Bellarmini iussu Clementis VIII. editi, & obedientiam erga Deum, & Parentes, & in salubri eruditione omnem operam, ac studium adhibeant, convocantes propterea prædictis diebus post prandium ad sonum Campanæ in Ecclesia, & Campanulæ intra fines Parochiæ ad doctrinam Christianam Pueros, cæterosque indigentes prædictos, quos omni charitate in Articulis, præceptisq; fidei Christianæ instruant, & confirment.

3 Volumus admonitos esse Animarum Rectores ne circa prædicta negligentes sint: nam ultra strictam rationem,

a Sess. S.C. 2. & sess. 24. 4. de refor.

nem, quam Deo redditori sunt, si bis, vel ter continuatim in diebus Dominicis ea omiserint, nisi fuerint legitimo impedimento detenti, pœna unius auri punientur pro qualibet vice, crescente verò contumacia per sex vires continuas, deputabitur Economus in eorum Parochia, aliisque remedijs à Tridentino permissis compellentur.

4 Parochis Oppidorum nostræ Diœcesis iniungimus, ut in diebus festivis in missa, quæ celebratur in Aurora recitent in publico Populi conventu, & alta voce ad majorem ipsius Populi Instructionem italico, & vulgari Idiomate symbolum Fidei, Orationem dominicalem, Salutationem Angelicam, Decalogi, & Ecclesiæ præcepta, septem peccata capitalia, quinque Corporis sensus, & septem Sacramenta, ita clarè, & distinctè, ut ipse Populus possit singula facillimè repetere, sub pœna pro prima, secunda, & tertia vice carolenorum quinque, & Canonice correptionis, & si postquam contraveniens monitus non paruerit, ipso facto sit suspensus ab officio per mensem. Declaramus tamen, quod si quis eorum fuerit legitime impeditus, possit substituere Clericum non ignarum ad hoc munus exercendum.

5 Clerici in minoribus constituti in Parochijs sibi assignatis, vel assignandis adiuvent Parochos in munere doctrinæ Christianæ, alioqui ad ulteriores Ordines non promovebuntur, & nullatenus dispensabitur, nisi attestationem habuerint à proprijs Parochis.

6 Inhærentes decretis Concilij Lateranensis sub Leone X. strictè præcipimus, & mandamus ludimagistris, ut semel saltem in hebdomada præcepta doctrinæ Christianæ explicent in suis scholis.

17

**DE RELIQUIIS SANCTORVM, ET
EARVM CVLTV.**

Pater ille misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra; qui numerat multitudinem Sanctorum, & omnia ossa eorum nè unum ex illis conteratur, & qui non sinet Sanctos suos videre corruptionem sua reali munificentia Civitatem nostram decoravit duabus sanctis spinis de corona, qua Unigenitus Filius suus Redemptor noster fuit in die suæ Sanctissimæ Passionis coronatus; Quarum veneratione per triduum, & pluviam, & serenitatem, prout ei magis expedire videbitur ad fecunditatem segetum, & vindemiarum impartiri dignatur: Et complurimis Sanctorum Reliquijs, quæ viva Spiritus Sancti Tempora sunt, & divinæ gratiæ receptacula; Quarum cultu dulciæ rorem suæ benedictionis infundit. Verum, ut Reliquiarum iste Thesaurus Hyerosolimitani Templi Gazzofilacio multo præstantior auro obrizzo plus ditescat, sequentem praxim servandam esse statuimus.

2 De Sacris Reliquijs, puta de Sanctis Spinis, de Divo Othone, de Sancto Eleazzaro, de S. Elena Virgine, de qua ossa sui Corporis numero septuaginta in Vrna devotissimè ornata, & in Altari maiori Cathedralis Nostræ reposita ab Illustrissimo Domino Simone Viglino Episcopo Trivicano die vigesima tertia Octobris 1713., quo die ipse Antistes Cathedralis Nostram Ecclesiam sub patrocinio, & titulo Deiparæ Virginis Assumptæ rogatus consecravit, De Sanctis Nereo, Achilleo, Domitilla, & Pangratio, quibus Cathedralis nostra qualitate conspicuis refulget, Officia anno quolibet ex Prædecessorum Nostrorum institutione peragenda hoc Synodali decreto in suo robore volumus permanere.

3 Ex probatis Authoribus legimus caput Joannis Baptistæ

Baptistæ in disco Herodiadem expetisse, ut quem indecore occiderat pretiosè gestaret. Hinc pudeat Exemplum non trahere Sacras Sanctorum Reliquias congruè recondendi. Sint ergo Sacræ ipsæ Reliquiæ (a) in Tæcis argenteis, vel ligneis Auro circumornatis: Vnaquæque sui nominis præferat inscriptionem: non nisi ex cristallo ipsarum pateat aspectus; quique eas vasibus minus decentibus inclusas habent, curent infra sex menses decentius, quo supra, reponi; alias ipso termino elapso earum publicam adorationem suspendimus absque ulla alia declaratione.

4 Quando fieri debeat expositio earum non fiat nisi cereis facibus circumardentibus (b), & dum ad Altaria deportantur, vel deponuntur, affocientur pariter luminibus accensis, nec deportentur, nisi à Sacerdote superpellicio, & stola induto, à quo post expositionem recitabitur Antiphonia, versus, & Oratio congruens.

5 Nullus Sacras Reliquias Ecclesiæ, vel earum particulas donare, vel surripere præsumat sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrenda nobis reservata. (c)

6 In die Sollemnitatis festi Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, vel alterius Sancti, de quo ipsius Reliquia conservatur devoto Populo osculanda demonstretur à Sacerdote superpellicio, & stola induto, qui hanc orationem proferat, per intercessionem S.N. liberet te Dominus ab omni malo.

7 Laicis omnimodè prohibemus (d) Sacras Reliquias tangere, clavesque Armarij, in quo ipsæ detinentur penes

a 4. Concil. Provinc. Mediolanen. S. Caroli par. 1. hoc tit. Innoc. 3. in Concil. Lateranen. c. 62. c. 1. , & 2. de reliquijs, & veneratione. b 4. Concil. Mediolan. loc. cit. c Innoc. 3. c. 2. de reliquijs, & veneratione SS. S. Gregor. Papa 1. 3. epist. 30. d 4. Concil. Provinc. Mediolanen. loc. cit.

nes se habere; sed penes Ecclesiasticos stent. Quod si consuetudo sit, aliquem ex laicis facultatem habere, Clavem prædicti Armarij detinendi; infra mensem in Armario prædicto apponatur alia Clavis à Præfecto Ecclesiæ detinenda sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda nobis reservata, Opponentibus, resistentibus & auxilium dantibus.

8 Propè Armarium pendeat tabella cum indice Reliquiarum cum Antiphonis, & Orationibus eorundem Sanctorum, ut veneraturi reliquias recitari possint.

9 Cū nostri Animi mærore audivimus Reliquias asportari ad Egrotos, ut ipsas devotè venerentur; at cum hoc sit expressè prohibitum à Sac. Congregatione Episcoporum die septima Decembris 1591., inherentes huic decreto strictè prohibemus Reliquias devotionis titulo ad Infirmos deferri absque nostra licentia sub pœnis arbitrio Nostro infligendis.

10 Qua pietate, qua reverentia colendi sunt Sancti Reliquiæ, quorum habentur in ipsa Ecclesia, & de virtute, & meritis apud Deum, Parochorum, & Concionatorum munus sit sepè Populos monere.

11 Curent Parochi, caterique Ecclesiarum Præfecti infra trium mensium spatium à die publicationis Synodi transmitti Catalogum Reliquiarum in Nostro Archivio reponendum sub pœna ducatorum sex, pijs usibus.

DE CVLTV, ET OBSERVATIONE FESTORVM.

INter alia miranda in nostra Civitate, & Diœcesi cum sit præcipuus cultus, & veneratio Sanctorum, & præcipuè Deiparæ Virginis Mariæ, quæ ex sinceris Fidelium cordibus hyperdulæ cultum exigit; necnon Divi Othonis supremi, & nunquam satis venerandi Patroni, aliorumque numinum Tutelarium, quorum adiutorio in acerrimis calamitatibus, & uberrima cele-

rium benedictionum elargitione impetranda ipsamet Diœcesis eorum scuto circumdata, specialem Patrocinium agnoscit; Omni studio curandum est, nè ille charitatis effectus frigescat, & Populi verus ille cultus in diebus festivis celebrandis nõ corrumpatur, idcirco operæ pretium erit debitæ devotionis incremento, & defectibus, qui in dies in observantia Festorum committuntur opportunè providere.

2 Scient omnes (a) initium, & extensionem dierum Festorum incipere à dimidio præcedentis noctis, & finem habere ad dimidium subsequens.

3 Dominicum diem, quem Ecclesia Spir. Sancto edocta in Sabbata suffecit, necnon, & alia festa, quæ instituit ad excolenda novi Testamenti mysteria strictissimo Jure observanda esse in commissi sibi Populi mentem reducere Parochi non omittant, eos edocendo, à quibus operibus est abstinendum, & in quibus debent exerceri; similiter quàm absurdum sit diebus ad animarum salutem ordinatis abuti ad interitum indulgendo Choreis, commestationibus, ebrietatibus, ludis, & spectaculis.

4 Curent etiam tum publicis, tum privatis admonitionibus radicitus extirpare pravam consuetudinem, quam nonnullæ Personæ, & præsertim mulieres sequuntur, quæ prætextu honestatis, aut convenientiæ negligunt diebus festis sacrum audire; quos prætextus, & corruptelas Confessarii etiam submovere teneantur, graves injungendas pœnitentias, ne dum Transgressoribus, verum etiam, & cooperantibus.

5 Et quia inter festos, & feriales dies nulla diversitas dignoscitur præ multitudine laborantium (ut utamur verbis in Synodo à nostro prædecessore Emanuele Brancacio

(a) *Cap. Quoniam 2. de feriis. c. consuluit 24. de officio, & potestate Judicis delegati.*

21

cacio Typis emanato anno 1666. cap. 4. hujus tituli) mandamus omnibus, & singulis nostræ Diœcesis, ne in diebus festivis de præcepto audeant quæcumque opera servilia facere sub pœna unius libræ ceræ albæ elaboratæ pro qualibet vice, & venditoribus rerum vendi prohibitarum in prædictis diebus, prædictam pœnam imponimus, applicandam locis piis, quarum applicatio pœnarum fiat nobis, vel nostro Vicario Generali consultis.

6 Nostris Officialibus, & Vicariis Foraneis volumus innotescere ex triplici dumtaxat causâ operandi diebus festivis ipsis licentiam concedere esse permissum; Quando, aut pietas suadet, aut necessitas urget, aut publica exigit utilitas: quòd si extra hos casus licentiam ipsam impertiri præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei se sciant incursuros; (a) Cauti autem sint Vicarii Foranei in casibus permissis licentias concedere, prò quibus concedendis, ut supra nihil recipiant, etiam spontè oblatum sub pœna carceris formalis per mensem, & restitutionis dupli.

7 Non liceat Vicariis Foraneis multas, & pœnas à Transgressoribus dierum festorum, quo supra exactas in toto, vel in parte sibi appropriare, sed eas exigant juxta taxam Sanctæ Synodi nihil addendo, vel minuendo, & tertio quoque mense ad nostram Curiam deferant notam in scriptis talium pœnarum, ut applicatio fieri possit; Alioquin non deferentes ultra pœnam dupli, aliam quoque carceris arbitrio nostro subibunt.

8 Exequutiones personales, sive regales nullo pacto, pretextuq; in causis Civilibus fiant in his diebus, etiam cum experientia cognoverimus homines hujusmodi vexationis metu à conveniendo in Ecclesias deterreri, & præcepto audiendi missas non satisfacere, sub pœna excommunicationis.

9 Cir-

a S. Congreg. die 12. Martii 1691. Et in Synodo Diœcesana 1665. hoc tit.

9 **Circulatores**, alijque utriusque sexus Istriones non audeant diebus festis (a), nec tempore Quadragesimali propè Ecclesias publica exhibere spectacula sub quavis occasione, aut prætextu scamna componere, aut conscendere, publicè nugari sub pœna excommunicationis à nobis infligenda.

DE SACRAMENTORVM ADMINISTRATIONE.

1 **Æ** Terni Genitoris Coæternus Filius de sinu Patris descendens, Spiritus Sancti cooperante virtute, Virginalem Vterum non abhorrens, de Virgine nasci dignatus est, ut hominem, quem ad sui Imaginem in Paradiso Voluptatis formaverat in perditionis laqueû lapsum à dæmon captivitate liberaret; Pellicani more suum Sanguinem pretiosum in Ara Crucis effudit, mortemque subivit, ut homo in spiritualem vitam revocatus, in illa possêt permanere per gratiam? veluti præservativa remedia septiformis gratiæ symbola, septem instituit Sacramenta, in quibus omnis gratia, vel incipit, vel inceptâ augetur, vel amissâ reparatur; pretium igitur cum sint Sanguinis Unigeniti filij Dei, nefas Iudæ se renovare intelligant, qui ea non dubitarint polluto ore conficere; aut fædis manibus contrectare.

Quapropter studeant Animarum Auctores Sacramentorum, dignitati, institutioni, & usui ità prospicere, ut in eorum administratione sic se gerant, ut eos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores ministeriorum Dei; & si Angelorum dignitati præcellunt; cum Angelis timeant, tremant, & contremiscant.

2 Semper agnoscant Omnipotentis Dei indignationem incurrere, qui prompti sunt ad Causas æternæ salutis tractandas, dum nulla intermedia spiritali præparatione

a *Can. irreligiōsi de consecratione distin. 3.*

23

tionem de Platea ad Altare accedunt. Quicumque igitur hæc Sacramenta sunt administraturi in preces prius effusi, reminiscantur Spiritus Sancti dicta Exod. 19. Sacerdotes, qui accedunt ad Dominum sanctificentur, ne fortè percutiat eos; ideoque præmissa Sacramentali Confessione, Auctorem sibi faciant propitium.

3 Illud præcipuè sciant, quod ad Sacramentorum essentiam, ipsorumque rituum observantiam pertinet, & in illorum administratione utantur cæremonijs in Rituali Romano (a) præscriptis, quibus nihil addere, detrahere, vel immutare præsumant, & multò minus quæ ad Sacramentorum essentiam pertinent, sed illa, distinctè, ac devotè pronunciabunt. Propterea mandamus, Animarum Rectoribus, ut Rituale Romanum, iussu Pauli V. æditum penes se habeant, non laceratum, neque deturpatum: dictaque Sacramenta superpelliceo, & stola induti administrent; alias gravibus pœnis arbitrio nostro punientur.

4 Quilibet Minister sciat, quæ ad Sacramentorum materiam, formam, & intentionem pertinent (b), & qui requisitam scientiam neglexerint, ultra grave peccatum, acriter arbitrio nostro corripientur, ut Devotio, & Cultus Sacramentis debitus excitetur in Animis suscipientium. Parochi inter Missarum solemnias, & dum Doctrinam Christianam edocent præ suscipientium capacitate explicare non negligant vim, utilitatem, & salutares effectus illorum, nec non dignitatem, & institutionem, ac requisita, ad illorum dignam receptionem, præcipuè autem eos, qui ea non dum susceperunt.

5 Parochi quacumque hora, diei, vel noctis, in propria Parochia, vocati fuerint ad Sacramenta administranda prom-

a *Can. nolite dist. 11. c. tribus gradibus de consecratione dist. 2. Trid. sess. 7. can. 11. § 13.*

b *Can. licet de electione in 6.*

prompto Animo accedant nullam moram interponant prò hoc tantæ pietatis officio (a), sub pœna suspensionis, & Nobis infligendæ, & prò maiori contumacia, etiam Carceris formalis nostro arbitrio, dũmodo adsit inconveniens. Etiam non vocati infirmos propriæ Parochiæ visitent, (b) & ad Sacramenta suscipienda permoneant: Si autem quempiam contigerit mori absque præsidio Sacramentorum ob defectum Parochi, pœna Carceris formalis per mensem punientur, & non assignatione Economi per sex Menses.

6 Quanta sit potentia Dæmonis in animabus captandis, & præcipuè in ultimo agone ex sanis historijs dari patet; quapropter strictè mandamus omnibus Animarum Rectoribus, (c) ut quando contigerit aliquem ex suis Parochianis ex hac ad aliam vitam esse migraturum, continuò illi assistant, & ipsis legitimè impeditis per alium Sacerdotem in commendatione Animæ. Sic servent, aliàs prò prima vice arbitrio nostro punientur; prò secunda vice pœnam suspensionis ab officio arbitrio nostro incurrant.

7 Et quia non licet mittere falcem in messim alienam, nemo ex Parochis absque nostra, vel nostri Vicarij Generalis licentia Sacramenta in aliena Parochia ministret, nisi necessitate urgente, vel proprio Paroco consentiente. Nullus Regularis quovis prætextu audeat Sacramenta ministrare infirmis, præter necessitatis casum, sub pœnis in Sacris Constitutionibus statutis, irremissibiliter exequendis.

8 Caueant Sacramentorum Ministri, nè quidquam etiã minimum, directè, vel indirectè exposcant, vel recipiant pro

a *Can. divinis 25. q. 1. Concil. Lateran. 3. can. 13. Trid. sess. 6. c. 2. & sess. 23. c. 1.* b *Can. si Presbyteri. c. agnovimus 26. q. 6.* c. *Can. Quicumque de consecratione distinct. 4.*

prò Sacramentorum administratione , memores *Isaia* Prophetæ (a) dicentis , qui sitit veniat , & qui vult accipiat aquam vitæ gratis.

9 Sint vigiles omnes Curati incauté custodiendis Sacramentis, & Sacramentalibus, benè ea loco tuto tuendo cum Clavibus , quas semper penes se retineant , nec alijs tradant , nisi in absentiam , tunc ijs Sacerdotibus dumtaxat , qui ad audiendas Confessiones Sacramentales sunt approbati , & meminerint non aliter Sacerdotem in Sacris literis esse comendatum , nisi quia erat cor eius pavens prò Arca Dei : (b) contrà facientes arbitrio nostro punientur.

10 Et quia non sunt admittendi ad Sacramenta suscipienda, qui principaliora nostræ Fidei documenta nesciunt, & hoc sub reatu pœnæ æternæ; ideòque strictè jubemus Curatis omnibus non admittere aliquem (c) ad Sacramenta suscipienda , qui ignoraverit ea omnia rudimenta fidei, quæ ad salutem sunt necessaria , quod si pro senectute, aut ingenii tarditate aliquis incapax extiterit, in hoc casu curent Parochi, ut adminus tantum Præceptorum substantiam intelligat: Ita fervent, alias Deus sanguinem eorum, & Pastorum manibus exquiret.

11 Quilibet Parochorum habeat in sua Parochiali Ecclesia Clericum bonæ vitæ, & morum, cum habitu, & Tonsura incedentem , quem in administratione Sacramentorum ad Infirmos semper ducat secum cum habitu, Tonsura, & superpellicio mundo, sub pœna carolorum viginti piis usibus.

12 Sacramenta ipsa , & Sacramentalia, si quis quoque modo aliis abutenda tradiderit, (d) & qui assumpserit, & qui tradiderit excommunicationis sententiam , Nobis

D refer-

a *Cap. 55.* b *1. Reg. 4.* c *S. Congreg. Episcopor. & Regul. 10. Martii 1703. jussu S. D. N. Papæ Clem. XI.*
d *Synodus Diœcesana an. 1669. hoc tit.*

1669

reservatam ipso facto incurrant. Et si quis, quod absit, id efficiat in ipso Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, illud ad abutendum tradendo, si Ecclesiasticus sit, ultra muncionem excommunicationis, pœna triremium, pro gravitate delicti punietur.

13 Rectores omnes nostræ Diœcesis, non alio, quam ad nostram Cathedralem Ecclesiam, quæ aliarum est Mater, & Magistra, (a) pro Sanctis Oleis accipiendis, mittant: nec alium, quàm Sacerdotem, qui teneatur ad nostram Cathedralem Ecclesiam se præsentare in feria quarta majoris hebdomadæ, ut in Feria quinta in Cœna Domini deservire possit Nobis in peragendis sanctis Oleis, in officio à nostro Magistro Cœremoniæ sibi assignando, sub pœna librarum decem ceræ albæ laboratæ, & aliis arbitrio nostro. Et vascula pro eisdem oleis recipiendis sint saltem stamnea, munda, benè cooperta in capsâ: quæ capsâ cum ad Cathedralem ob Olea sacra percipiendâ, clavis includatur in Epistola, proprio sigillo munita, ac ad nostrum Vicarium Generalem directâ, à quo comodo transmittetur ad ipsum, ut sic res sacre omni periculo vacuæ remaneant.

14 Sacerdos hoc modo, quo supra, recipiens sancta Olea, deferat superpellicium, & lanternam accensam usque ad Oppidum, ad quod illa deferre debet; & non concurrentibus supradictis omnibus Olea ipsa non consignentur.

15 Mandamus distributori sanctorum Oleorum, ut nihil, etiam spontè oblatum, & quocumque titulo recipiat, ut Sacra Cong. Concil. prohibuit die sexta Decembris 1604.

16 Post Feriam quintam in Cœna Domini (b) unusquisq;

a Synodus Diœcesana an. 1610. hoc tit.

b S. Congreg. die 20. Martii 1590. ut ex Synodo Caput-
quensi anni 1649. hoc tit. n. 13.

mori, volumus ipsum pœnam suspensionis ab officio ipso facto incurrere, & alias gravissimas nostro arbitrio.

2 Licet Sacramentum Baptismi, dummodò idonea materia, forma, & Baptizantis intentio adsit, in quolibet loco ministrari possit, (a) attamen, ut omni, qua decet reverentia ministretur, mandamus, ut nemo, excepto necessitatis casu, hoc Sacramentum ministrare possit in alio loco, præterquam in Ecclesia, in qua est Fons baptismalis, neque ante, neque post Solis occasum, sub pœna nostro arbitrio.

3 Licet in hoc Sacramento Baptismi, quod est necessarium necessitate medii (b) ad æternam salutem consequendam, Minister esse possit quicumque, & cujuscumque sexus, attamen Minister ex officio primò est Episcopus, post Episcopum Parochus, post Parochum Sacerdos post Sacerdotem Diaconus, ità quod laicus extrà necessitatis casum, hujusmodi munus usurpans sacrilegium committit. Nos autem inhærendo aliis Constitutionibus Synodalibus, statuimus, ne Sacerdos, quilibet; sive sæcularis, sive Regularis Sacramentum hoc solemniter ministrare possit, absque Parochi expressa licentia, sub pœna suspensionis ipso facto incurrenda.

4 Parochorum propria cura sit, ne Infantes sint (c) in periculo decedendi absque certa spe hæreditatis æternæ, Parentes sæpiùs monere, nè diu differant propriis filiis regenerationis lavacrum. Parentibus igitur strictè præcipimus, nè ultrà tres dies filios natos Baptismo in Ecclesia suscipiendo fraudent, aliàs excommunicationis gladio per nos feriendos esse, sciant. Parochi verò, de hujus Decreti observantia, si contigerit, Nos certiores
fa-

a *Can. Clericos de consecrat. dist. 1. Clem. unic. de Baptis. Rit. Rom. loc. cit.* b *Synodus Sipontina An. 1678. hoc tit. §. 3.* c *Eug. IV. Constit. 23. Cantate de concordia Jacobitarum cum Ecclesia Rom.*

faciant, sub pœnis arbitrio nostro.

5 In Ecclesiis baptismalibus benedictio Fontium (a) omninò fiat in Sabbatis majoris hebdomadæ, necnon Pentecostes ritu solemnè, juxta præscriptum Missalis Romani.

6 Quoties Pueris institerit periculum mortis, (b) & fuerit ministratum hoc Sacramentum domi privatim, pro supplendis cæremoniis, & ritibus Sacris, infra quatuor, saltem dies, pueri ipsi ad Ecclesiam deferantur, & cum à Parocho suppleantur cæremonia in Ecclesia, idem nomen domi impositum, iidem Patrini adhibeantur.

Strictè prohibemus, ne Parochi, (c) aliique Sacerdotes baptizantes, nomina imponant Baptizatis, quæ non sint Sanctorum in Martyrologio descriptorum, ut eorum exemplis excitentur ad piè vivendum in Terris, & patrociniiis protegantur in Cœlis.

7 Mandamus etiam Animarum Rectoribus, ut librum habeant, (d) in quo antequam baptizatus discedat ab Ecclesia, notent annum, diem, mensem, nomen baptizantis, baptizatique, ejusque Parentum, & Patrinorum, servata forma Ritualis Romani, qui liber conservatur in Ciborio sacri fontis, in sacra Visitatione, singulis annis præsentandus. Ex quo libro cum fuerint requisiti, & extrahant collati baptizati testimonium, pro scriptura ad plus duos carolenos recipiant, sub pœnis contentis in tit. de Sacramento Ordinis.

8 Parochis notum facimus, à Patrini munere esse repellendos excommunicatos, interdictos, infames, & qui
in

a *Rit. Rom. de Baptif. S. Leo Epist. 4. ad Episc. Sicilia.*

b *Ex quarto Concil. Provinc. Mediol. S. Caroli hoc tit. p. 2. §. Infantis. c Synod. Caputaquensis 1649. hoc tit. n. 6. d Prima Synod. Provinc. Mediol. p. 2. hoc tit. & instructio de Baptif. inter acta Mediolan. p. 4. §. notabit.*

in illo actu arma deferunt, vel qui Fidei Christiana rudimenta ignorant, vel quis annuam communionem explevisse non constet, & minores quatuordecim annorū. Præterea ad Ritualis præscriptum ab iis admittendi non sunt quicumque Regulares, (a) nec Sanctimonialia, procurationis mandato, sub pœna carceris formalis per mensem.

9 Plures Compadres ad elevandum puerum de sacro Fonte à Parocho non permittantur, prout ex mandato Sac. Conc. Trid. (b) sed unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus, & una in patrini officio sint. Caveant de contrario, quos patrilinos Parochus monere teneatur non solum de cognatione, sed de obligatione erudiendi susceptum in Fidei rudimentis, &c.

10 Nemini liceat Infidelem adultum (c) baptizare extra necessitatis casum, nisi prius instructus fuerit in rudimentis Fidei, & absque nostra prævia speciali licentia.

11 Expositi sub conditione baptizentur, (d) quamvis fuerint cum schedula suscepti Baptismi reperti. Illud verò nomen eis imponatur, quod in ea schedula fuerit inventum.

12 Quicumque in necessitatis casu (e) baptizaturi sint, meminerint, posse quamlibet partem corporis, quantumvis minimam, etiam pellibus secundinis involutam, puta manum, pedem, vel digitum aqua abluere, prolata for-

a Concil. Provinc. Mediolanen. c. p. 2. hoc tit. Et instrut. de Baptis. inter acta Mediolan. p. 4. S. Pius 5. Constit. 24. cum illius. b Trid. sess. 24. de reform. Matt. c. 2. c Cap. Majores de Baptis. e. omnis cum sequenti de consecratione d. 4. d S. Greg. lib. 12. ep. 32. c. Parvulos cum seq. de consecr. dist. 4. c. de quib. de Baptismo. Rosar. Ricc. Pepuli loc. cit. num. 7. e Rit. Rom. de Baptis. Parvuli.

forma baptismi. Attamen Parochus talem infantē ablutum, (a) si vixerit, non omittat conditione adhibita baptizare.

Obstetricis munus nulla fœmina in posterum exerceat absque licentia nostræ Curiz, sub pœna excommunicationis, & approbata per examen juxtâ normam in appendice apponendam.

13 Similiter mandamus, ut Obstetrices, quæ actu hoc munus (b) exercent in nostra Civitate, & Diœcesi, infra mensem à die publicationis nostræ Diœcesani Synodi, sub pœna excommunicationis accedant ad examen juxtâ præscriptum in antecedenti nostro decreto.

14 Monitas volumus à Parochis Obstetrices, cum Infantem deferunt (c) ad suscipiendum Baptismum, ne super illos aliquid imponant, quo postea in maleficiis abutantur; Et ut Obstetrices dicunt pro remediis. Insuper imposterum Parochi caveant ne sal benedictum restituant, (d) vel laicis tradant, sed in sacrarium prouiciant.

15 In Ecclesiis Parochialibus, (e) ubi adest Fons Baptismalis, sit ipse lapideus, & Sacrario conjunctus, si commodè fieri potest, & super illum tabernaculum cum clave, quæ semper sit penes Parochum, in quo tabernaculo conserventur vasa Oleorum sanctorum pro Baptismate ministrando, liber Baptizatorum, tobaleæ mundæ, & nitidæ, & omnia alia pro talis Sacramento ministrando necessaria.

At quia in nostra Civitate quamplures Ecclesiæ Parochiales, non habentes Fontem Baptismalem tenentur ad nostram Cathedralē Ecclesiam adire, pro Baptismi

a Rosarius Riccius Pepoli in praxi Eccles. c. 6. n. 6.

b Rosarius Ricc. Pepoli in sua praxi Eccles. cap. 6. n. 1.

c Synod. Diœces. 1669. hoc tit. d Rit. Rom. hoc tit. §. Sal.

e Syn. Diœces. 1669, hoc tit.

*p. 15 per p. 164
ad of aliam*

ptissimi Sacramento ministrando, ut ex antiquissima consuetudine ; Propterea mandamus ipsis Parochis , ut nulli præterquam in nostra Cathedrali suis filianis hoc Sacramentum solemniter ministrare possint , absque licentia Domini Archipresbyteri , sub pœna carolenorum, quinque piis usibus.

16 Inhærentes Sacris Constitutionibus (a) strictè prohibemus, Parentibus, & Nutricibus , ne puerulos ante annum completum , secum in uno lecto retineant, absque cautela, & repaulo . Qui contra fecerint sciant à nemine ex Confessariis absolvi posse , cum hic casus sit Nobis expressè reservatus in hac nostra Sancta Synodo, in titulo de casuum reservatione.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

UT adversus diaboli continuos impulsus Christi-fideles regenerationis lavacro in Sacramento Baptismi recepto per virtutem Spiritus Sancti strenui fiant Atletæ, eos Spiritus Sancti gratia in sacra Chrismatis unctione roborat . Baptismi Sacramento homo regeneratur ad vitam, Confirmatione roboratur ad pugnam adversus Principem tenebrarum , adversus carnem , & sanguinem . Primæ post naufragium Tabulæ Sacramentum per se sanctificat, & ad beatam, tranquillamque pacem perducit. Confirmatio igitur , & armat ad pugnam hujus mundi, ad publicè confitendum Christi vexillum, & Evangelium, contra eum, qui circuit quærens, quem devorat. Quare studeant , qui Commilitones Redemptoris esse volunt, roborare Animam per validam tanti Sacramenti gratiam, & post pugnam cum victoria, cum Apostolo proferant, Reposita est mihi corona justitiæ.

2 Cum

a *Cap. relatum de his, qui filios occiderunt, can. consulti li 2. q. 5.*

2 Cum pastorale debitum exposulet : Parochos tene-
 ri (a) suo Gregi suggerere , quæ conducere quoquo
 modo possint ad conciliandam huic Sacramento venera-
 tionem, & ad illius spirituales consequendos effectus in
 vitam æternam. Nos autem ipsimet sub pœna aureorum
 duorum, mandamus, ut singulis diebus Dominicis à Pa-
 schâ, usque ad Pentecostem in doctrina Christiana , Po-
 pulum instruant virtutem hujus Sacramenti, juxtâ me-
 thodum in fine doctrinæ brevis, Cardinalis Bellarmini
 descriptum.

3 Cum verò ad eorum notitiam pervenerit , Nos
 sacrum Chrisma esse collaturos (b), indicent inter Mis-
 sarum solemnias omnibus hoc Sacramentum susceptu-
 ris, ut ad se quamprimum cum suis Patris, aut Matri-
 nis accedant instruendi super, quæ ad sacram hanc rem
 sunt, ut sanctum Chrisma redundet in eos, (c) sicut un-
 guentum, quod descendit in barbam Aaron, usque in
 oram vestimenti ejus.

4 Susceptoris hoc Sacramentum innotescere volu-
 mus ex oleo, quod Conscientiæ nitorem, & Balsamo,
 quod bonæ vitæ odorem significat sacrum Chrisma con-
 flari; ideòque qui hoc unguendi sunt, si doli sunt capaces
 prius mundent propriam conscientiam per sacramenta-
 lem confessionem, ac exuant veterem hominem, ut pos-
 sint dicere, (d) Christi bonus odor sumus.

5 Quando à Nobis per adictum indicta fuerit dies
 administrationis sacri Chrismatis, mandamus, ut Paren-
 tes, aut alii, sub quorum tutela, & educatione sunt pue-
 ri, (e) dummodò illi sint septem annorum, ad Nos præ-
 sentent hoc Sacramentum suscepturos, nec differant eos

E pri-

a Conc. Provinc. S. Caroli p. 2. hoc tit. & instruct. de
 Sacram. Confr. s. primum. Rosar. Ricc. Pepoli in sua
 praxi Eccles. c. 6. n. 1. c Psal. 132. d 2. ad Cor. 2.
 e Rosar. Ricc. Pep. loc. cit. n. 2.

privari gratia Sacramentali, ultrà annum duodecimum. Parochis autem sub pœna arbitrio nostro injungimus, ut ad Nos deferant notitiam eorum, qui differunt ultrà tempus præscriptum, quò supra pueros præsentare, pro Sacro Chrisma suscipiendo.

6 Hoc Sacramentum suscepturi, nec non Patrini, vel Matrinæ, infrà octo dies antè se subiiciant (a) examini Parochi suæ Parochiæ, tum circa ea, quæ de hoc Sacramento scire tenentur; tum etiam circa principalia nostræ fidei Rudimenta; quæ si scire invenerit, Parochus tradat schedulam manu sua subscriptam, in qua nomen, & cognomen confirmandi, nec non Nomen Patrini, vel Matrinæ expressum sit, quæ schedula nobis approbatio autentica erit de requisitis, tum Confirmandi, tum Patrini, vel matrinæ. Caveant Parochi in tradendis his schedulis, nam rationem Nobis erunt redditori, si aliquem ex Confirmandis invenerimus non esse talem, qualem ipsi sunt testificati.

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

I Dominus noster Jesus Christus, cum esset transi-
 turus de hoc Mundo ad Patrem, & dilexisset
 suos, qui erant in Mundo, in finem dilexit eos, relinquens
 memoriam suorum mirabilium, tradens post esum Agni
 Paschalis Corpus, & Sanguinem suum sub speciebus pa-
 nis, & vini discipulis suis sumendum. Magna igitur est
 hujus Sacramenti excellentia, quia ipsius sumptione non
 carnes Ircorum, aut Taurorum, sed verus ille Agnus in-
 nocens, qui pro redemptione Mundi se ipsum obtulit in
 Ara Crucis æterno Patri, sumitur. Quo non manna, quod
 Patres nostri manducaverunt, & mortui sunt, sed ipse
 Chri-

a Rosur. Ricc. Pep. loc. cit. n. 4.

Christus à fumente non divisus, integer accipitur. Quod fide non sensibus æstimandum est, juxtà Angelicum Doctorem; Quod non capis, quod non vides animosa firmat Fides præter rerum ordinem. Quanta igitur Animæ puritate accedendum est ad istam sacram mensam Divinam, audiant Christifideles Apostolum: Probet autem seipsum homo, & sic de Pane illo edat, & de Calice bibat; nam si non mundo corde quis sumere ausus fuerit, Judicium sibi manducat, & bibit, non dijudicans Corpus Domini.

2 Parochorum igitur potissima cura erit, ut admirabilis hujus Sacramenti Majestatem, & virtutem Populū sibi creditum edoceant; ac ipsum pro viribus inducant ad sæpius se communicandum; monentes eum non nisi per Pœnitentiæ Sacramentum, deterfis Animæ maculis ad Agni immaculati delicias esse accedendum. Concionatoresque sæpè de hujus Sacramenti administrabili fructu Populos admoneant; quod si negligentes fuerint, primi, arbitrio nostro punientur; secundi, sciant nullam spem esse habituros Concionarii in nostra Diœcesis.

3 Præcepto Divino Eucharistiam sumere (a) Christifideles nemo est, qui dubitet, licet Christus Dominus Ecclesiæ judicio reliquerit determinandum tempus obligationis: & hoc tempus olim erat ter in anno, ut patet ex Canone (b), & si non frequentius: In Pascha videlicet, Pentecoste, & Nativitate Domini: Deindè hoc tempus determinatum fuit à Concilio Lateranensi (c) sub Innoc. III. ut semel in anno ad Eucharistiam Fideles accedere tenerentur, & Concilium Tridentinum in quolibet anno pro tempore assignavit Pascha his verbis. *Si quis negaverit omnes; & singulos Christifideles utriusque*

E 2

que

a *Div. Tb. 3. p. 9. art. 11. in corpore.* b *De Consecratione dist. 2.* c *Cap. Omnis de pœnit. & remis. jesi. 13. can. 9.*

que sexus, cum ad annos discretionis pervenerint teneri singulis annis, saltem in Paschate ad Communionem, juxta Præceptum Ecclesie, Anathema sit. Nos igitur, ut Gregis Nobis commissi salutem occurramus, mandamus omnibus, & singulis utriusque sexus nostræ Diocesis, qui præceptum Paschale adimplere tenentur singulis annis, ut illud tali tempore adimpleant in propria Parochia, nec alibi cum proprii Parochi licentia, ut ille notitiam habere possit, num omnes sui Parochiani præceptum adimpleverint.

4 At quia in supracitato capitulo Omnis, videtur designatū tempus præcepti annuæ communionis adimplendæ in Paschate; hoc tamen non præcisè de illo solo die intelligendum est, sed declaramus: tempus incipere à Dominica Palmarum per totam Dominicam secundam Paschæ; Et si aliqua legitima causa subsit Parochi talem dilationem ultra tertiam Dominicam potrahendam nequeant; sed à Nobis petatur dilatio, quæ non dabitur, nisi cognita causa, ut declaravit Sac. Congreg. Rit. 15. Februarii 1614. in una Granaten.

5 Non communicantes tempore Paschali, & ab aliis dolosè accipiunt schedulas, quæ eo tempore distribui solent, ut fidem Parocho exhibeant de peracta Communionem, sciant incidere in casum Nobis reservatum; tum etiam malitosè dantes.

6 Transacto tempore Paschalis præcepti Parochi omnes nostræ Diocesis quolibet anno Familias, & quoslibet de familia, eorumque ætatem, qui in propriis Parochiis degunt, ad formam Ritualis Romani in libro describant, quem intra octidies post tempus Præcepti in nostra Curia præsentent, una cum Notula distincta eorum, quos noverint præceptum non servasse.

7 Pœnæ quas incurrunt ii, qui transgrediuntur hoc præceptum, juxta citatum cap. Omnis, sunt Ecclesiasticum interdictum, & privatio Ecclesiasticæ sepulturæ, à qua caveant.

8 Re-

8 Regulares omnes in prima die Paschæ Resurrectionis, nemini, qui non sit de familia claustrali, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ministrent, non solum pro præcepto, verum neque pro devotione, ut declaravit Sac. Cong. Concil. Et qui non solum eo die, verum etiam toto tempore Paschali, suscipiunt Eucharistiam de manibus Regularium, non satisfaciunt præcepto, ut eadem Sac. Congregatio declaravit.

9 Sæculares servitia præstantes in locis Regularium, si de eorum numero, vel Regula non sunt, veluti Tertiarium præceptum Paschale adimplere tenentur in propria Parochia, sicut merè laici, ut declaravit (a) eadem Sac. Congregatio.

10 Ut Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento omnis debitus cultus, honor, & reverentia exhibeatur, & ut evitentur rumores in Communione Paschali, qui maxime dedecorant Sacramentum hoc, mandamus, ut quando ad mensam Domini accedit multitudo Populi, non confusim communicentur, sed primò mares, postea mulieres, servetur hoc à Parochis.

11 Egrotis quoque Parochialibus, etiam si Communionem extrà tempus Paschale sumpsissent; in diebus Paschalibus Parochi illam deferant, ac ministrent.

12 Arbitrio Parochi relinquimus quasnam schedulas alterius Parochiæ in nostra Civitate pro paschali præcepto suorum Parochianorum admittere velit; sed quando Episcopus in Feria quinta Cœnæ Domini generalem Communionem in Cathedrali Ecclesia ministrat, Parochi omnes sub nostra Jurisdictione existentes schedulas ipsas, quas eodem die Parochus nostræ Cathedralis distribuit admittere teneatur.

13 Zelum nostræ Civitatis ergà cultum, & venerationem Sanctissimi, dum ad Infirmos defertur; Commen-

a Anno 1576. die 20. Febr. & 28. Martii 1594.

mendantes propter religiosam pietatem fidelium elucen-
tem in associatione, ut tota Diocesis nostra hujus imita-
tione ad ipsius Sacramenti debitum cultum excitetur,
mandamus enixè servari prout sequitur, sub pœnis con-
trà inobedientes arbitrio nostro infligendis.

14 Quia Egrotus in periculo mortis constitutus Di-
vino mandato Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum,
dum potest sumere tenetur. Studeant Parochi diligen-
tius illud tempore opportuno infirmis deferre, nè fortè
contingat illostanto dono Parochorum in Curia priva-
tos decedere, & quando sunt processuri ad infirmos cõ-
municandos, primo jubeant convocari Parochianos ab
icribus Campanæ, & si Confraternitas Sanctissimi Sacra-
menti adsit, illam vocare faciant.

15 Secundo præmoneant, ut Egri cubiculum mun-
detur, & in eo paretur mensa linteo mundo cooperta,
cum Baldachinulo, & duobus luminibus, ut in ea Sanctis-
simum Sacramentum decenter deponatur, & vasculum
cum aqua, & linteum mundum pro abstergendis mani-
bus communicantis.

16 Tertio congregatis piis hominibus, qui Eucharis-
tiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo,
stola, & humerali albicoloris, & etiam pluviali si haberi
potest, in processione facienda præcedere faciat campa-
nulam pulsandam, post Clericus cum lanterna accensa.
deindè deferentes intorticia, seu luminaria, quæ non sint
minùs quam duodecim, postremò Acolitus deferens
aquam benedictam, Rituale Romanum, & bursam cum
Corporali, tandem Sacerdos ipse Sacramentum gestans
elevatum ante pectus, sub Baldacchino, vel umbrellâ, di-
cens Psalmum *Miserere*, & alios Psalmos, & Cântica.

17 Dum Sacerdos infirmum communicat, horta-
mur in Domino omnes stantes ad fores cubiculi, ut lita-
niam Lauretanam cum oratione Deiparæ, & pro uno in-
firmo recitent ad impetrandam pro ipso Animæ, corpo-
risq; salutem.

18 In:

18 Infirmus postquam Viaticum sumpserit post diē octavam ex devotione iterum petierit communicari, eidem concedatur, sed non per modum Viatici, quod semel præbeatur in eadem infirmitate.

19 In regressu Sacerdotis ad Ecclesiam eodem ordine, quo supra, Sanctissimo in Altari exposito annuntiabit quadraginta dies de Indulgentia, quos Nos concedimus comitantibus; postea ipsos benedicet, & Sanctissimū in Tabernaculo recondet.

20 In Feria quinta Cœnæ Domini per Parochos conserventur, quamplures particulae pro communione Infirmorum, quæ reponantur in Pixide conservanda in Tumulo, in quo asservatur Sacramentum sumendum in Feria sexta Parasceve. Et si contigerit aliquem Infirmū communicari in iis duobus diebus, deportetur ad illum Venerabile in una particula privatim cum una lanterna accensa, & absque sono Campanulae; Et postquam Infirmus Viaticum sumpserit, Sacerdos in eademmet domo exuat se superpellicio, stola, aliisque paramentis.

21 Omnes utriusque sexus Christifideles nostræ Diœcesis, & præcipuè Ecclesiasticos in Domino hortamur ad associationem Eucharistiæ, in qua Christus Dominus, amoris sui divitias, & Animæ nostræ Thesaurus reposuit. Ad illam verò associationem teneri volumus, sub pœna carolenorum duorum pro qualibet vice, Clericos in sua Parochia, dummodo sint præsentés, in qua associatione præsent ministerium illud, quod eis à Parochis fuerit inunctum.

22 Memores esse volumus Parochos Spiritus Sancti dicti: (a) cibus sum grandium, cresce, & manducabis: idè eis mandamus, ne hoc edulio cibent eos usum rationis perfectæ non habentes: & quando cognoverint illos capaces esse, antequam ad illud primò suscipiendum

ad-

a *Eccl. in officio Div. Aug.*

admittant, instructos faciant juxtà methodum in appendice hujus Synodi apponendum, & eo tempore uti à Parochis nostræ Civitatis practicatur laudabiliter.

25 Praxis Parochorum nostræ Civitatis in instruendis pueris primò communicaturi, est.

24 Per quindecim dies antè Festum Pentecostes quotidie ad sonum Campanæ pueris convocatis ad Parochialem Ecclesiam eos edocent juxtà methodum citatū; In Sabbato Sancto illos examinent, & quos idoneos reppererint in una ex Festis Pentecostes Sanctissimo Sacramento communicant, prævia generali confessione eorū. Quam Praxim servari omninò volumus ab omnibus Parochis nostræ Diœcesis sub pœna suspensionis ab officio per mensem, & si in sancta Visitatione facienda invenerimus aliquem ex pueris, præcipuè rudibus, quid in hostia continetur nescire; prout cum maximo Animi nostri dolore sæpius nobis evenit, indignationem nostram, noverint Parochi, se incurrisse.

25 Scriptum est: (a) Nolite tradere margaritas antè porcos; Ideoque Parochi ab hac mensa excludant publicè excommunicatos, interdictos, usurarios publicos, blasphemias, concubinarios, meretrices, conjuges sine causa juridice excutienda cohabitare nolentes, & alios, qui in vitii perseverent cum publico scandalo, nisi prius signa emendationis exhibuerint, & tunc non nisi Nobis prius consultis. Quorum publicè peccantium Nobis notitiam Parochos porrigere volumus, ut ad ipsa scandala remedia opportuna dare possimus, sub pœna ducatorum sex.

28 Et quia Clerici, Subdiaconi, & Diaconi sunt genus electum (b), & ad Reale Sacerdotium vocati, ut eorum exemplo (c) Populus ad hanc mensam Cœlestem sæpius accedere moveatur, ac Synodali constitutione tenean-

a *Matth. 7. 23.* b *1 Petr. 2.* c *Trid. sess. 23. de Ref. cap. 11. § 13.*

neantur prima , & quarta Dominica mensis , & in Festis solemnioribus, in solemnī Missa coram Populo, omni quae decet reverentia sacram sumere Eucharistiam, & su perpelliceo induti ad illam accedere. Archipresbiteris verò præcipimus, ut singulis quatuor mensibus , Nos certiores faciant de hujus decreti adimplemento sub pœnis nostro arbitrio , & si aliquem ex ipsis invenerimus inobedientem, sciat per annum ad superiores Ordines non esse promovendum .

27 In quavis Ecclesia etiam Regularium non exponatur publicè Sanctissima Eucharistia, absque nostra, vel nostri Generalis Vicarii licentia expressa, neque ex publica causa , nisi à Nobis probanda , sub pœna interdicti localis, si Ecclesia fuerit Regularis . Si verò fuerit Parochialis, Confraternitatis, vel alia ultra interdictum locale, superior ipsius Ecclesiæ arbitrio nostro punietur.

28 In ipsa verò expositione, saltem duodecim candelæ continuò sint accensæ, & duo Sacerdotes, vel Clerici orantes continuò assistant.

29 Rationes quatragesima horarum cum Expositione Venerabilis antè Solis ortum non incipiant , & in Solis occasu dimittantur , neque ulla ex causa antecedantur, vel prorogentur, sub pœna , Rectoribus id permittentibus, ducatorum sex, piis usibus.

30 Delatio processionalis Sanctissimi Sacramenti semper fiat ab Archipresbitero, vel Curato , juxtà Sacræ Congregationis Rit. Decretum; sub die 18. Maii 1602. à Quaranta relatum in summa: excepta nostra Cathedrali, in qua laudabilem consuetudinem servari volumus .

31 In Ecclesiis , in quibus Sacra Eucharistia (a) servari

F

vari

Cap. sanè olim de celebrat. Missar. cap. 2. de Custodia Eucharist. Concil. Inter. sub Innoc. III. cap. 20. Et cap. de cust. Eucharist. Concil. Provinciale Beneventan. 1693. tit. 37.

vari debet sit Tabernaculum pars exterior, cujus decen-
tissimè sit ornatum cum suis Conopeis, albi, rubri, viri-
dis, & violacii colorum. Pars interior sit ornata tegumen-
to serico albi coloris, cujus ostiolum claudatur clave ar-
gentea, funiculo serico appensa, nè ad Sanctissimam Eu-
charistiam possit sacrilega manus extendi, quam clavem
Parochus, Rector, vel Præfectus Ecclesiæ, dummodò sit
Sacerdos, penès se detineat.

32 In dicto Tabernaculo duo sint Pixides argenteæ,
(a) interiùs auro illitæ, cum suis cooperculis, una major,
altera minor: Prima cum operculo albi coloris deserviat
pro asservendis sacris particulis, altera pro deferendo ad
infirmos hoc Sanctissimo Sacramento, quæ duæ Pixides
collocentur super corporali mundo.

33 Ad excitandos fideles omnes ad reverentiam, &
amorem erga hoc Sacramentum, (b) diùque, noctuque
antè ipsam ardeat lampas accensa saltem una, sub pœnis
arbitrio nostro.

34 Particulæ, quæ in Pixide conservantur pro com-
munionem infirmorum, (c) quolibet octiduo renoventur,
sumptis de more veteribus: Et Tabernaculum intrinse-
cus, & extrinsecus purgetur eodem tempore.

35 In Ecclesiis Parochialibus, Regularibus, & Mo-
nialium (d) sacrosancta Eucharistia retineatur, in aliis
verò non nisi ex particulari privilegio.

36 Memoria revocamus declarationem Sacræ Con-
gregationis Concil. editam de ordine Innoc. XI. in ap-
pendice hujus Synodi apponendam circa quotidianum
usum sacrosanctæ Eucharistiæ.

37 Pro Coronide hujus Tituli sciant omnes Anima-
rum Rectores, quod si aliquis paucis ante diebus sacram
Com-

a *Rit. Rom. hoc tit.* b *Rit. Rom. loc. cit.* c *Rit. Rom.*
loc. cit. Clem. VIII. const. 34. Sanctissimus ubi p. Gracis.
c *Sac. Cong. Episc. 15. Jan. 1619.*

43

Communionem perceperit imminente mortis periculo teneri illā denudè fumere ; quia instante tali periculo, adest præceptum Divinum obligans.

38 Simulque abrogatam esse consuetudinem offendendi Eucharistiæ Sacramentum infirmis communicare non volentibus, illudque ad eos deferendi, ut obsculetur, Sacra Congr. Conc. in una Panormitana, die 19. Novembris 1571.

DE SACRIFICIO MISSÆ.

I Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech Christus Dominus pridè quàm pateretur, post Corporis, & Sanguinis sui Institutionem in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ut cum cruento Sacrificio, quod erat peracturus in mutatione victimæ aliud incruentum relinqueret usque ad Mundi finem; Sacrificiū, & Sacerdotium instituit per illa verba: *Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis*: tradens Apostolis, quos tunc novi Testamenti Sacerdotes elegit, eorumque successoribus omnimodam potestatem quotidie illud offerendi, tanquam Propitiatorium pro peccatis, & satisfactionibus vivorum, & pro defunctorum nondum purgatorum expiationibus proficuum; Vti Catholica Ecclesia docuit, & docet: Offeritur igitur hoc sacrificium pro vivis, & defunctis, ut omnibus possit, quod pro omnium salute fuit institutum. Quare in hanc sortem Domini vocatus in hujusmodi sacrificio renovando exuat veterem hominem cum actibus suis, & Iesum Christum induatur, magna Animi reverentia, veneratione, & conscientiæ puritate, ut carnes Agni immaculati ministrare possit; Cogitans socios habere Dominationes, quæ adorant, Potestates, quæ tremunt, Cœli, Cœlorumque virtutes, ac Beata Seraphim, quæ sociâ exultatione celebrant.

2 Sancti Patres Nobis luculentè innuunt, & exemplo suo nos docuerunt, quomodo Sacerdos se præparare debet ad sacrum Missæ sacrificiū celebrandum: inter quos Div. Chrysostomus per hæc verba, *Quantam verò ab eo integritatem exigemus? quantam Religionem? Considera enim, quales manus hæc administrantis esse oporteat; qualem linguam, quæ verba illa effundat; quæ deinde re non puriorem, sanctioremve esse conveniat Animam, quæ tantum illum, tamque dignum spiritum receperit? Per id tempus Sancti Angeli Sacerdoti adstant, & Cælestium potestatem universus ordo clamores excitat; & locus altaris vicinus in illius honorem, qui immolatur Angelorum Choris plenus est: Idque credere abundè licet ex tanto illo Sacrificio, quod tunc peragitur; Unde valdè defendenda est aliquorum Sacerdotum negligentia, qui nullo modo se ad tantum Sacrificiū celebrandum dignè disponere se student, ut Cardinalis Petrus Damianus his verbis exclamat: (a) *Curii secularibus indifferentè inserviant, ab otiosis se sermonibus ineptiis non compestunt: imò per lites, & jurgia frequentèr à Proximorum suorum charitate resiliunt; & cum livoris, vel cujuslibet terrenæ concupiscentiæ flammæ in suis pectoribus fervere non nesciant; Venerandis tamen Altaribus impudentèr se ingerunt, ab offerendi Sacrosancti libaminis ministerio non recedunt.**

3 In primis igitur Sacerdotes ante celebrationem meminerint, (b) *speciosos debere esse præ filiis hominum: quapropter à vitis, & desideriis sæcularibus abhorreant, Castitatem studiosè illæsam servant, ut in Ecclesia Dei fideliter operentur; quod si illorum conscientia remordeat super nivem dealbentur per sacramentalem Confessionem. Scriptum est enim, Justus in principio accu-*

a *Opusc. 6. circa Instit. & ignav. Clericor. cap. 1.*

b *Psalm. 44.*

accusator est sui. Quanta cura adhibenda est, ut sacrosanctæ Missæ sacrificium omni religionis cultu, ac veneratione celebretur; audiant Tridentinum: (a) Maledictum in sacris literis eum vocari, qui facit opus Dei negligenter, quod si necessario fatemur nullum aliud opus adeo sanctum, ac Divinum a Christifidelibus tractari posse, quam hoc ipsum tremendum mysterium, quo vivificata illa hostia, qua Deo Patri reconciliati sumus in Altari per Sacerdotes quotidie immolatur. Satis etiam apparet omnem operam, & diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia, & puritate, atque exteriori Devotionis, ac Pietatis specie peragatur.

4 Secundò Sacerdotes antequam celebrent, ut Divi Caroli (b) verbis utatur, & antequam ad Altare accedant Missam perlegant, & singulas partes ita præparatas, & notatas habeant, ut celebrantes neque errent, neque hereant, sacris vestibus induti cum nemine collocantur, neque colloquentibus dent aures, mentemque, & oculos ab omnibus amoveant, quibus distrahi possunt, neque à Sacristia exeant, nisi cum ad Altare eundum erit, quo tunc graviter, & modestè fiat in Altari ne in mora sint sacrificio cujusvis expectandi gratia, nevé ob eandem causam Missa incohata sustineant, aut ejus initium repetant. Nevé si Parochi sint cujusquam gratia, tunc Missam anticipent, aut differant, sed illam competenti hora celebrent, Cæremonias, & Ritus adamussim servent, nihil addendo, vel detrahendo; in quibus si notabiliter defecerint, punientur.

5 Sacerdos sacrum peracturus antequam ad Altare gressus dirigat, certior sit, si in promptu habeat Clericum, vel alium, qui Missæ inserviat: Candelas jam fuisse super

a. *Se. s. 22. de sacrif. Miss. de observand. in celebrat. Missæ.*
 b. *Act. p. 1. tit. quæ per tinent ad celebrat. Missæ.*

super Altare accensas; Virceolos cum vino, & aqua præparatos, & sudariolum, quo possit manus se abstergere; & ne audeat celebrare, nisi indutus veste talari, & cum indumentis sacerdotalibus à Nobis benedictis, sub pœna ducatorum sex; Indumenta ipsa non sint lacera, sed munda, præsertim Corporalia, & Purificatoria, sub pœna ducatorum duorum irremissibiliter exigenda ab iis, ad quos spectet.

6 Promoti ad sacrum Ordinem Sacerdotii, primam Missam ne celebret, antequam calleat omnes cœremonias, de quarum peritia, attestacionem ad nostram Curiam deferre teneatur nostri Magistri Cœremoniarum, & tunc prævia nostra, vel nostri Vicarii Generalis licentia, sub pœnis nostro arbitrio.

7 Rectores, Sacristæ, & Præfetti Ecclesiarum, nullum exterum (a) ad Sacrum peragendum admittant absque testimonialibus literis suorum Ordinariorum, à Nobis, vel Vicario nostro Generali, & in Diœcesi à Vicariis Foraneis signatis, sub pœna ducatorum quatuor, piis usibus.

8 Regulares verò sub pœna interdicti suarum Ecclesiarum (b) suprascriptum decretum servare teneantur, neque Sacerdotes sæculares admittant ad celebrandum sine vestibus talaribus, sub pœna interdicti suarum Ecclesiarum.

9 Nemo absque Sedis Apostolicæ privilegio, cujuscumque dignitatis sit celebrare audeat Sacrum cum anulo in digito, sub pœna ducatorum sex, & amissionis anuli, applicandi Ecclesiæ, in qua celebravit: (c) Et si quis

a *Trid. sess. 22. de obser. in celebrat. Miss. & sess. 23. cap. 16. de Ref.* b *Literæ Cir. Sac. Cong. Universalis, Inquis. de Vrbe 26. Jan. 1692. Sac. Cong. Conc. in Ver-celen 21. Mart. 1643.* c *Sac. Rit. Cong. 11. Februar. 1623. Urban. VIII. in dec. Sac. Cong. rit. in Missal. Rom.*

47

quis Missam cum p[re]legulo celebrare ausus fuerit, absque Sedis Apostolicæ privilegio, gravioribus p[œ]nis nostro arbitrio punietur.

10 Nullus Sacerdos Missam celebrare p[re]sumat ante auroram, vel post meridiem, excepta nocte Nativitatis Domini in Ecclesiis, ubi Sanctissimum Sacramentum asservatur (a) juxta Sac. Congregationis Rit. declarationem, quæ in appendice habebitur, sub p[œ]nis arbitrio nostro.

11 Ut omnis reverentia sacris vestibus debita feratur, inhibemus (b) ne illas in profanum usum redigant sub p[œ]na excommunicationis ipso facto incurrenda.

12 Sacri Concilii Trid. mandato injunctum est curam Animarum habentibus, ut oves sibi creditas pascant verbi Dei p[re]dicatione, ideoque renovantes decretum in hac Synodo latum sub titulo De Verbi Dei p[re]dicatione.

13 Mandamus illud strictè servari, simulque injungimus eos singulis diebus festivis de p[re]cepto teneri pro eodem populo sibi commissò sacrum applicare, & si redditus Ecclesiæ pingues sint omnibus diebus etiam feriabilibus juxta Sac. Congregationis Decretum, in appendice hujus Synodi apponendum.

14 In quocumque Oppido nostræ Diocesis singulis diebus festivis de p[re]cepto in Parochiali Ecclesia pro commoditate Populi celebretur Missa ad Auroram à Sacerdotibus ipsis Ecclesiis addictis per hebdomadam, exceptis dignitatibus, & privilegio senectutis gaudentibus, ne complures Animæ Christi sanguine redemptæ opportunitate non interessendi Missæ, priventur, quod passim accidisse Nobis constat, sub p[œ]na arbitrio nostro, commendantes in hoc zelum Sacerdotum secularium, & Re-

gu-

a *Can. Noctæ Sanctæ de consec. dist. p. in Pisaur. 21. Apr.*

1641. b *Cap. Vestimen. de consec. dist. p.*

gularium nostræ Civitatis in hac missâ celebranda.

15 In omnibus Sacristiis quarumcumque Ecclesiarum, Confraternitatum, & aliorum piorum locorum, pendeat Tabella, in qua sint descripta onera Missarum anniversariorum, & officiorum, ad quæ ipsa Ecclesia tenetur singulis annis, vel Beneficiati, & Cappellani ipsius, & pro quibus, quo die, & in quo Altari celebranda sint, sub pœna interdicti personalis, ad quos spectat. Similiter in eadem Sacristia continuatim adsit liber, in quo notentur onera Missarum, & Anniversariorum, ab eo Sacerdote, qui illis oneribus satisfacit, cum designatione anni, mensis, & diei, sub pœnis nostro arbitrio.

16 Caveant quicumque onera Missarum celebranda in Ecclesia, (a) & Altari designato juxta Tabellam habent, ne illas Missas in alia Ecclesia, vel in alio Altari celebrent, quia licet oneri satisfaciunt, læthale peccatum non aufugiunt. Si quis autem Missam non dictam falso sibi adnotaverit suspensionem ipso facto incurrat.

17 Inhærentes Decretis Sac. Congregationis Concilii, (b) Urban. VIII. auctoritate æditis prohibemus Capitulis, Clericis, Parochis, Ecclesiarum Rectoribus, Confraternitatibus, & aliorum piorum locorum administratoribus, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda, ne in posterum sine nostra, vel nostri Vicarii Generalis licentia in scriptis, nova onera Missarum perpetua recipiant.

18 Et quia à fide dignis audivimus aliquem ex Sacerdotibus manuales elemosynas pro Missis celebrandis accipere, quas intrâ modicum tempus, juxta Sac. Congre-

a Sac. Cong. Conc. de mand. Alexan. VII. die 15. Decembris 1663. Sac. Cong. Conc. in Romana die 14. Aug. 1654.
 b Die 21. Junii 1625. de celebr. Missar. c. Ex decret. præcit. & ejusd. declarat. Sac. Cong. in resp. ad Iub. 11. 12. & 15.

gregationis Concilii præscriptum celebrare non potest, non sine magno detrimento animæ Benefactoris dantis. Nos igitur, ut opportunis remediis huic avaritiæ speciei occurramus; mandamus omnibus, & singulis Sacerdotibus, ne in posterum prædictas Missas manuales in numero, quàm primum non satisfaciendo recipere audeant, sub pœna interdicti personalis, Nobis reservati, ipso facto incurrenda. Declarantes illud (Quamprimum) non posse extendi ultrà duos menses, nisi aliter constet de voluntate Benefactoris.

19 Sacerdos, qui Missas celebrandas suscepit cum certa eleemosina, si illas alteri Sacerdoti celebrandas tradere voluerit, sciat sibi non licere partem eleemosinæ receptæ retinere, sed integrè celebranti tradere, alioquin ultrà lethale peccatum ad restitutionem tenebitur, juxta Sac. Congregationis Concil. (a) declarationem.

20 Mandamus omnibus Capitulis, Rectoribus, & Administratoribus quarumcumque Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum, ut infra bimestre exponere faciant in cujuscumque Ecclesiæ Sacristia, decreta Sac. Cong. Concil. (b) cum ejusdem declarationibus de celebratione Missarum Urbani VIII. auctoritate ædita, ac ab Innoc. XII. confirmata, simulque Clementis Undecimi methodum à Monacello relatum, & debitæ exequutioni demandentur, sub pœna ducatorum sex, quæ decreta mandamus, singulis quatuor mensibus perlegi in collatione casuum conscientiæ per Secretarium, ad hoc, ut omnes Sacerdotes contentorum in iis plenam notitiam habeant, sub pœna, ut supra, irremissibiliter exigenda à Præfecto dictæ Congregationis.

21 Infuper pluribus ex causis mentem nostram mo-

G

ven-

a 21. Jun. 1625. Sac. similiter. b Sac. Cong. Concil. in dec. de celebr. Miss. Urban. VIII. Innoc. XII. Const. Nuper 1697.

ventibus, statimus, ut onera Missarum planarum perpetua, quæ sunt addicta alicui Altari, vel Ecclesiæ, acceptari possint non nisi ad rationem duorum carolenorum ad minus pro qualibet; Missæ cum cantu ad rationem quinque carolenorum pro qualibet: Anniversaria tandem ad rationem carolenorum septem pro quolibet, decernentes cum anniversario à Choro cantari debere nocturnum Defunctorum.

22 Laudabile inventum, Charitate religiosa introductum à Clero toto nostræ Civitatis pro Sacerdotibus defunctis perorare, eorum Animas Missæ Sacrificio comitando, & hoc à quinque annis supra, & præsentis anni majori fervore extensa in tota nostrâ Diœcesi, uti Nobis clare constat ex publicis documentis; Nos igitur, ut hoc tantum opus durable sit, mandamus Archipresbiteris omnibus nostræ Diœcesis, ut de sequuta morte alicujus Sacerdotis de descriptis in Congregatione Sacerdotum, statim certiore faciat Præfectum in nostra Civitate existentem, qui ut partes suas impleat omnes alios Archipresbiteros nostræ Diœcesis, certiores facere tenebitur, ut quanto citius Clerus totus & Civitatis; & Diœcesis sacrificium celebret pro Sacerdote Confratre defuncto.

23 Nobis constat Confratres Congregationis in nostra Civitate existentes, singulis annis, prima die non impedita post Commemorationem omnium fidelium Defunctorum celebrare anniversarium pro omnibus Sacerdotibus Confratribus defunctis: Ita servari mandamus ab omnibus Cleris nostræ Diœcesis adscriptis diætæ Congregationi, ut servetur justitia.

24 Quilibet Archipresbiter nostræ Diœcesis librum conficiat, in quo Sacerdotes omnes illius Oppidi præbeant testimonium veritatis de celebrata, pro defuncto Sacerdote Confratre, Missa: quem librum tempore Diœcesanæ Synodi præsentare teneantur Præfecto, & Officialibus Congregationis Sacerdotum, ut innotescat Congregationi.

tioni toti satisfactio Missarum.

25 Abusus introductus, & ut melius dicam scandalum, auctore diabolo à novellis Sacerdotibus, post primam Missam celebratam, publica convivium, saltationes, & similia domi peragere, quod nihil aliud est, quam ansam præbere populo, malè loquendi: Nos igitur, ut malis iis remedia potiora præbeamus sub pœna interdicti personalis ipso factò incurrenda, nobis reservata, mandamus novellis Sacerdotibus Diœcesis nostræ, ut in primo die, & per octo post primam Missam à domibus suis longè habeant publica convivium, saltationes, & absque sexu muliebri, sonitus, & lascivos cantus, cum hæc dedecorent, & vilescant dignitatem Sacerdotalem. Caveant de contrario.

26 In complurimis Visitationibus invenimus plures Ecclesias gravatas esse oneribus perpetuis Missarum, absque eleemosynis, pro parte illarum satisfaciendis; & hoc evenit ex emissionem capitalium consumptorum; Nos igitur, ut in futurum id evenire non possit, mandamus sub pœna Interdicti Personalis Nobis reservata, & ipso factò incurrenda, servari, ut sequitur.

27 In nostra Civitate fidem depositi in Curia nostra præsentare teneantur, & cum per eos denuo fiet emptio annuorum introituum, contractum illud cum descriptione bonorum, & à quo fuerit capitale extinctum, & à quo fuerit stipulatum in registro Curie annotare à Cancellario faciant, sub pœna nostro arbitrio, quam annotationem gratis fieri mandamus.

28 In quolibet Oppido nostræ Diœcesis Clerus infra mensem fabricare faciat Arcam sacram, in qua sint tres claves, quarum una detineatur per Archipresbiterum, altera per Decanum, & altera per Procuratorem dicti Cleri, in qua Arca sacra reponantur capitalia omnium, & quorumcumque locorum piorum, & Ecclesiarum, infra terminum viginti quatuor horarum, & non extrahantur,

nisi in die, quo supra, sub pœnis arbitrio nostro.

29 In Oratoriis privatis domorum nemo Sacerdos celebrare audeant, sub pœna suspensionis absque nostra speciali licentia, & qui licentiam obtinuerit celebrandi in diebus Festis observet adamussim indultum Summi Pontificis, alias si in festis vetitis celebrare ausus fuerit, pœna carceris formalis per tres menses punietur.

30 Et quia sancta, & salubris est excogitatio pro Defunctis exorare juxtà Div. Paulum commendantes zelum Cleri totius nostræ Civitatis, qui post Commemorationem omnium fidelium Defunctorum Anniversarium cū Nocturno celebrat, & pro Canonicis, & pro Parochis, & aliis respectivè, sic hoc nostro statuto servare omninò volumus in omnibus Ecclesiis totius nostræ Diœcesis, nempè ut omnes de Clero cujuscumque Oppidi, die quo supra Anniversarium quo supra celebrare teneantur pro Parochis, & omnibus Sacerdotibus defunctis dicti Oppidi; Illud adnotando in Tabella Anniversariorum, sub pœna auctororum decem applicandorum pro suffragio præcitatarum Animarum.

31 Nemo audeat habere fenestras à suis domibus respicientes in Ecclesias eisdem domibus conjunctas pro Missa audienda, quia hoc expressè prohibitum à Sac. Congregatione Rituum (a) sub pœna Interdicti personalis ipso facto incurrenda nobis reservata. Quod si quis ad præsens sit, qui in nostra Diœcesi talem fenestram habeat, absque privilegio, infra quindecim dierum spatium suis sumptibus fabricare faciat, tam à parte Ecclesiæ, quam à parte suæ domus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ nobis reservata.

32 In Festis Sanctorum alicujus Religionis Sacerdotes secularès accedentes ad Ecclesias Regularium pro Missa celebranda non celebrent Missam propriam concessam

53

cessam ad usum eorundem Regularium, sed Missam ordinariam appositam in Missali, servatis Rubricis, neque Cappellanus Monialium occurrente festo proprio Monialium celebret aliam missam, quam præscriptam in Missali Romano pro usu totius Cleri sæcularis, ut declaravit (a) Sac. Cong. Rit.

33 Inhærentes Decreto Sac. Congregationis Rit. strictè mandamus omnibus Sacerdotibus nostræ Diœcesis, nè contrà usum Ecclesiæ Missæ sacrificium celebrent absque speciali Privilegio in die feriæ quintæ Cœnæ Domini, nisi pro reponendo Venerabili Sacramento in sepulchro, in his Ecclesiis ubi sepulchra fiunt.

34 Pro Coronide ad hoc, ut Sacerdos celebraturus possit, prout studiosè debet ad hoc incruentum sacrificiũ peragendum, se præparare, adsit in opportuna parte Sacristiæ genuflexorium cum Tabella precum ad Sacerdotum præparationem attinentium: In alia parte fons aquæ pro mundandis manibus, & linteum mundum appensum, & hoc, ut corde contrito, & lotis manibus carnes Agni immaculati, tangere, & fumere possit.

DE SACRAMENTO POENITENTIÆ.

Misericors, & miserator Dominus, cujus Misericordiæ non est numerus, qui omnibus humanæ fragilitatis lapsibus non cessat sua Providentia occurrere; videns hominem, ex Baptismate sanctificatum fomitis contagio pronum ad peccandum, servare non posse restitutam Stolum Innocentiæ; Pœnitentiæ Sacramentum, secundam post peccati naufragium Tabulam humanæ fragilitatis præstantissimum præsidium, & tanquam principale adiutorium, ad vitam æternam consequendam his verbis instituit, cum dixit: Quorum remisistis pec-

a. 20. Novembris 1638.

54
peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt, ut Dei Indulgentiam per Sacerdotis Ministerium consequantur: Propterea Pœnitentia, Probatica Piscina à Sanctis Patribus vocatur, imò, & illa præstantior, quia non domui Iacob, sed toti Ecclesiæ patet in ablutione scelerum, æquum itaq; est, ut omni qua decet reverentia à Ministris contractetur, & cum Iudices in hoc Tribunali sint, non debeant, juxtà largas Doctorum opiniones judicare: nam larga via ducit ad perditionem, sed potiùs tutiores Patrum sententias sequi. Arcua enim via ducit ad vitam. Semper memoriæ retinentes tremendam Prophetæ comminationem, Vè his, qui consuunt pulvillos sub omni cubitu manus, & faciunt cervicalia sub capite cuiuscumque ætatis ad capiendas Animas.

2 Et quia conveniens est, ut hoc Sacramentum, omni qua decet reverentia, & circumspectione tractandum sit, Ministri huius, nempe Confessarij, maturæ ætatis sint, patientes pro salute Animarum, prudentes, exemplares, graves, discreti, & quorum vita probata senectus sit: ideòq; iniungimus Examinatoribus nostris Synodalibus, ad Confessarios examinandos deputatis; (a) nè tradant Bestijs Animas confitentes Deo, diligenterq; perquirent de eorum vitæ probitate, alijsq; à Iure requisiti, & neminem ad hoc Sanctum munus exercendum admittant, qui præditus non sit scientia ad rectè iudicandum; de qua scientia Confessarijs necessaria, eorum conscientiam oneramus.

3 - Cum indubitatum sit, nullam esse absolutionem, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, vel delegatam potestatem non habet (b); Nemo Sacerdos, sive secularis, sive Regularis audeat pœnitentiæ Sacramentum intra fines nostræ Diœcesis administrare, qui Beneficium

a *Psal. 23.* b *Trid. sess. 23. de refor. c. 15. Vrb. VIII. constit. 92. cum sicut Gregor. XV. constit. 18. Inscrutabili.*

37

ficium Parochiale non possideat, vel à Nobis approbatum licentiam non obtinuerit. Qui secus fecerit si Regularis sit excommunicationis pœnam Nobis reservatam ipso facto incurrat; si sæcularis ultra eandem pœnam, carcere formali per sex menses punietur.

4 Nemo simplex Sacerdos, neque ordinariam, neque delegatam potestatem audiendi confessiones habens audiat in nostra Diocesi, juxta probabilistarum sententiam, à venialibus absolvere, cum hoc expressè prohibitum sit ab Innoc. XI. sanctæ mem., in Decreto Sacræ Congregationis, die 12. Februarii 1679.

5 Qui Parochiale Beneficium obtinerunt, & postea resignaverunt absque nostra speciali licentia, Sacramentales Confessiones audire non præsumant sub eadem pœna excommunicationis, quo supra.

6 Excipitur ex his decretis mortis articulus, in quo juxta Sac. Conc. Trid. Decretum, sess. 14 cap. 7. de casuum reservatione, omnis simplex Sacerdos Pœnitentes quoslibet à quibusvis peccatis, & censuris absolvere potest, onere injuncto, quo ad censuras, ut si periculum evaserint præsentent suo Superiori juxta dispositionem sacrorum Canonum.

7 Confessarii omnes, sive sæculares, sive Regulares, non audiant Confessiones excepto necessitatis casu, & exceptis confessionibus Clericorum, nisi in Ecclesia, & quando illas audient in Confessionali, non nisi cum superpellicio, stola, & biretro induti, (a) si sæculares sint, sub pœna unius auri; Si verò Regulares, non nisi cum habitu Religioso, & stola.

8 Ne inimicus possit in sancto malignari, omninò prohibemus Confessariis omnibus, tum sæcularibus, (b) tum Regularibus, ne audiant Mulierum confessiones præter-

a Synod. Diocesana 1669. hoc tit. n. 1. b Synod. Diocesana loco supra cit. n. 2.

terquam ex Confessionario, neque ante Solis ortum, neque post Solis occasum, sub pœnis arbitrio nostro infligendis, etiam suspensionis, ab audiendis confessionibus, contra Regulares præsumentes prædicta transgredi. Infirmarum autem mulierum confessiones non audiantur, nisi aperto ostio, itaut Confessarii aspici possint, non verò audiri.

9 Ut Confessarii continuò memoriæ habeant Constitutionem Gregorii XV. in appendice hujus Synodi apponendam, & pœnas in dicta Constitutione inflictas contra sollicitantes in confessione, & quod persona sollicitata in confessione non sit absolvenda, nisi sollicitantem denunciaverit. Nos inhærentes vestigiis antiquorum Canonum Confessarios, etiam Parochos, qui ad impudica personam quamcumque ex sibi confitentibus, sive in actu confessionis, sive antè, sive post immediatè sollicitaverint, pœna excommunicationis innodatos esse decernimus, à qua à nemine, etiam Pœnitentiaro, & Generali nostro Vicario absolvi possint, sed nobis immediatè reservamus.

10. Parochi Isaiæ dictum memoriæ retineant: (a) Clama ne cesses, & quasi Tuba exalta vocem tuam; ideòque Festis dicbus, ut supra dictum est in titulo de doctrina Christiana, rudem plebem instruant, de modo confitendi sacramentaliter.

11 Simulque Regalis Prophetæ præconium erudimini, qui judicatis, ad hoc ut Sacramentum rectè ministrent, memores sint non vagari otiosè per vicos, & plateas, cum hoc ipsis inconueniens absque necessitate sit, sed sint, semper ante oculos habentes libros, qui ipsos instructos faciunt de officio, in quo ministrant, quod monitum aliis Confessariis memoriæ esse volumus, cum gravissima culpa sit Confessarium ignarum audire peccata Pœnitentium.

12 Mo-

12 Monitos esse volumus Confessarios non esse absol-
vendos eos, (a) qui nomen habent, quod vivan t, & mor-
tui sunt, si ergo in excipiendis Confessionibus Pœnitentium compererint eos in habituali peccato esse Concu-
binarios, Usurarios, Meretrices, & occultos, absolutionem denegent. In deneganda autem Confessione ita cautè se-
gerant, ut non denegata, sed potiùs signo aliquo Crucis concessa videatur, nè sit scandalum circumstantibus, qua-
cautela indigeant, quando Pœnitens casum à quo absol-
vendi facultatem non habeant confiteatur.

13 Similiter, ut diximus in tit. de Sacramentorum
administratione, non esse admittendos ad Sacramentum
Pœnitentiæ eos, qui nesciunt necessaria ad vitam æter-
nam consequendam; ideòque mandamus omnibus Con-
fessariis, sive sæcularibus, sive Regularibus, tum ordina-
riam, tum delegatam jurisdictionem habentibus, ut tem-
pore præcepti Paschalis, omnes, & singulos utriusque sex-
us Pœnitentes, qui in Grammatica versati non fuerint,
examinent de principalioribus nostræ Fidei rudimentis,
& aliis præscriptis.

14 Si quis Confessarius, dummodò, non sit proprius
Sacerdos, ad audiendam Confessionem (b) alicujus infir-
mi fuerit vocatus, expedita confessione in ipso die, cer-
tiorum faciat proprium Parochum, vel viva voce, vel
relicta schedula in domo prædicti infirmi de peracta con-
fessione.

15 Nullus Confessarius, sive sæcularis, sive Regula-
ris audeat absolvere à casibus Pontifici reservatis, absque
facultate sibi tradita, similiter, & ab iis Nobis reservatis
in fine huius Capituli annotandis, absque expressa No-
stra licentia. (c) Quod si secus fecerint sciant absolutio-

H nem

a Apoc. 3. b Constit. Clem. X. superna. S. Congr. Episcoporum
1 Julii 1606. ut in Syn. Neap. 1694. hoc tit. num. 12.
c Constit. Alex. VII. die 24. Septembris 1665. n. 12.

nem nullius esse roboris. Neque Regulares cujusque Privilegii, vel laxæ opinionis prætextu, absque expressa licentia à prædictis casibus absolvant, cum hæc opinio sit damnata. Compendium Casuum Bullæ Cœnæ in appendice hujus Synodi habemus.

16 Et quia in Nostra Civitate sunt undecim distinctæ Parochiæ, distinctam jurisdictionem habentes, & Parocus unius non potest mittere falcem in messem alterius, & nemo ex Parochis dictæ nostræ Civitatis de jure potest audire Confessiones in aliena Parochia, Nos igitur, ut compluribus mentem nostram moventibus opportuna tradamus remedia. Concedimus omnibus Parochis nostræ Civitatis, ut non solum confessiones audire possint in quacumque parte Civitatis; Verùm etiam hanc facultatem ipsis per totam nostram Diœcesim extendimus, & è converso omnibus Parochis nostræ Diœcesis facultatem impartimur audiendi sacramentales Confessiones per totam nostram Diœcesim.

17 Similiter eandem facultatem extendimus ad omnes Sacerdotes tam sæculares, quàm Regulares à Nobis ad audiendas sacramentales Confessiones approbatos in nostra Civitate. Non è converso ad Confessarios pro nostra Diœcesi approbatos.

18 Et quia omnis avaritiæ, & questus, umbra, (a) seu suspicio amoveri debet ab hujus Sacramenti administratione: Caveant Confessarii, & etiam Regulares, ne quidquam intuitu confessionis petant, vel exigant, nec pecuniam, vel elemosinam pro pœnitentia imposita sibi attribuunt etiam pro Missis celebrandis, etiam si spontè oblatum fuerit occasione hujus Sacramenti ministrari, sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurrenda.

19 Memores esse volumus Medicos Decreti Sacri Concilii Lateranensis, & Constitutionis Sancti Pii V., qui-

a Methodus S. Caroli hæc tit:

59
quibus monentur, ut certiore[m] faciant Parochum de infirmis suæ Parochiæ, ipsosque infirmos ad Confessionem inducant; nec eos visitent elapso triduo, nisi fuerit confessi, sub pœnis in eisdem Constitutionibus contentis.

20 Et quia juxtà Div. Raymundum, (a) quem Deus Ecclesiæ suæ concessit, tanquam Sacramenti Pœnitentiæ insignem Ministrum in extrema ægritudine vix potest aliquis pœnitere, vel etiam cogitare cum ægritudine opprimitur, & multa; ut ait Augustinus occurrunt tunc impedimenta; nam morbus viget, pœna terret filii, quos illicite dilexit; Uxor, & mundus eum ad se vocant. Hinc argumentum desumimus memores facere Parochos, paternè hortari ægrotos, ut antequam morbus ingravescat, Animam à labe peccatorum expurgent, ne pœnitentiam agant in cinere, scilicet quando jam peccare non possunt, & peccata illos, non illi peccata dimittunt. Hoc si Parochi facere omiserint, & aliquis eorum incuria impœnitens decesserit, sciant Deum ultorem habituros in redditione computam.

21 Et quia una ex partibus essentialibus Sacramenti Pœnitentiæ est contritio, vel attritio supernaturalis, sine qua Sacramentum redditur nullum: ideòque Confessarius diligens sit in hoc ministrando. Num Pœnitens verè sit contritus, vel attritus, ne se exponat periculo applicandi formam absque debita materia proxima, & hoc præscribitur in Rituali Romano, titulo de Sacramento Pœnitentiæ, in quo sic legitur, *nec absolvant eos, qui nulla dant signa doloris*, idem Sanctus Carolus Ecclesiæ sanctæ lumen actorum partè 4. ait.

22 Confessarius igitur quando moraliter certus non est de vera Pœnitentis sui contritione, sed potius agnoscit illum verè se non pœnitere retinens sit in hoc Sacramento ministrando, ne ipse, & pœnitens in laqueum perditionis

H 2

tionis

• In Summa de Pœnit. lib. 3. p. 23.

tionis (teste diabulo) incidant.

23 Historia Ecclesiastica, Testimonio Sathanae, vos docet complures impœnitentes ex hac vita migrare, ex defectu accusationis propriorum peccatorum. Propterea prudens Confessarius deprehendens pœnitentem, nullas fecisse confessiones ex defectu taciturnitatis, malitiosè alicujus peccati, illum inducat ad faciendam generalem confessionem, quo unico medio reparare poterit. Confessiones præcedentes, juxtà normam Sancti Caroli in suis instructionibus Romæ editis anno 1700. jussu Innoc. Papæ XII. Eundem modum etiam indicat Sanctus Franciscus Xaverius Epistolarum lib. 4. Epist. 4.

24 Antiquitus Christiani in aliquod gravius crimè lapsi, ut Deo graviter offenso satisfacerent, quamcûque satisfactionem in Sacramento Pœnitentiæ acceptabant, ut Animæ salutem obtinerent: Nostro autem Evo (ò tempora, ò mores) multi non modò in aliquod grave crimen, sed in levia lapsi impatientes omninò videntur vociferari adversùs Confessarium, tanquam crudelem, & carnificem conscientiarum, qui pro gravitate criminis, congruam satisfactionem imponere vult; & qui à Confessarium tanquam Medicum mederi decet vulnus Animæ, uti Div. August. (a) asserit; Idèdque memor sit satisfactionem juxtà qualitatem delicti imponere teneri; Grandi plagæ, (b) alta, & prolixa opus est medicina. Grande scelus, grandem habet necessariam satisfactionem.

25 In nullo legimus Concilio, in nullo Ecclesiæ Patre, quod Jubilæum, aut quæcumque alia Indulgentia eximat Confessarium ab onere, pœnitentiæ, pro criminis qualitate, convenientes assignandi, quia Ecclesia non videtur velle ea tollere, quæ à sacris Scripturis, Conciliis, & Patrum sententiis præcipiuntur; Idèdque; Nos, ut oppor-

tunis

a Lib. de Pastorib. tom. 9. b S. Ambrosii in Epist. ad Virginem lapsam cap. 8.

anis remediis occurramus; mandamus Confessariis omnibus, ut omnia in Sacramento administrando adimpleant, quæ non solum ad essentiam, verum etiam ad integritatem ipsius pertinent, etiam tempore indulgentiarum, & Jubilæi; Cum Concilium Trid. absque limitatione doceat alienorum peccatorum participes fieri eos Confessarios, qui dum cum pœnitentibus indulgentius agunt, levissima quædam opera, pro gravissimis delictis injungunt, & Bonifacius VIII. in Bulla Jubilæi, quæ incipit, *Antiquorum*.

26 Mandamus omnibus personis sine ulla exceptione, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, Nobis reservata, ne quovis quæsito colore, directè, vel indirectè ægrotos impediunt, quominus à proprio Parocho, ac cæteris Religiosis visitentur, vel sint in causâ, ne infirmi Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis recipiant; vel impediunt ipsos ad pias causas testari; vel conditum Testamentum, præter Testatoris voluntatem mutari faciant, vel in totum, vel in partem. Similiter sub eisdem pœnis, ut supra, mandamus omnibus Confessariis, tum sæcularibus, tum Regularibus, ad audiendas Infirmorum Confessiones vocatis, nè audeant infirmorum animos movere verbis, vel factis ad aliquid testandum, tum ad favorem sui, suorumque, tum ad favorem Ecclesiarum suarum, cum hoc repugnet libertati Testantium.

27 Cum secretum, & sigillum Confessionis (a) cum omni jure servandum sit, Confessarii omnes ita custodiant, ut neque directè, neque indirectè, & sub quovis gravissimæ necessitatis prætextu, voce, vel signo aliquo revelent illa peccata, quæ ipsi à pœnitentibus audierunt.

Et

a *Cap. dilectus de docentibus Prolatorum. cap. omnis atriisque sexus de pœnit. & rem. cap. si Sacerdos de off. Iud. ordin.*

Et si quando ab alio Sacerdote consilium petendum effect, aut superior consulendus, ita casum studeant explicare, ut personæ confitentes non deprehendantur. Nullus igitur Confessarius sigillum hujusmodi violare præsumat, quòd si secùs fecerit pœnas in sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contentas, aliasque etiam corporales arbitrio nostro infligendas nullatenus effugiet.

Perdit erubescentiæ virtutem Sacramentalis confessio, (a) quoties apud criminis socium, seu complicem Pœnitens peccata deponit: Tantoque in hujus solius consideratione facinoris, orrore concutimur, ut eo patientiam nostram prorsus comminutam fateri cogamur. Facultatem idcirco Confessariis omnibus, tam secularibus, quam Regularibus avocamus, eas Personas pro illa vice in Confessione audiendi, & sacramentaliter absolvendi, cum quibus in crimine carnali commaculati fuerint, sub pœna suspensionis.

28 A feria quarta Cinerum, per totum Paschale præceptum, à Vigilia Nativitatis Domini, usque ad Pascham Epiphaniæ, & in Festis titularium Ecclesiarum Parochialium, & quando Parochi nostri Diœcesis, de uno ad aliud Oppidum ire tenentur, juxta methodum in Appendice apponendum, concedimus Parochis tantum facultatem absolvendi à casibus Nobis reservatis, præterquam ab illis, qui censuras habent annexas.

29 In unaquaque Parochiali Ecclesia sit Sedes Confessionalis (b), non in una Tabula cum crate, sed magnifica, in qua sede Confessionali sit crates de lamina stamineo perforato, ultrà cratem ligneam. Sit etiam in ipsa affixa Bulla Cœnæ Domini, & cartula, in qua sint descripti casus Nobis reservati. A parte pœnitentis sit affixa effigies Iesu Christi, vel Deiparæ Virginis Mariæ, ad hoc ut pœni-

a *Syn. Diœc. ann. 1611. hoc tit. Syn. Neap. ann. 1694. hoc tit. n. 20.* b *Syn. Diœc. ann. 1669. hoc tit.*

pœnitentis ipsius Imaginis aspectu, veram compunctionem suorum peccatorum habere possit. Idem fervetur in omnibus aliis Confessionalibus, in aliis Ecclesiis nostræ Diœcesis existentibus. Quod si in prima visitatione à Nobis facienda Confessionalia prædicta ad formam à Nobis desuper præscriptam inventa non fuerint, qui tenentur pœna aureorum trium punientur irremissibiliter.

30 Ut libertati Confessionis opportunis remediis occurramus, *(a)* strictè prohibemus Confessariis omnibus, ne prohibere audeant suis pœnitentibus adire alios Confessarios ne suæ directionis, methodum aliis quomodolibet patefaciant.

31 **DE CASIBUS RESERVATIS,**
Per antiquatum Ecclesiæ morem à SS. Patribus nostris, & à Sacro Conc. Trid. sêss. 14. cap. 7. & can. 11. commendatum, prosequentes ad continendam Christiani populi disciplinam, ne inenormissima delicta labantur. Casus infra scriptos cum censuris respectivè annexis nostro iudicio reservamus, itaut nemo ex Confessariis tam sæcularibus, quàm Regularibus, tam approbatis, quam approbandis etiam Parochis ab iis quemquam absolvere possit, absque nostra, vel nostri Vicarii Generalis licentia, excepto mortis articulo, juxtà Tridentini mandatum, & exceptis temporibus, in quibus Parochis juxta antecedens præscriptum est data facultas.

Quicumque abutentes Sacramentis, Sacramentalibus, sive quacumque alia re consecrata, vel Sanctorum Reliquiis ad veneficia, divinationes, sortilegia, aut ad alium usum, quàm fuerint ordinata, vel dantes aliquid ex prædictis ad malum finem, etiam abusu non sequuto.

Omnes personæ utriusque sexus superstitiosa opera committentes, spondendo dæmoni obsequiû, vel ei Thus, vel sacrificia offerendo, etiam absque errore intellectus,

vene-

a Concil. Provin. Mediolan. S. Caroli hoc tit.

venefici, fortilegi; aut quovis alio nomine nuncupentur ex utroque sexu, qui cum expressâ dæmonis invocatione, incantationibus utuntur, vel ad thesauros inveniendos, vel ad impediendum usum matrimonii, cooperantes, & consentientes.

Vulnerantes, vel injuriam inferentes Sacris Imaginibus, juramentum falsum deponentes in damnum Tertii; vel qui utuntur falsis Testibus, vel Instrumentis, sive falsis scripturis in alterius præjudicium, sicut Notarii, Aduarii, vel Scribæ, tam in Processu informativo pro Fisco, quam in causis Civilibus, non omnia dicta Testium describentes.

Impedientes Parochos, vel Confessarios, ne ad infirmos accedant pro legatis piis describendis: & nè Notarii ab infirmis vocati adeant ad conficienda Testamenta.

Confessarii omnes etiam Parochi, Personam quamcumque ex sibi Confitentibus ad inhonesta, sive in actu Confessionis, sive antè, sive post immediatè sollicitaverint.

Procuratio abortus post animatum fætum etiam effectu non sequuto.

Quicumque Confessarii complices in aliquo delicto carnali absolventes pœnitentes, cum quibus tale delictum commiserunt.

Quicumque ausi fuerint de rebus obscenis, verbis, aut actibus cum Monialibus, conversis, vel educandis loqui, vel ad illas litteras obscena continentes mittere.

Publica pollutio cum sanguinis effusione in Ecclesia, Cæmeteriis, aut Sacristiis patrata.

Qui ut Parochos decipiant in Paschate schedulas ab aliis accipiunt pro fide peracta communionis. Similiter, qui fraudulenter dederint schedulas non communicantibus in Paschate.

32 CASUS RESERVATI, quibus non est annexa Excommunicatio.

Homicidium voluntarium, vel membri mutilatio per se, vel per alium facientes, vel abortum inanimatum procurantes sequuto effectu.

Incestuosi in primo, & secundo gradu consanguinitatis, & affinitatis etiam in cognatione spirituali.

Stuprantes Virgines vi, vel metu, vel ficta promissione matrimonii.

Vfurarii etiam non publici.

Concubinarij etiam infra annum.

Sodomiam, & peccatum bestialitatis exercentes, tam activè, quam passivè.

Interceptatio alienarum litterarum.

Detentio Infantum, tum à parentibus, tum à nutricibus in proprio lecto, absque cautela, reapulo.

32 CASUS RESERVATI IN BULLA COENÆ.

- 1. Excommunicantur, & anathematizantur Hæretici cujuscumque sectæ, eorundem fautores, libros legentes, tenentes, aut imprimentes, & Schismatici.
- 2. Appellantes à Pontifice ad futurum Concilium, eorumque fautores.
- 3. Piratæ, atque eorum receptatores, & fautores.
- 4. Naufragorum Christianorum, cujuscumque generis bona, etiam in lictoribus inventa furtipientes.
- 5. Imponentes nova pedagia, vel gabellas, vel eas augentes.
- 6. Falsificantes litteras Apostolicas, aut supplicationes quocumque auctoritatem habente signatas, falso publicantes litteras Apostolicas.
- 7. Deferentes arma, & alia usui bellico idonea ad Turcas, vel alios Christiani nominis inimicos, & ad Reipublicæ Christianæ statum pertinentia, iisdem in damnum Christianorum nuntiantes.

8. Impedientes eos, qui vectigalia, vel alia necessaria Romam convehunt.
 9. Ad Sedem Apostolicam venientes, vel ab ea recedentes, sua, aut aliorum opera lædentes, & sine jurisdictione vexantes, in Curia commorantes.
 10. Romipetas, ac peregrinos etiam in Vrbe morantes, vel abeuntes lædentes.
 11. Offendentes S.R.E. Cardinales, & alios Prælatos.
 12. Ad Romanam Curiam pro negotiis suis recurrentes, per se, vel per alios lædentes.
 13. Appellantes à gravamine, vel futura executione litterarum Apostolicarum ad laicam potestatem.
 14. Executionem litterarum Apostolicarum, aut aliarum expeditionum impedientes, & prohibentes ad gratias impetrandas accedentes.
 15. Iudices sæculares, qui Ecclesiasticas Personas trahunt ad sua Tribunalia, quique Ecclesiasticam libertatem, tollunt, aut tempore in aliquot turbant.
 16. Impedientes Prælatos, ne sua jurisdictione utantur, quippè illorum, & delegatorum judicia eludentes ad Curiam sæcularem recurrentes, aut contra illos decernentes, præstantesque auxilium.
 17. Usurpantes Sedis Apostolicæ, & quarumcumq; Ecclesiarum jurisdictionem, vel etiam fructus sequestrantes.
 18. Imponentes decimas, & alia onera personis Ecclesiasticis, & Ecclesiasticis Monasteriis, & eorum fructibus.
 19. Iudices sæculares, qui se interponunt in causis capitalibus, seu criminalibus contra Ecclesiasticas personas.
 20. Occupantes Terras, aut bona Ecclesiæ Romanæ, & illius jurisdictionem usurpantes.
- Abolutio soli Pontifici reservatur, absolvere præsumentes excommunicantur.**

67

DE SACRAMENTO EXTREMÆ VNCTIONIS.

1 **S**uperbus ille Lucifer, qui toto conatu innumeris utitur versutiis, ut hominem in perditionis tartarum, in quo ipse per inobedientiam uritur, perducatur, semper circuit, quærens quem devoret, & non cessat tanquam canis ad prædam latrare; tunc magis insidias obtendit, cum homo in extremis laborans, semivivus in lecto decumbit, juxta Ioh. Testimonium in Apoc. Descendit ad nos diabolus habens iram magnam, sciens, quia adest modicum tempus. Tunc enim cum res ultima animæ agitur, ad inferos totis viribus deducere conatur; Vt hisce hominis periculis Deus tutamen præberet, Sacramentum extremæ Vnctionis instituit, tanquam firmissimum præsidium contra insidias demonis in ultimo agone insidiantis calcaneo. Tria igitur beneficia, & Animæ ultima remedia sunt, quæ ipsius susceptione recipiuntur enumerata à Iacobo Apostolo in sua Epistola Canonica, in qua Sacramentum hoc à Christo institutum promulgavit: remissionem nempe peccatorum post poenitentiam remansorum: Confortationem Animæ ad resistendum diabolicis tentationibus; & roborationem corporis ad tolerandos cruciatus infirmitatis, cum faciliori sanitatis recuperatione, si Animæ saluti expediens erit.

2 Qua de re, ut verbis Provincialis Concilii, ab Eminentissimo Cardinali Ursino habiti in anno 1693. die 11. Aprilis, utamur, Non est sine animadversione prætereundum à Parochorum complurimis extremæ Vnctionis Sacramentum collaturis, ex culpabili negligentia illud differri, donec ægrotus amissis sensibus, Animam agere incipiat; quod ut Catechismo Romano admonetur, gravissimo peccato eos involvit, cum constet ad hujus Sacramenti gratiam percipiendam, plurimum valere, si ægrotus, cum in eo integra mens, ratio viget, fidemque, & religiosam voluntatem afferre potest, sacro Oleo linia-

I. 2. tur.

tur. Idcirco non expectent assentiri, sed ipsi frequentando domos lanquentium, quando viderint, vel ex Medicorum relatione audierint, eos esse in gravissimo periculo vitæ, illos suaviter disponant ad illud recipiendum cum cordis affectu, & contritione; Explicando illis virtutem tam salutaris Sacramenti, & hoc cum charitate.

3 At quia, ut supra diximus tres utilitates affert hoc Sacramentum in discrimine vitæ existentibus, Curati omnes caveant, ne infirmus in summa hac necessitate fraudatus, decedat, hoc tutamine, quia ultra strictam rationem, quam sunt reddituri, juxta illud Prophete, *sanguinem ejus requiram de manu tua*, alia pœna arbitrio nostro punientur.

4 Sicuti nec ab infirmis differri, nec à Parochis retardari (dum necessitas adest) debet hoc Sacramentum, sic alienum cernimus à regula Ecclesiastica, quod Sacramentum hoc, nullo quandoque urgente periculo conferatur, quod juxta Florentinum Concilium, non nisi infirmo, de cujus morte timetur, dari debet, quare Parochi caveant ne ad declinandum reiteratum incommodum, extremam unctionem statim post sacrosanctum Viaticum conferunt, quando hæc necessitas præcisè non adest, sed separatim hoc Sacramentum ministrent, juxta Rit. Rom. hoc tit.

5 Quod, si urgente necessitate sacrosanctum Viaticum, & extremæ Vnctionis Oleum, simul, & semel, ad infirmos deferenda sint, strictè præcipimus Parochis, ut alium Sacerdotem coadjutorem secum ferant, qui sacrum Oleum deferat, & hoc ne ipsi cum Oleo sacro, sacram sinuaxim deferant hoc mandare intelligimus, dummodo absque ægotantis periculo decedendi absque susceptis his Sacramentis, alius Sacerdos commode haberi possit.

6 Et

a Eug. 4. in Concil. Flor.

6 Et quia juxtà Sac. Conc. Trid. (a) decretum, solus Sacerdos est Minister hujus Sacramenti, idèdque mandamus, nè quis præter proprium Sacerdotem hoc Sacramentum ministrare extrà necessitatis casum, vel absque Parochi licentia possit, & si sit Regularis, curam animarum non habens extrà necessitatis casum, vel absque Parochi licentia hoc Sacramentum ministrare ausus fuerit, (b) sciat se incidere in excommunicationem Pontifici reservatam.

7 Et quia juxtà Trid. Oleum infirmorum, quod est materia hujus Sacramenti debet esse ab Episcopo benedictum, & hoc de necessitate Sacramenti; itaut si Presbiter infirmum ungeret Oleo ab Episcopo non consecrato, vel Oleo Cathecuminum, vel Chrismatis, Sacramentum esse nullum, doceant Doctores; prohibemus Parochis, ne post receptum Oleum, in Feria quinta Cœnæ Domini consecratum, veteri utantur, & decrevit Sac. Cong. Rit. sed oleum illud vetus cum bombaci comburant igne, & cineres in Sacrario reponantur; sub pœnis nostro arbitrio.

8 Si tamen per accidens contigerit, vel per errorem, Parochum usum fuisse, in administrando hoc Sacramento, Oleo Cathecuminum, vel Chrismatis, ut erratum emendet Olei sacri, quod proprium infirmorum est, unctioem eidem adhibeat; reiterata Sacramenti forma, juxtà S. Caroli instructionem.

9 Si enim contigerit infra annum non sufficere Olei consecratum pro hoc Sacramento ministrando, neq; aliud benedictum haberi possit; modico Oleo non benedicto in minori quantitate super infuso reparari potest; juxtà Rit. Rom. rubric. hoc tit.

10 In

a Sess. 14. de Sacramento Extremæ Unctionis can. 4.
 b Clem. 1. de Privileg. Clem. de privileg. cap. 1. Leo X. in Concil. Lateran. sess. 11. & const. 4. dum intrà, Gregor. XV. const. 18. Inscrutabilis.

10 In omnibus locis nostræ Diœcesis, ubi adsunt Regulares, ipsi teneantur oleum, à nobis benedictum, recipere, pro usu ipsorum Regularium infirmorum. Ideoque Parochi locorum ab eisdem Regularibus requisiti, illud benignè impartiantur gratis, ut Sac. Cong. Episcoporum, (a) & Regularium mandavit.

11 Hoc sanctum Oleum custodiatur in vase argenteo, vel stanneo in Ecclesia propè Altare majus in cornu Evangelii in loco visibili, decentè ornato, & interius circumamictò serico tegumento, benè clauso, cum inscriptione super Ostiolum: **OLEUM INFIRMORUM.**

12 Cum Parochorum munus non solum sit Sacramenta ministrare, verum, & curam Animarum habere; & licet semper in illis custodiendis, vigiles esse debeant, multò magis quando agitur ne in morte à luporum rabie, idest dæmonum voracitate devorentur; Idcirco mandamus, ut quando aliquis ex eorum Parochianis in periculo vitæ sit constitutus, indeficienter assistant illum, consolantur, & hortentur, ut à curis, periculis, atque amore momentaneæ hujus vitæ, ad spem, & desiderium, mentem erigat, salutis æternæ. Et cum viderint illum sensibus etiam destitutum, continuatim precibus, & orationibus Animam ejus (pretium sanguinis Christi) Deo commendent, juxtà methodum in Rit. Rom., sub tit. *Ordo commendationis Animarum.* Mandantes, super hoc, nostris Vicariis Foraneis, statim Nos certiores facere de observantia, vel inobservantia hujus sanctionis.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

1 **S**icuti Christo Domino nihil nasci profuit pro redemptione Mundi, nisi redimi profuisset; ita parum nobis profuissent Sacramenta novæ legis ad remedium

a In una Aesina 13. Julii 1589.

dium spiritualis vitæ acquirendæ recuperandæ, vel conservandæ, nisi idem Dominus idoneos Ministros constituisset ad illa conficienda, vel ministranda, sicut in Ecclesia triumphante per ordines distinctos cœlestium Spirituum divinæ laudes ante thronum Dei decantantur per ordines distinctos; ita congruum erat simili Hierarchico Ordine dispositos esse ministros in hac militanti Ecclesia, qui pro peccatis nostris in Missæ Sacrificio immaculatam hostiam Deo offerent, cæteraque Sacramenta ministrarent. Quanta igitur sit huius Sacramenti Ordinis dignitas, agnoscant ij, qui hoc caractere sunt insigniti. Internuncij enim Altissimi sunt, & licet, ut homines minuti sunt paulò minus ab Angelis in ministerio superiores ipsis sunt. Nullus igitur ad militiam Domini per Ordines Ecclesiasticos, se adscribat, qui vocatus non sit à Deo tanquam Aaron; cuius vitam imitari debet, maximi faciendo Ecclesiasticum statum, Zelum vineæ Domini Sabahot habendo; (a) mundum odendo; nam mundus totus in maligno positus est, & simul scientiam Sanctorum amando; nam qui doctrinæ necessariæ, ad suum officium exercendum, non est præditus, à Domino repellitur, nè Sacerdotio (b) fungatur in æternum.

a Vocationem Divinam, ut diximus supra, ex Sac. Scriptura, Sanctisq; Patribus necessariam esse, evidenter patet, ut quis Ecclesiasticum statum dignè, & cum utilitate, amplectatur, Sanctosq; Ordines suscipiat, atque, ut prætermittamus id, quod (c) in lege naturæ fiebat, in qua Sacerdotium primogenito tribuebat Deus, nevé de lege scripta loquamur, in qua Deus tribum Levi sibi delegerat, ex ipsa sola tribu essent Ministri Altaris, ut ipse ait, (d) *Ego tuli Levitas à filiis Israel, eruntque Levitæ mei, Deus etiam voluit, ut sola Aeronis Familia Sacerdotium exerceret.*

3 Exa-

a Io: 5. b Osee 4.6. c Num. cap. 3. d Exod. cap. 39.

3. **Examinatoribus** verò nostris **Synodalibus** iniungimus ne ad hoc tam grande ministerium admittant eos, qui vitam illibatam non duxerunt, & scientia iuxta Sac. Conc. Trid. decreta, non præfulgent.

4. **Indigni** enim malis moribus grave præiudicium inferunt, & destruendo quidquid à bonis Presbiteris fit ad sanctificationem Populorum; promovendi tam ad primam tonsuram, quam ad Ordines minores, sive sacros, habeant requisita iuxta Canonicas Sanctiones, quæ à quolibet ex promovendis offerenda, sunt recognoscenda à deputandis per nos infra mensem ante ordinationem, sive quibus nec ad ordines, nec ad examen ullus admittatur; (a) Quæ, & qualia sint requisita prò unoquoque ordine, in appendice huius Synodi mandamus adnotanda.

5. **Nemo** admittetur absq; executione Personarum ad ordines **Subdiaconatus**, **Diaconatus**, vel **Presbiteratus** nisi prius peractis per decem dies exercitijs spiritualibus in uno ex **Monasterijs**, seu **Conventibus**, **Regularium** in nostra Civitate degentibus, à nobis assignando. (b) Ad primam verò **Tonsuram**, & ordines minores non promovebitur, nisi prius exercitia spiritualia peregerit per decem dies in sua propria **Parochia** directione sui proprii **Parochi**, ut expressè mandatur ab **Innoc. XI.**, cuius ordinem unusquisque legere poterit in appendice huius Synodi.

6. **Nemo** per Nos cuiuscumque qualitatis, & conditionis existat admittetur ad ordines percipiendos, qui vel **Comam** adscititiam detulerit, vel **incefferit** cum habitu

a. *Concil. Cartag. 4. can. 22., can. nullus, can. quando, can. Episcopus sine, dist. 24., Trid. sess. 23., can. 7.*

b. *Ex literis Sac. Cong. Episc. de mandato Inn. XI. 9. Octobris 1682.*

bitu parum decenti, (a) quo à laicis quò ad formam non differt, iuxtà Divi Caroli monitum.

7 Ad Subdiaconatus Ordinem nemo promovebitur, qui beneficium Ecclesiasticum reddituum ducatorum viginti quinque pacificè non possideat, iuxtà antiquam huius Ecclesiæ praxim; At si ad titulum Patrimonij, gravibus de Causis, respicientibus utilitatem, vel necessitatem Ecclesiæ, vobis aliquando visum fuerit, ordinandos assumere teneantur isti ostendere, se actu possidere Patrimonium, vel certo annuo reddito ducatorum viginti quinque, & hoc Patrimonium non litibus obnoxium, neq; hypotecatum, ità ut ab aliquo Repeti, vel obvinci valeat; quæ omnia, authenticis documentis iustificari volumus.

8. Volumus etiam quò ad Patrimonium, nullimodè esse rerum mobilium, vel semoventium, non obstante quacumq; consuetudine: (b) & si contigerit constitui super annuis censibus, non admittentur, nisi census sit super re immobili, & cum cautionibus iuxtà Sac. Congregationis rescriptum.

9 Et ut opportunis remedijs occurramus fraudibus, quæ in titulis Patrimoniorum solent committi; (c) omnibus, & singulis ad ordines Sacros promovendis, inhibemus, ne fictum, falsum, vel alteratum Patrimonium exhibeant in actis nostræ Curiæ, sub pœna suspensionis ab exercitio cuiuscumq; Ordinis, Nobis reservata; quæ nunquam relaxabitur nisi constituto reali Patrimonio.

10 Nemo promotus ad quoscumq; Ordines ad titulum Beneficij, Pensionis, vel Patrimonij resignare, alienare,

K

nare,

a 5. Conc. Prou. Mediolan. parte 3. tit. de examine §. si quis.

b Sac. Cong. Concil. in Umbriati 3. Novembris 1594.
 Et 21. Jul. 1629. c Concil. Trid. sess. 21. cap. 2. de Refor.
 S. Pias V. constitutione 75. Roman. Pontif. Can. Nemi-
 nem, can. Sanctorum dist. 70.

nare, vel gravare audeat Beneficium, Penſionem, vêt Patrimonium, abſq; noſtra, vel noſtri Generalis Vicarij licentia, in ſcriptis, (a) quia ultra nullitatem actus, ipſe per Nos, ipſo facto ſuſpenſus declarabitur ab Exercitio Ordinum, cuius abſolutionem Nobis reſervamus, & hoc intelligitur, dummodò aliud Beneficium non ſubrogaverit, de noſtra licentia.

11 Vt verò fraudibus etiam obviam eamus, quæ in appetitijs ſuper bona fructifera, per expertos fieri conſuetis poſſent ſuboriri; ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, Nobis reſervatæ, expertos ipſos iubemus veritatem omninò aperire; hoc decretum deſumptum eſt à Synodo Diœceſano Sipontina ab Eminentiſſimo Vrsino celebrata die prima Julij 1678.

12 Parochi in denunciationibus faciendis, præcipuè pro initiandis ad primam Tonſuram, & ad Ordinem Subdiaconatus, ſimul, & ſemel cum ipſis populo denunciant, omnia Canonica impedimenta, de verbo ad verbum, prout in appendice huius Synodi ſunt annotata, ut Populus ſciat in quos ita revelaturus contra facientes, pœna duorum aureorum punientur, de quibus denunciationibus fidei ſua manu ſubſcriptam producat in Proceſſu.

13 Titulus Patrimonii, ſeu donationis, ut plurimum à conſtituente, ſeu donante, (a) fieri ſolet ad vitam ordinandi tantum, vel ad uſumfructum tantum; declaramus juxtà reſcriptum Sac. Congregationis Episcoporum, hunc titulum per Cancellarium noſtræ Curie admittendum eſſe pro valido.

14 Et quia inter alia requiſita ad ſacros ordines, requiritur peritia Gregoriani cantus, & ſacrorum Rituum;

a *Cap. per tuas 37. & cap. penult. de ſimonia Trid. ſeſſ. 21. cap. 2., de Ref.* b *Episcopo Eugubino die 1. Aprilis 1596.*

juxtâ **Canonicas** sanctiones; Illis inhærendo, ac Synodali Constitutioni, notum facimus omnibus, & quibuscumque in posterum, in sacris promovendis, inter alia discant cantum Gregorianum, de cujus peritia fidem deferant, aliàs licet in reliquis, idonei, & habiles reperti fuerint in Subdiaconatus ordine non promovebuntur.

15 Mandamus omnibus, & singulis promotis ab alienis Episcopis, cum nostris literis dimissorialibus, ut infra mensem post promotionem, registrare faciant Bullas in nostræ Cancellariæ Registro, sub pœna librarum quinque ceræ albæ laboratæ, piis usibus, &c.

16 Et quia promotus ad Subdiaconatus ordinem, statim, & immediatè tenetur ad recitationem Divini Officii, propterea statuimus, neminem per Nos ad hunc ordinem sacrum esse promovendum, quin prius examinatus, & approbatus fuerit à Decanis nostri Capituli, Collegiorum S. Angeli, S. Petri, & S. Joannis Baptistæ circa methodum Divini Officii ordinandi juxtâ rubricas in principio Breviarii Romani appositas: à quibus attestationem per majorem partem suffragiorum habere debeat, præsentandam in processu.

17 Inhærentes Diœcesanæ Synodo à nostro prædecessore Emmanuele Brancaccio celebratæ die duodecima Maii 1668., mandamus omnibus promotis tam in prima Tonsura, quàm in minoribus ordinibus nostræ Diœcesis, ut statim servitio Parochialis Ecclesiæ sint omnibus festis diebus; Parocho verò in omnibus, quæ ad sacram ministracionem spectant omninò obediant sub pœna arbitrio nostro: Diaconis, & Subdiaconis similiter mandamus, ut in omnibus diebus festis, dum Missa solemnis celebratur, assistant Sacerdoti unusquisque in suo proprio officio, sub pœna librarum quinque ceræ albæ laboratæ applicandæ propriis Ecclesiis; Et ut hoc decretum servetur, mandamus omnibus nostris Vicariis foraneis, ut contra transgressores statim exequantur pro pœna, & hoc quo ad eos

in sacris constitutos. At si in minoribus constituti inobedientes fuerint, statim contra eos diligentem inquisitionem faciant, quam ad Nos transmittant, ut contra eos, juxta hujus Synodi statuta procedere possimus.

18 Vt in totum Sacri Concil. Trid. disposita serventur notum facimus; Nos neminem esse promoturos de uno ad alium ordinem, nisi prius in illo ordine suscepto se exercuerit, de cujus ordinis exercitio attestationem in processu deferat.

19 At quia, ut supra diximus, promovendi ad ordines, sive minores, sive majores indigent compluribus attestationibus, juxta normam in Appendice hujus Synodi apponendam; Decernimus attestationes quascumque gratis à Parochis expediendas, & ab aliis, uti à Magistro Cœremoniarum, à Magistro Gregoriani cantus, ab Examinatoribus quo ad ritus, & rubricas, aliisque sub pœna librarum quinque ceræ albæ laboratæ, Rev. Seminario applicandæ, exceptis iis attestationibus, quæ ex libris Parochialibus desumuntur; pro quibus servetur antiquissima taxa nostræ Curia.

20 Pro coronide sciant omnes ad ordinem Presbyteratus ordinati, unicuique Christiano, nemine excepto, esse mandatum, ut proximi sui salutem secundum suas vires agat, juxta illud Ecclesiastici, (a) *Mandavit illis, unicuique de Proximo suo*: Et si hoc mandatum laicos obligat, quantum plus Presbiteros, quorum ope, ministerio, virtute prædicationis, & administratione Sacramentorum Deus populos sanctificare decrevit; Idedque omnes per nos ordinatos monemus per Sacerdotium susceptum, ipsis onus incumbere populos instruere, textu Paulo (b) ad Corinthios, si Evangelizavero non est mihi gloria, necessitas enim mihi incumbit, neque ullam excusationem habere de insufficientia, laborando in vinea Domini, nam

con-

a Cap. 37. b Cap. 9.

contra ipsos exclamat Divus Bernardus, *si multa accepisti, multum da, si parum, & illat tribue*, hoc hortamur in Deum, ne in redditione computorum exclamare velit, *Vae mihi, quia non evangelizavi.*

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

Matrimonium, quod in se continet perpetuum, indissolubileque nexum, quo duo sunt una caro; à Mundi Exordio, (a) à primis Parentibus initium sumpsit; Quod idem Parens divino afflatus spiritu pronuntiavit, Et erunt duo in carne una. (b) Et Christus Dominus illis verbis docuit: Quod Deus coniunxit, homo non separet, In lege Evangelica inter Sacramenta novæ legis esse annumerandum Sancta Mater Ecclesia docuit, & docet, quo fit, ut gratiam conferat, coniuges Sanctificet, & unionem Christi cum Ecclesia significet, ut Doctor Gentium tradidit, Viri diligite Vxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & se ipsum tradidit pro ea; Igitur cum sit magnum Sacramentum ratione antiquitatis, tum respectu necessariæ utilitatis, ad consequendam humani generis propagationem, Sancta res, Sanctè tractanda est, nè suo frustretur effectu; Contractum ergo ad illud, non veluti bruta, à carnis concupiscentia agitati, & solius libidinis explendæ, animo accedant; sed solum prolem procreandæ, voluntate, simulq; puri, & mundi, ut in omnibus Torus sit immaculatus; & si hoc, ut decet, Sancti Sacramenti venerationem servaverint, videbunt filios, & filias, & filios filiorum suorum, usq; ad tertiam, & quartam generationem.

2 Ut autem quæ per Sacros Canones, & similia, præsertim à Trid:(c) Synodo, definita, & tradita sunt pro hoc matrimonio, ritè, rectèq; celebrando, adamussim servari

a Genes.2. b Matth.19. c Ad Ephes.5. d Trid. sess.24.

servari, sequentes Regulas perscribendam duximus.

3 Ante celebrationem Matrimonij faciendam, in facie Ecclesie fiant tres denunciationes, à Sacris Canonibus (e) præscriptæ, quæ quacumq; ex causa non pretermittantur, absque nostra dispensatione, vel minuatur sub pœna carceris per mensem.

4 Parochus ipsas denunciationes, tribus diebus festivis, de præcepto, faciat inter Missæ parochialis solemnità, clara voce, (a) & cum explicatione impedimentorum, matrimonium impediendum; Et si ei aliquod impedimentum, & dubium allatum fuerit, ad alias denunciationes non procedat, sed ad Nos, (b) vel nostrum Generalem Vicarium deferat, sub pœna ducatorum sex, Sacrificiæ suæ Parochiæ applicanda. Has denunciationes fieri prohibemus absq; mandato nostræ Curiæ, iuxtà antiquam ipsius praxim.

5 Impedimenta tum impedientia, tum dirimentia per Parochos, ut diximus Populo significanda habentur in appendice huius Synodi.

6 Nunquam Parochus matrimonium contrahendum proclamet in Ecclesia, (c) nisi prius utriusq; sponsi voluntatem, & libertatem perscrutatus fuerit, & adesse cognoverit.

7 Et quia hoc Sacramentum Coniugibus gratiam, auget, Parochi cura sit, ut sponsi à se matrimonio iungendi, accedant ad illud contrahendum, prius muniti pœnitentia, & Eucharistiæ Sacramentis, nè mortali aliquo peccato obstricti, gratiæ, quam eunt accepturi obicent ponant.

8 Si

a *Concil. Lat. 4. Trid. sess. 24. de Ref. matrim. cap. 1.*

b *Trid. loco cit. Concil. Calc. 3. tit. xen., cap. 32. Rit. Rom.*

hoc tit., §. denunciationes. c Cap. cum inhibito, de clandestina disp. Rit. Rom. hoc tit. d Concil. Prou.

Benevent. de Anno 1693. tit. 43. cap. 2. e Rit. Rom. hoc tit., §. admoneantur.

8. Si contrahentes sint diversæ Parochiæ ex Ritualis
(a) Romani præscripto, in utraque trina denunciations
præmittantur.

9. Quicumque immemor æterni supplicii, falsum ali-
quod impedimentum, malitiosè obijcere ausus fuerit ex-
communicationi (b) ipso facto incurrendæ subiaciat: Si-
militer scientes vera impedimenta postquam denuncia-
tiones in Ecclesia, factas fuisse, intellexerint eas non reve-
laverint, in eandem excommunicationem incidisse scient.

10. Ultra emolumentum à Nobis taxatum, pro de-
nunciationibus, & attestatione earum; in hac Synodo sub
tit. de Sacramento Ordinis, Parochi, vel alii quicumque
nihil aliud directè, vel indirectè, sub pœnis in præcitato
loco contentis, recipiant.

11. Ex causis mentem nostram moventibus, & ex
debito nostri pastoralis officii strictè inibemus futuris Cõ-
jugibus ne post peracta sponsalia, sub quocumque tit., &
prætextu simul cohabitent sub pœna excommunicatio-
nis ipso facto incurrendæ, à qua, nisi à nobis absolvi possint.

12. De scandalis publicis, quæ in Animarum pernici-
ciem continuo committuntur à complurimis, qui puellas
recipiunt, & ad meretricandum inducunt; cum ficta pro-
missione de futuro matrimonio, opportunis remediis,
Domino suggerente occurramus; hac nostra Synodali
Constitutione decernimus, quod si quis in futurum, dia-
bolo suggerente, aliquam Virginem, vel viduam ad car-
nalia induxerit, ficta promissione de futuro matrimonio,
volumus etiam ipsum incurrere in excommunicationem
ipso facto incurrendam; Parochis verò injungimus, ut
hæc duo decreta populo denuncient; semper ac contige-
rit, per ipsos fieri denunciations matrimoniales.

13. Cum Tridentinum nihil innovaverit circa hoc
Sa-

a §. si vero. b Cap. cum inhibitio de clandest. disp., §. fin.
3. Cont. Prou. S. Caroli loc. cit.

Sacramentum, nisi pro præsentia Parochi, ex hoc sciant Parochi, matrimonium posse validè; & licitè contrahi per Procuratorem coram Parocho, sicut sine dubio fiebat, & fieri poterat, antè Conc. Tridentinum. Procurator autem non admittatur, nisi habeat speciale mandatum, & usus ex contrahentibus sit extrà nostram Diocesim, & prius certiorata nostra Cuius de mandato procurationis, sub pœna contra facientibus contra secundam, vel tertiam partem hujus decreti ducatorum sex. Contrà verò primam partem, volumus Parochum esse ipso jure ab officio suspensum ad nostrum beneplacitum.

14 Absque nostra speciali licentia, vel nostri Generalis Vicarii, inhihemus Parochos, ne matrimoniis intrà personas quascumque contrahendis assistant, neque ante Solis ortum, neque post Solis occasum: quo matrimonio contracto, dummodò non sint prohibita sollempnitates nuptiarum, Parochus missam de sponso, & sponsa celebrabit, in qua sponsi ipsi devotè interfint, pro cujus celebratione Parochus, neque eleemosnam, neque candelas petere possit, sub pœna librarum duarum ceræ albæ.

15 Et quia pro decenti, & convenienti ritu hujus Sacramenti locus conveniens celebrationis ipsius est Ecclesia, (a) prohibemus Parochis, ne matrimoniis assistant in domibus privatis, neque in aliis Ecclesiis, quam in Parochialibus, absque nostra speciali licentia. Si fecus egerint, vel permiserint pœna arbitrio nostro luent.

16 Multoties evenit absque legitimis, & debitis denunciationibus, ac sollempnitatibus à Trid. (b) Synodo præscriptis, & aliis cœremoniis, ut in Rit., matrimonium per verba de præsentì inter contrahentes celebrari coram Parocho fraudulenter, vel violenter adducto; ut hoc

scan-

a *Synod. Prov. Benev. ab Eminentiss. Vrsino celebrat. anno 1693.* b *Sess. 24. Cap. cum inhibitio de clandestin. disp. §. fin.*

scandalum in futurum evitare possimus, declaramus contrahentes matrimonium, eo modo, & forma, quò supra excommunicationis pœnam Nobis reservatam ipso facto incurrere, in quam excommunicationem, auxilium, consilium, vel favorem dantes, incurrant; etiam hac nostra constitutione decernimus. Si quis verò Parochus, vel alius legitimus Minister, supradictis matrimoniis malitiosè assisterit, sciat per Nos esse puniendum pœna ducatorum decem applicandorum pro alicui puellæ loci illius.

16 Si quis, ut diximus in titulo de maleficiis, exorcandis artibus, maleficia, ligaturas, fascinatione sive pro impediendo usu matrimonii facere ausus fuerit, conjuges reddendo frigidos, & maleficiatos, sciat excommunicationem Nobis reservatam ipso facto incurrere.

Advertant Parochi sponfos cohabitare nõ permittant, nisi prius coram Nobis, vel Generali nostro Vicario literas dispensationis præsentaverint, & solemnitates adimpleverint: alias copulas habentes nova indigent dispensatione, ex Rescripto Sacræ Congregationis, Concilii Tridentini, per hæc verba, *Qui obtinuerint literas dispensationis, supra gradu prohibito, & eis non presentatis contraxerunt, (a) vel se carnaliter cognoverant, nova egere dispensatione.*

17 Parochi ultra viginti quatuor horas, non protrahant, contractus matrimoniales, in librum referre; In quo describant diem, & Annum, (b) nomina, & cognomina Contrahentium, & Testium, & locum, in quo matrimonium fuit celebratum, iuxta methodum, in fine Rit. Rom. appositum, quem librum penes se retineat, quolibet Anno in Sancta Visitatione præsentandum.

18 Nostræ Curis officiales, in formando Processu,
L supra

a Synod. Aricon. Anno 1668. hoc tit. b Trid. cit. fols. cap. de Res. matrim.

suprà statu libero. *Contrahentium*, (a) admissis observent instructiones Sacræ Congregationis Universalis Inquisitionis de Vrbe; circa testes recipiendos suprà eodem statu libero, & tantummodò illas Personas, probatas, & cognitatas admittant, & in exactione mercedis prò attestazione status liberi, omninò observent taxam de ordine Innoc. XI. Sanctæ memoriæ emanatâ die Octobris 1676.

19 Prò advenis secum ducentibus mulieres, & cum falsis attestationibus Vxores esse fingentibus, cum vera sint Concubinæ, confirmamus Decretum Synodale anni 1668., sub hoc titulo positum, nempe, quò ad forum conscientiæ, sint ipso Iure excommunicati: Quò ad Forum fori, poenam exilij per triennium à tota nostra Diocesi, quò ad virum; Quò ad mulierem fustigationis, & Exilij.

20 Et quia matrimonij finis est Proles procreatio, sciant coniuges non esse eis permissum filios suos ante annum completum secum detinere in eodem lecto, nam læthale peccatum non evitabunt, à quo, à nemine, præterquam à Nobis, vel à nostro Generali Vicario absolvi posse decernimus; quod peccatum tunc evitare possunt, cum cautela, vel repaulo utuntur, similiter servari decernimus à nutricibus, ut diximus in titulo de casibus reservatis.

21 Magnum contemptum huic Sacramento est, Vxorem habentes etiam Concubinas retinere proprio sumpta, vel domi, vel extrà, & magna iniuria est Christo Domino, solutos concubinas, magno fidelium scandalo detinere: Nos igitur, ut huic tam malo frequenti, remedium opportunum dare possimus, etiam de speciali Trid. (b) Synodi, dispensatione, & facultate Nobis tradita, huius-

a Sac. Cong. S. Offic. 21. Augusti. 1670. b Sess. 24 de Ref. matrim. cap. 8.

huiusmodi viros, sive mulieres, tum solutos, tum Coniugatos, si præmissis admonitionibus, ut de Iure à mutua consuetudine non seiunxerint, Excommunicationis Sententiam Nobis reservatam volumus ipso facto incurrere, cum publica affixione cedularum, prout hætenus fieri consuevit: à qua Excommunicatione, nisi plenè Nobis constiterit de separatione, nullatenus absolventur.

22 Concubinarij prout diximus in tit. de Sacramento Pœnitentiæ, in §. de casibus reservatis cum censura, nullo facto à Confessarijs absolvi possunt, nisi facta reali separatione, & tori, & domus, per menses; Et si eas extrè domum detineant, nisi priùs constet mensem non adfuisse accessum ad domum Concubinæ, & vice versa.

23 Sciant etiam Parochi, ipsos teneri, dum nuptias benedicunt, coniuges conscios facere suæ obligationis, & præcipuè in educandis filijs, quam obligationem Sacra Scriptura sæpè antè oculos ipsorum ponit, Filij tibi sunt, erudi illos, & curva illos à pueritia illorum. (a) Doce filium tuum, & operare in illo. Quapropter memores faciant illos Coniuges dicto Proverbiorum. (b) *Filius sapiens letificat Patrem: filius verò stultus masctitia est matris suæ.* (c) *Erudi filium tuum, & refrigerabit te, & dabit delicias Anima tue. Puer, qui dimittitur voluntatis suæ confundit matrem suam;* (d) & Ecclesiastici: *Qui docet filiam suam laudabitur ab illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur.*

DE VITA, ET HONESTATE CLERICORVM.

Clericorum dignitas, & status, cum sit Genus electum, Populus acquisitionis, & reale Sacerdotium; nihilominus (ò deploranda nostri Evi calamitas)

L 2

ità

a Ecclesiast. cap. 7., Et Cap. 300. b Cap. 10. c Cap. 29. d Cap. 300.

ita terrenarum occupationum vilissimo servitio se immiscet, & de sublimi gradu ad Infima deprimuntur; ut non abs re de illis Spir. Paraclitus per Prophetam loquatur *Ego dixi Dii estis, & filij Excelsis omnes: Vos autem sicut homines moriemini. Et sicut unus de principibus cecidit*: Sal Terræ à Domino appellantur, infatuatum tamen est, & ab hominibus conculcatum, lux mundi sordibus carnis obscurata. Lucerna ardens, malis operibus extinctam. Candelabrum aureum Tabernaculi, defectu olei Amoris in proximum eclissatum. Ciuitas supra montem posita, eorum desolata superbia. Columna Ecclesia, per incontinentiam in mille partes infracta, & demum Domesticæ Dei superædificati super Fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, & Cives Paradisi, facti sunt Sacerdotes Sathanæ, depopulatores Cœli, & populatores Tartari. Studeant igitur, qui hac dignitate fulgent, vitæ innocentia, & morum honestate ita splendere, ut lumen sint Omnibus, (a) qui in domo Domini sunt, nihil enim magis ad pietatem, & Dei cultum movet, quam exemplum eorum, qui se divino ministerio manciparunt. Et ut semper ad hoc intenti sint, ante Oculos tremendam comminationem Domini Exercituum per Malachiam habeant. (b) *Vos autem recessistis de via, et scandalizastis plurimos de lege; irritum fecisti pactum, et Ego dedi vos contemptibiles omnibus populis.* Et memores sint pacti cum Domino in susceptione Ecclesiastici status: (c) ut non vituperetur ministerium nostrum.

2. Monitos primo esse volumus Clericos tam in minoribus, quam in maioribus Ordinibus constitutos, iis qualitatibus præditos esse debere, quas Doctor Gentium (d) ad Titum, & Timotheum scribens enumerat, nempe, ut sint irreprehensibiles, sobrii, prudentes, pudici, hospitales,

a Trid. J. s. 2. de reformat. c. 1, b p. 2. c 21. Corint. 6.
d Tit. 2. Timot. 3.

ales, doctores, benigni, iusti, sancti, continentés: non violenti, non percussores, non litigiosi, &c. & sine crimine aliquo, ut sint non dissipatores, sed dispensatores misteriorum Dei, ne qui foris sunt aliquid mali de illis dicere audeant.

3. Monitos secundo esse volumus Ecclesiasticos esse Angelos Dei, ideòque angelicam in terris vitam ducant, ut dicere verè possint Dominus pars hereditatis mee. Et ne sint de iis, de quibus Mellissius Bernardus conqueritur de Clericis: *quid dicam, nam aliud sunt, aliud agunt, & aliud videri volunt: in habendis temporalibus sunt, ut laici, in assequendis præbendis, ut Clerici. In plateis, ut milites, in vestimentis, ut mulieres. Et tamen non laborant, ut laici, non predicant, ut Clerici, non fructificunt, ut mulieres, nec pugnant, ut milites: Curus erga ordinis sunt? nullius: Et eos credo ordinandos ubi nullus prodo, sed sempiternus orror inhabitat.*

4. Tertio monitos esse volumus os eorum non esse maledictionibus plenum; non aliis detrahant; ad invicem non se mordeant, & lacerent, à litibus, iurgiis, rixis, & controversiis se abtineant: tales enim sunt Deo odibiles, & hominibus abominabiles. Loquantur igitur doctrinam sanam, & ut Divus Gregorius monet: sint in voce cauti, & in silentio discreti.

5. Quarto Ecclesiasticam professionem probent habitu, & incessu, nam ex extrinseco cognoscitur interiorum; ideòque eorum habitus non sit nimis exquisitus, & lusciosus, neque sordidus, & rusticus, & laevis, (a) sed modestus tam domi, quàm extra. Sic enim habitus extrinsecus nigri coloris, & interior ejusdem, vel alterius modesti coloris, non tamen rubei, vel viridis, & in omnibus

a. Concil. Mediolanense p. par. 2. tit. de Cler. veste cap. Clerici 21. de vita, & honestate Cler. Trid. sess. 14. c. 6. & sess. 22. cap. p. & sess. 24. cap. 12. de reformatione.

86
bus differat (loquendo de veste exteriori) à vestibus, & usu laicorum : ipsam tamen vestem exteriorem semper calarem deferant in Ecclesia, dum divina peraguntur, ut diximus in tit. de celeb. Missarum sub pœnis in eadem Const. contentis. Subcollaria etiam sint nigri coloris. Tibialia, & Calciamenta, & omnia hæc non sint sordida, & vilia, sed simplicia, & munda.

6. Sciant omnes Clerici, tam beneficiati, quam alij in minoribus constituti, quod si habitum, & tonsuram Clericalem non gestaverint, (a) pœnis iuxta sacros canones punientur.

7. Nemo est, cui manifestum non sit, quàm indecens, & ignominiosum sit Clericis Buffones, aut Iocutores se facere; quia ex huiusmodi turpitudine Ecclesiastica dignitas coinquinatur ideo strictè mandamus omnibus, & quibuscumque Ecclesiasticis, (b) nè quis eorum larvatus incedat, nè larvarum monstra per vicos, plateas, vel domos associare præsumat. (c) Nemo in comedijs recitare audeat, nisi fortè representationes piæ fuerint, & tunc de expressâ nostra licentia. Choreis non intersint; nec ipsas ducant, signanter cum mulieribus, vel coram illis, etiam in occulto, sub pœna nostro arbitrio infligenda.

8. Quàm turpè sit Clericorum statui, & dignitati se immiscere cum hominibus vitam ducentibus licentiosam, & principaliter noctis tempore, ideoque prohibemus Ecclesiasticis (d) omnibus, ut se abstineant à deambulationibus cum cantilenis, & musicis instrumentis, noctuque, diùque sub pœna Carceris formalis per tres menses.

9 Cle-

a *Sac. Congr. Concilij in ana Melfitan die. 13. Septembris 1675. Concil. Provinc. Beneventana 1693. hoc tit.*

b *Cap. unico de vita, & honestate Cler. c Can. non oportet de cons. dist. 7. Concil. Provinciale Beneven. loc. citato. d Cap. Clerici 2. de vita, & honestate Clericorum. Concil. Provinciale Benev. loc. citato.*

9 Clerici Omnes à ludis taxillarum, aut alearum se abstineant sub pœna Carceris formalis unius mensis in loco publico, (a) si verò privatim carolendorum triginta pauperibus distribuenda.

10 Nemo Clericorum anulos in digitis ferre audeat, nisi dignitas eis suffragatur (b) sub pœna ducatorum quinque, & amissionis anulorum Pauperibus distribuenda, cum hoc eis expressè sit prohibitum.

11 Sub Christi Vexillo militantes non alia arma agnosant, quàm Sacros libros, & Orationes: Armorum enim gestatio homines audaciores, crudeliores, & pacis perturbatores facit. Nos igitur, qui Ecclesiasticos nostros Sanctos, & in pace Christi volumus, (c) cunctis nostris Ecclesiasticis omnium Armorum usum stricte prohibemus, exceptis cultellis ad domesticum vitæ opus accomodatis, sub infrascriptis pœnis videlicet: Pro delatione sclopi parvuli vulgò dicto Archibugietto, seu alterius tormentuli, aut coltelli cuiusvis generis, quæ omnia arma brevioris mensuræ trium palmorum sunt, sub pœna exilij annorum trium.

12 Nemo supradicta Arma in præcedenti decreto descripta, domi detinere audeat, sub pœna per annum exilij.

13 Qui verò ex Clericis alia arma deferre ausus fuerit absque nostra expressa licentia, si de nocte, ultra amissionem illorum pœnam ducatorum decem incurret; si in die pœnam ducatorum quatuor, & amissionis armorum.

14 Unanimi consensu Patrum, & Sacrorum Canonum decretis cum prohibita sit venatio clamorosa, ut potè, quæ facit homines inter feras brutales, & in Sylvis Sylvestres: qui propterea venationem huiusmodi inie-

riat

a. *Can. Clericorum distinct. 46. Trid. sess. 22. de refor. cap. 2.*
 b. *S. Rituum. Cong. apud Gavan. 2. Februar. 1623.*
 c. *Cap. Clerici de vita, & honestate Clericorum.*

riint, ultra pœnas à Sacris Canonibus statutas, altera du-
catorum sex plectendos esse decernimus.

15 Qui amat tenebras odit lucem, ideoque nemo ex
Ecclesiasticis post duas noctis horas de domo exeat deam-
bulando, nisi necessitas urgeat, & tunc lumen per se, vel
per alium deferendo sub pœna nostro arbitrio.

16 Nemo ex Ecclesiasticis in Tribunalibus laicis offi-
cium Advocati, (a) vel Procuratoris agat, nec causas
defendat, nisi prò seipsis, & prò Ecclesijs, prò Pauperi-
bus, & Consanguineis in primo, & secundo gradu; Tu-
telas, curasque allorum, præter Consanguineorum, ut
supra, non suscipiant. Quærelam criminalem in dicto
Foro non dent, neque testimonium ferant, nisi prius
præstito in nostro Tribunali Iuramento. Quod si neces-
sitas urgeat aliquid ex his obire, habeant à Nostra Curia
facultatem in scriptis, qui vero contrafecerit, pœna du-
catorum sex punietur.

17 At quia, ut Sanctus Laurentius Iustinianus norma;
& exemplar Sacerdotum non solum, verum etiam, &
Episcoporum, plorando exclamat: *Sexus enim mulie-
bris semper mihi suspectus fuit, ut plurimum eo utitur
Dæmoni*. Et Sanctus Vincentius Ferrerius clamare non
cessat: *Mulier viva urit, mortua denigrat*. Recordentur
Ecclesiastici omnes eorum, quæ Sacri Canonis edixe-
runt de cohabitatione cum Mulieribus, etiã consanguineis,
& Affinibus: (b) Ideò strictè eis præcipimus, ut arceant
ab eorum servitio ancillas juvenes, & in sui famulatum
non habeant, nisi fœminas optimæ famæ, & ætatis admi-
nus quinquaginta annorum, obtenta prius à nobis licen-
tia,

a Concil. Rom. sub Sylvestro cap. 16. can. 12. q. 1. Trid. sess.
22. de refor. cap. pr. cap. capiens 12. q. 2. cap. Sacerdotib.
et cap. p. de postulando b cap. p. de cohabitatione Cler. et
mulier. can. interdixit dist. 13. cap. si quis de cohabita-
tione Clericor. et mulier.

tia, si quis autem contra nostram sanctionem agere praesumpserit, poena carceris formalis per tres menses punietur.

18 At si contingerit aliquem ex Ecclesiasticis (a) cū summo Ecclesiasticæ militiæ dedecore, & Populi scandalo in impudicitia, & Concubinitus sordibus versari, quod non credimus, cum Ecclesiastici Omnes Nostræ Diocesis sint Iudicio nostro purissimi, sciant per Nos irremissibiliter esse puniendos ad tenorem Sacrorum Canonum cum Censuris, & privatione non solum fructuum, verum etiam, & Beneficiorum Ecclesiasticorum. Angeli lucis, quia sunt, angelicam vitam ducere debent, & cum Angelis tantum familiaritatem habere: propterea eis prohibemus ne doceant mulieres, vel Puellas legere, scribere, canere, & sonitus instrumenta pertractare, vel aliquid aliud, quod monitum Sanctus Carolus in suo provinciali Concilio tit. 2. dec. 32. tradidit. Caueant de contrario alias carcere formali nostro arbitrio punientur.

19 Interdicimus Clericis omnibus medicinæ, aut Chirurgiæ artis exercitium, etiam seclusa carnis incisione sub pœnis iuxta Sacros Canones, (b) & alijs nostro arbitrio.

20 Negotiationes illicitas damnatas ab Apostolicis Constitutionibus effugiant: (c) At si illas agere deprehensi fuerint, volumus res ipsas pijs usibus applicari, & negotiatores alijs pœnis arbitrio nostro subiacerent.

21 Præsenti hac nostra Constitutione monemus, & monendo præcipimus omnibus, & singulis Clericis etiam primæ Tonsuræ, nè habitum Clericalem præ eorum

M

arbi-

a *Trid. sess. 21. de refor. c. 14. S. Pius V. constit. horrendum*
 b *cap. sententiam cap. fin. nè Clerici V. Monaci Concil. Præu. S. Caroli par. 2. tit. de negotijs. c cap. 21. nè Clerici V. Monaci. cap. consequens 88. distin. cap. fin. de vita, & honestate Cler.*

90
arbitrio dimittant, neque Clericatu renuncient, nisi coram Nobis, vel nostro Vicario Generali, & per actum publicum prævio decreto: Annullantes omnes renunciations coram quibuscunque alijs nostris Officialibus faciendas, etiam mediante actu publici Notarij, quas nullas, & inualidas, nulliusque roboris esse decernimus: Sed tali renunciatione non obstante, renunciantem adhuc nostræ Curiæ subiectum esse volumus. Quinimò tales eo modo renunciantes volumus incurrere pœnam ducatorum decem pijs usibus, &c. Eandem pœnam volumus incurrere eum, qui habitum dimissum ex legitima causa, & cum nostra speciali licentia, propria auctoritate reassumere ausus fuerit sine nostro novo decreto, & dispensatione.

22 Clericus quicumque de præsentis matrimonium contrahens censetur tacitè Clericatu renunciare per talem actum. Idedque post contractum ipsum habitum, & Clericalem Fonsuram gestare non audeat absque nostra speciali dispensatione, & prævia informatione, quòd cum unica, & virgine contraxerit, alias habitus gestatione nullo privilegio neque fori, neque Canonis gaudeat, & pœnis arbitrio nostro punietur.

23 Nemo, qui clericali caractere non sit insignitus, & exceptis alijs Diaconis silvaticis, & ministris nostræ Curie audeat clericalem habitum, sive subtanam Clericorum more gestare quacunque ex causa, & maxime tempore carnis privi istrionice, & larvatè incedendo, cum hoc in derisum Religionis sit: neque etiam aliquo alio habitu, quo Religiones quæcunque etiam Eremitarum utuntur, sub pœna excommunicationis nobis reservata ipso facto incurrenda, & qui easdem vestes eisdem dederint, si Ecclesiastici sint pœna carceris arbitrio nostro punientur.

24 Et quia ex nimia Secularium personarum familiaritate plerumque Clericalis dignitatis contemptus
proh.

proficiscitur, in Domino hortamur Clericos Omnes nostræ Diœcesis, ut Laicorum consortia intima aufugiant, excepto casu necessarij commercij, & occasione eisdem corporaliter, vel spiritualiter subveniendi, confabulationes continuas cum eis non habeant, nè eorum ministerium vituperetur: (a) Otia fugiant, & quia Dei ministri sunt in lege eius meditentur die, ac nocte.

25 Et quia nonnulli sunt, qui unum pedem in Divinis, (b) & alterum in carnalibus detinent, & à laicis non sunt distincti, quales sunt Clerici Coniugati; Is notum facimus, tunc eos Clericali privilegio gaudere, si sint Coniugati cum unica tantum, & Virgine, habitum, & Tonsuram Clericalem gestaverint, & alicui Ecclesiæ inservierint, alias si prædicta requisita non habuerint, sciant in Clericorum numero eos adscriptos non esse.

26 Item præ ratione Ordinis semper gestant coronam ad modum sferæ abrafo Capillo, ut Clericorum mens ad Cœlestia elevetur, cum distinctione tamen quod ad latitudinem, (c) & circulum, ut adsit distinctio inter gradus, & Ordines Ecclesiasticos.

27 Et, ut inquit Apostolus: (d) Vir si comam nutriat ignominia est illi, (e) quanto magis ijs, qui seculi vanitatibus renunciarunt, uti sunt Ecclesiastici; quibus præcipimus nè comam nutriant, sed illam tonsam ita habeant, ut sensus visus, & auditus pateat; neque barbam, sed sæpè illam recidant nè sit impedimento sumentibus Sacramentum Eucharistiæ sub utraque specie, & hoc sub pœnis arbitrio nostro.

M 2

28 Cle-

a *Sixti V. bulla 20. Maij 1589. in bullario Quarant.*

b *cap. p. de Cler. coniugatis in 6. Trid. sess. 23. de refor.*

cap. 6. c glos. in Clem. 3. verb. Et tonsuram Concil.

Tolet. 4. d p. Corint. c cap. non liceat 2. dist. 23.

cap. ut Clerici extra de vita, Et honestate Cler. Gavon.

ver. Cler. num. 29.

28 Clerici quicumque nostræ Diœcesis Dominis temporalibus Agentes, (a) Factores, negotiorum Gestores rationem præpositi, aut domui, vel Capserij nullo modo sint sub pœna excommunicationis: neque illis deserviant in ullo rurali, vel vili opere, etiam venationis causa sub eadem pœna.

29 Quicumque ex nostris Ecclesiasticis Receptator Banditorum, Foriudicatorum, & aliorum hominum facinorosorum, vel eis dederit aliquo modo auxiliũ, seu illos duxerit ad aliquod malum patrandum, ultra suspensionis pœnam ipso facto incurrendam, pro prima vice carcere formali per annum punietur, pro secunda per tricennium exulabit.

30 At quia ex habitu dignoscitur personarum qualitas; quicumque Ecclesiasticus absque habitu Clericali incedens, fuerit deprehensus nulla existenti causa de Iure permessa, pro prima vice carcere formali per dies quindecim punietur, pro secunda vice pœna duplicabitur.

31 Nè detur locus Filijs Iniquitatis iniuste vexandi Clericos, hac nostra Constitutione decernimus, non esse destinandos Commissarios pro informationibus capiendis, nisi prius ab Accusatore fuerit factum depositum pro dietis persolvendis, criminibus non probatis.

32 Indecens est, ut Ecclesiastici antequam Sacrum peragant, vel dum in Divinis assistunt, tabaccum vulgò dictum in corda sumant: nos igitur, ut tali indecentiæ remedijs omnibus occurramus, sequentes auctoritatem venerabilis Archiepiscopi Toribij Alphonsi Amogroveio in suo Concilio Provinciãli Limano; (b) Cardinalis Francisci Mariæ Brancaccio in Synodo Tusculana anni 1699. de vita, & honestate Clericorum, & Illustrissimi Iosephi Crispini Episcopi Amerinensis Apostolici Visitatoris in
Die-

a *Syn. Diœcesan. 1668.* b *Ann. 1583. art. 3. cap. 24. & an. 1604. cap. 29.*

Dioecesis Prænestina, & Albana, anno 1704 cap. 5. §. prim., mandamus omnibus Ecclesiasticis, ut antè missæ celebrationem, tabaccum vulgò dictum in fronda, ne sumant.

33 Ecclesiasticis quibuscunque strictè prohibemus, nè absque speciali dispensatione audeant deferre Comam vulgò dictam, pirucca, sub pœna ducatorum decem Reu. Seminario applicanda.

34 Cum Ecclesiasticorum munus, & Officium sit negotia spiritualia pertractare; (a) & non terrena, & temporalia, abstineant omnes ij à conductione Gabellarum publicarum, & à quocumque alio officio servili laico sub pœna nullitatis actus, & alijs gravissimis arbitrio nostro infligendis.

35 Tandem sciant Clerici per Clericalem Ordinem non licentiam peccandi, sed necessitatem benè vivendi eos assequutos esse, ità igitur vivant, ut exemplo cæteris, benè vivendi esse possint, caveantque, nè contra accidat, ut sint laqueum fidelium Animabus: teneantque mente, quod nugæ in Ore Sacerdotum sunt Sacrilegia, ut ait Divus Crisostomus, & ex S. Gregorio Papa: (b) *Id plerunquæ, quod in laicis culpa non est, crimen est in Sacro ordine constitutis.*

36 Aliud monitum saluberrimum Ecclesiasticis subministrat Eminentissimus Cardinalis Vincentius Maria Ursinus Archiepiscopus Beneventanus in Synodo Tusculana, (c) quam præside Illustrissimo Archiepiscopo Hidruntino Francisco Maria de Asta Visitatore Apostolico convocavit: *Id sibi suadeant, inquit, ut omninò ab eorum mentibus eliminetur falsissima, ac prava illa opinio, qua nonnulli infelicitè vinciuntur, ut sibi putent curam Animarum non habentes sola missæ celebratione,*

ac

a *Innoc. XI. 16. Martij 1697.* b *lib. 7. epist. 14.* c *Ann. 1703. c. 10.*

ac divini Officij recitatione Sacerdotali ministerio satisfacere ; Cum potius meminisse debeant se à Deo electos esse iustitiæ operibus , bonarumque virtutum exemplo, aliorum animas condire , & charitatis Operibus eorum corda præservare teneantur . Et sic habitu incessu , ac conversatione reliquis ædificatione esse curent , potissimum in Sacrarum litterarum studio sint assidui , ut illud Petri Apostoli adimpleant: *Parati respondere omni quærenti nos.*

re

DE REVENDO SEMINARIO

MVNERIS nostri onus à primo ingressu ad regimen nostræ Diœcesis nos duxit, zelum, ac pietatis Opera S. Caroli omnium Episcoporum Exemplaris, & salutarium Sacri Conc. Trid. Sanctionum accerrimi Sectatoris, imitari. Complurima enim iste Antistitum norma erexit in Mediolanensi Diœcesi Collegia; in quibus iuventus prona ad malum ab adolescentia sua à teneris annis ad pietatem, religionem, & cultum erga Deum dirigeretur. Invenimus enim in Civitate Seminarium antiquissimum ab Octavio Ridulfo S. Romanæ Ecclesiæ Cardinali, & Antistite Arianensi restauratum, postea ita dirutum, de quo dici poterat: hic fuit Illium, & ingens Gloria Teucrorum: quo restaurato, imò potius funditus renovato, imitante Sapientiam, quæ misit Ancillas suas, ut vocarent ad Arcem, & ad mania Civitatis, (a) si quis est parvulus veniat ad me: nostro Edicto mandavimus, ut qui de Iure tenerentur ad contribuendum expensis pro Alumnis in illo detinendis, notam consignaret Ecclesiasticorum introituum. Fuerunt ad hunc effectum electi Deputati, tum per nos, tum per nostrum Reverendissimum Capitulum, & Clerum
pro

a Prover. 9.

prò taxa facienda, qua facta, & aggregatis cum consilio Deputatorum pluribus Ecclesiasticis beneficijs simplicibus, Alumnos introduximus sub die 30. Novembris 1698. & ad præfens existunt, qui optimis eruditi magistris, liberalibus disciplinis, Ecclesiasticis dogmatibus, ritibus, & cantu Gregoriano, philosophiæ, & moralis Theologiæ operam navare nituntur, ast, ut in hac Ecclesiasticæ militiæ palestra Tyrones sint, qui fructum dare possint tempore suo, præcipuè in administrandis Parochijs, quibus beneficiorum stipendia elargiuntur, sequentes regulas servandas esse præcipimus.

2 Et quia annui redditus Seminarij cum beneficijs annexis non sunt sufficientes prò expensis necessarijs, & magna ex parte ex nostræ Diœcesis Cappellis percipiuntur, idedquè ante omnia mandamus, nè Alumni, detinendi ipsius expensis, excedant numerum duodecimum.

3 Nullus ad Seminarium admittatur absque nostra licentia in scriptis obtenta; & absque sequentibus conditionibus ex Tridentino requisitis (a) Primò, ut natales habeat in nostra Diœcesi ex legitimo matrimonio. Secundo nè sit minor duodecim annorum, & nè excedat vigesimum. Tertio, ut sciat saltem legere, & scribere, & talis indolis appareat, & voluntatis, ut spem Ecclesiæ inserviendi præferat. Quarto, ut sit pauper, & cæteris paribus volumus præferri nobilem ignobili. Quinto, ut sit confirmatus, vel in ipso ingressu Confirmationem recipiat. Sextò calleat rudimenta fidei, & attestacionem deferat de frequentatione Sacramentorum, & si sit puer, afferat fidem Curiaë laicalis, quod non sit inquisitus, delinquens, contumax, &c. Septimo afferat fidem medicæ, non esse aliquo morbo habituali infectum.

Cum hoc decreto non intendimus excludere alios cõ-

mo-

modos, in Seminario ingredi volentes, dummodò pro victualibus solvant cibbaria, iuxtà tassam per nos præscriptam in constitutionibus eiusdem Seminarij.

4 Et quia initiū Sapientiæ est timor Domini Nos S. Caroli instructiones imitantes mandamus, (a) ut post aliquot dies admissionis alumnorum in seminario, unusquisque per decem dies exercitijs spiritualibus vacare teneatur, in quibus totius vitæ generalem confessionem peragere habeat.

5 Cum Seminarium sit quædam species Religionis, in quo regulis, et statutis Alumni subiacere tenentur, mādamus regulas, & statuta pro recto gubernio ipsius tum spirituali, tum temporali, esse desumendas ex instructionibus Eminentissimi Vrsini Archiepiscopi Beneventani, quas ipse in Seminario S. Beneventanæ Ecclesiæ observare mandavit.

6 Admittendi ad Seminarium, ultrà necessariam suppellectilem, (b) secum etiam deferant vestes Clericales, quas in Seminario deferre poterint nigri coloris; extrà vero non nisi violacij coloris saltem vestis superior. Femoralia, tibialia, & calceamenta modesta, & uniformia. Simulque deferant superpelliceum, & biretum Clericale.

7 Cum foras prodeunt, (c) nè oculos huc, illuc circumferant, aut aliquid indecorum, aut minùs conveniens in gestu, vel sermone admittant.

8 Invigilet etiam Rector nè recipiantur, vel mittantur litteræ absque eius expressâ licentia, & si contingit contrà hoc nostrum statutum ab aliquo servari, dummodo litteræ non sint de eorum Consanguineis, vel Affinibus, controveniens pœna carceris formalis per quin-

a In actis Eccl. Mediol. par. 5. tit. de instit. Semin. Ex Methodo visit. Ecclesiæ Benev. Eminentissimi Vrsini par. 2. §. 2. b Citato Methodo Benev. c S. Carolus Methodo cit.

quindecim dies per Rectorem parietur.

9 Non impetrata à nobis, vel saltem à Rectore Seminarij facultate, (a) nemo tam Alumnus, quam convictor extra septa illius pernoctare audeat; & si alicui licentia impertita fuerit per aliquod tempus accedere ad propriam domum, si is præscripto tempore non revertatur ad Seminarium, non amplius admittatur nobis inconsultis.

10 Arma cuiusunque generis à quocunque detineri prohibemus. (b) similiter inhihemus, ne etiam recreationis causa, quocunque ludo cum aleis, & taxillis ludant, etiam tempore bacchanalium; ludi enim vitia non virtutes pariunt, sub pœna unius mensis carceris formalis irremissibiliter luenda.

11 Alij, præter alumnos, & convictores, de nostra licentia ad Seminarium non recipiantur ad scholas tam grammaticæ, quam cantus, etiam si ibi non permaneant, alioquin tam Rector, quam Magistri scientiarum eo ipso pœnam privationis Officij incurrant; neque magistri Seminarij extra illud alijs scientias edocere possint, sub eisdem pœnis.

12 Quando Alumnus recipitur quasi novitiatum facturus per aliquot dies ab alijs Alumnis seiunctus detineatur, & interim Rector illum de constitutionibus, & legibus Seminarij instruat ad formam methodi, quod supra, examinetque eius indolem, à qua recognoscat utrum adsit spes eundem bene profuturum.

13 Mens Sac. Conc. Tridentini (c) cum sit, ut Alumno à teneris annis ad pietatem, & religionem informetur, antequàm vitiorum habitus totos homines possideat; & hoc non sinè magno Omnipotentis Dei auxilio haberi potest, iuxta illud: *Initium Sapientia est timor*

N Domi-

a *In Method. S. Caroli par. 3. c. 7. §. eo tantum* b *Cit. instrue. Benev. c Sess. 23. c. 18. de reform.*

74
Domini: propterea in nostro Seminario mandamus, ut **Alumni** singulis diebus de mane coniunctim, statim ac de somno vitiorum esurrexerint, prostrati ante Imaginē Domini, vel Deiparæ per quartam horæ partem, orent, gratias Deo agentes pro receptis beneficijs, & ut eos in futurum præservet ab omnibus malis.

14. Similiter de serò ante dormitionem coniunctim in eodem loco, & ante eandem Imaginem conveniant, ubi prostrati post peractum examen conscientie, & veniam à Deo impetratam de offensis ipsi in illo die factis, Litaniā Lauretana recitent cum aliis orationibus à Rectore præscriptis, & in fine psalmū De profundis, cū oratione Fidelium pro Animabus in Sancto Purgatorio existentibus.

15. In singulis diebus festivis de præcepto, hora ad arbitrium Rectoris deputanda, recitent officium B. Mariæ Virginis, & post horam vespertinam, tertiam partem Rosarii cum mysteris, & orationibus ad diei præscriptum.

16. Antè, vel post scholam sacrum audire (a) non prætermittant omni, qua decet corporis compositione, attentione, & cultu, quod tanto sacrificio convenit.

17. Confessionem Sacramentalem ne prætermittant singulis quindecim diebus, & in unaquaque prima Dominica mensis, in festivitibus B. Virginis, & alijs festis solemnioribus sacram Communionem sumant.

18. Omnem reverentiam, & obedientiam Rectori ab omnibus in Seminario existentibus (b) præstari volumus, alias inobediens pro modo culpæ punietur, etiam ejectione.

Ne animi Candor, & morum Innocentia violetur: Communicatio, & colloquia cum exteris ne permittantur in Seminario, & ad invicem, ne colloquutiones maledicas, iniuriosas, & obscenas habeant, & super omnia

se

a *Trid. loc. cit.* b *S. Carolus loc. cit.*

se abstineat à blasphemis; ubi in Animi malevolentia non intrabit sapientia. Quod si per aliquem secus factum fuerit, facultatem Rectori concedimus, delinquentem, etiam poena carceris suo arbitrio punire.

19 Singulis diebus festivis de precepto (a) omninò volumus, ut induti superpelliceo, nostræ Ecclesiæ Cathedrali interserviant in eo officio per Sacristam maiorem eis assignando.

20 Proprium officium Rectoris sit: Alumnorum mores dirigere in timore Domini; (b) Discipulos incorrigibiles, ac malorum morum seminatores acriter punire, & si opus fuerit eos expellendo: Omniaque impedimenta auferens, quæcunque ad conservandum, & augendum tam pium, & sanctum opus pertinere videbuntur, diligenter caret.

21 Magister grammaticæ eas ad vivum virtutes exprimere debet, quas in Ecclesiasticis Sacri Canones requirunt, ut ijs, qui eius sunt discipuli, in eo tamquam in speculo, expressam videant eorum vitæ imaginem. Ultra hoc præditus omninò esse debet liberalibus artibus; ut eas pueros edocere possit.

22 In unaquaque hebdomada per examen ab alumnis repetat, quæcunque didicerunt, maximeque in regulis; lectio enim repetita magis iuvat.

23 Quos noverit in lingua latina provecos, semper mutuò latinè, extrà recreationis tempus, colloqui faciat.

24 Si diuturno experimento cognoverit aliquem non esse profecturum in scientiis, vel ab illis abhorreat, ad nos referat, ut quòd expedire videbitur exequi possimus.

25 Itèm è converso, si aliquem acumine ingenii cognoverit ad altiora studia sectanda aptum, ad nos referat, ut eidem modum, & opem præbere possimus, quo modo gravioribus studiis insistere valeat.

N a

26 In

a *Trid. loc. cit.* b *Trid. loc. cit.*

26 In sancta visitatione in Seminario per nos facta, invenimus nimiam necessitatem, quam alumni habent, plurimorum librorum ad eorum studium pertinentium, quos paupertatis ratione propriis sumptibus emere non possunt: propterea mandamus eidem Rectori, ut infra tres menses pro usu Seminarii, & Seminarli sumptibus sequentes libros emere teneatur: Bibliam sacram cum expositione: Breviarium Romanum: Gavantum super Rubrica Breviarii, & Missalis: Concilium Tridentinum: Catechismus Romanum. Scrutinium Sacerdotale. Opera Virgilii cum Commentu. Opera Ciceronis cum Commentu. Calepinum Calderianum, & Vocabularium Ecclesiasticum.

27 Deo Patri, & Magistro multum esse debitores sciant Alumni, ideoque eis iubemus, ut omnem honorem, & reverentiam, ut decet magistro exhibeant, & sui presentia semper stent capite detecto.

28 Ad prescriptum Sac. Concilii Trid. loco cit. pro bono regimine Seminarii adsint quatuor deputati; quorum duo de nostro Reverendissimo Capitulo sint, & duo de Rever. Clero nostrae Civitatis; Electio quorum, iuxta eiusdem Tridentini statutum cum pro uno capitulari spectet ad nos, & pro altero ad nostrum Reverendissimum Capitulum; & pro Clero, pro uno ad nos, & pro altero ad Rev. Clerum; Ideoque mandamus, ut in unaquaque Dioecessana Synodo haec electio fiat.

29 Officium quorum deputatorum tam per nos, quam per alios, ad quos spectat, sit assidue invigilare, ne bona Seminarii, & redditus eant in collapsum, & circa reliqua omnia, quae pro bono gubernio ipsius, & Alumnorum recta educatione sunt necessaria.

30 Singulis annis Procurator Reverendi Seminarii, pro ut de more nobis presentibus Deputatis rationem reddat de receptis, & expensis in eodem Seminario: ad quod commode exequendum librum habeat, in quo singulis

gulis annis adnotet annuos redditus, & summas exactas, iuxta taxam totius Dioecesis.

31 Describendo expensas factas, & in rebus magni momenti pro verificatione procurabit fides, & attestations necessarias, alias per nos expensæ prædictæ non admittentur.

32 Ne fiat impensa maior in providenda annona, & cæteris necessariis, omnia emat tempore opportuno; aliæ quod superfluum impensum fuerit per nos non admittetur in redditione computorum.

33 Ne Alumni aliquam excusationem habeant in observantia constitutionum, præcipimus Rectori sub penis arbitrio nostro, ut singulis mensibus in Refectorio eas publicè legere faciat, & si aliquid in eis sit, quod declaratione indigeat, vulgari idiomate id ipse explicet: cui subiungimus, ne det locum alicui, etiam consanguineo, vel Affini suo, vel Alumnorum recumbere de nocte in Seminario sub penis nostro arbitrio.

34 Si contingerit aliquem infirmari, non prætermittat illius curam, omni qua decet charitate in gravescens verò morbo, statim ad nos revelationem faciat, ut quod expediens erit pro illius salute decernere possimus.

35 Si contingerit Rectorem abesse à Seminario, declaramus eius vices gerere debere magistrum grammaticæ, quia sic convenit.

36 Singulis annis fiat inventarium bonorum mobilium Seminarii per Cancellarium nostræ Curie, præsentibus deputatis eiusdem, que bona consignentur Rectori, qui de his rationem reddere teneatur.

37 Et quia, ut antecederet mandavimus, methodus regulæ, seu constitutiones nostri Seminarii, illæ debent servari, quæ ab Eminentiſſimo Vincentio Cardinali Vrsino Archiepiscopo Beneventano, & nostro Metropolita mandata sunt servari in Seminario Beneventano; Ideo-

que

que precipimus. Rectori eiusdem, ut infra quindectim dies emat librum illum sub pœnis arbitrio nostro.

38 Tandem verbis Divi Caroli in citata Instructione parte 3. cap. primo §. Adolescentes; hortamur Seminaristas, ut sedulo advertant cuius gratia S. Concilii Tridente decreto fuit facta Institutio Seminarii, idque animo revolventes, intendant, ut illud, divina ope suffragante, ad Animarum salutem, ad Ecclesie utilitatem, & Pistorum solatium, assequantur.

DE SACROSANCTIS ECCLESIIS.

A Trociscum existimo esse delictum, in quo Princeps ipse executor Iustitiæ esse vult: è Paradiso voluptatis emisit nostros Progenitores, attamē manu Angeli: Cananeos, & Amorreos ab eorum Idolatrijs Immundis animalibus hostiam exequentibus; per manus Angelorum exercitum Pharaonis, & Assyriorum percussit. Imo, & Herodes ipse angelica manu suo flagellatus. Et nullibi in Sacra Scriptura constat, Dominum nostrum perversos per seipsum punire, nisi quando eos videt suis templis debitum non præstare obsequium. Quando de puniendis prophanares Sacri Templi agitur, video Christum Dominum, licet patientem, propriis flagellare manibus, sicuti legitur in S. Evangelio: (a) *Fecit quasi flagellam de funiculis, & eiecit omnes eientes, & videntes de Templo.* Magna igitur injuria Deo irrogatur, cum Templum Gratiationis in speluncam latronum convertitur, & ubi peccata sunt deploranda, nova alia committuntur. Non credimus tamen dilectum Gregem nobis commissum esse Hierosolymæ complicem in tali delicto, aut, ut Deo Optimo Maximo, qui elegit Ecclesias in domum suam, honor, & cultus prout ei convenit, tribuatur, & omnis

quibus irreverentia ab Ecclesiis divini castus destinata
arceatur.

2. Sacrorum Canonum, & Tridentini Concilii (a)
auctoritate, in Ecclesiis quascumque seditiones, tumultus,
prophanas actiones, Judiciorum strepitus, & clamores
prohibemus, non solum tempore divinorum Officiorum,
& dum Missæ celebrantur, sed quocumque alio tempore,
ut locus ille verè domus Dei, & Orationis sit, & ut hæc
in vera observantia sint, injungimus Rectoribus, Sacristis,
Custodibus, seu aliis quibuscumque Ecclesiarum Præfectis,
ut in omni patientia arguant Audentes prædicta committere
in Ecclesiis; quod si eorum monita contempserint, eorum nomina
ad nos deferant, ut juxta S. Pii Quinti constitutionem contra eos
gravioribus poenis procedamus.

3 Aurelianensis Concilii Constitutioni (a) inherentes sancimus,
ne quispiam novam edificet Ecclesiam absque nostro assensu,
& beneplacito, & antequam per nos, vel alium à Nobis
designandum Crux affigatur, & atrium designetur, sub poenis
juxta Sacros Canones, & non aliter licentiam impartiri
intendimus, quam prius ipsi Ecclesie dote assignata pro iis,
quæ spectant ad ornamentum, & custodiam ipsius. Idipsum
intelligimus servari cum per nos licentia impertitur in
altaribus erigendis, cum experientia constat ob dotis defectum
compleres Ecclesias, & Altaria omni necessario ornatu
destituta deformari sub poena interdicti ipso facto
incurrenda, tam quo ad Ecclesias, quam quo ad Altaria
contra tenorem hujus nostræ sanctionis in futurum
construenda.

4 Ne locus habitationis gloriæ Dei reddatur, locus
habitationis hominum, strictè inhibemus, ne Ecclesie,

a Cap. in orat. dist. 42. cap. decet. de immunit. Eccles. in 6.
Trid. sess. 22. de observandis, & servandis.
b Cap. Nemo Ecclesiam de consec. dist. 1.

stæ, vel Cappelle, in toto, vel pro majori parte diruta, si reparari nequeant ex defectu proventuum, vel elemosinarum, in profanos usus destinentur, sed tamen lapidibus sepiantur, & in medio Crux erigatur in signum loci sacri, ut Trid. (a) præcipit, & si fortè in eisdem Ecclesiis, seu Cappellis, aliquod onus Missarum sit annexum, ad nos per quos spectat referatur, ut onera in alias Ecclesias transferri possint, juxta Tridentini disposita loc. cit.

5 Antiquitus inter Christianos domus erant Ecclesiæ; nunc verò Ecclesiæ domus sunt, dum eas præcipue vaghi, & peregrini in hospitium assumunt, in illis edendo, bibendo, & dormiendo. Nos igitur idemnitati domus Dei providere volentes, strictè præcipimus Rectoribus Ecclesiarum, (b) ut Fidelibus ingressum ad Ecclesias concedant ad preces Deo persolvendas; quod si quis aliter agere præsumpserit, imitentur Christum, qui fecit quasi flagellum de funiculis, & omnes ejecit de Templo. Et auctoritate Apostolica hanc sanctionem Synodalem servari mandamus per Rectores Ecclesiarum Regularium sub pœna interdicti localis per nos declaranda.

6 Imitantes Christum Dominum, (c) qui dilexit Ecclesiam, & tradidit semetipsum pro ea, ut mundaret sibi sponsam non habentem maculam, neque rugam; nè in Ecclesia Dei materiali ab Ecclesia Dei formali scandala committi possint, horis præcipue nocturnis, omnibus, & singulis Ecclesiarum Sacristis, aut Præfectoribus Regularibus ad præscriptum prædictarum litterarum Sac Congregationis præcipimus, ut post signum Salutationis Angelicæ; seu ad horam vigesimam quartam omninò claudant, & claudere faciant respective Ecclesias, ut nemini pateat amplius aditus, vel ingressus ad eas, sub pœnis arbitrio nostro, idemque sub eisdem pœnis servari volumus

a Sess. cit. c. 7. de refor. b Ex litt. S. C. Episc. de mandato Innoc. XI. 22. Januar. 1677. c Episc. 5.

lornus in hōris matutinis ; itā ut antequam clarē aurora luceſcat, Eccleſias aperiri non permittant . Quamobrem quæcumque exercitia ſpiritualia , quæ in Eccleſiis , aut Oratoriis fiunt non incipiant , niſi luceſcente aurora , & terminentur ad hōram vigefimam quartam : dummodo non ſint exercitia Congregationis , pro quibus etiam de nocte noſtram licentiam impartimur , dummodo ſexus muliebris præſens non fit .

7. Ex cauſis mentem noſtram moventibus inhi-
 bemus Fidelibus utriuſque ſexus , ne ex ſuppeditatis alta-
 rium ſcabellum efficiant genua ſuper iſis ſectendo , aut
 ſedendo, ſub pœna expulſionis ab ingreſſu Eccleſiæ; quàm
 pœnam incurrunt etiam ii , qui ſuper Altarium menſas
 mituntur, pileum, vel aliquid aliud apponentes, de cujus
 decreti obſervantia, eorum, ad quos ſpectat conſcientiam
 oneramus.

8. Authoritate Innocentii XI. S. Memoriz (a) inhi-
 bemus ne in atriis, ſcalis, clauſtris, & quibuſcumque aliis lo-
 cis immunibus, præcipuè cum in Eccleſiis Feſtorum ſole-
 mnia celebrantur, quæcumque res commeſtibles, ſivè
 merces nundinarum more vendantur, ſub pœna Reſtori-
 bus, ſivè Adminiſtratoribus Eccleſiarum interdicti fe-
 renda .

9. Arma quibus Chriſtifideles uti debent cum in Ec-
 cleſiis conveniunt ſunt preces, & Orationes Deo; idèdque
 illis in eis arma, putà ſclopos baliſtas, pugiones, archibu-
 ſos, & ſimilia armorum genera ne gerant, ſub pœna ex-
 pulſionis . Similitèr, ne antè Januas in atriis, gradibus, &
 Cœmeteriis nullo tempore quocunq. ludo ludant , ſub
 pœna expulſionis.

10. Cum nemini juxta S. Pii Quinti ſanctionem , (b)
 & ſa-

a S. C. Episc. 21 Julii 1679. - b S. C. Episc. in Jeracen.
 26. Julii 1613. Melfiten. 2. Octobris 1626. Neapol. 13.
 Aprilis 1646. ut ex Syn. Card. Cantelmi hoc tit.

& sacros Canones permiffum fit fuprà Ecclefiarum, five Oratoria divini cultui dicata, habere Cameræ, vel loca pro habitatione, dormitione, vel deambulatione, idèque omnibus, & fingulis Ecclefiarum Rectoribus, aut Administratoribus inhihemus, ne in fuis Ecclefiis hanc licentiam, quò fuprà, concedere audeant, fub pœna excommunicationis ferenda, ultrà ipfarum Ecclefiarum interdictum.

11 Quicunque data opera aufi fuerint homicidia, vel membrorum mutilationem patrare, vel quempiam gravitèr percutere in publicis Ecclefiis, tam Secularium, quàm Regularium, in earum fcalis, atriiis, claustris, dormitoriis, vel Cœmeteriis excommunicationem latæ fententiæ incurrant; quàm excommunicationem incurrere volumus ei, qui in Ecclefiis clamores, tumultus, aut rixas excitaverint eo tempore, quo Venerabile Sacramentum publicè in Altari eft expositum. Abfolutionem cujus excommunicationis, quo ad primam partem hujus decreti nobis refervamus.

12 Nève Ecclefiæ, vel Altaria noftræ Diœcefis habentes dotes, feù quali dotes pro earum reparatione, & manutentione temporum patiantur injuriam, & dependantur Miniftrorum incuria, mandamus omnibus, & quibuscumque Rectoribus, Administratoribus, Procuratoribus, & aliis, ad quos fpectat, ut fingulis trienniis inventariam per eos describendum, vel fubfcribendum faciant de omnibus, & quibuscumque bonis ftabilibus cum eorum finibus, & confinibus, de annuis redditibus, & cenfibus, cum annotatione ftabilium, in quibus fant collocati: & Notarii, qui publicas fcripturas peregit, de omnibus fe fe moventibus, & mobilibus quibuscumque; quod inventarium ad noftram Curiam deferant, fub pœnis arbitrio noftrò infligendis.

13 Ne in Ecclefiis, quæ fant tanquam fponfæ ornatae Viris fuis nil defit politiæ: Rectoribus, Administratoribus,
Sacri-

Sacristis, & aliis quibuscunque, ad quos spectat, iniungimus, ut antè oculos habeant munditiam earum, quam singulis hebdomadis in Ecclesiis, & Altaribus fieri volumus; Ex quo memores esse volumus, plurimum meriti apud illum esse consecuturos, qui dilexit Ecclesiam, & tradidit semetipsum pro ea, ut mundaret sibi sponsam, non habentem maculam, neque rugam.

14 **Detestantes incuriam in nostra Diocesi inveteratam sacram conservandi suppellectilem, proindè stricte iniungimus Sacristis, ut in illa manutenenda, omnem adhibeant curam, & diligentiam, iuxtà methodum in appendice harum Synodaliū Constitutionum apponendam, ex Synodalibus Constitutionibus Syontinæ Ecclesiæ, nunquam satis laudando Eminentissimo Cardinali Ursino, editis desumptam, sub pœna carceris formalis arbitrio nostro.**

15 **Ne per importunas Pauperum expostulationes in Ecclesiis quæcunque functiones, (a) & Fidelium preces perturbentur, Parochi, Sacristæ, & quicunque alii Ecclesiarum moderatores tam Ecclesiastici, quam seculares curent observari Constitutionem S. Pii V. ab Innocentio XI. commendatam, & approbatam edicto Sanctiss. Domini nostri Innocentii Papæ XII., ac proindè non permittant Pauperes circuire Ecclesias, sed ad earum valvas.**

16 **Inhærentes complurimis mandatis per edictum à nobis emanatis, iniungimus Præfectis Chori, (b) nè dùm Divina peraguntur locum in eo laicis dent cuiuscunque qualitatis, & conditionis ipsi sint. Similiter Sacristis**

M 2

fis

a *S. Pius V. in Constit. Innoc. XI. in edicto pro Urbe 23. Septembris 1679. Innoc. XII. die 20. Aprilis 1691.* b *S. C. Ep. 12. Ianuarii 1604. ut ex Syn. Capataquensi 1649.*

stis, ne quemlibet permittant in sacristia permanere, sub pœnis arbitrio nostro.

17 Ecclesiæ solum ne excavetur pro tumulandis cadaveribus, sed in sepulturis sepeliatur, (a) idque Rectores servari faciant sub pœna librarum quindecim ceræ albæ laboratæ.

18 In unoquoque Oppido nostræ Diœcesis, (b) hortamur eos, ad quos spectat, fieri Cœmeterium muris vallatum, & clausum cum cruce erecta in medio ipsius: Et hoc, ut ossa defunctorum, quæ exhumentur in decenti loco deponi possint.

19 Quantum fieri potest in unaquaq; (c) Ecclesia adsint sepulturæ distinctæ pro Viris, mulieribus, & pro Pueris, juxta Rit. Rom. præscriptum. Pro Sacerdotibus verò mandamus fieri in unaquaque Ecclesia distinctas sepulturas, uti ex Rituali Rom., quæ sepulturæ nullo modo emineant solo Ecclesiæ, sed Defunctorum corpora in tumulis profundis infra terram collocentur. Monumenta marmorea muris, seu columnis Ecclesiæ inhærentia cum cadaveribus, quicumque Ecclesiarum Rectores non permittant, sub pœnis arbitrio nostro.

20 Convenit iuxta laudabilem antiquorum Christianorum morem, ut in Ecclesia omninò Viri à mulieribus segregentur; propterea ubi commodè fieri potest, hortamur servari Concilium Sefarauguanum sub Damaso Papa celebratum.

21 Ne quid repugnans decori, & Sanctitati Ecclesiarum fiat, nemo schedulas, aut scripta profana, quæ à domo Dei aliena esse debent, ullis foribus, valuis, aut parietibus Ecclesiarum aut in quovis sacro loco affigere

a S. Pij V. constit. cum primum Apostolitus.

b Conc. Provi. Benev. 1693. tit. de sepulturis.

c Acta Eccles. Mediol. par. 4. tit. de sepulturis.

re præsumat, sub pœna excommunicationis per nos ferenda.

22 Sub pœnis in Concilio Lateranensi contentis in Ecclesiis quibuscunque tam secularium, (a) quàm regularium Campanæ non pulsentur in Sabbato maioris hebdomadæ, antequam pulsentur in Ecclesia Cathedrali, & in Oppidis, in Ecclesia matrice.

23 Cum Campanæ Ecclesiarum earum sonitù expellant omnes insidias Inimici, frangores, grandinum, procellas, turbinum, impetus, tempestatum, & fulgurum, & prosternant tonitrua, propterea iniungimus omnibus ad quos spectat, cum aliquis ex enumeratis casibus acciderit, eas pulsent.

DE SANCTI MONIALIBVS.

Pastoralis nostra sollicitudo ad promovendum Gregis nostri Spirituale bonum semper intenta postulat, ut non modò Ecclesiasticorum virorum Curæ insistamus, sed Sacrarum Deo Virginum; quæ hortus conclusus, & plantatio rosæ in Ierico, nuptiale Thalamum Christo Sponso, qui pascitur inter lilia exornant. Hæc enim sunt Tabernaculum, quod Altissimus sanctificavit sibi; quæ contemptis oblectamentis, divinis se obsequijs mancipantes in perpetuum Christo se Sponsas voverunt, & sub suavissimo religionis Iugo, in castitatis holocausto se obtulerunt. Cum Maria optimam partem sibi elegerunt, nam fracto sæculi alabastro, suavem myrram regularis observantiæ antè Redemptoris pedes effundunt, & charitatis igne accensæ affiduis precibus, & obsecrationibus, quasi incensam antè Altare Domini adolent, quo divina erga nos indignatio placatur. Et quia quanto pretiosior margarita, tanto vigilantior debet

a Sub Leone XI. sess. XI.

bet esse custodia; Propterea has sequentes Constitutiones edicimus.

2 Ut ait Sanctus Franciscus Salesius, cuius documento methodus exercitiorum Spiritualium in Ecclesia Dei exorta est; nullum maius medicamentum est, quo homo alacrior reddatur in via perfectionis, quam exercitia Spiritualia peragere; Nos igitur inhærentes literis Circularibus S. Congregationis Episcoporum Regularium de mandato Innocentij Vndecimi Sanctæ memoriæ editis, (a) in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus omnibus novitijs, ut ante professionem exercitia Spiritualia per dies decem continuos piè ineant; alias sciant per nos non esse admittendas ad professionem. De quibus exercitijs peractis, attestationem Abbatissæ Monasterij ad nos transmitti faciant.

3 Quam nostram Constitutionem etiam in virtute sanctæ obedientiæ singulis annis (b) fervari mandamus ab omnibus Sanctimonialibus professis, quibus per singulas earum peractis, documentum in scriptis Abbatissæ Monasterij ad nos deferri faciant.

4 Memores esse volumus omnes, quòd sicut in carnali Coniugio consensus debet esse omninò voluntarius, ità in hoc spirituali, in quo arctiori indissolubilitatis nexu astringitur. Propterea sciant impositam esse pœnam excommunicationis eo ipso incurrenda à Sac. Concilio Trid. (c) contra cogentes aliquam Virginem, vel quamcumque aliam mulierem invitam, præter casus in Iure expressos, ad ingrediendum Monasterium, vel ad suscipiendum habitum cuiuscunque Religionis, aut ad professionem emittendam, & contra dantes consilium, auxilium, & favorem; &c. Et similiter è contra impedi-

tes

a 9. Octobris 1692. b Epist. Pastor. S. C. Epis. & Regul. de mandat. Clem. XI. 16. Martij 1703. num. 7.

c Sess. 25. c. 18. de refor.

tes ex adverso aliquam ingredi volentem, vel habitum suscipere, & professionem emittere: quam Censuram sciant incurrere effectu sequuto, & ampliant ad cogentes ingredi aliquam in Monasterium etiam causa educationis.

5 Excommunicationis poena ipso facto incurrenda nobis reservata innodatos esse volumus eos, absque nostra, vel nostri Vicarij Generalis licentia ad Sanctimonialium Monasterium accedere praesumpserint ad colloquendum cum aliqua, vel aliquibus earum, etiam si sit novitia, Conversa, vel educanda, sive alterius rei causa ibidem commoretur, declarantes, quod qui facultatem obtinuerint colloquendi cum aliqua praedictarum non possint data opera cum alijs colloqui. Qui vero cum ipsis Monialibus ausi fuerint de rebus obscenis colloqui, aut actus impudicos agere, vel absentes per litteras obscena ad ipsas scripserint, (a) sciant innodatos esse excommunicatione absolute nobis reservata.

6 Omnibus notum sit per nos, seu nostram Vicarium Generalem licentiam colloquendi cum Monialibus non concedi tempore Adventus, Quadragesimae, & in diebus, in quibus sacram Communionem Moniales sumperint, vel quando unaquaque earum exercitia spiritualia peregerit.

7 Licet coniunctis in primo gradu, videlicet Parentibus, (b) Fratribus, & Sororibus absque nostra licentia easdem sibi coniunctas Moniales alloqui ex concessione Sacrae Congregationis non tamen tempore Quadragesimae, Adventus, & in diebus Communionis, & Exercitiorum spiritualium.

8 In recipiendis Puellis Educationis causa, sciendum est prohibitum esse retinere Puellas educationis causa in
Mona-

a De Sac. Penit. tit. casas reserv. cum censura.

b S.C. Episcopo Sebenicen. 16. Septembris. 1596. Synd. Diac. 1659. hoc tit.

Monasterio, (a) ubi non sunt loca particularia destinata prò Dormitorio ipsarum à Dormitorio Monialium separata. Similiter recipi non possunt in iisdem Monasteriis ubi sunt loca separata absque Sacre Congregationis licentia, quæ illam concedere solet cum conditionibus; *quas servari volumus.*

9 Habita licentia à Sac. Congreg. prò recipienda Puella educanda, mandamus requiri etiam licentiam, sive assensum nostræ Episcopalis Curie.

10 Inherentes alijs mandatis nostris per edictum; denud iubemus Abbatissæ, & omnibus alijs Monialibus professis novitijs Educandis, & Conversis Monasterij Sancti Salvatoris Civitatis nostræ nè audeant, sive per Ianuas, sive per rotam introducere intus Monasterium; & prò media octava parte horæ infantes, (b) sive mascululos, sive sceminas, etiam si sint minoris ætatis septemniij, sub quovis prætextu, & colore, sub pœna violationis Clausuræ, & excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrendæ: etiam si ipsi Infantes non extrahantur à rota, sed in ipsa remaneant ex parte Clausuræ.

11 Memoriam reducimus Regularibus omnibus ipsos alloqui non posse Montales, absque Sacre Congregationis expressa licentia sub pœnis eiusdem S. Congregationis in decretis contentis per Summos Pontifices Sixtum Quintum, & Urbanum Octavum approbatis.

12 Quartò completo anno Abbatissæ, sciat, nequâquam terminum posse prorogari ad hoc officium exercendum, uti Sacra Cong. Episcoporum rescripsit Episcopo Adrien. 20. Februarij 1615.

13 Nemo est, qui secundum omnia Iura post completum officium rationem reddere non teneatur de villica-

a S.C. in una S. Severine 16. Janu. 1615. relat. in Syn. Caputag. 1649. hoc tit. b S.C. Epis. in Neap. 22. Martij 1580. relat. in Syn. Neap. 1694.

ratione sua: Nos igitur cum magna nostra admiratione invenimus in Monasterio S. Monialium Nostræ Civitatis per Abbatissas pro tempore rationem non reddi in nostra Curia de administratione reddituum, per ipsas facta; At quia hoc etiam expressè repugnat Constitutionibus religionis Divi Benedicti, sub cuius vexillo militant: hac igitur nostra Constitutione præcipimus in futurum omnibus Abbatissis, ut in earum administratione mensatim faciant notam expensarum Monasterii, singulis mensibus legendam in Refectorio coram omnibus Monialibus, firmandam à quatuor Decanis dicti Monasterii sub pœna suspensionis ab officio ad nostrum arbitrium. Quas notas, ut supra descriptas, finito anno Abbatissatus originales præsentare teneantur ad nostram Curiam, à qua petere teneantur liberationem Computorum, qua non obtenta, declaramus ipsas esse suspensas ab obtinendo quocunque officio Monasterij: Et si non obstante hoc nostro decreto in aliquod officium fuerit electa, declaramus electionem esse nullam, nullumque robur habere.

14 Cum Moniales propter Deum à mundo se absconderint, iuxta Realis Prophetæ Testimonium: *Abconde eas in abscondito faciei tue à conturbatione hominum, & (a) ad hoc, ut solum cogitent, quæ Domini sunt, & quomodo placeant Deo; & cogitare tenentur quomodo placeant Christo Sponso, Ideoque, quæ sunt de mundo agere non possunt: propterea mandamus, ut singulis annis per nostram Curiam illis assignetur Procurator Ecclesiasticus provectæ ætatis, Sanctorumque morum, qui teneatur omnia peragere, quæ sunt necessaria, tum pro exactione annuorum reddituum, tum pro omnibus alijs ad præfatum Monasterium spectantibus.*

15 Singulis annis elegantur per nostram Curiam qua-

P

tuor

tuor Protectores Ven. Monasterii S. Monialium nostræ Civitatis, quorum duo sint de Capitulo, & Clero, duo verò laici, quibus injungimus, ut ante oculos habeant zelum domus Dei, & Sacramentum Spiritus Sancti, ne bona Monasterii eant in collapsum.

16 Confessarios per nos deputandos pro audiendis confessionibus Monialium per triennium tantum sciant, & non ultrà posse confessiones illarum audire; neque ultrà prorogari potest hoc officium absque Sacræ Congregat. (a) licentia. Extraordinarius verò per nos deputabitur bis, vel ter in anno juxta Sac. Conc. Trid. mandata, & quando ille extraordinarius fungetur officio suo, non accedat Ordinarius ad audiendas confessiones Monialium sub pœnis arbitrio nostro.

17 Cum Confessarius urgente necessitate ingrediatur Claustra Monasterii ministrandi causa Pœnitentiæ Sacramenti alicui Moniali infirmæ, associetur à duabus Monialibus ex senioribus Monasterii usque ad Cellam infirmæ, cujus confessione audita januis apertis, (b) & coram duabus Monialibus illum videntibus, sed non audientibus, ne vagetur per alias partes Monasterii, sed per eandem viam eisdem Monialibus associatus regrediatur sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurrenda.

18 De jure Sacramentum Eucharistiæ, & extremæ Vnctionis ministratur Monialibus infirmis venerabilis Monasterii S. Salvatoris nostræ Civitatis per Parochum Reverendiss. Capituli, quod approbamus, & ita in futurum servari mandamus. Injungimus tamen Parocho, ut delaturus sanctissimum Viaticum, vel Oleum Infirmorum pro Sacramento Extremæ Vnctionis ministrando; cum est ad januas dicti Monasterii ingrediatur solus, associatus à Mo-

a S.C. die 5. Feb. 1193. rel. in Syn. Caput. 1649. hoc tit.

b Ex lit. circual. S.C. Epis. & Reg. de mandat. Innoc. XI. 21. Martij 1682.

à Monialibus processionaliter, quando defert Communionem, cum verò ministraturus est extremam Vnctionem à duabus Monialibus antiquioribus comitetur in introitu, & exitu usque ad portas dictæ Clausuræ sub pœna nostro arbitrio.

19 Generis humani perpetuus Hostis licet quotidie insidias struat, ut animas perdat, attamen tempore consumationis effundit iram: Nos igitur ne sponsæ Christi in ultimo agone à lupis Infernalibus devorentur, mandamus Confessario Sanctimonialium, ut conscius de periculo vitæ alicuius earum, sive sit de die, sive sit de nocte, non prætermittat animam periclitantis Deo cõmendare, illi assistendo precibus, & obsecrationibus usquequò ex hac vita migraverit; Advertat tamen nèsolus in Cella moribundæ stet, sed à duabus antiquioribus de monasterio assistatur, sub pœna ipsi Confessario suspensionis ab officio ipso facto incurrenda, & Abbatissæ non assignanti duas moniales assistentes, suspensionis ab officio per tres menses.

20 Confessarij quicumque à nobis approbati ad Sacramentales Confessiones audiendas, sciant Monialium Confessiones audire non posse, cum specialis delegatio requiratur, (a) ut Sacra Congreg. in Constitutione Gregorij Decimi quinti super dubio 6.7. & 8. & Confessiones essent nullæ, ut eadem dub. 8.

21 Confessarius per nos electus ad audiendas Confessiones Monialium, sciat illi non licere Confessiones audire in Cratibus Colloquutorij, in Rota, in loco Communionis, aut alio quovis loco, præterquam in Confessionali in exteriori parte Ecclesiæ (b) constituto sub pœna suspensionis ab Officio, ultra alias arbitrio nostro.

P 2

22 Ex.

a *Ex cit. Syn. Caput. hoc tit. b Camerin. 29. Novembris 1605. Nicol. verb. Confessi. n. 37.*

22 Ex Sacri Conc. Trid. (a) decreto sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis eternæ nobis præcipitur, ut Clausura sanctimonialium inviolata conservetur, Nos igitur sub anathematis pœna (b) Sanctæ Sedis reservata mandamus ne quis quacunq̃ dignitate fulgeat Monasterii Sanctimonialium septa ingredi audeat, excepto necessitatis casu per nos examinando, & cum nostra licentia in scriptis. Imò neque nobis permissum est ingredi Clausuram sanctimonialium, nisi in casu Sanctæ Visitationis, ut declaravit Sacrum Concilium (c) in una Aracusana.

23 Nemini autem Sanctimonialium, ut ejusdem Concilii loco citat. verbis utamur, liceat post professionem exire à Monasterio etiam ad breve tempus quocunq̃ prætextu, nisi ex aliqua causa legitima per nos approbanda, indultris, quibuscunq̃, & privilegiis non obstantibus sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda Sanctæ Sedi reservata.

24 Si verò, qui necessitate urgente ingredi possunt septa Monasterii sanctimonialium, sunt Medici, Chirurghi, Cementarii, & id genus, qui tamen à nobis licentiam in scriptis obtinere teneantur, ut eadem Sac. Congregat. Concilii declaravit, (d) ne in excommunicationem supra relatam incidant.

25 Isti verò supra relati dùm intra clausuram sanctimonialium ingrediuntur, associari tenentur à duabus senioribus de Monasterio, & ab eisdem in regressu usque ad portas clausuræ sub pœna Abbatissæ Monasterii suspensionis ab officio ad nostrum beneplacitum.

26 Sciant

a Sess. 25. c. 5. de Regul. & Monial. b Constit. Gregor. XIII. incipit Dubiis 1575. 24. Junii: Et Pauli Quinti incipit Monialium 20. Junii. 1612. c. 16. Octobris. 1600. ex cit. Syn. Caputq̃ hoc tit. d Anno 1593. ut ex cit. Syn. Caputq̃ hoc tit.

26 Sciant tamen omnes il, (a) qui necessitate urgente ingrediuntur septa Monasterii sanctimonialium se non posse vagari, etiam titulo curiositatis per alia loca clausuræ, præterquam illis est permissum sub pœnis relatis contra Confessarium.

27 Nullus Sacerdos, exceptis ijs, qui habent Cappellaniam fixam, audeant celebrare, vel divinis ministrare in Ecclesia Sanctimonialium, absque nostra, vel nostri Vicarij Generalis illicentia sub pœna Cappellano illum admittenti arbitrio nostro, & Sacerdotibus carceris formalis per mensem.

28 Nemo admittatur ad inserviendum in Ecclesia Monialium, nisi sit Clericus saltem prima tonsura initiatus, & non excedat ætatem annorum quatuordecim. Quod si Abbâtissa prò servitio Ecclesiæ aliquem detinere ausa fuerit contra huius decreti tenorem, punietur nostro arbitrio

29 Cum inconueniens sit locum destinatum prò Sacramentis ministrandis (b) ad alium usum adhiberi, stricte prohibemus sub præcepto Sanctæ Obedientiæ nè aliquid extrahatur ex Communicatorio, etiam prò servitio Ecclesiæ; ac proinde prohibemus, nè ille locus extra Communionis tempus apertus sit, sed semper clausus sub pœna arbitrio nostro contra hoc permittentes.

30 Similiter inhihemus omnibus, & quibuscunque à nobis licentiam obtinentibus alloquendi moniales, nè cum ipsis colloquutiones habeant in loco Confessionalis, Communicatorii, vel Rotæ in Ecclesia positæ sub pœna Ecclesiasticis nostro arbitrio, laicis excommunicationis, Sacrista tamen, vel Confessarius, & Cappellanus, quibus
ad

a S. C. in una Assisi 19. August. 1602. & Spol. 1. Octobris 1630. ut ex Syn. Telesina 1687. b S. C. Episc. & Reg. in Bononiæ. 15. Decembris 1615. ut ex Syn. Neap. 1694.

ad prædicta loca loqui necesse fuit, id tamen poterunt præ tempore, quo missæ celebrantur, vel ratione alicuius solemnitatis, & de illis tamen rebus loquantur, quæ ad eorum munus spectat sub pœna arbitrio nostro.

31 Nemini Monialium liceat bona immobilia, vel mobilia, (a) & se moventia quovis modo ab eis acquisita nomine proprio detinere, vel nomine Monasterij, nam sua non sunt, & illa detinere est contra votum paupertatis sub pœnis à Sacris Canonibus comminatis.

32 Ut Moniales facilius oppugnationibus Dæmonis resistere, (b) & insidias aliorum Inimicorum superare valeant, monemus Sanctimoniales, ut non solum singulis mensibus ad præscriptum Trid: sed frequentius Confessionem faciant peccatorum, & Sacrosanctam Eucharistiam suscipiant, pro cuius Constitutionis observantia Confessarius nos certiores singulis mensibus faciat.

33 Monialis destinata præ rota vulgaritèr dicta Rotara, & Portinara, tempore, quo celebrantur divina officia, in Quadragesima, in Adventu, tempore Communionis, non audeat aliquam Monialem vocare ad instantiam alicuius, vel ad Rotam, vel ad Crates, nisi ex gravi necessitate, quæ differri non potest sub pœna nostro arbitrio, nec aperire audeant hostiùm Clausuræ etiam præ introducendis victualibus in illam antè solis ortum, vel post solis occasum sub pœna arbitrio nostro.

34 Similiter prohibemus dictæ Rotariæ ne detineat apertum hostium rotæ, vel gratis de mane, antè solis ortum, et ipsa hostia sonitui campanulæ refectorij claudere teneatur usq; ad horam decimam octavam diei.

35 Mandamus etiam Cappellano, & Confessario Monasterij Monialium, ut persolutis divinis, & missis celebratis per ipsum claudantur hostia Rotæ, Communi-
cato-

a Trid. sess. 25. c. 2. de Regul. b Trid. sess. 25. c. 10. de Regul.

catorij, & Confessionalis in Ecclesia sistentiam, item, & hostium Ecclesie, & Claves semper per ipsum detineantur sub pœna Carceris formalis per mensem, si Cappelanus fuerit secularis, si verò Regularis sub pœna suspensionis ab officio nobis reservata ipso facto incurrenda.

36 Claves Clausuræ exterioris, mandamus detineri per aliquem ex Sacerdotibus secularibus per nos, vel nostrum Vicarium Generalem eligendum, cui iniungimus, nè dicta hostia aperiat de manè, nisi ex urgentissima necessitate, antè solis ortum, & de serò illa claudat ad solis occasum: quas claves semper penes ipsum detineat, & nemini consignet. Si vero contrafecerit pœna nostro arbitrio punietur.

37 Sub pœna privationis vocis activè, & passivè per annum inhibemus omnibus Monialibus nè tempore bacchanalium incedant larvatè per Monasterium, non mimos exerceant, actus scenicos, vel vestes viriles, vel seculares deferant, neque arma; (a) quæ etiam eis in Cellis detineri prohibemus.

38 Quando per nos destinatus fuerit aliquis pro concione Monialium, concio habeatur in Ecclesia per locum communicatorii, cuius tempore claudatur hostium Ecclesie, & nemo cuiusvis generis, sexus, & conditionis admittantur ad illam audiendam, pro cuius decreti observantiam, conscientiam Abbatissæ oneramus.

29 Ultra Officiales eligi solitas anno quolibet in Monasterio Sanctimonialium, mandamus in futurum annis singulis per Abbatissam, & ad alias, ad quas spectat, eligi Secretariam ex numero Monialium, quæ idonea sit ad scribenda omnia necessaria in Monasterio in separatis libris, in quibus notet sequentia: Consultationes monialium in dies faciendas pro recipiendis Puellis ad habitum:

a S.C. Episc. 17. Aprilis 1604. ut ex cit. Syn. Caput. hoc tit.

ytum: Suscipientes habitum, & in Monasterio profittentes: dotes receptas, & in quibus emptionibus applicentur: Obitum quarumcunque Monialium cum annotatione diei, & anni: Electionem officialium Monasterii: Inventarium mobilium, & utensilium Monasterii, cui Secretariæ sub privatione vocis active, & passive ad nostrum beneplacitum mandamus, ut omnia supradicta, in diversis libris, sumptibus Monasterii emendis fideliter notet, & infra mensem, finito suo officio, libros ipsos ad nos transmittere faciat, & hoc non alio fine à nobis statutum est, nisi, ut aliqua controversia oriri non possit in Monasterio.

40 Cum Sanctimoniales Deo Optimo Maximo sint desponsatæ, & non hominibus, omninò studere debent quomodo Deo placere possint, tum quia nihil sit gratius Deo Virginibus, & nihil carius habeatur, quam Virgines servare castitatem, tum etiam, quia continentia cum castitate, & humilitate est Religio acceptatissima ipsi Deo, præsertim cum vivere in carne præter carnem non sit terrenum quidem, sed potius Angelicum: Quare, ut in nostro Monasterio integra conservetur vetus disciplina, & ad eam se se ipsæ Moniales conformantes in rerum divinarum contemplatione liberius conquiescant, & simplices corde, ore, et opere sint, atque assiduis orationibus vacent, et Virginitatem illam illibatam Matris Dei sæpè recogitent, ac denique in illius admiranda, atque incomparabile humilitate Deo soli placere studeant, prout in summa castitatis, & Religionis existimatione semper in Sancta Ecclesia vere Sanctimoniales habitæ sunt. Nos igitur pro nostro Pastoralis officio nonnullas constitutiones, rectè vivendi pro ratione temporum, ad nostri Monasterii Sanctimonialium utilitatem, & salutem in hac S. Synodo annotari volumus; tum, ut singulæ Moniales certò sciant statum suum, & ad quod teneantur pro spirituali salute acquirenda, tum etiam,
ut

ut ita se gerant, ut Virginitatis flore decoratæ Christo Iesu earum sponso gratiores reddantur, ac proinde cum sequi laudibus, & Hymnis mereantur, quo cum Christus pergit.

DE PAROCHIS, EORVMQVE CVRA.

Parochi ex Evangelica parabola assimilati homini negotiatori quærenti bonas margaritas, (a) ne una quidem ex eis, scilicet animabus suæ custodiæ, & regimini commissis, pereat; omnem sollicitudinem, vigilantiam, sedulam opem, impigrum laborem, & charitatis fervorem impendere tenentur; immo, & talem de gregis discrimine sollicitudinem habere debent; ut unusquisque eorum cum Apostolo merito dicere queat: (b) quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror? elogio Profetico Angeli testamenti appellantur, de quorum more legem Dei Populi exquirunt; si ergo scientiam non habuerint; quomodo alios edocebunt? Christo Domino Pastorum capite Teste propriam animam pro ovibus suis ponere debent eas omnium bonorum operum exemplo pascendo; (c) Pauperum aliarumque miserabilium personarum curam gerendo, cæterisque Pastoralibus honoribus incubendo, quæ omnia ab his, qui mercenariorum more eas deferunt minimè præstari possunt. Ad hoc igitur officium quanto nobilius, tanto periculosius elevati in omnibus se ipsos exhibeant exemplum honorum operum, elaborentque assidua sollicitudine, (d) & vigilantia anelantes, anathema esse profratribus, (e) ne in die iræ in reddenda ratione de animabus sibi commissis strictissimum, ac durissimum habent iudicium.

Q

2 Com-

a *Matt. 13.* b *2. Corin. c. 11.* c *Trid. sess. 24. c. 11.*
 d *Ad tit. 2.* e *Rom. 9.*

2 **Complura in nostra Diocesi ad sunt curata Beneficia, quorum electio, seu Nominatio Rectoris, seu Parochij; cum vacare contingerint ad Dominos Temporales spectat; quibus pro pastoralis nostri officio, & pro eorum tanta conscientia notum facimus, eos non posse sine gravi Dei offensa indignos ad tale munus, Angelicis humeris formidandum, eligere: Quia non modò repugnat talis collatio, aut nominatio jure Ecclesiastico id expressè prohibenti cum in Trid. Conc. (a) statutum sit, ut etiam inferiora Beneficia personis dignis, & habilibus conferantur; Verum etiam adversatur juri naturali, & sensui communi; Nam cum beneficium detur propter officium idest, ut exercentur Functiones Beneficio convenientes, conferri iis non debet, qui carent requisitis ad munera obeunda.**

3 **Similiter, eos peccare, quoties Ignotos homines eligunt, quia se exponunt pericula indignum eligendi, sed eos, quos sibi bene notos digniores, ac aptiores iudicio prudentum nominent; aliter incident in peccatum acceptionis Personarum; Et tales nominare tenentur iuxta Trid. Sanctionem: (b) Decernit enim Concilium: Eos alienis peccatis communicantes, mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesie magis utiles ipsi iudicaverint præfici diligenter curent. (c) Quod etiam ex Constitut. S. Pij Quinti probatur, in qua sic habetur: ut non solum dignis, sed etiam magis idoneis repertis Parochiales Ecclesie conferantur, volumus, & decernimus. (d) Unde S. Augustinus inquit. *Nolite in Personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi.* Non enim levè, verum etiam, & gravissimum damnurn inferunt Ecclesie Indignos ad Animarum curam nominando; Nam illi inutilem operam præstant ad Dei gloriam,**

a Sess. 7. c. 3. de refor. b Sess. 24. c. 1. c 23. de collatione Eccles. Paroc. d In Epist. 29. in c. 2. Iacob

riam, & Animarum salutem: Alij Ecclesiastici ex hoc non excitantur ad studium Sac. Theologiæ, & Canonum, cum eis spes non sit se facile obituros Beneficia ad honestam sustentationem sufficientia.

4 Alij verò videntes favore, precibus, consanguineorum ope, non autem pietate, & doctrina Ecclesiastica, aut merito ullo obtineri beneficia: iisdem pravis meritis, plerumque simoniacis, in praxi consequi nituntur. Idoneos igitur bonis moribus præditos in sacris litteris, & morali Theologiæ versatos, quorum etas senectus sit, eligant, & nominent, & hoc iuxta Sacrorum Canonum, & Generalium Conciliorum statuta; Alias per nos, nostrosque Examinatores Synodales ad tale munus non esse admittendos, certo sciant.

5 Examinatores Synodales per nos vocandi, cum de Rectore Parochialis Ecclesiæ providendum, sit illud animo abolvant, à Spir. S. dictatum: *Qui sibi nequam est, cui bonus erit?* & alibi: *Ab immundo, quid mundum!* Illos igitur tantum ad curati officium eligant, quos certo noverint elaboraturos in Vineâ Domini, ut fructum plus afferat in tempore suo, quos perspexerint, lucernas ardentes esse, super Candelabrum-positas, ut luceant omnibus, qui in domo sunt; (b) Nam si eos ad tale officium assument, qui intenebris malorum operum ambulent; (c) movebuntur omnia fundamenta Terræ: Spirituale ædificium in totale irruet exitium.

6 Quia incolumitas Gregis, (ut verbis utamur Synodaliū Constitutionum nostrī Prædecessoris Antistitis Emanuelis Brancacij hoc titulo) à vigilantia pendet Pastoris; Ideoque Parochos sui Officij monemus, & per viscera misericordiæ Dei nostrī obtestamur, ut munere suo fidelitè fungantur, & invigilent, nunquam rationem Deo de Animabus sibi commissis, reddituri, & Greges pecudum

Q 2

dum

a *Ecc. 14. 32* b *Matt. 5.* c *Psal. 81.*

dum more viventes in Aulam Domini congregare fatigant; Imbuendo illos doctrina Christiana, prædicatione verbi Dei, & dierum festorum cultu, eisque ministrando Sacramenta ad æternam salutem necessaria, & omnia alia munera exercendo, iuxta præscriptum harum nostrarum Synodalium Constitutionum; alioquin subdituros pœnas in decretis ipsis, se esse, sciant.

7 Quanta Parochorum cura esse debeat in reducendo in viam salutis æternæ Oves errantes in invio, supremus Pastor perspicuum fecit ex illa parabola: *Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & si perdidit unam ex illis non nè dimittit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat?* Vitia igitur, & scandala, quæ Gregem suum labefactare possunt, extirpent; quod si per seipfos agere non possint, nos consulant, ut de medio tritici zizania evellere autoritate nostra possimus. Caveant nè ab hoc tam Sancto opere aliqua humana affectione retrahantur, & nè contra eos pij homines dicere valeant: *(a) Canes muti non valent latrare, videntes vana dormientes.*

8 Cum de illis scriptum sit: *ignomola pro peccato tuo, offer holocaustum, (b) & deprecare pro te, (& pro populo, ipsos certiores esse volumus teneri pro commissi sibi Gregis salute preces Deo effundere, nè populus in viam perditionis incedat, & nè Deus contra eum gladium sui furoris evaginet, quantis malis Deus Israeliticæ Populum offendisset, (c) si non Moyfes Electus Dei stetit in confectione in conspectu eius; Orans.*

9 Studeant, & in sermocinando, & in Confessionibus audiendis omninò in praxim deducere, ut masculi post septennium cum fœminis etiam sororibus in eodem lecto non recumbant, neque cum matribus ob multa scândala evitanda; tær moneant, & si inobedientes fuerint, ad

a *Isaiæ c. 50.* b *Levitici 9.* c *P/11. 105.*

ad nos referant, ut contra eos gladio excommunicationis procedere possimus.

10 Commendantses laudabilem, & religiosam consuetudinem recitandi cum cantu in Parochialibus Ecclesijs nostræ Diœcesis per festos, seu certos alios dies Rosarium Virginis Mariæ mandamus, ut in ijs Parochialibus Ecclesijs, in quibus hoc tam pium Opus ad Dei cultum, & Populi salutare præsidium est introductum, deinceps confirmetur, & promoveatur.

11 In testimonio per eos faciendo de servitio præstito Ecclesiæ, de frequentia Sacramentorum, de vita, & moribus, de exercitio doctrinæ christianæ, & de assistentia in Collatione casuum, in promovendos ad quoscunque Ordines fideliter se se gerant, alias acrioribus pœnis arbitrio nostro punientur, ultra gravem reatum, quem coram Deo sunt contracturi: nec præ illis litteris Testimonialibus, aliquid, etiam minimi valoris sumant, sub pœnis contentis in his nostris Constitutionibus sub titulo de Sacramento Ordinis.

12 Volentes in nostra Diœcesi ad praxim deducere monitum S. Caroli: (a) Parochi antequam Parochiæ sibi commissæ possessionem adipiscantur, spiritualibus exercitijs per decem continuos dies in loco per nos destinando, ab omni rerum terrenarum aspectu, & cogitatione segregatos, se se committant, ut præsertim, qua charitate, & sollicitudine Gregem ipsis commissum dirigere oporteat, sedulo recolant,

13 Aliquæ ex Parochis ægrotante in Civitate nostra, cum nullum habeat, (b) cui de Iure competat ei ministrare Sacramenta, si necessaria sint, Parochus proximior iuxta methodum, & ordinem describendum statim audita ægritudine, illum adcat, visitet, consoletur, & ad
Sacra-

a Par. 2. c. 1. num. 13. b Primum Concil. Provin. S. Caroli par. 3. decis. 15., & sextum provinc. eius. hoc tit.

Sacramenta recipienda disponat, & eidem assistet, si adfit vitæ periculum.

14 Methodus, & ordo hic est. Parochus S. Stephani, & S. Blasij ad invicē. Parochus S. Andreae, & S. Eustachij ad invicem: Parochus S. Bartholomæi, & S. Ioannis Evangelistæ ad invicem: Parochus S. Nicolai à Vicario curato S. Angeli. In Cathedrali, & Collegiatis Ecclesijs servetur earum laudabilis consuetudo.

15 Infirmante aliquo ex Parochis in Oppidis nostræ Diœcesis, Animarum cura exerceatur per Confessarium antiquiorem illius loci, usquequò per nos electio fiat Economi, seu Coadjutoris.

16 Si verò mors sequatur alicujus Parochi, statim designatus in hac superiori Cõstitutione conficiat inventarium per manus alicujus Personæ prudentis, cum interventu personæ designandæ ab hæredibus defuncti, omnium scripturarum, librorum, paramentorum, & rerum quarumcumque ad Ecclesiam spectantium. Sciantque omnia ornamenta, & Sacerdotalia paramenta ad divinum cultum deputata, post mortem cuiuscumque Beneficiati non ad hæredes, sed ad Ecclesiam, sive Beneficium, in quâ Sacerdos ille vivens erat adscriptus, spectare; juxta S. Patris Quinti Cõstitutionem, (a) quæ incipit *Romani*.

17 Secuta morte alicujus ex Parochis, illicò destinatus ad Animarum curam Nobis relationem faciat, ut de idoneo Economo: juxta Tridentini statuta providere possimus, donec de successore, servatis servandis, provisio habeatur.

18 Cum juxta Sacræ Congregationis Riturum, (b) in benedictiones domorum circa Paschalia festa proprium munus Parochorum sit: Parochi omnes nostræ Diœcesis per seipsos, & ipsis impeditis, per alios ab eis deputandos,
hoc

a. *Die 18. Septembris 1567.* b. *4. Julij 1620. ut ex Syn. Neap. 1694. hoc tit. num. 27.*

hoc ministerium adimpleant sub pœnis arbitrio nostro: & nemo sivè ex seculari, sivè ex Regulari Clero audeat hujusmodi benedicendi domos ministerium sibi assumere; etiam sub pœnis arbitrio nostro.

19. Benedictiones Mulierum post partum, (a) quæ ex laudabili consuetudine ad Ecclesiam accedunt Deo gratias acturæ, à propriis Parochis in eorum Ecclesiis fiant, interdicentes hoc munus à quocumque alio fieri.

20. Confirmantes decretum in præcedentibus nostris Constitutionibus Synodalibus latum; expressè præcipimus Curatis omnibus, ut in singulis Sabbatis hora Completorii, pulsatis priùs campanis in propriis eorum Ecclesiis, alta voce recitent Litaniam Lauretanam Deiparæ, cum oratione ejusdem Virginis.

21. Et quia paschali tempore unusquisque Pastor oves suas cognoscere debet si juxtà Sacrorum Canonum mandata, sacram Communionem sumpserint, in hoc eis strictè præcipimus invigilare, & si aliquem invenerint nõ obtemperasse huic tam sancto Ecclesiæ statuto ad nos deferant, sub pœna suspensionis, & si aliqua, rationabili causa fuerit prorogatum tempus, eo transacto, referat.

22. Sciant quicunque Ecclesiarum, & piorum locorũ (b) curam gerunt, ne legata ad pias causas facta convertant in alium usum, quàm à Testatoribus destinata, & relicta sunt: quod si aliter fecerint per nos astringentur de proprio ad illa adimplenda juxtà Testatoris præscriptum.

23. Ut fideles Christum regnantem in Cœlis ad dexteram Patris assidue venerentur in Terris in sacrosancto Eucharistiæ Sacramento; Nos ne populum Domino dilectum hac veneratione privemus, imitantes sanctissimum zelum aliorum Antistitum, injungimus Parochis omnibus nostræ Diœcesis, ut in qualibet Dominica tertia

a S.C. Conju. Antuerpien. 18. Novembris 1662. ex cit. Syn. Neap. b Trid. sess. 25. c. 4., & sess. 22. c. 6.

tia mensis, **Processio de Sanctissimo Sacramento** agatur in Ecclesiis matricibus; Pro observantia hujus decreti pœnam non statuimus certò scientes per Capitulos omnes nostræ Diœcesis devotissimos esse servandum; sicuti hunc laudabilem usum à primo ingressu in nostrâ Diœcesi servari invenimus à Reverendissimo Capitulo nostræ Cathedralis Ecclesiæ.

In die Dominica Palmarum, ne deferantur in Ecclesia palmæ vanis ornatae, ut benedicantur sub pœna excommunicationis.

24 Candelæ, quæ Sacro die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis solemnè ritu publicè benedici in Ecclesia solent, ijs tantum distribuantur qui in Ecclesia aderunt.

25 Candelæ ipsæ Parochorum expensis, ubi non adest contraria Consuetudo, emantur, ut expressè mandavit Sacra Congregatio Episcoporum per tres decisiones, (a) ut refert Franciscus Maria de Aste Archiepiscopus Hydruntinus in sua methodo Visitationis Apostolicæ sub pœna librarum viginti Cerae albæ laboratæ applicanda Pauperibus illius loci, in quo candelarum benedictio facta non fuerint.

26 Conscios esse volumus Rectores quoscunque Ecclesiarum, (b) nè Candelas benedictas ad laicorum, aliorumque Domos mittant; nè ea, quæ ab Ecclesia ad pietatem excitandam, & Dominica mysteria recolenda, instituta sunt, ab Ecclesiasticis, quasi in obsequium, & tributum Laicis elargiantur.

27 Cum à symoniæ labe non absit aliquid pro Sacramentorum administratione recipere intuitu ipsius ministerij spiritualis: (c) nemo ex Parochis nostræ Diœcesis aliquid hoc recipere præsumat, nam in pœnas, &

Cæn-

a *Par. 3. §. 13. n. 20. verbo Candelæ benedictæ b Concil. provin. Benevent. 1693. tit. 4. c. 2. c S.C. Con. 5. Feb. 1593. ut ex Barbos. in collec. Bul. hoc tit.*

Censuras contra Symoniacos inflictas incidet, & per nos iuxta Sacros Canones punietur. Cum hoc verò non intelligimus, quin recipi possint spontaneæ oblationes Fidelium. In reliquis verò unusquisque servet taxam antiquam nostræ Diœcesis per nos in titulo de Sacramento Ordinis descriptam.

28 Si vigilia S. Matthiæ Apostoli venerit in feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ, quæ est ultimus dies Carnis privi, nequit anticipari cum Ieiunio, sed ieiunium prædicta feria omninò servandum censuit Sac. Congreg. (a) neque per nos iuxta Probalistarum sententiam anticipari potest: Idè præcipimus Curatis omnibus, ut cum acciderit Ieiunium tali die, illud servari à Parochianis moneant.

29 Cum præcepto divino mandatum sit omnibus curam Animarum gerentibus Oves suas agnoscere, pro illis sacrificium offerre, (b) divini Verbi prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum operum exemplo pascere, & cætera munia pastoralia obire: ut in ijs exequendis Parochi expediti sint, mandamus eos apud suam Parochiam residere; quamvis Parochia paucorum Incolarum sit; (c) Neque quo ad hoc excusatio ulla eis suffragatur: neque si habeant Coadiutorem perpetuum, neque propter insalubritatem aeris.

30 Si in Parochia domus parochialis conjuncta Ecclesiæ adsit, in eadem domo resideat, aliàs ædem viciniorum Ecclesiæ conducat, vel intrà fines Parochiæ, ut in dè commodè possit ei inservire, sub pœnis in citato Tridentino Concilio contentis.

31 Parochi, Economi, & alii quocunque titulo nominati curam Animarum habentes in nostra Diœcesi nullo prætextu, & causa etiam legitima intercedente, à

R

loco

a 23. Januar. 1694. b Trid. sess. 23. c. 1. de refor.
c De Asta loc. cit. verbo residentia n. 1.

loco residentie abesse audeant ultra duos dies absque expressa nostra licentia (a) sub pœnis subtractionis fructuû, & proventuum, & in hoc casu advertant substitutum relinquare, qui sit Confessarius per nos deputatus ad Sacramentales Confessiones audiendas.

32 Casu quo aliquem Parochorum (b) ex aliqua legitima causa à sua residentia per aliquod tempus non excedens bimestre abesse contingerit, prius substitutum deputet per nos approbandum, & postea obtenta licentia à nobis in scriptis discedat. Si quis autem (sunt verba Trident.) (c) contra hujus decreti dispositionem abfuerit: statuit sacros. Synodus præter alias pœnas adversus non residentes sub Paulo III. impositas, & innovatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, eum pro rata temporis absentiae fructos suos non facere; nec tuta conscientia, alia etiam declaratione non sequuta, illos sibi detinere posse, sed teneri illos fabricæ Ecclesiæ, aut pauperibus loci erogare.

33 Non solum in iis, quæ Parochis in nostris functionibus statuta sunt peragenda, ipsi se exhibeant prompti Ministri Christi, & dispensatores ministeriorum Dei, sed in aliis omnibus ad eorum curam spectantibus, ut in die rationum, cum venerit Princeps Pastorum, percipere possint immarcescibilem coronam gloriæ, &c.

DE FUNERIBUS, ET EXEQUIIS.

IN summa religione apud veteres positum erat suos mortuos honorificis monumentis tumulare, sicuti Ægyptiorum sepulchra testantur, diuque defunctorum manes requie carituros putabant si corpora in sepul-

a De Asia in Met. Visit. Apost. par. 3: §. 12. verb. discessus à resid. n. 8. b De Asia loc. cit. n. 37. c Sess. 23. de reform. c. 1.

ta jacerent, & tamen carnis resurrectionem ii non credebant; quanto magis Nos, qui confitemur in carne nostra Salvatorem mundi esse visuros, pium hoc, & laudabile Ecclesiæ non sine mysterio introductum institutum mortuos in sacris locis sepelire Catholica charitate, & pietate prosequi. Quantum igitur divinæ placeat Majestati opus misericordiæ mortuos religiosè sepelire non solum Realis Propheta apertū facit his verbis: *(a) benedixti vos à Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, & sepelivistis eum: verum & Angelus Tobix: quando sepeliebas mortuos tecum eram.* Parochi igitur aliisque ad officiosum hoc munus vocati piè, sanctèque illud ita compleant, ut non quæ suæ, sed quæ defunctorum animabus prodesse possunt quærant: memoriæ retinentes, quòd: *(b) sanctam, & salubris est excogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.*

2 Ad removenda scandala, quæ in Funeribus, & exequiis oriri solent inter Clerum Secularem, & Regularem, & heredes Defunctorum, servari mandamus sequentes nostras Constitutiones, & alias providas Ordinationes Prædecessorum nostrorum, sub pœnis in eisdem decretis contentis, & aliis arbitrio nostro.

3 Confirmantes decretum à nobis latum in Synodalibus Constitutionibus anni 1706. strictè inhibemus omnibus curam Animarum habentibus, ne tempore hyemali ultra decimam octavam horam, & tempore æstivo ultra duodecimam dilatent Ecclesiasticam sepulturam cadaveribus Defunctorum.

4 In unoquoque Oppido nostræ Diocesis caveat unusquisque Parochus ne aliquid exigat pro jure funerum, tam pro tumulandis cadaveribus corpusculorum, quam aliorum, quam quod ab immemorabili exigi solitum est, sub pœna ducatorum sex pauperibus loci applicanda.

R 2

5 De-

a 2. Reg. 1. b Maccab. 12.

5 Defunctorum Cadavera absque confectis cere-
moniis exequiarum, nullatenus ad sepulturam deferan-
tur, sed à proprio Parocho cum Crucis parochialis in-
terventu, & suo Clero exequiæ celebrentur, in quibus ca-
veant Parochi, ne absque luminibus, adminus quatuor
accensis, cadaver ad sepulturam associant ad præscriptū
citati Provincialis Concilii, sub pœnis arbitrio nostro.

6 Si contingerit cadaveri tradi Ecclesiastica sepultu-
ra extra horam missarum, prima die non impedita, vel
in die tertio, & ad plus septimo exequiæ cum missa cele-
brentur, nè illius Anima piis privetur suffragiis.

At quia decet Omnes orare pro Animam Pastoris, qui
animam suam posuit pro Ovibus suis; defuncto Episco-
po Diocesano in unoquoque Oppido Diœcesis novies
pulsentur Campanæ sonitu lugubri, & qualibet Sacerdos
missam pro illius Anima celebret.

7 In dies in nostra Curia semper est controversum,
num Adscripti alicui ex Confraternitatibus possint sepe-
liri in sepultura in Ecclesia Confraternitatis, cui se
abdicaerunt aliam electionē sepulturæ non facientes?
cui quæsitoni ad supplicationes pro parte Ecclesiæ S.
Ioannis Maioris à Neapoli per Sacram Congregationem
die 29. Junii 1692. fuit responsum negativè, & nos juxtà
huius resolutionis tenorem in futurum servari iubemus.

Et quia finis noster in his sanctionibus est scandalis
omnibus obviare, ut Populus fidelis nihil habeat mali
côntra Clerum Secularem, & Regularem dicere, manda-
mus Parochis omnibus ne impediunt Tertiarias, vulgò
dictas Bizoghe, quin in earum morte sepeliri possint in
Ecclesiis Regularium, de quorum religione habitum in
vita gestaverunt, dummodò in eis, ultrà requisita Con-
stitutionis Leonis X. fuerint alia contenta in Decreto
Congregationis Episcoporum Regularium sub die vigesi-
ma Decembris 1616. quæ sunt. *Primò, che ricevano l'a-
bito da qualche Regulari, che tiene tal facoltà dalla Se-
de.*

*de Apostolica Secondo, che sia d'approvata vita, e costumt
 buoni. Terzo, che sia in età almeno di quarāt'anni. Quarto,
 che habbi peculio di poter vivere del suo. Quinto, che
 habiti in casa propria, o di congiunti in primo grado.
 Sesto, che ottenghi primo licenza dal Vescovo di pigliar
 l'abito.*

10 Nemint ex Parochis, aut alio curam Animarum ha-
 benti tumulare liceat Defunctorum Fidelium Cadave-
 ra, nisi in Ecclesia, & Sepultura per ipsos electa, cum in
 Electione Sepulturæ. Parochi assensus, & licentia non
 requiratur, caveant de contrario, alias pœnis arbitrio no-
 stro punientur.

Præcipimus Sacerdotibus omnibus, & Clericis, ut
 in Funeribus associandis omni gravitate, & modestia se-
 gerant induti decenti, & talari habitu, mundisque super-
 pelliciis, ac clericalibus biretris, nec ante solis ortum, nec
 post eiusdem occasum exequias associant absque nostra,
 vel nostri Vicarij Generalis licentia, sub pœna librarum
 quinque ceræ albæ à singulis eorum exigenda.

DE CAPITVLIS, EORVMQVE OFFICIO, ET CHORI DISCIPLINA.

DEus, & splendor non solum Civitatis, verum, &
 Diœcesis nostræ est ultra venerandum Capitu-
 lum Cathedralis tres adesse in Civitate Collegiatis Ec-
 clesias antiquissimam unam S. Angeli antiquam, alteram
 S. Petri, & tertiam nostris temporibus erectam S. Joannis
 Baptistæ, in quibus juxta S. M. E. Ritus, quod Aposto-
 lorum temporibus exordium habuit, & deindè à variis
 Summis Pontificibus, maximeque à Gelasio primo, duo-
 bus Gregoriis Quinto, & Septimo usque ad Urbanum
 Octavum auctum, & ordinatum; psallendo laudes Deo
 decantantur, & omnes Ecclesiasticæ functiones ea, qua
 decet Majestate ritè perfolvuntur per Canonicos, qui tra-

tra

trà morum gravitatem, scientiam Sanctorum, & omnes alias virtutes per Apostolum (a) enumeratas cum in salmodia, & hymnodia indefessi sint; meritò cum eodem Apostolo: gaudium nostrum, & corona Ditecesis vocari possunt. Studeant igitur ii Ecclesiastici, qui à cæteris selecti hoc nobiliori gradu decorati dignoscuntur, nè psallendo corpore in Choro, & corde in foro existant, juxtà Ecclesiasticum (b) *Vnus orans, & unus maledicens, cuius vocem exaudiat Deus?* aliàs indignationem Omnipotentis Dei incurrere sciant, qui dum ipsum orant irrident. Omnes propterea, qui ad Divina congregantur hortamur, ut præ oculis illud Apostoli habeant: (c) *Orabo, & spiritu, orabo & mente psallam spiritu, psallam & mente.*

2. Monitos illos facimus, ut sublati à rebus sæculi in altiore locum, satagant ità morum integritate elucescere, ut seculares nihil in eis recognoscant, quod erubescentiæ sit, nè cum Hieremia conqueri possimus: *Filii Sion inclyti, & amicti auro primo quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manum figuli?*

3. Atque ut omnibus innotescat hora ad Chorum conveniendi, mandamus in Sacristijs Ecclesiarum affiggi tabellam horariam per nos statutam, & in sacristia nostræ Cathedralis affixam, quam omnimodò servari statuimus ab omnibus Capitulis, Chori servitium habentibus.

4. Quando in Choro divinum persolvitur officium, iubemus nullos seculares existere. Præfecti proinde Chori eos non permittant ingredi, & ingressos eijci curent. Laici verò resistentes pœnam expulsionis ab ingressu Ecclesiæ sciant se incurrere.

5. At quia nobis constat officium Delparæ Virginis in nostra Cathedrali, & alijs Ecclesijs Collegiatis ex laudabili consuetudine recitari, quando fit officium de feria com-

a *Philipp. cap. 4.* b *Cap. 34.* c *Prim. Cor. 14.*

cōmendantes hanc consuetudinem in futurum sic servari precipimus.

6 Licet invenerimus nostram Cathedralē Ecclesiam seculo, & plus fuisse Consecratam de qua consecratione usque ad præsens per Reverendiss. Capitulum, Clerumque omnem recitatum fuerit officium anno quolibet sub die 18. Septembris, attamen, quia à primo terremoto sub die quinta Junij 1688. à secundo sub die octava Septembris 1693., & à tertio sub die decima quarta Martij 1702. Ecclesia prædicta ab eorum incussibus ferè tota diruta fuit, & per nos redificata, & decenter ornata: rogavimus Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum D. Simonem Viglini Episcopum Trevicānum, ut Ecclesiam ipsam denuo consecraret, & idem Dominus Episcopus à nobis rogatus, illam consecravit sub die 23. Octobris. indicendo recitationem divini officij de consecratione Ecclesiæ cum octava sub Dominica tertia Octobris. Nos igitur officium cum octava dedicationis Ecclesiæ die, quo supra celebrari iubemus à nostro Reverendissimo Capitulo, & Clero toto nostræ Civitatis, quæ diem dedicationis cum officio à Regularibus omnibus nostræ Civitatis servari iubemus.

7 In omnibus Ecclesijs, in quibus adest obligatio celebrandi divinum officium in Choro, & non alibi extrà illum, veluti in Sacristia, vel aula coniuncta Ecclesiæ recitetur; Cum hoc expressè sit prohibitum per Sacram Rituū Congreg.

8 Ad præscriptum Synodaliū Constitutionum Prædecessoris nostri Emanuelis Brancacio, (a) mandamus in unaquaque Ecclesia, ubi adest onus divinorum officiorum, adsint libri chorales, nempe Graduale; Antiphonarium, Psalterium, Martyrologium, Directorium Chori, & Calendinum, & ubi non sunt, infra sex menses compar-

r en-

a Tit. de horis Canonicis pag. mihi 38.

rentur, sub pœna ducatorum trium pijs usibus applicandorum.

Vt fidelis Populus absens ab Ecclesia humiliter preces Deo effundere possit, illum suppliciter exorando, ut memor suæ Sanctissimæ passionis, cuius memoria recollitur in Sanctissimo Missæ Sacrificio rorem suæ benedictionis illi infundant, mandamus, ut in elevatione Sanctissimi Sacramenti in Missa Cõventuali dentur signa distincta Campanæ, iuxtà morem nostræ Cathedralis Ecclesiæ.

TITVLVM DE CONGREGANDO CAPITVLO.

PRò conservatione, & mantentione bonorum Ecclesiasticorum, ac rerum Capitularium, quando aliqua urgens causâ contingerit, Capitulum congregari, iuxtà antiquissimum usum nostræ Cathedralis; Fiat antea intimatio prò certa die, & hora omnibus, qui conuenire debent etiam sonitu Campanæ maioris, prout hætenus factum est dumodo necessitas non urgeat. Nam si huiusmodi formalitate dimissâ, aliquid actum, vel constitutum fuerit, nullum sit omnino, & invalidum.

Animadvertat is ad quem Capitularis convocatio spectat, ut antecedenti die Capitularis Congregationis monitos faciat eo ordine, quo supra Canonicos; & Capitularis Congregatione fiat in diebus festis, neque eo tempore, quo divina celebrantur, nisi aliter evidens necessitas postulaverit, & periculum sit in mora, sub pœna nullitatis actorum.

2. Secretarius Capitularis, vel de Canonicorum numero, vel alius Sacerdos per Capitulum eligatur, cuius officium sit Ordinationes, Provisiones, Resolutiones, & omnia acta discussa, & determinata in singulis Capitulis in libro nota re cum designatione diei mensis, & anni, & nominum Canonicorum, presentium, ut in futurum appareant. Quæ

Quæ acta in Archivio Ecclesie perpetuis temporibus
afferventur.

3 Si de re gravi, quæ in uno Capitulo proponitur,
satura discussio requiratur ad hoc, (a) ut quis maturius
illam considerare possit, prorogetur, & in sequenti
Capitulo decernatur iuxta Divi Caroli methodum.

4 At quia contingere potest, ut in negotijs resolvendis
Capitularium vota sint paria, mandamus, determinatio-
nem suspendi, & nos certiores fieri, ut quod magis expe-
dire videbitur per nos decernatur.

5 Iura omnia statuunt, ut qui de gremio Capitulo-
rum sunt, munera, & officia eorum peragere tenean-
tur: hoc nostro igitur statuto decernimus nemini ex Ca-
pitularibus licere munus, & officium à Capitulo sibi de-
mandatum recusare, nisi ex iusta, & legitima causa, quæ
occultis votis Capitulo ipsi comprobetur. Si quis autem
contrà huius nostri decreti mandata aliter agere ausus
fuerit absque iusta causa, absque alia ulla declaratione,
careat distributione unius mensis.

6 Dùm in Capitulis (a) tractantur negotia quomo-
dolibet spectantia ad aliquem ex Capitularibus pro, vel
contra, vel eiusdem consanguineis, vel Affinibus usque ad
secundum gradum inclusive, monebitur à Præfecto Cho-
ri, ut exeat, nec redeat, nisi eo negotio resoluta.

7 Pro coronide monitum Divi Caroli vobis legen-
dum hic notamus per hæc verba, (b) Priori loco tractan-
da in Capitulis præponite, quæ ad Divinum cultum, ad
spiritualis vitæ progressum, ad Ecclesiasticâ disciplinam
tuendam, tum quæ ad rerum temporalium gubernationem
pertinet ne negligite. Omnia agite pace mutua, concordi
voluntate, & charitate fraterna. Vos invicem diligite, Ca-
nonici

S

a. Sac. Cong. Ep. 14. Martij 1615. ut in Syn. Neap. 1694.
hoc tit. n. 12. b. Ex Barb. de Canon. & Dignit. de
40. in fin.

nonici enim estis, qui pro Collegii ratione, ex antiquo instituto, una in Collegiata Ecclesia, unoq; item in Canonicali Domicilio collocati fuistis. Ità uno pacis, & charitatis fœdere unaque Animorum Confessione, coniunctissimi, sicut nascentis Ecclesiæ ministri, quorū erat cor unum, & anima una, experiendo videte sicut in psalmo scriptum est.

TIT. DE ARCHIVIO • CAPITVLORVM,
ALIARVMQ; ECCLESIARVM.

1 **E**cclēsiarum iura, & bona per iurium eorundem monumenta, (a) monumentorumque vigilem in Archiviiis custodiuntur; E. converso per iniuriosam negligentiam eandarum Scripturarum in iisdem Archiviiis dilabuntur: Nos igitur, ut huic Ecclesiarum detrimento, quantum in nobis est, consulere valeamus, decernimus in unaquaque Capitulari Ecclesia nostræ Diœcesis. infra menses sex construi Archivium cum duabus clavis, quarum una per Digniore, altera per Archiviarum detineatur, ubi actu non adest. In quo Archivio conserventur scripturæ omnes ad Capitulum ipsius Ecclesiæ spectantes.

2 Sed quia ex fide dignorum relationibus nobis certò constat, complures scripturas, & computum libros penes Ecclesiasticos particulares detineri; sub pœna excommunicationis latæ sententiæ mandamus, quemlibet ex Ecclesiasticis infra mensem teneri scripturas ipsas Archiviarum consignare.

3 Eadem excommunicationis pœna innodari volumus Archiviarum, si de cætero scripturam aliquam in Archivio detentam originalem alicui tradiderit, etiam de

Con. Prov. 3. S. Caroli tit. 3. de ijs, que ad capit. pertinent. S. Canonici duo.

de numero Capitularium, absq; rationabili causa, vel si non adsit scriptura de recepto, & in eodem Archivio conservanda.

4. Infrà mensem confici volumus inventarium scripturarum omnium in Archivio contentarum: Et si extrahi contingerit copiam scripturæ alicuius ex Archivio, (a) per Archivarium, seu Notarium extrahatur in loco, ubi Archivium detinetur, præsentibus deputatis rArchivii.

5. Ad præscriptum S. Caroli loco citato, cum contingerit mutari Archivistas, per Instrumentum publicum consignatio scripturarum omnium in Archivio sistendum fiat, & si aliqua ex scripturis ipsis in Inventario contentis, deperdita inveniat, cedat in damnum Archivistæ.

6. Ad hoc, ut attestations, & fides veritatis, quæ à communitatibus, (b) & Rectoribus Ecclesiarum fiunt, plenam fidem faciant, munitæ esse debent sigillo Ecclesiæ propriæ; Propterea hoc nostro statuto præcipimus, unamquamque Ecclesiam infrà menses tres se providere de sigillo proprio cum impressione titularis Ecclesiæ sub poena carolenorum decem.

DE MAGISTRO CEOREMONIARVM.

1. **E**cclēsia Dei veluti Castrorum acies ordinata, Spiritu Sancto afflata cœremonias instituit mysteriis plenas, quibus per visibilia pietatis, ac religionis, signa invisibilia Dei intellecta inspiciuntur. Nos itaque cœremoniarum ritum in nostra Diœcesi, quantum vires nostræ se ppetunt, iuxta methodum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in usum restitui præcipimus.

S 2

2 In

2. Conc. Prox. S. Caroli loc. sup. cit. d. Gavantus verb. capit. n. 36.

2 In his omnibus, quæ ad officium Cœremoniarum magistri pertinent, volumus ab unoquoque de Capitulo obedientiam præberi exactissimam: Quod si aliquem reluctantem invenerint, ad nos referant, ut iuxta qualitatem inobedientiæ contra eum opportunis pœnis providere valeamus.

DE MENSIONARIJS.

1 **P**raeter præfixum numerum Canonorum in nostra Cathedrali Ecclesia adsunt Mansionarii, sive Hebdomadarii, qui se gerant, prout Ecclesiæ ministros decet: quæ de Capitulis digesta sunt, de ipsis respectivè per nostras Sanctiones rescribuntur. Quibus etiam mandamus, ne per alios, etiam Canonicos Choro deserviant, sed per seipsos in suo munere, & negligentes pro modo culpæ à Chori Præfecto in distributionibus puniri volumus, nec excusari possunt iuxta Divi Antonini verberatione exiguitatis præbendæ, si ex ea non percipiant sibi necessaria; sed imputent ex quo se fecerunt, ad illam in titulari.

2 Mansionariorum Electio, vel nominatio cum ex antiqua consuetudine in nostra Cathedrali Ecclesia pertineat ad nostrum Reverend. Capitulum, ad nos verò confirmatio, illud monemus, ut quando contigerit, electio cadat in Ecclesiasticum omni virtutum genere præditum, & in Gregoriano cantu versatum, alias sciant per nos confirmandum non esse.

DE ECCLESIARVM SACRISTIS, EORVMQVE MVNERE.

1 **V**Naquæque Ecclesia, in qua adest servitium Chori, habeat Sacristam maiorem, qui custos sit Sacrorum vasorum, vestimentorum Ecclesiasticorum, & totius thesauri Ecclesiastici; Ut hæc omnia, & maxime quæ proximè Sacrificio necesse sunt, sint munda, & nitida

da eligatur, à quibus spectat, fidelis, nec ad officium suum admittatur, nisi prius præstita idonea fideiussione, & facto inventario omnium mobilium ad Sacrificiam pertinentium.

2 Curet Sacrista major ne in Sacrificia fient strepitus, deambulationes, confabulationesve laicorum, & mulieres versari, neque permittat celebrari ante Auroram, vel post meridiem: Curet observari, quæ debentur à Clericis, quos regat, & corrigat, malè moratos, & dissolutos arguat, & si quos incorrigibiles invenerit, nos certiores faciat, ut iuxta Canonicas Sanctiones contra eos procedere valeamus.

3 Ultra maiorem Sacrificiam in vnaquaq; Ecclesia adfint alii Sacristæ minores numero, prout necesse est, quorum munus sit festis præcipuè diebus, Altari decenter ornare, Ecclesiam totam Sabato saltem quolibet munda re, dummodo infra hebdomadam alius dies festus non incidat. Hora congrua signa matutini, Missæ Vesperarum, aliarumve horarum dare, iuxta præscriptum, in tabella horaria.

4 Exhibeant celebraturis vestes illius coloris, quem ritus Ecclesiæ Sanctæ poposcerit, quibus in Sacrificio Missæ deserviant.

5 Curent etiam, ut ad solis ortum, in meridie, & ad solis occasum pulsentur Campanæ, iuxta antiquissimum morem universalis Ecclesiæ.

DE RESIDENTIA BENEFICIATORVM, ALIORVMQVE CLERICORVM.

I **Q**ui Dignitates, Canonicatus, & alia beneficia Ecclesiastica obtinent, in quibus iure, vel consuetudine personalis residentia requiritur; (a) Eis strictè præcipi-

a Sess. 6. c. 2., & Sess. 23. c. 1. Sess. 24. c. 12. de reform.

cipimus, ut personalem residentiam iuxta Sacri Concilij Tridentini decreta, & constitutionum Pij Quarti, & S. Pij Quinti, aliorumq; Pontificum in loco, ubi adest beneficium, præsent per se non per substitutum, legitimo cessante impedimento.

2 Verum si aliqua urgente necessitate (dummodo non sit Parochus) recursum habere non possit ad nostram Curiam, & per breve tempus non excedens tres dies sua Ecclesia discedere velit, licitum sit licentiam à Vicario Foranico petere.

DE REGVLARIBVS.

1 **H**As nostras Synodales constitutiones, Regulares quicumq; in hac Civitate, & Diocesi degentes, & præsertim ij, qui à Nobis, ad Sacramentales Confessorias audiendas, fuerint approbati, frequenter perlegant, præsertim quæ de Prædicatione Verbi Dei, de ministracione Sacramentorum in genere, & in specie, de Sacrosanctis Ecclesijs, de Processionibus, de funeribus; Vt, quæ in ijs ad ipsos pertinentia, statuimus, valeant adimplere.

2 Quia, ut Sacra Cong. Episcoporum decrevit, Regulares omnes cuiusvis ordinis, & instituti, non possunt Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum exponere publicè venerandum in ostensorio, nisi prò publica causa, & cum nostra expressa licentia; Præcipimus itaq; Superioribus omnibus Regularium nostræ Diocesis, nè contra mandata Sac. Congregationis Venerabile, Populo adorandum exponant, sub pœna interdicti suarum Ecclesiarum.

3 Regularis quicumq; ut ex Trid. habemus, cum teneantur dies festos, ab Episcopo in sua Diocesi promulgatos, observare Nos auctoritate eiusdem Concilij præcipimus Regularibus omnibus Civitatis nostræ, ut diem
Festum

Festum Sancti Othonis, principalis Patroni Civitatis, qui celebratur anno quolibet sub die vigesima tertia mensis Martij, iuxta præscriptum Sanctæ Matris Ecclesiæ fervent. Et de eodem Patrono recitent officium, uti alij Presbiteri Sæculares, ut ex decreto Congregationis Rituum.

4 Idem servari mandamus à Regularibus, in Diocesi nostra existentibus, sub pœnis iuxta Sacros Canones, & alijs arbitrio nostro.

5 Nemo laicus, qui septimum ætatis annum excedit, devotionis, ac etiam voti prætextu cuiuscumq; Ordinis Religiosum habitum deferre, eoq; indui audeat, cum hoc expressè per Pontificum statuta sit prohibitum.

6 Nemo Regularium Superior permittat, novas Indulgentias in sua Ecclesia publicari, absq; nostra expressa licentia, in calce membranæ Indulgentiarum subscribenda, sub pœnis arbitrio nostro. Neq; novas Reliquias Sanctorum venerandas exponere, absq; nostra speciali approbatione, sub eisdem pœnis.

7 In omnibus ijs ad Parochorum officium spectantibus nullo modo Regulares se ingerant contra Sacrorum Canonum, & Sacræ Congregationis Decreta, alias per Nos ordinaria, & delegata auctoritate, pœnis, & censuris Ecclesiasticis punientur.

DE ADMINISTRATIONE RERVM ECCLESIASTICARVM.

1 **N**efas est fidelium elargitiones res Consecratas, quæ Patrimonium illius, (a) qui semetipsum esinanivit evaserunt, in alium quam prò stipendio ministrantium Divinis pauperum, aliarumque miserabilium personarum subventionem, & prò suffragio animarum, usum.

2 Philip. 2.

psum converti. Studeant propterea Procuratores, & administratores Ecclesiarum, aliorumque Piorum locorum omnem curam, & diligentiam in rectè ministrando Patrimonio Christi, tanquam si in rem propriam adhibere, ne cum Anania, (x) & Saphira, qui ob reemptam pretij partem ad Apostolorum pedes iamoblato horrenda morte fuerunt multati; simili flagitio à Deo, qui propter misericordiam inopum, & Pauperum gemitus exurrexit puniantur.

2 Vnaquæq; Ecclesia, quæ proprium non habet Rectorem, sed per Procuratores annuatim eligendos administratur habeat duos libros paginæ albæ grandes. In primo notentur mobilia omnia, & utensilia illius Ecclesiæ Confraternitatis, hospitalis, &c., singula distinguendo, quæ sint de corpore illius, vel Capellarum. Deinde relictis folijs quibusdam, notentur omnes scripturæ, tam publicæ, quàm privatæ ipsius Ecclesiæ, seu pij loci, notando contenta in illis, & à quibus Notarijs sint stipulatæ; de eisdem prætereà scripturis publicis, mandamus desumi exemplum authenticum infra mensem post stipulationem, & in calce eiusdem libri conservari. Adnotentur etiam privilegia, statuta, prærogativæ, aggregationes Indulgentiæ, & similia eiusdem Ecclesiæ licet habeantur originalia. Alijs folijs interiectis notentur summarie ex Inventario, omnia bona stabilia, cum suis oneribus, si quæ adsint. Item annui redditus, Census, & Canones quicumq; super bonis à quocumq; possessis, cum annotatione possidentium. Omnia Iura, Credita, nomina debitorum, Introitus, ac proventus, ad Ecclesiam, vel pium locum pertinentia. In alijs folijs subsequenter describantur onera Missarum, & Anniversariorum persolvenda cum distinctione temporum, & locorum, & pro quibus sint applicanda; Et quæ bona possidentur pro stipendio

a *Hæbreor. 5.*

pendio adimplenti ratione onerum :

Si verò Ecclesia habeat Confraternitatem in alio loco grandi describantur Confratres, & electio officialium, juxta statuta tempora facienda, simulq; Regule illius Confraternitatis, & statuta servanda à Nobis, vel predecessoribus nostris approbata.

In secundo Codice primo loco describantur locationes Dómorum, & aliorum locorum stabilium, traditiones animalium ad societatem. Deinde registrabuntur annuæ administrationes cujuscumq; Procuratoris, describendo primò partitas introituum exactorum de censibus, redditibus, elemosinis, obventionibus, & alijs quibuscumque, taxando pretia rerum. Deinde describantur partitæ exitus, & in finem calculum apponere, num Procurator illius anni sit Creditor, vel Debitor, ut in visitatione Diocesana per nostrum Rationalem revisio fieri possit, cum significatoria, vel liberatoria.

3 Procuratores, & Administratores Ecclesiarum, aliorumq; Piorum locorum singulis annis mutari, hac nostra Constitutione decernimus, & ij eligantur, qui sint idonei ad hoc munus exercendum, bonæ vitæ, & famæ, & antequam ministrent in tali officio idoneam cautionem de recta administratione, & redditione computum exhibeant.

4 Expresse prohibemus Administratoribus ipsis, ne absq; speciali rescripto nostro, nostreve Curie, partem etiam minimam Introituum expendere audeant ad eorû arbitrium, sed tantum ad destinatos usus, juxta voluntates testatorum, & Benefactorum, qui legata ipsis locis. Pij peragerunt.

5 Locationes prædiorum, & venditiones fructuum, summa ducatorum decem, & plus, fient sub hasta Candela accensa, & prævio adicto, & plus offerenti liberentur, sub pena nullitatis actus.

6 Piorum locorum, vel Confraternitatum, administratores

7. Administratores, si à Laicis, vel Communitatibus, ex privilegio, vel consuetudine, nominentur; absq; nostra, vel nostræ Curie confirmatione, sub pœnis arbitrio nostro administrare non audeant; Iiq; electi per Nos admittentur, qui decodi, vel nimia aere alieno gravati, vel ipsis piis locis debitores non sint.

8. Administratoribus ipsis, quibus cura incumbit Ecclesiarum, & altarium inhibemus, ne Ecclesiasticam suppellectilem aliis mutuentur absq; nostra speciali licentia, vel nostrorum Vicariorum foraneorum, sub pœna libra unius, bene albe laborate.

9. Pecunia provenientes ex venditionibus, vel introituum exactionibus necessarias expensas superantium adhiberi mandamus in emptiones bonorum stabilium, seu censuum, non verò animalium, & prævio assensu nostræ Curie præstando.

10. Decimæ prædiales, & fructus assignati pro quarta Ecclesie, ut in cõpluribus Parochialibus Ecclesiis nostræ Diocesis statutum invenitur singulis annis à proprio Procuratore quartæ exigantur, & in nullum alium usum convertantur, & expendantur, nisi in necessariis eiusdem Ecclesie; & quo ad hoc omnino volumus antiquum usum uniuscuiusq; Ecclesie.

11. Procuratores quartæ decimarum singulis annis in mense Julij, eligi mandamus ab ijs, ad quos spectat; & ij antequam ad procuratoris officium admittantur idoneam cautionem præstare cogantur in nostræ Curie, de solvendo quicquid, reddita ratione, fuerit iudicatum ab eis perfolvi.

Quoniam in Monte Pietatis nostræ Civitatis erecto ab Illustr. & Reverend. Alphonso de Ferrera nostro Prædecessore Antistite, ab anno 1591. adest onus distribuendi subsidia dotalia orphanis Puellis, tum Civitatis prædictæ, tum Diocesis mandamus omnia, & singula contenta in statuto dicti Montis adimpleri servari.

II Mandamus omnibus Ecclesiasticis, Hospitaliumq;
aliorumq; Piorum locorum Sconemis ut tempore
Dioecesanæ visitationis, & extrâ visitationis, quâ adocumq;
fuerint requisiti, completo Anno Administrationis, in
nostra Curia exhibeant libros Computorum, sub pœnis
arbitrio nostro, ad hoc, ut per Rationalem per Nos affi-
gnandum computa ipsa videri, calculari, & significari pos-
sint.

III Nullus audeat à libris prædictis demere, delere,
immutare, ac pervertere, tam in scriptura, quam in sum-
mis, supputatione, & abaco; Neque folia detrahere, & de
novo exemplare, & describere, sub pœna excommunica-
tionis, statim incurrenda, tam ab ipsis principalibus trans-
gressoribus, quam à mandantibus.

DE VICARIIS FORANFIS.

Nè in locis nostræ Dioecesis præ rebus levibus,
quæq; cogatur ad Civitate mactare incommotis
Itineris, & expensarum: in unoquoq; Oppido, per nos Vica-
rius Foraneus fiat electus, qui facultatem habet cogno-
scendi, & decidendi causas omnes Civiles, summam ducen-
torum trium non exedentes.

1 Querelas, informationes, & examina tertium in
Criminalibus Causis ad forum nostrum spectantibus, re-
cipiant, & ad nostrum Vicarium Generalem transmit-
tant. Quod si aliqua humana affectione ad processum ce-
landos inducti fuerint, gravissima, nostro arbitrio se mul-
tandos pœna animadvertant.

2 Si parte instate querelas, non exceperint, aut exce-
ptis ijs, ad processum informativum, nõ procedant; eadem
pœna, per nos multandos esse sciant.

3 Quando de aliquo Crimine ipsi certam noticiam
habent; mandamus de eo certiore fieri nostrum Ge-
neralem Vicarium, ut sua prudentia cognoscere possit.

quid agere debent sub pœna privationis officij.

5 Decreta omnia, quæ in Synodalibus constitutionibus, & in Edictis recensentur, relegant, & sollicitè investigent, ac observentur; & si in aliquo prætermitti contempserint, nos, vel nostrum Generalem Vicarium certio-
rent.

6 Omnium Ecclesiasticorum mores, tamquam speculatores nostri inquirant, an præscriptis per nos temporibus conferentiam casuum conscientiæ frequentent, & an Clerici in minoribus constituti omnem reverentiam, obedientiam, & assistentiam Parochis præbeant, & præcipuè in doctrina Christiana, & cum per eos Sacramenta infirmis ministrantibus.

7 Omnem curam, & diligentiam adhibeant, ut religiosè observentur dies festi, nec licentias laborandi in diebus ijs concedunt; nisi in casibus necessarijs, & in eo casu omnino gratis sub pœna nostro arbitrio.

8 Cohabitationem, tum Clericorum cum Mulieribus, tum sponsorum cum sponsis antè matrimonium contractum in facie Ecclesiæ nobis, vel nostro Generali Vicario denuncient, ut contra eos ad tenorem SS. CC. & Synodaliū sanctionum procedi possit.

9 Imminente fuga patrantis, delictum aliquod, vel periculo atrocioris delicti ad Carcerationem procedant, statimq; Carceratum ad nostram Curiam transmittant cautè.

10 Quætores elemosinarum illos admittant, quos rogerit nostra, vel nostri Generalis Vicarij licentia quæstulare, exceptis mendicantibus in Diœcesi Nostra existentibus, & ijs, qui victui necessaria quærent ostiatim.

III At quia solet contingere committi graviora delicta ab incertis personis, & post longum temporis spatium a personis Ecclesiasticis esse commissa reperiuntur, & tunc ob facti antiquitatem non plenè de corpore delicti probari potest, & propter hoc delinquentes ipsi, non

pos-

possunt condignè puniri; ad hoc evitandum Vicarijs Foraneis præcipimus, ut, quando talia clandestina delicta patrata fuerint, & auctores noscuntur, quamvis nulla adsit suspicio, ab Ecclesiasticis fuisse commissa, de illo delicto in genere informationem capiant, & transmittant, & si quando tractu temporis innotuerit delicta illa ab Ecclesiasticis fuisse patrata, facilius processus impinguant possint, & delicta puniri: Quod si aliquis in hoc negligens fuerit pro qualibet vice in nostro arbitrio puniendus erit. Quod si ex aliqua rationabili causa, sibi expediens, vel difficilè visum fuerit, tales informationes sumere ad Curiam Nostram de toto fiat relatio, ut remediis omnibus opportunis provideatur, sub ipsa pœna.

12. Si Vicarij ipsi, vel eorum Actuarij assumpti quas cumque informationes immutare, mutilare, aut testium dicta aliter describere in toto, vel in parte, quam ab ipsis deposita, & notata fuerunt, ausi fuerint, aut processus informativos occultare, vel lacerare; declaramus ultra pœnam incurrendam iuxta Canonicas sanctiones esse puniendos, & si quod pro suis accipere noverimus pœna triplici esse damnandos.

13. Sub pœnis arbitrio nostro mandamus ipsis, ne ultra triduum differant informationes de delictis, & Causis Criminalibus ad Curiam Nostram spectantibus, tam ad partis instantiam, quam ex officio capere, quas in dicto termino captas transmittant.

14. Ne Vicarij Foranei timore, & propriarum virium imbecillitate in executione sui muneris torpescant omnibus, & singulis Nostræ iurisdictioni subiectis, præcipimus, ut in præmissis, & circa præmissa, debitam reverentiam, & auxilium eisdem requisiti præstent, sub pœna carceris formalis, arbitrio nostro: Nam iisdem in his, quæ ad iurisdictionem spectant personam Nostram repræsentant.

15. Omnimodò diligentia utantur pro extirpando abusu sponzorum, qui post sponsalia ante matrimonium

celebrandum in facie Ecclesie cohabitant, vel saltem in
 simul versantur, ex quo scandala procedunt. Hos scanda-
 los homines ad nostram Curiam denuncient, sub pena
 privationis officij.

16 Vbi per nos Vicarii Foranei, non fuerint desi-
 gnati, volumus, hoc officium, per Curatos, vel eorum
 substitutos exequi.

DE EREMITIS.

Eremiticam in nostra Diocesi ducturi vitam ve-
 stigia Præcursoris Domini sectentur, qui antra
 deserti ad hunc finem, est ingressus, ne levi posset macu-
 lare vitam crimine linguæ: Pauli Eremitarum magi-
 stri vitam invitentur, qui in Egypti speluncam se contu-
 lit, non ut mundo, cuius opera sunt mala inservirent; sed
 Deo qui dat escam diligentibus se; Antonii Abbatis, qui
 accensus amore obtemperandi Christo Domino vendita
 re familiari, eiusque pecunia pauperibus erogata, quæ
 illi impedimento erat in vastissimam Egypti solitudi-
 nem, se contulit, ubi usque ad extremum vitæ suæ, ieiu-
 niis, & orationibus Deum iugiter deprecatus est; sic se
 gerant, ne de ipsis conqueri possimus; (a) Dicendo, *at-
 tendite à falsis Prophetis, qui veniant ad vos in vesti-
 mentis ovium, intrinsecus autem sunt Lupi rapaces.*

2 Vt Eremitæ immaculatam vitam ducere possint
 vitam (b) cum Fœminis conversationem habere iubemus
 intra Romitorij ambitus, quocunque prætextu, & colore,
 sub pœna carceris formalis per quatuor menses, extra Ro-
 mitorium cum eisdem, ne colloquutiones familiares tra-
 beant; nam Fœminæ iuxta Sancti Laurentii Iustiniani mo-
 nitum, vivæ urunt, mortuæ denigrant.

3 Nul-

a. *Matt. 5.* b. *Ex vita B. Marci, & B. Iohannis de
 Tufaria.*

3. Nullus in nostra Diocesi; siue Laicus siue Clericus absq; (s) nostro permisso Eremitarum habitum assumere, & gestare præsumat, sub pœna carceris formalis per mensem, si Clericus, cum talis concessio ad nos spectet.

4. Quicumq; Deo inserviendi, vel agenda pœnitentiæ studio Eremiticam vitam elegerunt nobis se præsentent, dummodò Vxorati nō sint ad hoc eorum propositum discutiamus priusquam habitum induant.

5. Habitus Eremiticus prima vice per nos, siue alium de nostro mandato imponatur cum designatione Oratorij suæ Ecclesiæ. Deque huiusmodi impositione, & assignatione patentales literæ expediantur.

6. Tonsuram vero hoc Abitu indutos ad formam Conyerforum Regularium deferre omninò volumus.

Fœminam ullam hospitem ne recipiant, etiam quacumq; urgente necessitate, sub pœna Carceris arbitrio nostro. Masculini sexus illum in hospicio per unum diem tantum recipiant, qui excedat ætatem viginti annorum, sub pœna Carceris formalis per mensem.

7. Arma cuiuscunq; generis ne deferant: Quod si aliquis visus, vel captus fuerit cum Armis prohibitis, pœna amissionis habitus, & exilii perpetui à nostra Diocesi punietur; si verò cum Armis igneis non prohibitis inventus, vel captus fuerit ultrà amissionem armorum, habitu Eremitico spoliabitur.

8. In Romitorii restrictu alia arma non detineat, nisi flagella, & Celitia, cum Cruce Redemptoris, qua armati victores esse possint Communis Inimici; si verò ipsis dimissis Arma prohibita detinere inveniuntur, perpetuo exilio à nostra iurisdictione punientur; si verò Arma non prohibita ab Eremitarum numero delebuntur.

9. Sup.

Cong. Epis. in Fundana 27. Januarij 1594. ut de Abba in visitat. Apost. p. 3. §. 44. num. 2.

472
9 Suppellectilem, quam ipsi in Cellulis permittimus eam esse volumus, qua Fratres Cappucini in suis utuntur. Ab eisdem Cellulis vanas picturas removeant, tantumq; illas detineant, quæ Imaginem Salvatoris, Deiparæ, Sanctorumq; representent.

10 Cum hominibus facinorosis, Foriudicatis, seu Banditis, commercium ullum non habeant eos receptando, etiam ad modicum tempus, sub pœnis nostro arbitrio.

11 Saltem semel in mense Penitentiae, & Eucharistiæ Sacramenta frequentent.

12 Nullatenus in Ecclesijs, seu Oratorijs suorum Hospitiorum confessiones excipiantur; Atq; idem in iisdem Oratorijs confessionales sedes retinere omnino interdiciamus.

13 Nulli Eremitarum liceat, postquam in uno loco habitare cœperint, cū nostro assensu, alio se transferre, nisi intercedente Nostra, aut nostri Generalis Vicarij facultate.

14 Si è Diocesi absque prædicta facultate, quovis prætextu discesserint, non amplius in eadem admittantur.

15 Vicarij Nostri Foranei neminem ipsorum, qui licentiam nostræ Curiae, non exhibuerint sub quovis prætextu habitare faciant in Romitorijs, nec quæstare permittant sub pœnis ad nostrum arbitrium.

16 Ultra triduum ab hospitolijs, seu mantiunculis suis, non absint, sub pœna expulsionis.

17 In primo ingressu ad habitandum in Romitorio inventarium omnium, quæ tam in Ecclesia, quam in Cellulis sunt fieri mandamus ad nostram Curiam transmittendum, & prædicta, idonea cautione de eisdem conservandis, si vero de Vno ad Aliud de Nostri licentia transire contingerit, nihil etiam ab ipso acquisitum secum ducat, absque nostro speciali benefacito.

18 Mercaturas, & Negotiationes etiam rerum minimarum;

marum, strictè eis inhibemus sub pœnis arbitrii nostro.

19 Testamenta, vel quæcumque alia legata, ad favorem suorum de bonis acquisitis, quæstuando eis interdiciamus; sed solummodo permittimus testari de quarta parte pro eorum Animabus.

20 Et quia in Nostra Diocesi plura sunt loca, seu hospitioia, in quibus vitam Eremiticam gerunt; per hos homines timorate vitæ designati, & ob eorum distantiam raro ad Aures nostras pervenit quomodo vivant; Ut Veri pœnitentes, ac sectatores sint in futurum Sanctorum Eremitarum, serventque adamussim has nostras Sanctiones ipsis directas; De eorum gremio Vicarium, & Visitatorem ad placitum nostrum deputamus Fratrem Ignacium Bianchi commorantem in hospitioia Sanctæ Mariæ Martyrum nostræ Civitatis, cuius officium sit visitare singulis Annis omnia, & singula Oratoria, & Hospitioia Diocesis nostræ, diligentem inquisitionem faciendo, num per Eremitas serventur omnia, & singula cõtenta in ijs nostris Constitutionibus in tit. de Erem. contentis; Et si invenerit aliquem nostris mandatis non obtemperantem, completa Visitatione, statim ad Nos referant.

21 In accessu Vicarij, & Visitatoris ad eorum mantunculas, omnem debitam reverentiam, & obedientiam, tanquam subditi ad Superiorem ei præstent.

22 Desiderantes Eremitas nostræ Jurisdictioni subiectos verè Anacoretas esse, eis strictè præcipimus in virtute Sanctæ obedientiæ, ut annis singulis exercitia spiritualia per decem dierum continuorum spatium peragant, & de adimplemento quilibet fidem veritatis sui proprii Parochi suo Visitatori præsentet.

Cum secundum laudabilem, & universalem Ecclesie Sanctae Ritum in die festo Sanctissimi Sacramenti pro Patrum instituto circumferri soleat Religioso cultu in solemnibus processione Sanctissimum Domini Nostri Iesu Christi Corpus per vias, & loca publica, ut Christiani fideles gratias agant Redemptori pro tanto beneficio, quo mortis eius, & victoria, & triumphus representatur. Et ut Christianae veritatis hostes in conspectu tanti splendoris, & in tanta universae Ecclesiae laetitia positi, vel debilitati, & facti tabescant, vel pudore affecti, & confusi resipiscant: Parochi omnes nostrae Diocesis Parochianos suos Dominica die procedenti talem solemnitatem cohortentur, paternèque moneant, ut solemnitatem hanc religiosius colant.

Non solum hac sacra processione verum, (a) & aliis representationibus variis Mysteriis exhibentes cum Turribus, Crucibus, coronis, aliisque deinceps fieri prohibemus, (b) absque Nostra speciali licentia. Iubemus etiã ne sclopi mortariola, aut alia ignea instrumenta explodantur in loco, per quem transitura est Processio, cum aliqua Sacra Imagine, Reliquia, & praecipue augustissimo Sacramento, quoad in competenti distantia non fuerit jam transactum Baldachinum, Populusque concomitans.

Clerus tam secularis, quam Regularis in Processionibus gravitate, modestia, & devotione ita se gerat, ut ex eo Populus habeat quid imitari possit; Ideoque ab obscenitatibus, vanae confabulationibus, sed eius modestis nota sit omnibus hominibus.

Ad omnes publicas Processiones ab Ecclesia statutas;

a De Aste in Methodo Visitat. par. 3. §. 4. ver. Processio n. 1. b Supra cit. Auctor par. 3. §. 4. ver. Processio n. 7.

eramentum à fidelibus adorandum processionallyter deferretur, Inhærentes Synodali Constitutioni Neapolitanae excommunicationis pœnâ ipso facto incurrendam, Nobis reservatam imponimus contra temerarios huiusmodi excessus committentes.

Nemo audeat, (a) qui de Iure potest tales processiones peragere in festo, vel infra octavam Sanctissimi Sacramenti, nisi de mane Venerabile Sacramentum processionallyter deferre, & quando ex iustâ, & rationabili Causa eas transferre necesse erit ad Nos referant, & processionem non indicent, nisi prius obtenta licentia. Qui contra huius decreti tenorem fecerit, pœnâ librarum decem ceræ albæ laboratæ incurrat.

Nulli licitum sit, extraordinarias processiones (b) indicere, absque Nostra speciali licentia, sub pœnis arbitrio Nostro.

Regulares omnes nulla eis suffragante quacumque (c) contraria consuetudine, absq; Nostra speciali facultate processiones extrâ Claustra peragant, sub pœna Interdicti localis, ut pluries Sac. Cong. Rituum decrevit.

Nemo Regularium processionallyter gestare potest Sacram Eucharistiam extrâ ambitum suarum Ecclesiarum, quocumque tempore, & præcipuè in festo Corporis Christi, & feria quinta in Cœna Domini, ut expressè prohibitum apparet per Sacram Rituum Congreg. (d), exceptis Fratribus Dominicanis, per brevem Clementis Octavi, qui infra octavam Corporis Christi Venerabi-

a. S. R. C. ut de Abbe in Methodo. S. V. sit. par. 3. §. 7. ver. prop. n. 1. b. Decreta C. Rit. in cit. Syn. Neap. hoc tit. in fine. c. De Abbe supra cit. par. 3. §. 42. ver. b. pro. que n. 4. Cit. Syn. Neap. n. 15.

d. Anno 1643. Synod. Caput. q. tit. de Regul. n. 34.

de gestare (a) processionaliter possunt, per vitos, & plateas eligendas, quæ semel electæ, mutari non possunt.

Quod attinet ad præcedentiam inter ipsos Regulares, servanda erit Constitutio Gregorij Decimitertii lata in anno 1585. die 17. Junii. Quò vero ad Confraternitates laicorum, illa Confraternitas aliam præcedat, quæ prius fundata reperitur, & usum sacrorum habet, ut Rituum Congregatio decrevit in una Messana 7. Augusti 1621.

Si quæ controversia de præcedentia (b) in processionibus publicis oriatur inter Ecclesiasticos, tam sæculares, quam Regulares ad Nos spectat decisio quacumque appellatione remota.

Vt ad perpetuam rei memoriam fit decretum latum sub die 12. Maji 1704. in Nostra Diocesana Synodo anniversariæ Processionis, pro gratiarum actione, propter acceptum beneficiû incolunitatis à Terræmotu, quo Iustus Index Dominus Civitatem hanc pro maiori parte subvenit die 14. Martij 1702. hic describi mandavimus, ut sequitur, v3.

Processionem, quam olim ad Ecclesiam S. Hothonis extramœniâ sub die 14. mensis Martij 1702. de consilio Nostri Reverend. Capituli in hac Civitate pro gratiarum actione in honorem eiusdem Sancti Protectoris occasione incolunitatis à ruina Terræmotus acceptæ peragendam indiximus; Perpetuos in posterum Anniversario recurrent nisi dies ipsa legitimè impedita fuerit, quò casu, in aliam diem non impeditam transferantur, ac Synodali Constitutione faciendam statuimus. Cum autem plura Oppida Nostræ Diocesis eiusdem beneficium pari incolunitate participaverint idem, ut supra à Rectoribus Pa-

ro-

a S.R.C. 14. Novembris 1615. Et 10. Julii 1619. ut ex cit. Syn. Caputua. tit. de potestat. Episc. in Regul. n. 34.
b. Trid. sess. 25. de Reg.

758
prochialium Ecclesiarum, cuius Cuiusque Oppidi servandum
decernimus, sub pœnis arbitrio Nostro. Mandantes insi-
per, ut in die illo Missa votiva de S. Hothone in gratia-
rum actionem solemniter celebretur.

*Declarationes super his Synodalibus Constitu-
tionibus.*

QUæ in his Synodalibus Constitutionibus ad spiritua-
lem utilitatem fidelium nostræ Pastoralis Curæ
concreditorum, & ad Ecclesiam disciplinam in nostro
Clero stabiliendum statuimus, vel monuimus ex sanctis
Patribus Canonicis constitutionibus præcipueq; ex Tri-
dentina Synodo, & ex sanctis à prædecessoribus nostris
decerpta sunt, & ab omnibus ad quos spectat respective
omnino servari mandamus, sub pœnis, & censuris in ip-
sis adiectis, & inflictis trã factis duobus mensibus ab eorum
impressione, quo termino elapso omnes, quo supra obli-
gare volumus, non secus, ac si singuli forent personaliter
intimati, illud etiam omnes scire volumus, quod & si in ali-
quo decreto nulla pœna, sive mulcta expresse sit imposi-
ta; Volumus tamen per nos, vel nostrum Generalem
Vicarium pro arbitrio contra trasgressores apponendam,
& infligendam esse.

Has nostras Constitutiones invocato Spiritus Sancti
lumine, dictatas ad literam intelligi præcipimus. Quod si
difficultas aliqua oriatur super illarum intelligentia. De-
cisionem nobis, successoribus nostris, & Generali Vica-
rio pro tempore reservamus, sub ea semper sanctæ Sedis
Apostolicæ auctoritate, & correctione cui submittimus.

His constitutionibus nostris non intendimus fines
nostræ auctoritatis circumscribere, ne cum subditis no-
stris prout æquitatis; & casuum exigentia suadebit di-
spensare, iure nostro valeamus.

Conscientiam quieti providere volentes declaramus
in

179

in nostrarum constitutionum observantia neminem esse innodandum lethali culpa, nisi ubi aliqua Ecclesia censura est annexa, vel ubi sanctorum Patrum, & juris Canonici ratio postulat.

Prædecessoris nostri Emanuelis Brancacii Patritij Neapolitani Antistitis Meritissimi impressas constitutiones præsentibus adversantes ad earum terminos reduci- mus; Reliquas vero, hæc nostram constitutionem præ- jacent servari volumus, sub penis arbitrio nostro.

Ne ignorantiae causam quis allegare præsumat om- nibus, & singulis nobis in Christo dilectis Dignitatibus Canonicis, Cathedralis nostræ, & Collegiarum Eccle- siarum; Parochis, Archipresbiteris, Presbiteris, omni- busq; Clericis; Nec non Abbatissæ Sanctimonialium, & administratoribus Confraternitatum, Hospitalium, alio- rumq; piorum locorum præcipimus, ut codicem hunc no- strarum Synodaliū ordinatorum; cum adiuncta appen- dice, quam imprimendam curabimus, infra menses duos post impressionem habeant, ut eas perlegere, & memoriæ habere valeant.

Pro coronide cunctis innotescere volumus nos, in his Synodalibus constitutionibus pecuniarias pœnas an-nectere voluisse, non quia argentum, & aurum, aut ve- stem alicuius concupiscimus, sed quia potius formidine pœnæ, quam virtutis amore homo legibus obtemperat: easdem tamen pœnas pecuniarias piis dumtaxat usibus applicandas esse volumus, & in manu depositarii multa- rum Ill. , & Ad. Reverend. Canonici Syr Livii Blundo po- nendos esse mandemus.

De-

Decretum de Dimissione Synodi.

AD Dei omnipotentis, qui est Pater luminū, & misericordiarū, gloriam; Deiparæ Virginis Mariæ Assumptę laudem; Sanctorumque Othonis, & Etzearij Patronorum, hanc Diocesanam Synodum dimissam esse volumus. Cunctisque Ecclesiasticis ad proprias Ecclesias redeundi facultatem concedimus, enixè tamen eos hortamur, & monemus, ut has Sanctiones Synodales amplectendo observent, & observando in dies maiora Incrementa disciplinae suscipiant; ut cæteri videant non frustra Synodos Geri, sed ut abusus corrigantur, & mores reformentur.

D. Dominicus Albanese Rector S. Joannis Evangelistæ, & Synodi Secretarius.

APPENDIX

AD SYNODUM DIOECESANAM

A R I A N E N .

Ab Illustriss. & Reverendiss. Domino

D. HYACINTHO DE CALCE

Celebratam anno 1714.

*Capita super quibus sunt interroganda, & instruende
Obstetrices.*

- 1 **A**n extrà casus necessitatis, sibi liceat baptizare?
- 2 Quos existiment esse casus necessitatis, & super illos exemplificent?
- 3 An Sacerdos, vel saltem masculus sit præferendus Obstetricibus in casu necessitatis?
- 4 An quando periculum nõ est adedò imminens, debeant advocare Sacerdotem.
- 5 An si partus non dum exierit, & sit periculum, tunc mulier sit præferenda, ob honestatem?
- 6 Quæ sit materia apta, & necessaria, vel saltem sufficiens ad baptizandum?
- 7 An alii liquores præter aquam naturalem, sint materia apta ad Baptismum?
- 8 An si aquæ sint admixti alii liquores, sit materia conveniens?
- 9 An ipsæ Obstetrices cum aqua soleant miscere salem, oleum, vel aliud quidpiam?
- 10 Quæ sint verba formæ necessaria, & an possint proferri lingua vulgari?

X

11 An

- 11 An possint, vel ipsæ soleant miscere alia verba, vel aliquod detrahere?
- 12 An si taceatur aliquod forma verbum, Baptismus sit validus?
- 13 An sit de necessitate eidem Infanti proferre verba, & infundere aquam?
- 14 An sit de necessitate ter infundere in modum Crucis, & opertere, aquam tangere carnem?
- 15 An sit de necessitate adhibere Patrinum susceptorem, præter Baptizantem ipsum, & imponere nomen?
- 16 An ipsæ admisceant aliquid aliud superstitiosum in baptizando, & prima ablutione Infantis?
- 17 An soleat baptizare partum non dum emissum, & si fiat in Capite, an sit verus Baptismus?
- 18 An si exeat aliud membrum, & in periculo sit ibi baptizandum, sit verus Baptismus?
- 19 Quid si nullum membrum exeat, sed in utero inspiciatur, possit aqua intromitti, & baptizari?
- 20 Quid si nascatur monstrum, & ob periculum non adsit opportunitas consulendi Parochum?
- 21 Quid si nascatur partus informis, referens, aequalitèr figuram humanam, sit baptizandus?
- 22 Quid si partus non integer exierit, & dubitetur an sit vivus, qua forma sit baptizandus?
- 23 Quid si Mulier emittat abortivum, & dubitetur, an sit animatus?
- 24 Quomodo proferatur forma in Baptismo sub conditione, & quando taliter sit adhibenda?
- 25 An in ægritudinibus Puerorum soleant uti precantationibus, orationibus, & superstitionibus?
- 26 An quando domi baptizarunt, postea ducendo illos ad Ecclesiam, hoc Sacerdoti referant?
- 27 An super baptizandos in Ecclesia referant aliquod superstitiosum, & quidnam sit?
- 28 An sciant omnes abutentes Sacramentis, & Sacramentali-

lultus, & Verelictis Excommunicationem incurre-
re?

Editto Sinodale per facilitare il metodo di ben insegnare la dottrina Cristiana in esecuzione del Concilio Provinciale.

Non basta dare il latte, quando il modo di porgerlo sia così difadatto, che non ne riceva il lattante il desiderato nutrimento. Tal difetto habbiamo scoperto con molto nostro rammarico nell'istruzione, che si fa della Dottrina Cristiana à Fanciulli; Imperòche, se bene i nostri Parochi della nostra Diocesi non mancano sostanzialmente di somministrare il latte della cristiana pietà, e all'ammaestrarli nella medesima dottrina, però alcuni lo fanno con modo così confuso, ed inetto, che sono cagione à figliuoli, che ò non l'apprendano bene, ò almeno indigestamente, e con difficoltà. Onde per ovviare à questo disordine di non poco momento, habbiamo stimato necessario di prescrivere in questo nostro Editto la metodo facile, e chiara, col quale dovrasì in avvenire nella medesima nostra Diocesi insegnare la dottrina Cristiana.

1 Ne' giorni di festa stabiliti dal nostro Sinodo il dopo pranzo, oltre al solito segno della campana della Chiesa, subito si mandarà uno, ò due figliuoli de' più diligenti, e devoti, secondo la grandezza della Parocchia, ed in loro mancanza il Chierico Parocchiano, che col campanello vada per le strade, dicendo: *Padri, e Madri mandate i vostri figliuoli alla dottrina Cristiana, altrimenti usate presto conto à Dio.*

2 S'eliggeranno due persone adulte delle più zelanti, e caritative col titolo di Pescatori, che tenendo le bacchette in mano vadano con piacevolezza raguanando i Parocchiani alla Dottrina Cristiana, à quali concedemo 30 giorni d'indulgenza nella consueta forma della Chiesa.

fa ogni qual volta faranno quest'opera di Aletta, efortando à questo esercizio così tanto le persone più nobili, e cospicue delli luoghi, acciòche più facilmente s'inducano gl' altri ad intervenire. Ed in mancanza de' Laici supplichino i Chierici della Parocchia, e faranno quest'istessi, che i figliuoli nel tempo dell'esercizio stiano colla dovuta modestia, e senza strepito in Chiesa.

3. Si divideranno più Classi, secondo il numero, e capacità de' Parrocchiani, che sono obligati ad intervenire alla dottrina, facendo, che per ogni classe siano otto, o dieci al più, distribuiti in modo di circolo, ed ogni classe presederà col titolo di Maestro un Sacerdote, o Chierico, o altra persona delle più intendenti, e più pratiche nella dottrina Cristiana; adoperandosi da' figliuoli medesimi. Deputando per Maestro quello della Classe quarta alla terza; quello della terza alla seconda, e così dell'altre.

4. Si procuri, che siano le Classi almeno quattro per li figliuoli, e quattro per le figliole; nella prima delle quali s'assegnaranno per i scolari li principianti, e s'insegnarà la dottrina piccola del Bellarmino dal §. sete voi Cristiano? sino alla dichiarazione del Credo. Nella seconda Classe dalla dichiarazione del Credo sino alli Comandamenti di Dio. Nella terza dalli Comandamenti di Dio sino alle Virtù Teologali, e Cardinali. Nella quarta dalle Virtù Teologali, e Cardinali sino al fine. Essendovi poi multiplicità di Parrocchiani da istruirsi, si moltiplicaranno le Classi, subdividendole, secondo il bisogno.

5. Si faranno tanti Cartelloni, quante sono le Classi, ne quali scriverassi con lettere majuscole: CLASSE PRIMA, CLASSE SECONDA, CLASSE TERZA, &c. e distribuiti proporzionalmente i luoghi, s'affigge- ranno sopra i medesimi cartelloni, acciò, che ogn' uno sappia la sua Classe. Ed in oltre in un libretto si noteranno tutti quelli, che si stimeranno atti per la tale, e tale Classe, nè si faranno passare da una Classe, all'altra superiore,

nore, se non quelli, che col parroco de' Mestieri faranno, benissimo impraticabili delle cose, che si insegnano nella Classe inferiore.

6. Gli Arcipreti, Parrochi, Rettori, o Vicarj Curati rispettivamente dovranno assistere, dirigere, e regolare tutte queste disposizioni. Ed acciò, che riescano col dovuto ordine, decoro, e con frutto, dovranno con gran vigilanza essere tutto in tutto, e tutti in ciascheduna delle sudette Classi, e procureranno havere chi loro coadiuvi; Ed avviseranno il loro Vescovo se li Chierici saranno negligenti, e se taceranno, la colpa si rovescerà a loro danno.

7. Gli obligati ad intervenire alla dottrina Cristiana, saranno i maschi dalli sett'anni sino alli quattordici, e le femine dalli sette sino alli dodici, e se i Parochi saranno indulgenti, la colpa si rovescerà a loro proprio delitto.

8. Quando vi fossero però huomini adulti, che non sapessero bene le cose necessarie della dottrina Cristiana, intendiamo, che restino a tutti ad intervenirvi, ed i Rettori, Curati gli collocaranno in quella Classe, nella quale parerà loro, che sia necessario; se però vi fossero femine adulte, si dovranno istruire da altre donne pratiche in un luogo appartato in Chiesa. Anzi esortiamo tutti, tanto huomini, quanto femine ad intervenire alla Chiesa nel tempo di quest'esercizio; con avvertenza però, che le donne adulte si facciano stare in un luogo distinto della Chiesa, separate totalmente dagli huomini, concedendo venti giorni d'indulgenza a quelli, che interveneranno, e quaranta a quelli, che insegneranno.

9. L'esercizio dell'insegnare dovrà durare mezz'ora, e perciò ciascheduno Parroco dovrà provedersi di un orologio di polvere per suo regolamento, e terminata, che sarà la mezz'ora d'istruzione, si potranno i figliuoli di ciascheduna classe non più in circolo; ma una parte in faccia all'altra, e si farà per un'altra mezz'ora di dispo-

la

le quale consisterà in fare, che un figlio solo interroghi l'altro, e salendo sia corretto da' compagni più pratici della medesima Classe.

10 Finta poi, che sarà eziandio la disputa, si farà la dottrina Cristiana giusta il solito, cantandosi da due, per fare posatamente, rispondendo tutti i Parrocchiani, che sono insieme in Chiesa.

1 Il Credo. 2 I Precetti della Chiesa.

3 L'Orazione Dominicale. 6 I sette Sacramenti.

4 La Salutatione Angelica 7 L'atto di contrizione.

5 I Precetti del Decalogo. Tutti in volgare.

11 Per ultimo si recitaranno le Litanie della B. Vergine con l'orazione posta in fine della dottrina del Belarmino.

*Innocentii XI. admonitio ad verbi Dei Concionatores
per literas Sacrae Congregationis Concilii.*

FORIS. Eminentiss., & Reverendiss. Dom. Observandiss.
Domino Cardinali Caracciolo Archiepiscopo Neapolitano. Eminentiss. & Reverendiss. Domine Observandissime.

INTUS. **A** Pluribus Christiani Orbis Provincijs graves, frequentesq; Romæ, atq; ad ipsam Sanctam Sedem adventant, seu delationes, seu quærelæ adversus presentem prædicationis usum, tamquam à primævo Apostolorum Instituto prorsus aberrantem. Ac quidem cum Verbum Dei, quod Apostolo teste, omnino esse debet sanum, ac Salutare, multiplici sermone, per plures ex ipsis Evangelij Præconibus reddatur infectum; merito Sanctissimus Dominus Noster decrevit contagionem universo Gregi tam exitiosam, longèque patentem omni Apostolica auctoritatis conatu, prorsus excindere. Nam, quæ pestis est, aut excogitari violentior ea potest, quæ cibos ipsos ad vitam præfidam instantos, ipsa seu medicinas pro morbis de-

depellendis in ventris morbo frustramentis; & pestiferris
 venena converteret? Verbum profecto Dei pa-
 nis est ille vitæ, & Intellectus, quocibariis, & aqua simul
 solvuntur, quæ potari fidelium Animas ab ipsis Religionis
 Christianæ incunabulis Redemptor noster docuit. At ve-
 rò si Sal, quod pro Dei verbo à Sanctis accipitur per fru-
 tiles conciones evanuerint, in quo putrescentia mortali-
 um vitia cõdientur? Quinimò si sal idem, quod prædica-
 tores apertè significat per eloquentiam planè stulta infat-
 tuatum fuerit, revera non ultra valebit, nisi, ut conculcetur;
 Et utinam iam non conculcetur ab hominibus?
 Quæ enim ministerio, tam Sacro, maiestas, qui decor, quæ
 Sanctitas, quæ utilitas inest, quando plurimi, ut Paulus cla-
 mat, Verbum Dei adulterantes, aut iocis tamquam hi-
 striones, aut conversi ad fabulas, uti Poetæ, Auditores
 sibi prurientes auribus coacervant, aut inanis facundiæ
 lenocinio, calamistrato, ac meretricio planè stylo prædi-
 cationem fidè corruptunt? Mandat ergo Sanctitas sua,
 zelo verè Apostolico accensa, ut omnes Primates, Archie-
 piscopi, Episcopi, cæterarumque Ecclesiarum Presides,
 quorum præcipuum munus est Verbum Dei administra-
 re, Gregemque pascere tantis corruptelis occurrant, eas-
 que Concionatoribus opportunè ob oculos ponant, &
 fugiant à facie tot pestium potius, quam Colubrorum.
 Et præsertim Univerfi intelligant, quòd per
 Hyeremiam Deus illis indixit: Propheta, qui habet ser-
 monem meum, loquatur sermonem meum verè; quid
 palea ad triticum, numquid verba mea non sunt
 ignis dicit Dominus, & quasi malleus conterrens pe-
 tras? Videlicet oportere, Conciones non paleis refertas
 esse ad vanitatem, sed igne veritatis succensas. Porrò
 sciam, non levem esse culpam, sed grandè piaculum, gra-
 vissimamque penam multandum; ubi per scurrilitatem
 Verbum Dei velut in scenam adducunt, atque Auditori-
 bus deridendum maducant. Præsertim neque per quo-
 stiones

stione curiosas ac paradoxas vana ita supra caput
 Populorum effragant, ut verè quarantur: Parvuli pe-
 tierunt panem, & non erat, qui frangeret eis: simi-
 liter, neque per illecebras inanium verborum res non
 minus vanas obstruant, & per ostentationem memo-
 rie, atque pronunciationis precipitantiam, & quasi
 prestigijs Auditorum animos aureque ludificent. Quam-
 obrem Antistites, per se si tempus vacaverit, tum in Ca-
 thedralibus, tum in alijs Ecclesijs, seridè animadvertant,
 & in Dicecesi Vicariis Foraneis, aliisque ministris, probis-
 que Viris, à quibus ea super re relationes exigant, vigi-
 lantiam demandent. Ac si Concionatores normam huius-
 modi transgressores, compererint, eos à prædicationis mu-
 nere ad tempus brevissimum suspendant, aliavè ratione
 pro modo culpe plectere curent, subrogando interim alios,
 qui salutari modo Populo ostendant vitia, quæ eos decli-
 nare, & virtutes, quas sectari oporteat, ut poenam æter-
 nam evadere, & cœlestem Gloriam consequi valeant.
 Eminentia igitur vestra in Civitate, ac Dicecesi ejus cu-
 ræ credita, Sanctis. D.N. jussibus, proprioque muneri sa-
 tisfacere, non gravabitur, idemque suis suffraganeis, vel
 qui Synodo Provinciali interessè consueverunt, signifi-
 care. Et Em. V. manus humillimè deosculor. Romæ 6. Julii
 1680.

Humilissimus, & Addictissimus servus

F. Cardinalis Columna.

S. Archiepiscopus Brancatius Episc. Viterbien. Secr.

*Istruzione da farsi da Parrochi à giovanetti, che do-
 vranno communicarsi la prima volta.*

E Ssendo obligo preciso de' Parrochi d'ovviare alla
 negligenza de' Padri, e Madri di Famiglia, che il
 più delle volte trascurano d'introdurre i loro figli alla
 partecipazione della sacrosanta mensa Eucharistica, à cui
 in

in haver l'uso di ragione, vengono dalla Divina Bontà liberalmente invitati; da che ne viene allo spesso, anche la trasgressione del precetto dell'annuale comunione, come l'avvertiva à suoi Curati Diocesani il gran Arcivescovo di Milano S. Carlo, in una simil'istruzione ad essi drizzata. *Cum autem*, così il S. Pastore, *Pueros ad decem annorum etatem venisse Parochus noverit, ita ut capaces sint, qui intra aliquod tempus communionem excipiant. Curet Parochus, ne Parentum negligentia preventur amplius hujus spiritualis thesauri participatio: Quandoque enim nonnullos, aut negligentia, aut ignorantia, jam annis multis proventus tales invenimus, sed quamprimum poterit, diligenter eos doceat, quae ad hoc Sacramentum recipiendum sunt necessaria.* Però dovrà ciascuno de' Parrochi haver nota distinta di tutti i fanciulli, che sono sotto la sua cura, e dell'età di ciascuno se sia idoneo alla santa Comunione, dovendo tal'esplo-razione rimettersi regolarmente al discreto giudizio del Curato medesimo, poichè à tal'attitudine altri vi pervengono più presto, altri più tardi.

2 Prima d'amministrare ad essi questo Divino Sacramento, l'esamini diligentemente in tutto ciò, che è necessario à crederli, saperli, ed operarli in ordine alla nostra S. Fede, e virtù Cristiana, ed in particolare della dignità, ed eccellenza di detto ammirabile Sacramento, in cui per le parole della Consacrazione vi è il vero Corpo di Giesù Cristo Signor nostro, e per concomitanza anche il suo Sangue, Anima, e Divinità, quale egualmente ricevesi sotto la specie del pane, e del vino concessa solo à Sacerdoti.

3 L'insegni la dovuta preparazione, qual'è la disposizione corporale non solo, come sarebbe il digiuno naturale della mezza notte antecedente; ma in primo luogo haver la coscienza netta da peccato mortale, che perciò è necessario purgarne l'anima avanti di comunicarsi per

Y

mez-

mezzo del Sacramento della Confessione, poichè altrimenti si commetterebbe nuovo peccato mortale di sacrilegio.

4 Di più, che la Communion non deve essere data per una certa usanza, come fanno molti, ò per paura delle pene minacciate dalla S. Chiesa, à chi ne trasgredisce il precetto, ò per altri humani rispetti; ma con fervore per corrispondere all'affetto del medesimo Redentore, mostrato nell'Istituzione di detto divino Convito per l'Anima, in cui si rappresenta una viva imagine della sua dolorosa passione, e morte; del sacrificio incruento, che s'offerisce quotidianamente sù l'Altare da' Sacerdoti, sincome s'offerì dal medesimo Cristo sù la Croce nel Monte Calvario per la salute de' peccatori; acciò da detto cibo divino s'infervorino all'imitazione delle sue virtù, e ricevano forza di resistere alle tentazioni, il perdono de' peccati commessi, forza ne' travagli, ed altre simili consolazioni.

5 L'avvertiscano, che havendo la coscienza macchiata da colpa mortale, ed anche dopo essersene confessati, per dovuta riverenza di questo Divino cibo, farà bene per qualche giorno differire di riceverlo per soddisfare alla penitenza impostasi dal Confessore, ed eccitarsi ad atti di timore, e riverenza di questo Santissimo Sacramento, e piangere i peccati commessi, e in detto tempo precedente stiano più ritirati dalle Conversazioni, fuggano ogn' occasione di peccato, anche veniale: avendo singular custodia de' loro sentimenti, & in particolare della vista, udito, e lingua, & ogni altra cosa contraria alla cristiana temperanza, con raccomandarsi particolarmente alla protezione della Beatissima Vergine per ottenere dalla sua intercessione quel vero apparecchio, di cui per la fragilità se ne vengono manchevoli.

6 Questa necessaria preparazione congiunta con desiderio, e fame; & insieme timore, riverenza, & amore suddetti

detti, dovrà senza dubbio crescere nel giorno, e più nell'atto medesimo della S. Communion, accompagnandosi con una somma riverenza, e decenza esterna, con la modestia del volto, edel corpo, con le ginocchia ambedue in Terra, con le mani nel petto in forma di Croce, secondo l'uso antico di S. Chiesa, e le donne col capo velato, con aprire nel ricevere la particola modestamente la bocca, ricevendola sopra della lingua, posta non fuora delle labra, ma al pari de'denti di sotto, pigliando poi anco l'ablutione, che suol darsi per lavare per riverenza la bocca.

7 Per ultimo insegnino, che doppo essersi comunicati, devono trattenerli per qualche tempo in orazione; ringraziando quella maestà infinita, che s'è degnata venire in un vilissimo petto, abbracciandosi col medesimo Cristo, proponendogli i proprii bisogni, e chiedendoli ajuto contra le tentazioni, e massime contro quelle, dalle quali ciascuno è più molestato; pregandolo, che li riempia della sua divina grazia, e carità, li confermi nella Fede, e speranza, e gli conceda d'impiegare tutto il corso della loro vita nel suo santo servizio, per ottenere al fine di essa la gloria eterna.

Lettera della Sagra Congregazione sopra Vescovi, e Regolari d'ordine d'Innocenzo XI. per l'Esercizj Spirituali da farsi dagl'Ordinandi, e Monacandi.

Foris. All'Eminentiss., & Reverendiss. Signor mio Osserv.
Il Sig. Cardinal Caraccioli Arcivescovo di Napoli.

Intus verò: Eminentiss., e Reverendiss. Sig. mio Osserv.

LA Santità di Nostro Signore, che con paterna sollecitudine riflette del continuo a tutti quei mezzi, che possono contribuire alla maggior sicurezza della salute dell'Anime, conoscendo col suo Santo Zelo quanto sia necessario un precedente divoto raccoglimento di spiri-

to per degnamente prepararsi , tanto in ordine alli promovendi al ricevimento de gl' ordini , quanto rispetto alle Spose di Cristo al vestir l'habito, e professare lo stato Religioso ; Vuole, e comanda , che tutti li promovendisi à gl' Ordini Minori , come sacri, debbano per dieci giorni continui avanti l'ordinazione ritirarsi à fare l' Esercizj Spirituali nell' istessa conformità prescritta alli promovendi in Roma nella costituzione 126. della F.M. d' Alessandro VII., che comincia *Apostolica sollicitudo, &c.* E che parimente tutte quelle, che dovranno farsi monache in qualsivoglia monastero , anche soggetto à Regolari , siano tenute fare li detti Esercizj spirituali per dieci giorni avanti , che ricevano l'habito , e siano ammesse al noviziato : E che li medesimi Esercizj si debbano ripetere per l'istesso spazio di giorni dieci avanti , che siano ammesse alla professione , alla quale la Santità Sua comanda , che non devano esser ricevute , se prima non avranno adempita questa santa preparazione . Desidera in oltre sua Beatitudine , che si procuri con tutte le diligenza possibili , ma con modi soavi, e discreti, che ancora tutte le monache , professè una volta l'anno almeno per qualche tempo , che si stimerà opportuno , facciano li medesimi Esercizj per la renovazione dello spirito, tanto necessaria à chi con essersi rinchiusa ne' Sagri Chiostri deve professare lo stato di perfezione. Restarà per tanto servita V. Em. di dar pronta esecuzione à comando sì santo di Sua Beatitudine , mentre per fine li bacio humilmente le mani. Roma 9. Ottobre 1682.

Di V. Em.

Vniversale Devotissimo Servidore

C. Card. Facchenetti.

B. Panciatichi Segr.

In

*Instructio Parochorum, & Confessariorum prò Casibus,
quorum Absolutio, seu dispensatio à Sacra Pœnitentiaria
Apostolica impetratur.*

Cum sæpè sit experientia compertum, plurimos utriusque sexus Christianifideles, & præcipuè in longinquis degentes, censurarum vinculis, votorum obligationibus, matrimoniorum impedimentis, necnon irregulartatum, & casuum quoquomodo reservatorum ligaminibus adstrictos, ad Sanctam Sedem, ejusque sacram Pœnitentiarum spectatibus, irretitos, in illis lachrymosè persistere, & continuis conscientia agitationibus laboriosè perdurare, cujus mali causas ex similibus provenire innotuit.

Primò eo, quod Parochi, vel alii, ad quos huiusmodi Pœnitentes recurrere contingit, in Pagis, aut locis ruralibus degunt, & viam, modumque recurrendi ad præfatam sacram Pœnitentiarum ignorant, nec aliquem hinc Romæ agnoscunt, ad quem supplicationes dirigant, undè pœnitentes perplexos dimittunt; quibus cum ad ordinarium accedendi (sœminis præsertim) verecundia, aut timor aditum intercludat, consilium alterius requirere nescientes, remedium desperant, & in prædictis vinculis, obligationibus, impedimentis, inhabilitatibus, & casibus reservatis cum periculo damnationis infordescunt.

Secundò, evenit, quod pœnitentes Egeni recognitionem præ sollicitatione, & labore agentium, Romæ commorantium exolvere non valentes, inconsolati, ac conscientia motibus concussi in periculoso statu manere coguntur, & fortè (quod pejus est) sibi persuadent, sacra Pœnitentia Tribunal aliquid lucri præ litteris prædictis recipere, cum re vera sacra Pœnitentia Ministri, nec aliquid quamvis minimum, nec etiam spontè oblatum, unquam recipiant, & gratis omnia exhibentes, singulos ad se recurrentes serena fronte complectantur.

Ter-

Tertio accidit etiam nonnunquam per inadvertentiam exponentium, ut gratiæ iuxta exposita obtentæ, irritæ evadant, eo quia casus, & circumstantias necessarias reticeant; undè fit, quod litterarum exequutores, casu postea pœnitentium examinato, rem aliter se habere, quam expressum fuerat, comperiant, & gratias subreptitias, aut obreptitias esse inveniunt; quare pœnitentes confessi remanent, & spe novæ dispensationis se carere putantes in prædictis vinculis, obligationibus, &c. miserabiliter remanent. Quare gratum Deo, & utile Fidelibus futurum esse speratur, si iste modus recurrendi ad ipsam sacram Pœnitentiarum proponatur.

Confessores itaque, cum Pœnitentis vinculis præfatis irretitos ad se accedere contigerit, casuum qualitates, & præfatorum casuum circumstantias considerent, causasque dispensationum, aut commutationum exprimant, & caveant, nè quod occultum est, publicum faciant, præsertim impedimenta occulta matrimoniorum, nam publica, vel ad publicum redacta non pertinent ad sacram Pœnitentiarum.

Et si præfati Confessores, seu Pœnitentes poterunt casus præfatos cum dictis circumstantiis, & causis exponere, sive latino, sive quocunque alio idiomate propriæ regionis; nam sacra Pœnitentiarum suos ex quacunque regione Pœnitentiarum subordinatos habet: & exprimant insuper in fine expositionis casus, nomen, cognomen, cui sit à sacra Pœnitentiarum rescribendum, etiam si ipsum nomen, & cognomen sit fictitium; Itemque modum; per quem responsio secura dirigi possit, significando scilicet vulgari nomine, oppidum, seu civitatem, & regionem cum data mensis, & anni in hunc modum.

Intus incipiat Epistolam, seu supplicationem, sic:

Eminentissime, & Reverendissime Domine.

N. Mulier emisit votum simplex castitatis, manet in periculo incontinentiæ, nisi nubat: supplicat sibi votum

tum

tum commutari ad effectum contrahendi matrimonium.

Terminent Epistolam, seu supplicationem sic

Dignetur Eminentia Vestra rescribere ad N. N., & exprimant nomen, & cognomen, cui est adscribendum ad Civitatem N. exprimendo nomen Civitatis. Per Oppidum N. exprimendo vulgari nomine nomen Oppidi. Et dirigere breve, seu gratiam simplici Confessario Magistro in Theologia, sive Decretorum Doctori, sive Parocho, cui poenitens aperuit suam conscientiam, ne ipse poenitens, & praesertim feminae cogantur circumire per executionem gratiae sacrae Poenitentiae.

Dirigant Epistolam, seu supplicationem scribendo extra, seu a foris, in hunc modum.

Eminentissimo, & Reverendissimo Domino, Domino Cardinali Majori Poenitentiaro.

Romam.

Et si tardaverit responsio, Confessarii rescribant, ne forte sit deperdita, & numquam desperent Poenitentes.

Monentur insuper Parochi, sive Confessarii, ad quos praesentes litterae pervenerint, illarum notitiam, quibus poterunt, pro Animarum salute communicare.

Cum autem plures Confessarii, ad quos litterae Sacrae Poenitentiae, ut plurimum diriguntur, vix eas legere valeant, tum ob characteres Gothicos, seu etiam Bullaticos, qui in dictis litteris adhibentur, seu etiam ob varias abbreviationes verborum, seu breviaruras, quarum usum non habent plerique Confessarii utile visum fuit, talium abbreviationum catalogum ordine alphabetico hic annexere.

Notificazione da farsi al Popolo, giuntamente con le denunce di quelli, che vorranno esser promossi à gli Ordini, con la quale si proibisce da' Sacri Canonici d'ammettere à gli Ordini li seguenti.

GL'Illiterati.

I Neofiti.

Quelli, che non hanno l'età requisita à ciascheduno ordine.

Gl'ordinati avanti il tempo debito, ovvero per salto.

I notabilmente deformati, e difettosi di corpo, come leprosi, Paralitici, Frenetici, indemoniati, Epileptici, & altri simili.

Gl'Illegitimi.

I Servi, ovvero Schiavi.

Gli obbligati à rendimento de' conti, d'alla Corte.

I Bigami.

Gl'Irregolari.

E chi in causa di sangue seguita la morte, ò mutilazione come Ministro di giustizia v'havesse cooperato in qualche maniera, come Giudice, Accusatore, Denunciatore, Promotor Fiscale, Avvocato, Notaro, e Testimonio.

I Soldati se hanno ammazzato qualcheduno, ò mutilato in guerra anche giusta aggressiva.

Quelli, che hanno commesso homicidio, ò mutilazione ingiusta, ovvero v'hanno dato mandato, consiglio, consenso, ò aggiunto in qualsivisa maniera seguitone l'effetto.

I non battezzati, quelli, che hanno ribattezzato, ò a ciò cooperato, e quelli, che sono stati ribattezzati scientemente, e che sapendo ciò esser proibito, si sono lasciati battezzare da Eretici.

Gli scomunicati.

Gl' interdetti.

I sospesi, come quelli, che non hanno patrimonio, ò

se

se l'hanno non è sufficiente, ò è fittizio, ò non è pacificamente posseduto.

Gli Apostati.

Gli Eretici, e publici bestemmiatori.

I sospetti d'Eresia.

I descendenti da Eretici per linea paterna fino al secondo grado, e per materna sin'al primo grado.

Gli infami tanto de jure, che di fatto, come gli Vfurarij manifesti, i spergiuri, i Rattori di donne, e chi dà loro consiglio, ò ajuto.

Chi fa duello, ò v'affiste.

Le Donne.

Gli Concubinarij, e dediti all'impudicizie.

Gli Eunuchi, che si sono tagliati, ò fatto tagliare le parti virili, ò che v'hanno dato il consenso.

Gli Energumini.

I Matti.

I Furiosi.

I soggetti al mal caduco.

I Buffoni.

Gli Istrioni.

Gli Abstemii.

I Macellari.

Gli Osti, ed altri, che professano arti, ed occupazioni indecenti.

Requisita cujuscunque Ordinandi pro prima Fonsara.

1 **D**E Baptismo, natalibus, & etate septem saltem annorum completorum.

2 De Confirmatione.

3 De vita, & moribus, doctrinaque Christianae frequentatione, & in hoc praecipue.

4 De Schola.

5 De demunciatione nominis, & desiderii facta in Ecclesia sua Parochia.

De Minoribus Ordinibus.

- 1 De prima Tonsura, vel ultimo Ordine suscepto.
- 2 De vita, & moribus, & habitus clericalis gestatione.
- 3 De mensura perceptione Sacrae Communionis, & quò ad Acolytatum de ætate 12. Annorum.
- 4 De frequentatione doctrinae Christianae, & in hoc præcipuè.
- 5 De exercitio ordinum susceptorum, & servitio Ecclesiae, cui est adscriptus, præstito, nisi studiorum causa absit, & hoc de licentia Episcopi.
- 6 De schola.
- 7 De frequentatione Collationum Casuum Conscientiae.

Prò Subdiaconatu.

- 1 De ultimo minore suscepto.
- 2 De denunciationibus in Ecclesia Parochiali factis, tam quo ad nomen, & desiderium personae Ordinandae, quam quò ad beneficium, seu pensionem, seu patrimonium, usque ad summam annuam scutorum saltem 25., & de pacifica possessione eiusdem.
- 3 De ætate annorum viginti duorum inceptorum.
- 4 De Ordinis suscepti exercitio, & servitio Ecclesiae, cui est adscriptus præstito, & clericalis habitus gestatione.
- 5 De mensura frequentatione Sacrae Communionis
- 6 De natalibus, vita, & moribus doctrinaeque Christianae frequentatione, & in hoc præcipuè.
- 7 De frequentatione Collationum Casuum Conscientiae.
- 8 De Titulo ad quem ordinari petit, eiusque pacifica possessione, & fructuum indè perceptione.

Prò Diaconatu.

- 1 De ordine Subdiaconatus suscepti.
- 2 De denunciationibus, ut supra.
- 3 De ætate viginti trium annorum Inceptorum.
- 4 De Subdiaconatus exercitio, & servitio Ecclesiae, cui

cui est adscriptus profite, & Clericalis habitus gestatione

7 De frequentatione mensura Sacrae Communionis.

6 De natalibus, vita, & moribus, doctrinaeque Christianae frequentatione, & in hoc praecipue.

7 De frequentatione Collationum Casuum Conscientiae.

8 De Titulo ad quem ordinari petit, eiusque pacifica possessione, & fructuum inde perceptione.

Prò Presbiteratu.

1 De ordine Diaconatus suscepti.

2 De denunciationibus, ut supra

3 De aetate viginti quinque annorum Inceptorum.

4 De exercitio Ordinis Diaconatus in Ecclesia, cui est adscriptus, & Clericalis habitus gestatione.

5 De mensura perceptione Sacrae Communionis.

6 De natalibus vita, & moribus, & doctrinae Christianae frequentatione, & in hoc praecipue.

7 De frequentatione Collationum Casuum Conscientiae.

8 De Titulo ad quem ordinari petit, eiusque pacifica possessione, & fructuum inde perceptione.

Lettera circolare della Sagra Congregazione del S. Ufficio, che non si lasci celebrare niun' Estero, che s'asserisce Prete Secolare, ò Regolare senza licenza della Corte Vescovile, riconosciute prima le lettere testimoniali degli Ordinarii, ò Superiori.

Foris. All'Eminentiss., e Reverendiss. Sig. mio Osserv. il Sig. Cardinale Orsini Arcivescovo di Benevento.

Intus. Eminentiss., e Reverendiss. Sig. mio Osserv.

SE bene altre volte sotto li 20. Febrajo 1649. da questa Sagra Congregazione del S. Ufficio, volendosi al

possibile ovviare al delitto di coloro, che vanno per Italia celebrando Messe, & tal' hora confessando, ancorche non siano promossi al Sacerdozio; fù con lettera simile del Papa ingiunto a tutti gl' Ordinarij l'invigilarvi cò opportuni ordini a i loro Vicarij Generali, e Foranei; non di meno, perche ciò non ostante, hora spesso per la trascuraggine, come s'è riconosciuto de' medesimi Vicarij, particolarmente de' Foranei delle Ferre, e Castelli fuor di mano, e penuriosi de' Sacerdoti, agevolmente si v' commettendo sì enorme sacrilegio, non usando essi le dovute diligenze di farsi mostrare, & esaminare le dimissorie di coloro, che pretendono di celebrare, che tal' hora non le hanno, ò pure se le hanno, son false; quindi è, che di nuovo, ad oggetto di ovviare a questo delitto la medesima Sagra Congregazione hà stimato espediente di significarlo, come fa con questa mia lettera à V. Em. affinché si degni dar ordine preciso al suo Vicario Generale, ed a' Foranei, che à Preti, e Regolari forastieri non concedano licenza di celebrare, se prima non presenteranno le lettere testimoniali del Sacerdozio de' proprj Ordinarij, e Superiori; e quelle siano tali, che non habbiano minima ombra di sospetto di esser false, con imporre à medesimi Vicarij in caso di negligenza, ò trasgressione, pene particolari, anche corporali, sopra di che la Sagra Congregazione attende da V. Em. l'avviso dell'esecuzione, e ricevuta della presente, e bacio à V. Em. humilissimamente le mani. Roma 26. Gennajo 1692. Di V. Em. humiliss. e Deuotiss. ser. V. A. Cardin. Cybo. Benevento. Sign. Card. Arcivescovo.

Metodo di tener si nella Congregazione de' Casi.

CHi si ricorda, che Iddio per Osea disse a' Sacerdoti del Vecchio Testamento: *Quia tu scienti 220*
repulisti, repellam te, ne Sacerdotio fungaris mihi: et
Act-

lettera non è questa scienza arricchita nel Sacerdozio Evangelico; non dovendosi negare alla verità, quello, che richiedevasi all' ombra, ed agl'enigmi; e maggiore scienza certamente richiedesi a quelli, che non hanno già da offerire Vittime d'Animali, ma l'immacolato Agnello di Dio, ed hanno a ministrare i Sacramenti, che dal di lui aperto costato diramoransi a beneficio dell'Universo. Per non esser adunque i Sacerdoti, come ignoranti rigettati dall'Altare, frequenteranno la Congregazione de' Casi, e de' Riti, la quale farassi nella maniera, che soggiugneremo.

2. a. Due volte il mese tanto nella Città, quanto nella Diocesi farassi la Congregazione de' Casi, e de' Riti; vi sarà il Prefetto, che presederà, e nella nostra Città sarà il Canonico Teologo, e nella Diocesi s'affignerà da noi.

3. Il giorno, ed hora prefissi significaransi dal P. Prefetto di ciaschedun luogo, mezz' hora innanzi il Segretario di essa Congregazione farà sonare la campana della Chiesa Matrice, e congregati, che faranno nel luogo destinato quelli, che debbono convenire, si darà principio alla conferenza, con recitarsi dal P. Prefetto l'Inno: *Veni Creator Spiritus*. Aggiungendovi l'Orazione dello Spirito Santo, e della B. Vergine, e quell'altra: *Actiones nostras, &c.* nel qual tempo tutti staranno inginocchiati. Finita l'Orazione si porranno a sedere con ordine la metà per parte, ed in mezzo in faccia sederà il P. Prefetto, il quale terrà avanti di se un tavolino, con i que' libri, che stimerà egli necessarj, come anche l'orologio da polvere per misurare il tempo, che dovrà durare la Congregazione, e farà almeno d'un' hora. Da un lato del medesimo tavolino sederà il Segretario della conferenza, che dovrà tenere presso di se il ruolo di tutti quegli Ecclesiastici, che saranno tenuti a convenire con carta, penna, e calamaio, ed un libro grosso, in cui doveranno registrarfi i casi, che si discuteranno colle loro decisioni in ciascuna conferenza.

4. Posti, che faranno tutti a sedere, il P. Prefetto per un quarto d'ora leggerà, e si piglierà un capo, o del proprio Sinodo Diocesano, o del Sinodo Provinciale, acciocche in questa maniera ciascheduno la legge, che dee osservare sappia!

5. Terminata questa lezione, e spiegazione; si passerà alla discussione de' casi di coscienza, intorno alli quali discorreranno un quarto d'ora almeno, ma questi si cavaranno a sorte dalla bussola; acciocche tutti vengano preparati, ed intorno a ciò si spenderà un'altro quarto d'ora, o più, secondo parerà spediente. Avvertendo, che tale discussione siegua con sodezza di dottrina, con brevità, e senza strepito di parole, ed in fine della discussione il P. Prefetto brevemente determini quella conchiusionc, che la di lui dottrina stimarà più vera. Ed acciò possan tutti prepararsi, vogliamo, che ciascuno tenga presso di se almeno i libri intitolati: *Medulla Theologiae*, *Bussebaumii*, & *Compendium Bonacinae*.

6. Discussi li casi per un'altro quarto d'ora s'attenderà alla spiegazione delle rubriche, leggendo prima il testo, poi il commento; e danno un piccolo spazio di tempo da proporre le difficoltà, che potessero occorere, quali doveranno sciversi dal Prefetto. Ed acciocche anche questo si preparino i Congregati, vogliamo, che ogni Prete habbia i commentarii intorno al Rito della santa Messa ordinati nel Sinodo Provinciale *Tit. XXXV, cap. 1. pag. 75.* ed i Parochi habbian di vantaggio il Corfetti.

7. Fatti questi Esercizj, s'intimerà la Congregazione futura, leggendosi a tal'effetto dal Secretario un foglio, da darsegli dal P. Prefetto, dove sarà prescritto il giorno, e l'ora della medesima, o notato il caso da discuterli, e la rubrica da spiegarsi. Ed il detto foglio doverà affiggersi in luogo conspicuo della Sacristia; acciocche da tutti sia veduto, e possa ciascheduno opportunamente provvedere allo studio la resolutione del dubbio, che si discuterà.

8. L'ultimo quarto si spenderà in far la meditazione. I punti da meditarfi, si leggeranno da qualche libro, facendo una pausa dopo ciaschedun punto, per dar agio al meditare.

9. Finalmente si terminerà tutto con qualche orazione vocale, come l' *Agimus: Confirma hoc Deus*, e con le Letanie della B. Vergine.

10. Ordinamo ancora à tutti gli *Prefeti* della Diocesi, acciò ogn'anno nella S. Sinodo portino le decisioni de' casi, registrate in un libro, quali debbiano far riconoscere dal Canonico Teologo della Catedrale nostra.

Decretum Alexandri VIII. circa translationem Fests Annuntiationis B. Virginis, & missas privatat in Sabbato Sancto.

Cum Sabbato Sancto proximè futuro occurrat Festum Annuntiationis B. Virginis Mariæ, dubitatum fuit, an debeant celebrari missæ privatæ ad effectum, ut Christiani commode satisfacere possint præcepto audiendi Missam. Et Sacra Rituum Congregatio ad resolutionem Eminentiissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi, re maturè perpensa, censuit prædictum festum Annuntiationis, una cum præcepto audiendi missam, & vacandi ab operibus, in Ecclesia universalis transferri debere ad feriam secundam post Dominicam in Albis, protractis omnibus aliis Festis, quæ non sunt altioris Ritus, ad aliam diem juxta rubricas Breviarii Romani celebrationem quoque Missarum dicto die Sabbati Sancti omninò prohibendam in quibuscunque Ecclesiis, & Orationis privatis, non obstante quacunque consuetudine in contrarium, & unicam Missam Conventualem, una cum officio ejusdem Sabbati Sancti, celebrandam fore præcepit, si Sanctiss. D. N. placuerit, hac die 17. Februarii 1690.

2 Et facta de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctissimo, Sanctitas sua benigne annuit; festum in Sacre Congregationis approbavit, ac præfens decretum edi, & imprimi mandavit hac die 12. Februarij 1690.
 Loco † sigilli A. Card. Cybo.

Lauren. Hifera Sec.

Aliud decretum super idem.

3 Sacrorum Rituum Congregatio ad tollenda dubia exorta super celebratione Festi Sanctissimæ Annunciationis B. Mariæ Virginis in feria sexta Parasceve, vel in Sabbato Sancto occurrentis; declarando decretum editum die 11. Februarij prædicti, decrevit, festum Annunciationis in casu proposito, una cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesia universali transferri debere ad feriam secundam post Dominicam in Albis, etiam quocunque alio festo impeditam, ita ut eadem feria prædicto casu eveniente, perpetuis futuris temporibus pro sede propria fixa memorato festo Annunciationis assignata, & stabilita intelligatur, & in illa eo profuso modo, & forma præfatum festum quo ad Officium, & Missam celebretur, quibus propria die 25. Martij in Calendario Romano appositum celebraretur prostratis ad aliam diem non impeditam, iuxta Rubricas Breviarij Romani, omnibus aliis Festis in eadem feria occurrentibus, quæ non sint altioris ritus. Ac ita declaravit, & si Sanctissimo placuerit, servari præcepit.

4 Primo in reliquis remanente prædicto decreto, edito die 11. Februarij, nempe, quod in Sabbato Sancto celebrationes Missarum privatarum omnino prohibeantur in quibuscunque Ecclesiis, Oratoriis privatis, non obstante qua cunque contraria consuetudine, & unica tantum Missa conventualis, una cum Officio eiusdem Sabbati Sancti, celebratur die 11. Martij 1690.

5 Et facta de prædictis Sanctissimo per me Secretarium relatione Sanctitas sua annuit, prædictamque declarationem

tionem laudavit, & approbavit, ac præsens decretum
imprimi, & euulgari mandavit die 11. Martii 1690.

A. Episcopus Ostien. Card. Cybo

Loco † sigilli Laurentius Iliscus Secr.

*Decretum Generale de Festivitate S. Iosephi occu-
rente in feria quinta maioris hebdomadæ.*

CUm anno proximè venturo occurrat Festum S.
Iosephi in feria V. maioris hebdomadæ, exortum
fuit dubium, attentà universali consuetudine Ecclesiæ
celebrandi eo die unam tantum Missam, una cum Offi-
cio ipsius S. Iosephi transferri debeat anno prædicto etiam
obligatio audiendi Missam, & vacandi ab operibus fer-
vilibus, dubioque huiusmodi in Sacrorum Rituum Con-
gregatione proposito, eadem Congregatio ad relationem
Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Albani re ma-
turè discussa, censuit Officium transferendum esse ad
aliam diem iuxta Rubricas Breviarii Romani, & decreta
ipsius Congregationis; Cæterum præceptum audiendi
Missam, & vacandi ab operibus prædictis, non esse trans-
ferendum, sed servandum esse in prædicta feria quinta
maioris hebdomadæ; adeoque per Ordinarios locorum
accuratè providendum, ut eo die aliquæ quidem Missæ
privatæ ante celebrationem solitæ Missæ Conventualis
celebrandæ præcepti adimplemento non desint; sed
tamen propterea antiquus mos communionis Cleri in
Missâ Solemni eius diei, quo Ecclesia Sanctissimi Eucha-
ristiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit,
summa religione hætenus detentus, nullatenus omit-
tatur, & ita declaravit; ac decretum huiusmodi publicari,
& imprimi mandavit. Die 13. Septembris 1692.

A. Episcopus Ostien. Card. Cybo.

Loco † sigilli.

L. Vallemanus Sac. Rit. Congr. Secr.

A 2

Des.

Decretum de non anticipanda Vigilia S. Matthiæ ratione carnis privij.

Quæsitum fuit à Sacrorum Rituum Congregatione declarari, an Vigilia S. Matthiæ Apostoli, occurrens hoc anno in feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ, possit ratione carnis privij anticipari cum Ieiunio: Et eadem Sacra Congregatio respondit negativè, & ieiuniû prædicta feria omninò servandum die 23. Ianuarij 1694.

A. Card. Cybo.

Locus † sigilli.

B. Inghiramus S. Rituum Cong. Secr.

Epistola Pastoralis Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regularium, quæ iubente Sanctiss. Domino Nostro Clemente divina provid. Papa XI. ad Dominos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiae, & Insularû adiacentium Ordinarios, una cum Iubileo Missa fuit die 16.

Martij 1703.

Pastoralis SS. Domini Nostri Sollicitudo ad promovendum Gregis suis spirituale bonum semper intenta, sicut convenire putavit, ut Iubilæum non ità pridem in hac Alma Vrbe tanto cum fructu, deindè etiam in Regno Neapolitano, & quibusdam alijs status Ecclesiastici Civitatibus, & Diœcesibus, graviora in præteritis terremotibus damna passis publicatum, etiam ad alias Italiæ, & Insularum adiacentium Civitates extendatur, ut pietas Fidelium ad placandam verâ pœnitentia, aliisque bonis Operibus divinam Iram, iustè nostris peccatis accensam, & ad obtinendam à Summa Dei Clementia tot flagellorum cessationem, quæ ubique terrarum, aut iam afflictam Christianitatem cruciant, aut certè illa manifestè imminent, magis, magisque excitetur ità de omnibus aptioribus modis cogitavit, quibus ampliores
ex

ex dicto Iubilæo fructus colligi possint: Stimulos cum eos admonens, ut illud cum debitis dispositionibus consequatur, & ea impedimenta removeant, quæ divinæ misericordiae effectum frustrari possent. Idcirco Sanctitas sua iussit, ut per hanc Epistolam, quæ pro singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Italiæ, & Insularum adiacentium Ordinariis circularis erit, efficaciter Dominationi tuæ commendetur, ut Pastoralis, quo pollet Zelo executioni rerum Infra-scriptarum sedulo incumbat.

Primò Sanctitas sua Dominationi tuæ in memoria refert Fidelium observationem eorum omnium, quæ alia simili-circulari Epistola præscripta fuere circa venerationem, & reverentiam Ecclesiis debitam, cuius rei gratia, & si multa iam facta, dictave fuissent iuxta eiusdem Epistolæ tenorem, numquam tamen tantum factum, dictumque fuerit, quantum satis sit; Eo magis, quod dum à Divina maiestate ultrices illas pœnas in præsentiarum adhiberi cernimus, & sentimus, quibus præsertim Ecclesiarum irreverentias pletere illud solemne est, quæ longè grande illud malum processisset manifestè cognoscimus.

Secundò vult, ut dominatio tua dierum festorum Sanctificationi attendat, Populum monens, quam gravis maiestati divinæ inferatur iniuria, dum Sacri dies illius honori singulariter dicati in Operibus, non solum servilibus, sed quod peius est pec caminosis insumuntur. Sategat igitur, ut Populus attentè perpendat, Opera servilia diebus festivis prohiberi, non ut otio vacetur, sed ut longius tempus, & commodum suppetat Ecclesias frequentandi, divinis Officijs interessendi, verbum Dei audiendi, Animas, Orationibus, Sanctis Sacramentis, aliorumque piorum Operum exercitatione reficiendi, ac demum unico maxime momenti, salutis scilicet æternæ negotio, sæpius, & fidelius attendendi, iuxta Apostoli verba: *Rogamus vos, ut abundetis magis, & operam detis, ut*

quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis.

Hinc facile perspicitur, quam iniquus, & incongruus sit nimum licet frequens eorum abusus, qui sacros Deo dies in negotiationibus, ludis, crapulis; prophanis amoribus, aliisque mundanis vanitatibus transigere non verentur. Unde etiam abominabiles in conspectu Dei facti videntur Festidies, iuxta formidabile Prophetæ dictum: *Odi, & projecisti festivitates vestras, & non capiam odorem Cætuum vestrorum.* Quinimò ob id genus prophanationis divina movetur ira ad Bellorum inundationem, Terræmotuum, pestilentiarumque publica flagella vibranda, dicentē eodem Domino: *Sabbata mea violaverunt vehementer; dixi ergò ut effunderem furorem meum super eos, & consumerem eos.*

Tertio, perpendens etiam Sanctitas sua depravatos Christianorum mores ex prava Puerorum institutione, magna ex parte oriri ob Parentum negligentiam in illis in timore Dei educandis; expressè iubet Dominationi tuæ, quatenus serio attendat, ut strictissimum sibi onus, impositum filios rectè educandos impleant Patres-familias, illos instruendo, corrigendo, & quod caput est, bonis exemplis imbuendo; Quod quidem si pro virili prestarent magna in Christianorum moribus mutatio conspiceretur; Cum verissimum sit, filios, quos mores Pueri didicerunt, eos constanter, ut plurimum retinere: Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit non recedet ab ea. Serio itaque Patres, matresque moneat, quam strictam rationem in Iudicio reddituri sint, si sedulam operam non navaverint, ut filijs à periculosis cœtibus, quam longissimè absint sique patientur, ut ad pravos habitus sensim declinent: Eademque inculcet, & à Concionatoribus, & Confessarijs, hæris, Dominisve sæpius inculcari curet eorum familiarium, famulorumque opera m dando, ut serio gravissimum Apostoli dictum perpendant: *Si quis suorum, & maxime domesticorum cu-*

nam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.

Quartò specialem curam Dominatio sua adhibeat, ut à ludi magistris, & eo fortius à Parochis, diebus præsertim festivis, doctrina Christiana summa cum diligentia tradatur, & præcipua fidei mysteria dilucidè explicentur, cui saluberrimo Exertitio magnum etiam afferent adiuventum alij Pii, ac idonei Viri, qui ad id eligi possent, quemadmodum tanto cum fructu olim S. Carolus in sua Mediolanensi Ecclesia præstitit, qui peculiare regulas aliis quoque Diœcesibus apprimè utiles edidit, utque pueri frequenter, & ea qua par est attentione hujuscemodi Instructionibus attendant, Dominatio tua Patres aliosque, quorum curæ dicti pueri crediti sunt, serio moneant teneri illos in hac curam incumbere, ut res ad salutem necessarias ediscant. Confessariis etiam præscribendo, ut illos non absolvant, qui hac in re graviter delinquentes, & contumaces fuerint.

Quintò, quia nimis patet, quod sapiùs Adulti instructione magis indigent, quam ipsimet pueri Dominatio tua meminisse debet, teneri se sicuti etiam Diœcesi suæ Parochos, per semetipsam, aut si legitimè impedita fuerit, per Concionatores, divino verbo populos sibi commissos pascere, non in persuasilibus humanæ Sapientiæ, verbis, sed resutiliores, & Auditorum intelligentiæ magis convenientes proponendo, exponendoque, quibus Omnes ad ea, ad quæ ex proprio statu tenentur, addiscenda, & re ipsa fideliter adimplenda excitentur. Ut id consequi possit, Parochos enixè admonere non desinat, ut valdè necessario, & utili Catechismi Romani libro præcipuè utantur, curam adhibendo, ut ijdem Parochi iuxta expressum Sac. Conc. Trid. decretum inter missarum solemnias, aut divinorum celebrationem Sacra eloquia, & salutis monita vernacula lingua singulis diebus festis, vel sollempnibus explanent, eademque in omnibus cordibus, postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Do-
mini

mini erudire studeant. Quod ad Concionatores attinet in id sedulo incumbat, ut pietatis spiritu ferventes officium exequantur ea actione, & dignitate, quæ tam Sacrosancto ministerio debetur; & idcirco in primis attendat, ut eligat: ac ab ijs ad quos pertinet eligantur Concionatores, ut non minus vitæ integritate, quam soliditate doctrinæ conspicui, & ideò tanto officio digni, cum usu nimium compertum sit, præcipuè in moribus Oppidis, & Castellis aliquam vivendi licentiam, aliquod exemplum minùs honestum, aliquam demum in Concionatorem maculam, non solum omnem fructum, quod ex Concionibus sperare poterat, auferre, sed etiam multis quandoque scandalis, & delictis occasionem præbere.

Sextò, multum etiam ad sui Gregis spiritalem profectum iuvabit si Dominatio tua Sacras missiones, non solum in terris, & Castellis suæ Diœcesis, sed etiam in frequentioribus Oppidis fieri curet non solù, ut earum occasione facilius, & utilius eos reprehendere, & corrigere possit deteriores, & frequentiores abusus, quos in Populum suum irrepsisse cognoverit; Sed etiam ut per eas, opportunè supplere possit penuriæ Verbi Dei, quæ ipsa quandoque Civitas laborare solet ob defectum Concionatorum; qui illud non ea, qua pars est perspicuitate & Apostolica simplicitate administrant; Cum Romæ quoque haud ità pridem in praxi visum fuerit, quod dum familiari methodo, & ad Animarum profectum accommodata, tractantur, quæ Dei sunt à Populo libenti animo audiuntur, concurrunt Fideles, & inde maximum fructum morum emendationis, & communes consolationes suscipiunt. Optimè igitur Dominatio tua Gregi tuo consulat; si in hoc præsentiarum missionum medio utetur ad præparandos fidelium suæ Diœcesis animos ad Sacrum Iubilæum consequendum, & præcipuè, ut appositè instruantur, & patienter iuventur circa Confessionem generalem utiliter faciendam, quod salubre, opportunumque remedium
 appo-

apponent gravissimo, & nimirum frequenti malo earum confessionum, quas forte antea invalidas fecisse contingerit.

Septimo, Dominationi tuæ singulariter commendatur paterna Monialium cura, quæ cum sint illustrior portio Gregis Christi, in maiori pretio habendæ tamquam charæ Christi sponsæ, & maiori sunt etiam sollicitudine custodiendæ. Satagat igitur dominatio tua, ut in iis, quæ ad observantiam regularem spectant in Monasteria non inducatur disciplina solutior, & in primis debitus à secularibus secessus observetur: auferatur idcirco inutilis ad Crates frequentia, ne à divino, cui se dedicarunt, cultu distrahantur, atque operam det, ut ea, quæ de colloquiis cum Externis, tam secularibus, quam regularibus à sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, variisque decretis, & sacrarum Congregationum declarationibus desuper sæpius emanatis, publicatisque ordinata sunt, accuratè observentur. Studeat præterea, ut Confessarios doctos, ætatis maturæ, vitæ irreprehensibilis, zelantes, & ab omni cupiditate alienos habeant, & pro tempore Concionatores probis moribus insignes, spirituque ferventes, à quibus ad debitam Christo fidelitatem servandam excitentur, qui easdem præ aliis ad tantum honorem evertit, & tam sublimi voluit vocatione dignari. Meminerit etiã dare operam, ut id, quod à Sanctæ memoriæ Innocentio Papa XI. statutum fuit fideliter observetur, ut scilicet illæ omnes, quæ Moniales in quocumque Monasterio, etiã Regularibus subdito fieri cupiunt, exercitiis spiritualibus per decem dies, antequam habitum suscipiant, & inter Novitias admittantur, incumbere debeant: & eadem per idem tempus repetant exercitia, antequam ad professionem admittantur; Et quia idem Pontifex similiter decrevit, ut omni magis sollicito, & diligentiori studio, modo tamen suavi, & discreto curarent Superiores, ut omnes etiam Moniales professæ semel in anno per aliquos saltem dies,

dies, tempore magis opportuno fidelem exercitiis vacarent ad affequendā innovationem spiritus iis, quæ Deo penitus consecratæ sunt, valdè necessarium; idcirco vult Sanctitas Sua, ut dictum decretum pro renovato habeatur, & casu quo in ista Diocesi in praxim hætenus deductum non fuerit, Dominationi tuæ expressè committit, ut illius exequutionem præsentis Jubilæi occasione inducere, & promoverè diligentè curet.

Octavò. Illud autem, in quo majorem ponere convenit, Dominationem tuam, modestam respicit vivendi normam Clericorum, ut scilicèt tam in habitus honestate, & externis actionibus, (in quo multi gravitèr delinquant) quàm in vita, disciplina, morumque innocentia, illum in Ecclesia Dei sanctitatis odorem spirent, cujus suavitate omnes ad virtutes amorem efficaciter possint allidere, prout Institutum, quod profitentur, & Ordinis, cui nomen dederunt dignitatis meritò exposcit. Memirint se in Ecclesia Dei in alto positos, tamquam benè vivendi exemplum cæteris præbituros: Quia, ut in Canone Trid. habetur in eos tamquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iis, quæ sumunt, quod imitentur, idcirco etiam necesse est, ut in omnibus nihil nisi grave, moderatum, ac religione plenum præferant; vitæ probitate cæteris præcuntes, operibusque confirmantes id, quod alios verbo docere tenentur.

Nonò cum autem certissimum sit easdem orationes, quæ si pio erga Deum, animo, religiosaque cum observantia fiant, Divinam misericordiam nobis conciliant, si è contra oscitanter, ac irreverenter peragantur maledictiones divinas nobis accrescere, juxta id, quod scriptum est: *Maledictus homo, qui facit opus Dei negligenter; & non ad meritum, sed ad culpam deputari, juxta Prophetæ verba: Oratio ejus fiat in peccatum:* Idcirco, ut omni ex parte quantum fieri potest pnblicorum in afflicto Orbe Christiano flagellorum occasiones eliminentur, utque con-

conveniens in Ecclesia decor, una cum Maieſtate ſacra-
rum functionum propria reſplendeat, vult Sanctitas Sua,
ut vehementer, frequenterque Dominatio tua ob oculos
ponat, Canonicis beneficiatis, Mentionariis, Cappellanis,
Clericis, aliisque tam in ſua Cathedrali, quam in ſua
Dioceſis Collegiatis inſervientibus, ſtriſtiſſimè teneri
eos cum omni reverentia, ſilentio, & modeltia Choro in-
tereſſe, prout præſentiae tremendae Altiffimae Maieſtatis
convenit, ibique cum cordis devotione, voceque diſtin-
cta pſallere, non curſim, & feſtinantèr, aut verba trun-
cando, ſincopandoque; itaut una Chori pars verſiculum
non incipiat, priuſquam alius completus jam ſit; Popu-
luſque ea, quæ cantantur intelligere valeat, & in audien-
dis divinis laudibus ad devotionem, & compunctionem
accendi. Monendo, quod illi, qui in talibus graviter de-
linquunt, miniſterii ſui præſcriptum non implent, & id-
circò iniquè ſtipendia ſolita recipiunt, conſequentèrque
ad illa reſtituenda tenentur. In hoc autem Sanctitas Sua
conſcientiam non ſolùm Dominationis tuæ, ſed etiam
Chori Præſectorum graviter onerat, ſi debitam diligen-
tiam non adhibeant, ut ſuperiùs dicta obſerventur, atq;
alia etiam, quæ juxtà diſpoſitionem Sacrorum Canonum,
& ſingularium cujuſcumque Eccleſiæ ſtatutorum obſer-
vare debent. Valens, ut tranſgreſſores punitione, &
aliis pœnis Canonicis ſeverè puniantur, & ſi ſint miniſtri,
aut ſervientes amovibiles, removeantur. Maximam præ-
tereà attentionem adhibere tenebitur Dominatio tua, ut
tremendum Altaris ſacrificium, quo nihil ſanctiùs, divi-
niùsque in toto Terrarum Orbe reperitur à Sacerdoti-
bus, non ſolùm cum interiori cordis munditia, quæ ſum-
ma convenit offerentibus quotidie Æterno Patri cœleſte
Incarnati Filii holocauſtum, verum cum æterna etiam
devotione, quæ infideli, accurataque Sacrarum Cœre-
moniarum in Rubricis præſcriptarum obſervatione con-
ſiſtit peragatur, ita ut, qui mediator inter Deum, & ho-

mines ad placandam divinam iram constitutus est , eam propria negligentia, fœcordiaque amplius non accendat.

Decimò, ac postremò , cum negari non possit quin magnus Ecclesiasticorum numerus dignitatis Sacerdotalis existimationem multùm apud Populum minuat , dùm maximè in pluribus illa meriti prerogativa non elucet , quæ gradui respondeat: Idcirco Dominatio tua cautelam multam, circumspectionemque in Ordinibus conferendis adhibeat, moniti Apostolici memor: *Manus cità nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis*: Nullumque omninò Ecclesiastico cetui adscribat, ut monet S. Leo, ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ; Illos penitùs constantèrque reiiciens, qui non vero famulandi Deo desiderio accensi, sed humanis cupiditatibus, mundanisque rationibus adducti, se in Domini sanctuarium intrudere tentant. Fidelitèr ergo fervet id omne, quod ea de re à sacris Canonibus, & præsertim Sacro Conc. Trid. decretum fuit, seduloque satagat ministros idoneos pietate, doctrinaque ornatos eligere; quia licèt tales pauci sint, melius est, ut in sacris Canonibus habetur, & experientia confirmatur: Domini Sacerdotium paucos habere ministros, qui possunt dignè opus Dei exercere, quàm multos inutiles, qui onus grave ordinatori adducant.

Quòd si superiùs dicta sedulò observentur, confidit Sanctitas Sua, eam tam ardentèr à suo paterno animo concupitam consolationem assequi se posse, ut gravioribus abusibus sublatis, veraque christiana pietate restituta, Italia nostra à præsentibus calamitatibus, majoribusque aliis, quas nobis justitia divina intentat, liberetur, & ad uberes divinarum misericordiarum effectus in spiritalibus, ac temporalibus, magis, ac magis feliciter disponatur.

G. Cardinal di Carpegna Prefetto.

N. Grignaldi Secretario.

Con-

195

*Constitutio Gregorij Papæ XV. contra Sollicitantes in
Confessionibus.*

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam Rei memoriam.

VNiversi Dominici Gregis curam, quamquam im-
meriti, Cœlesti dispositione gerentes, sedulo invi-
gilare tenemur, ut ab omnibus gravibus contagijs con-
servetur immunis; multoque majori studio providere;
ut omnis pestis ab iis evertatur, quibus alios sanandi offi-
cium est commissum, ne quod Evangelica scripta nos ad-
monent, sale infatuato non sit, in quo saliat, & ad nihi-
lum prosit ultra, nisi, ut mittatur foras, & conculetur ab
hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus præ-
decessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut
impium, ac nefandum scelus; quod non solum inter Chri-
stifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul
ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis Sacerdos ad sacras au-
diendas Confessiones deputatus, sacrosancto Sacramento
Pœnitentiæ, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur,
ac pro medicina venenum, pro pane Aspidem porrigat, &
ex Cœlesti medico infernalis vénéficus; ex Patre spiritua-
li proditor execrabilis Animarum reddatur: Idcirco nos
ea, quæ his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis, certis
locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur
quantum ex alto conceditur, providendum duximus,
aliàs siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro
emanarunt litteræ tenoris subsequenti, videl. *Pius Papa
IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis
Hispaniarum hereticæ pravitatis Inquisitori Generali. Cui
sicut nuper, non sine Animi nostri molestia accepimus, di-
versis Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in
eorum Civitatibus, & Diocesisbus curam Animarum*

habentes, sive eam pro aliis exercentes, aut alias audien-
dis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam pro-
ruperint iniquitatem, ut Sacramento Pœnitentiæ in
actû audiendi confessiones, abutantur, nec illi, & qui id
instituit Domino Deo, & Salvatori Nostro Jesu Christo
injuriam facere vereantur; mulieres, videlicet pœniten-
tes ad actus inhonestos dum earum audiunt confessiones,
alliciendo, & provocando, seu allicere, & provocare tem-
tando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum
huiusmodi Creatori nostro reconciliationis graviori pec-
catorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tra-
dendo, in Divinæ Maiestatis offensam, & Animarum
perniciem, Christi fidelium scandalum non modicum. Nos
in Animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Ca-
tholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei in-
stitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant: Frater-
nitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque do-
ctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentis
committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per
alium, seu alios à te deputandum, vel deputandos, contra
omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac il-
larum Civitatum, & Diœcesum, de præmissis quomolibet
diffamatos, tam sæculares, quàm quorumvis etiam
Exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum
Ordinum Regulares cuiuscumque dignitatis, status, gra-
du, ordinis, conditionis, & præeminentie existant, tam
super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de
ea sentiant, diligenter inquiras, & iuxta facultatem
tibi contra hæreticos, aut de hæresi quovis modo suspe-
ctos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & te-
norem procedas, ac culpabiles repertos, iuxta excessuum
suorum qualitates, prout Juris fuerit, punias eos, etiam
si, & prout de Iure fuerit faciendum, debita præcedente
degradatione, secularis Iudicis arbitrio puniendos tra-
dendo. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinatio-
nibus

nibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necuon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam Iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quamvis firmitate alia roboratis, statuto, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu proprio, aut aliis quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & eorum tenores presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die 16. Aprilis MDLXI. Pontificatus nostri anno secundo. Igitur, ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus ubique locorum inviolabiliter observentur, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, præinsertas litteras huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica authoritate, tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solum in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusvis Christiani Orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus, ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi, ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam sæculares, quàm quorumvis, & quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares, cujuscumque dignitatis, & præminentia, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quæcunque illæ sint, ad inhonesta, sive inter se, sive cum

cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque, ubi Confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquisitionis severissimè, ut infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum Univerſi Orbis Christiani, in suis quemque Diocesebus, & Territoriis per has nostras litteras, etiam privativè quo ad omnes alios specialitèr, ac perpetuò Iudices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon Officii Inquisitionis huiusmodi, Constitutiones, Privilegia, Consuetudines, & decreta, diligenter inquireant, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repererint, in eos prò criminum qualitate, & circumstantijs suspensione ab executione ordinis privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuè inhabilitatis ad illa, necnon vocis activè; & passivè si Regulares fuerint; Exilii damnationis ad Tirimas; & Carceris, etiam in perpetuum, absque ulla spe gratiæ, aliasque pœnas decernent; Eos quoque si prò delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curiaë sæculari puniendos tradant. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus S.R.E. Cardinalibus Inquisitoribus, nè delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat ob probationum defectum impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis delictum probatum esse, arbitrio

bitrio suo iudicandi, & Curiaē ſeculari, ut præfertur **Reum**, tradendum eſſe pronunciandi.

Non obſtantibus omnibus, quæ dictus Prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæterisque contrarijs quibuſcunque: mandantes omnibus Confeſſarijs, ut ſuos pœnitentes, quos noverint fuiſſe ab illis, ut ſuprà ſollicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſollicitantes, ſeù ut præfertur tractantes, Inquiſitoribus, ſeù locorum Ordinarijs prædictis; quod ſi officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſollicitantes, ſeù tractantes, ut ſuprà iidem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos præ modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem proſus fides in Iudicio, & extrà habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſenſæ, quodque eadem præſentes litteræ, ſeù illarum exempla ad Valvas **Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixæ**, omnes ità artent, & afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Anulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Anno à Nativitate Domini noſtri Ieſu Chriſti milieſimo ſexcenteſimo vigefimo ſecundo indiictione quinta, die verò prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris D.N. Gregorii divina providentia Papæ XV. anno eius ſecundo: Retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas **Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ**, ut moris eſt per me Brandimentem Latinum Apoſtolicum Curſorem. Octavius Spada mag. Curſ.

Super

*Super ead. Const. contra Sollicitantes, &c. excussum est
Neap. Exemplum litterarum Illustris. D. Cardin.
Millini ad Illustrissimum Card. Carasam Archiepi-
scopum b.m. tenoris sequentis.*

*A tergo. All' Illustrissimo, e Reverendissimo Signor mio
Offervandis. il Sig. Cardinale Carrasa.*
Napoli.

Intus verò

Illustrissimo, e Reverendis. Sig. mio Offervandissimo.

Dopo essersi havuta lunga, e matura cōsideratione so-
pra il dubbio significato da più bande se i penitenti
siano obligati à denuntiare i Confessori, da quali sono stati
sollicitati nel loco, ò atto della Confessione, quando hanno
consentito alla sollicitatione. Nostro Sig., e questi miei
Signori Illustrissimi in Congregatione tenuta avanti sua
Santità à 25. Luglio passato, dopò haver anco inteso il
parere d'una particolare Congregatione deputata per
quest'effetto; hanno risoluto, che qualsivoglia penitente
è tenuto à denuntiare il Confessore, dal quale sarà stato
sollicitato nel luogo, ò atto della Confessione, ancorche
gli habbia consentito, e non è tenuto à propalare il pro-
prio consenso: nè sopra ciò s'interroghi dal Vescovo, ò
Inquisitore, ò loro Vicarij, avanti de' quali deporrà. Nè
meno il Confessore denuntiato, procedendosi poi contro
di lui ne i Constituti, che se gli faranno, s'interroghi so-
pra detto consenso, & in caso, che egli volessè dirlo da
se, non si scriva il suo detto, come in ordine alla persona
sollicitata non spettante all'Officio della Santa Inquisi-
tione. Le parti dunque di V.S. Illustrissima sono di signi-
ficare la detta risoluzione à i Confessori, & incaricargliele
strettamente l'osservanza; acciò che i casi, che occorrono
alla giornata, conforme al tenore della Costituzione pu-
blicata da Gregorio XV. San. mem. contro i Confessori
sollicitanti; significhino à i Penitenti l'obbligo, che han-
no

no di denuntiare i Confessori, da quali saranno stati sollecitati, & havendoli consentito, e facendo difficoltà in scoprire il proprio consenso, conforme alla risoluzione, che è fatta li dichino apertamente, che non sono tenuti à propalare il detto consenso; Che tanto essi Penitenti, quanto i Confessori sollecitanti, procedendosi contro di loro, non saranno di ciò interrogati, e dicendo da se non si scriverà, ne riceverà il loro detto; E quando il penitente tuttavia persistesse nella medesima resistenza, N. Sig. si contenta, che dal Vescovo, ò dall'Inquisitore si dia autorità al Confessore di ricevere per scrittura, e con giuramento la denuntia per portarla subito à chi haverà data l'autorità di pigliarla; e se oltre le cose sudette, occorrerà altro caso grave, per il quale non si possa il penitente indurre à denontiare; Vuole sua Santità, che se ne scrivi qui, e s'aspetti la risposta, & in tanto si sopraseda nell'assoluzione, e tanto si contenterà V.S. Illustrissima di far osservare nella sua Diocesi, facendo registrare la presente negl'atti di coteffa Corte per Informatione sua, e de' suoi Successori, li quali douranno haver mira, che la presente risoluzione riguarda solo quei Penitenti, che per avere consentito, fanno difficoltà in denuntiare; mà quei, che non hanno consentito, ò havendo consentito non sono in ciò renitenti, non deve il Confessore porre difficoltà alcuna, ma lasciare, che indifferentemente, e liberamente sodisfaccino all'obbligo, ch'hanno di denuntiare, conforme alla detta Costituzione, compiacendosi anche V.S. Illustrissima di mandare copia della presente à i Vescovi suoi suffraganei, acciò da essi ancora sia fatto osservare la sudetta resolutione. Per fine à V.S. Illustrissima humilissimamente bacio le mani. Di Roma li 27. Settembre 1624.

Di V.S. Illustrissima, e Reverendissima.

Humilis, & Affettionatis. Servitore

Il Cardinale Millino.

C c

Item,

Item, & alia litera, ut infra de ead. materia.

A tergo. Al M.Reu. Sig., Sig. Vicario Generale di Salerno. Adest sigillum. Intus verò.

Molto Reu. Sig.

Accid più fondatamente si proceda cōtro li sollicitanti in Confessione; Questa suprema Congregatione ordina, che per il detto d'una sola donna non venghi à costituire il preteso Reo, senza prima darne qui avuiso, con relatione della qualità della donna, del denunciante, e del denunciato, & all'hora si scriverà à V.S. se debba, ò nò procedere à costituirlo, e carcerarlo, sarà anco V.S. contenta di significare questo medesimo ordine à i Vescovi suoi comprouinciali, accid etiandio da loro sia eseguito, & il Sig. Iddio le conceda ogni bene. Di Roma li 17. di Luglio 1627.

Di V.S.

Come Fratello il Card. Millino.

*Constitutio, qua plura declarantur, ac prescribuntur
prò tollendis abusibus, & fraudibus circa Ordinationes alienorum Subditorum.*

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Speculatores Domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam Constituti eo potissimum ab ipsis Pontificatus nostri primordiis pastoralis vigilantie nostræ studia convertenda esse duximus, ut qui in sortem Domini vocantur, sacrisque addicuntur ministeriis; quippè quos irreprehensibiles esse convenit, ut præesse valeant corrigendis, ac in quos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt, quod imitentur, tales sint, qui dignè possint Dominica

minica Sacramenta tractare, ac edificent cunctos, tam fidei scientia, quam operum disciplina.

Sanè hoc inito Consilio non alios quantum fieri potest, quam qui in sanctitate, & iustitia per ordinatissimos Ecclesiasticæ militiæ gradus statis intervallis ambulaverint, ac piè, & fidelitè in ministeriis antea actis se gesserint ad Sacerdotium assumi, sacrasque Ordinationes iuxta priscum Ecclesiæ morem, præscriptis à Iure temporibus Orationi, & Ieiunio consecratis haberi cupientes severiorem quandam in concedendis indultis suscipiendi Sacros Ordines extrà tempora huiusmodi, & interstitiis ad id designatis minimè servatis, ultrò nobis proposuimus adhibendam rationem; qua videlicèt servata, antè meritum laboris, antè tempus examinis, antè experientiam disciplinæ, Sacerdotalis honor nõ probatis minimè tribuatur; nec unquam heri sacrilegi hodie Sacerdotes, heri prophani hodie sacrorum Antistites, veteres vitio, virtute rudes, & recentes discipuli simul, ac magistri pietatis creentur; sed ij tantum iuxta constitutas à maioribus leges, ab humili gradu fidelis populi ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur; qui post mutatum habitum sæcularem diuturna conversatione inter Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerint, quæ postmodum alios docere tenentur.

Cæterum per ea ipsa indulta, quæ super præmissis parcius quidem, ac ex certis tantum, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contraria quavis illorum interpretatione penitus improbata salutarem illam, quam Sacri generalis Tridentini Concilij decreta de non ordinandis ad patrimonii titulum, nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos iudicaverint, præscribunt, disciplinam nequaquam relaxatam intelligi; quinimmo; ne unquam ad indulta huiusmodi exequenda Episcopos ipsos arctare, sed illorum executionem arbitrio semper eorundem

Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissime oneratas volumus, prorsus relinquere declaravimus, sperantes in Domino, eos, qui iuxta Apostoli monitum nemini citò manusimponendas esse probè norunt, sibi, & universo Gregi attendentes, in quo eos posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei reverenda ipsis Spiritibus Angelicis ministeria, ab hominibus sinè consideratione apprehendi nunquam permissuros, nec temerè recipi passuros, quæ vita probata dumtaxat accipere promeretur.

Omnes insuper, & singulos cuiuscunque tandem gradus, Ordinis, & dignitatis fuerint, quibus ex huius Sanctæ Sedis gratia Sacros ordines præfatos extrà eadem tempora conferendi, vel alijs, ut illos sic conferre valeant, indulgendi potestas fieri consuevit, cum divinos ordines largiri districti semper esse Iudicij oporteat seridò monitos volumus, ut præscriptos sibi desuper in suis quippè facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cuiusvis consuetudinis, aut exempli prætextu, ulla-stemus transgrediantur.

Verum quò impensius Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in hæc intendimus, eo maiori cum Animi nostri dolore, ex quamplurimum Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis Regionibus existentium delatis ad nos quærelis accepimus, graviora quotidie malignari Inimicum in Sancto, sacrilega scilicet illorum Impudentia in dies crescente, qui propriæ salutis immemores Clericales ordines sibi forsân à proprijs Præsulibus denegatos, scû quos, aliquibus Canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur ab alienis Episcopis, non quæ Iesu Christi, sed eas, quæ ad ipsos non pertinent Oves in Animarum suarum perniciem quærentibus, nec tot Canonicas damnationes contra usurpantes alienæ plebis hominem latas perhorrescentibus, absque suorum Prælatorum

commeatu , hoc est dimissorijs, commendatitijve eorum litteris destituti, quinimò eis inscijs, & sæpè etiam Invitis, sub minus legitimis Beneficij Ecclesiastici, originis domicilij, seù etiam familiaritatis, ac continuè Ordinantium Episcoporum commensalitatibus, quæsitis Titulis in Sacrarum legum fraudem, & contemptum illegitimè suscipiunt; Atque ità non intrantes per Ostium, & nihilominus Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, Sacrificium in Sacrilegium convertunt, iudicium absque misericordia sibi consciscunt, Deoque minimè placentes, & tamen placare velle præsumentes, non modo eum non placant, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere non requiret.

Hinc est, quod nos ex commissæ nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, abusus fraudes, ac scandala huiusmodi penitus, & omninò è medio tollere, ac irreligiosam contrafacientium audaciam quantum nobis ex Alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, nec non felic. record. Urbani Octavi contra malè Ordinantes, & malè Ordinos, quæ incipit *Secretis*, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etià Consiliaribus hac in re editis Constitutionibus, & Ordinationibus inhærentes, illasque quo ad ea, quæ præsentibus non adversantur, quatenus opus sit, Innovantes; de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, eiusdem Concilij Tridentini Interpretum, qui quæcumque antè hac super præmissis ab ipsorum Cardinalium Congregatione in particularibus casibus ædita decreta, declarationes, seù responsa ad earumdem præsentium limites reducenda esse censuerunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestati plenitudine ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ Instauracionem, tótiusque Christiani Populi ædificacionem.

Hoc generali nostra, & perpetuo valitura Constitutione

tione decernimus, & declaramus, nulli Episcopo, seu cuiusvis loci Ordinario, tametsi Cardinalatus honore fulgeat, licere, exterum quempiam, ac sibi ratione originis, seu domicilii, iuxta modum inferius declarandum legitime contracti non subditum, ad Clericalem Tonsuram promovere, cuiusvis beneficii Ecclesiastici ei statim, ac Tonsura huiusmodi insignis fuerit, conferendi, seu ad quod is à Patronis iam presentatus, seu nominatus fuerit, prætextu, etiam si beneficium prædictum de novo ea expressè adiecta lege fundatum fuisset, constiterit, ut quis immediatè post clericalem characterem susceptum ad illud instituat. Præterea Clericum, qui legitime iam à proprio Episcopo ad eandem Clericalem Tonsuram, seu etiam ad minores Ordines promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo ratione, ac titulo cuiuscumque beneficii in illius Diocesi obtenti, ad superiores ordines promoveri, nisi antè eorundem susceptionem Testimoniales litteras proprii Episcopi tam originis, quam domicilii super suis natalibus, ætate, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo ordinati in actis illius Curie conservandas exhibuerit.

Licet verò Clericus ratione cuiusvis Beneficii in aliena Diocesi obtenti subiici dicatur jurisdictioni illius Episcopi, in cuius Diocesi beneficium huiusmodi situm est, eam tandem de cætero hac in re inconcusse servari volumus regulam, ut nemo ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acquirere censeatur, nisi beneficium prædictum eius sit redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, sive juxta taxam synodalem, sive ea deficiente, juxta morem regionis, pro promovendis ad sacros Ordines, detractis oneribus, per se sufficiat, illudque ab Ordinando pacifice possideatur, sublata quacunque facultate supplendi, quod deficeret fructibus eiusdem beneficii cum adiectione patrimonii, etiam pinguis, quod ipse Ordinandus in eadem, seu alia quavis Diocesi obtineret;

neret; ac Episcopus sic ordinans, tam de prædictis testimonialibus litteris, quàm de reditu Beneficii huiusmodi, expressam in consueta Collatorum Ordinum attestatio-
ne mentionem facere debet.

Cæterùm subditus ratione originis is tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diocesi, in qua ad ordines promoveri desiderat, dummodò tamen ibi natus non fuerit ex accidenti occasione nimirum itineris, officij legationis, mercaturæ, vel cuiusvis alterius temporalis moræ, seù permanentiæ eius Patris in illo loco, quo casu nullatenus eiusmodi fortuita nativitas, sed vera tamen, & naturalis Patris origo erit attendenda.

Quod si quis tanto temporis spatio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est moram traxerit, ut potuerit ibidem Canonico aliquo impedimento irretiri; tunc etiam ab Ordinario eius loci litteras Testimoniales, ut supra obtinere, illasque Episcopo ordinanti per eum in collatorum ordinum Testimonio similiter recensendas præsentare teneatur.

At si Pater in alieno loco, ubi eius filius natus est, tam diù, ac eo animo permanerit, ut ibi verè domicilium de Jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed domicilium per Patrem legitime, ut præfertur contractum, pro ordinatione eiusdem filii attendi debeat.

Subditus autem ratione domicilii ad effectum suscipiendi ordines, is dumtaxat censeatur, qui licet alibi natus fuerit illud tandem adeò stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decemniùm saltem in eo habitando, vel maiorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis adibus in locum eiusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit: & nihilominus ulterius utroque casu se verè, & realiter animum huiusmodi habere iurando affirmet.

Si

Si quis tandem à propriæ originis loco in ea ætate discesserit, qua potuerit alicui Canonico impedimento obnoxius effici, etiam ordinarij suæ originis Testimonialia litteras, ut supra afferre debebit, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum ordinum litteris facienda erit.

Ad hæc nullus Episcopus alienæ Diœcesis subditum familiarem suum ad aliquos sacros, seu minores ordines, vel etiam primam Tonsuram promovere, seu ordinare præsumat absque eius proprij, originis scilicet, seu domicilij, Prælati Testimonialibus litteris, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilij Trid. præfati, sessione 23. cap. 9. de Reform. familiarem prædictum per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit, Beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam, iuxta modum superius præfinitum sufficiat, quacunque fraude cessante statim, hoc est, saltem intra terminum unius mensis à die factæ Ordinationis, re ipsa illi conferat, ac in Ordinationis huiusmodi Testimonio expressam vicem familiaritatis, ac litterarum prædictarum mentionem facere teneatur.

Porro, ut quicunque fraudibus aditus omninò præcludatur, volumus, & Apostolica autoritate statuimus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet suos ratione originis, sive domicilij subditos Clericos quoscunque ab alienis Episcopis, quavis autoritate, etiam cum suis commendatitijs litteris promotos, ne dum ad formam Conc. Trid. supradictæ Sess. 14. cap. 3. de refor. quo ad scientiam examinare valeat, verum etiam ordinum eius collatorum Testimentiales litteras gratis, tamen recognoscere, ac diligenter perquirere, an quò ad illos præsentis constitutionis formæ, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis benè visò ad docendum de eiusmodi adimplemento, ità ut quos eo termino elapso id minimè præstitisse compererit à suscepto-
rum

rum ordinum exercitio, si ita, & quãndiũ ei expedire videbitur, suspendere, illisque ne in altari, aut in aliquo ordine ministrent, interdicerè possit.

Ita verò præmissa, omnia, & singula perpetuo, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, ordinans quidem à collatione ordinum per annum, ordinatus verò à susceptorum ordinum executione, quãdiũ proprio ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis prò modo culpæ nostro, & prò tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis, uterque subiaceant.

Decernentes pariter easdem præsentès litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & prò tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plênissimè, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici, Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliisque quoslibet quacumque præminèntia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eius, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicare, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Non obstantibus præmissis constitutionibus, ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis etiam Iuramento confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunq; verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatorijs derogatorijs, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu

scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si præ illorum sufficiente derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus præ expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, ut præsentis litteræ in Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi floræ de Vrbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, ad quos illæ concernunt perindè ardeant, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: quodque earundem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici scriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides, tam in Iudicio, quam extrâ illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum hanc paginam nostrorum decretorum declarationis, voluntatis, statuti, & derogationis infringere, vel ei usu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ mil-

millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, pridie nonas
 Novembris, Pontificatus nostri anno quarto.

B.Card.Prodatarius.

I.F.Card.Albanus.

Visa de curia I.Sacripantes.

D.Ciampinus.

Locus†Plumbi.

EDITTO DEL SANTO OFFICIO.

NOi Alderano Vescovo d'Osia Cybo. Palutio Vescovo di Palestrina Altieri. Gasparo del tit. di S. Maria in Trastevere Carpegna. Francesco del tit. di S. Matteo in Merulana Nerli. Girolamo del tit. di S. Silvestro in capite Casanate. Galeazzo del tit. di SS. Quirico, e Giulitta Marefscotti. Fabritio del tit. di S. Grisogono Spada. Giuseppe del tit. di S. Maria sopra Minerva de Aguirre. Bandino del tit. di S. Pancratio Panciatici, Preti. Pietro de' SS. Lorenzo, e Damaso Ottobono, e Gio. Francesco di S. Andriano Albano, Diaconi per la misericordia di Dio, e della S. Romana Chiesa Cardinali in tutta la Republica cristiana contro l'heretica pravità Generali Inquisitori della S. Sede Apostolica specialmente deputati.

Essendo à noi per la continua esperienza manifesto, che molti per malitia, altri per inobediencia, ed altri per ignoranza non sodisfano all'obligo, che hanno di denunciare al S. Officio li delitti spettanti ad esso, e che perciò succedano grandissimi inconvenienti, ed errori non solamente contro i buoni, e Cristiani costumi, mà ancora contro la fede Cattolica. Noi per tanto, à quali specialmente deve essere à cuore la gloria di Dio, la conservazione, et aumento della fede Cattolica, e salute dell'Anime; volendo provvedere à tanto disordine, con Apostolica autorità à noi commessa, comandiamo in virtù di S. obediencia, e sotto pena di scomunica di lata sententia, oltre l'altre

D d a

pene

rene prescritte da Sacri Canoni, Decreti, Constitutioni, e Bolle, de' sommi Pontefici, per tenore del presente editto à tutte, e à ciascuna persona di qualunque stato, grado, e conditione, ò dignità, così Ecclesiastica, come secolare, che fra il termine d'un mese, dieci de' quali per il primo, dieci per il secondo, e dieci per il terzo termine perentorio, si debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S. Ufficio, overo all' Ordinarij tutti, e ciascheduno di quelli, sappiano, ò habbiano havuto, ò haveranno notizia.

Che siano Eretici, ò sospetti, ò diffamati d' Eresia, ò Credenti, ò fautori, ò ricettatori, ò difensori loro, ò habbiano aderito, ò aderiscono à riti de' Giudei, ò Maumettani, ò de' Gentili, ò habbiano apostatato dalla S. Fede Christiana.

Che habbiano fatto, ò faccino atti, da quali si possa argomentare patto espresso, ò col Demonio esercitando incanti, magie, sortilegij, porgendoli suffragij, incensi per trovar tesori, ed altri intenti, chiedendo da lui risposte, & invocandolo, ed à questo effetto promettergli ubedienza, consacrarli pentacoli, libri, spade, specchi, ò altre cose, nelle quali intervenga il nome, ed opera sua.

Che si siano ingeriti, ò ingeriscono in fare esperimenti di negromanzia, ed in qualsivisa altra sorte di magia, con entrare ne' Circoli, far l' esperimento della carrafa, del crivello per trovare i medesimi tesori, cose nascoste, rubbate, ò perdute, e fare altri simili, e superstiziose atzioni, ed altri fini, massime con abuso de' Sacramenti, ò di cose sacre, ò benedette.

Che senza licenza dovuta ritengono scritti, che contengono eresie, ò libri d' Eretici, che trattano ex professo di religione, ò che gli habbino letti, ò tenuti, ò stampati; ò fatti stampare, ò li leggono, tengono, stampano, fanno stampare, introducono, ò difendono sotto qualsivoglia pretesto, ò colore.

Che habbiano libri di negromanzia, magia, ò continenti

tinenti incantesimi, sortilegij, e simili superstizioni, mafime con abuso di cose sacre.

Che contro il voto solenne fatto nella professione in qualsivoglia Religione approvata, e doppo haver preso l'ordine sacro habbia contratto, ò contraha matrimonio.

Chi vivendo la prima moglie pigli la seconda, o vivendo il primo marito pigli il secondo.

Che contro i decreti, e Constitutioni Apostoliche habbino abusato, ò abusino il Sacramento della Penitenza, servendosi della Confessione, e confessano à fini difonesti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia, ed havendo con essi discorsi di cose illecite, e non convenienti al fine, per il quale è stato istituito.

Che habbiano proferito, ò proferiscono bestemmie ereticali contro Dio, la B. V. e Santi, o proceduto à qualche atto d'effesa, e di disprezzo contro le Imagini, o figure rappresentanti il medesimo.

Che habbino tenuto, o tenghino occulte conventicole, o radunanze in pregiudicio, disprezzo, o contro la Religione.

Che non essendo ordinati Sacerdoti, s'habbino con sacrilego ardire usurpato, o si usurpano di celebrare messa, ancorche non habbiano proferito la parola della Consecratione, ed habbiano preteso di ministrare il Sacramento della Penitenza à fedeli di Christo, ancorche non sia venuto all'atto dell'assoluzione.

Che habbiano indotto qualche Christiano ad abbracciare il Giudaismo, o altra setta contraria alla fede Cattolica, o impedito i Giudei, o Turchi à battezzarsi.

In oltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciarono, come s'ordina col presente editto; non possono essere da alcuno assoluti, se non dal S. Ufficio, dopò, che hauranno in esso giuridicamente rivelati i delinquenti, al che non possono sodisfare con bollettini, o lettere senza nome

nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti, de' quali non si tiene conto alcuno nel S. Tribunale.

Si dichiara anche, che colla sudetta espressione de' casi di sopra da noi specificati, da rivelar si, non si escludono l' altri casi spettanti al S. Ufficio, che per altro sono compresi ne' sacri Canoni, Constitutioni, e Bolle de' sommi Pontefici, nè meno col presente editto s'intende derogare all'altre provisioni Canoniche, Apostoliche, & altri Editi de' gl' Ordinarii, ed Inquisitori.

Ed à fine, che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza comandiamo, che sia affisso per luoghi soliti di Roma, e si notifici alli Vescovi delle Città vicine à Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo pubblicano, ed ordinano, che li Parrochi delle loro Diocesi lo leggino, ogn'anno la Domenica dell'Advento, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parrochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si troverà in esso congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle lore Chiese, e Sacristie d'esse un'Esemplare del medemo, per offervare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del S. Ufficio questo dì primo Febraro 1695.

*Joseph Bartolus S. Romanae, & Vniuersalis
Inquisitionis Not.*

Decretum Sacrae Congregationis Concilij super applicatione Sacrificij à Parochis.

In Lucana.

CUm præcepto divino iis, quibus Animarum Cura commissa est mandatum sit pro Ovibus suis sacrificium offerre, sæpe alias Sac. Cong. Concilij cen sicut, Parochos, teneri pro Parochianis Sacrificium applicare, atque ea cum distinctione, ut si redditus pingues sint singulis diebus; Si vero tenues saltem diebus festis; Idem nunc censet, quò ad Parochos istius Civitatis, & Diocesis, hoc insuper

insuper addens, ut detractantes Em. V. pro suo Pastoralis zelo compellere non graventur. Hanc ac. Cong. sententiam Em. V. significo, eique manus humillimè deosculor. Romæ 10. Maij 1681.

Humilis & Addictus Servus
F. Card. Columna.

Steph. Archiep. Brancacius S. C. Sec.

Decretum super statu mulierum vulgò Bizzocche nuncupatarum in privatis domibus degentium, illarumq; admissione.

Sacra Congreg: Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium Præpositorum, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & superiores Regularium super Immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in domibus privatis degunt, vulgò Bizzocche, seù alio quouis nomine nuncupatarum. In primis, & antè omnia in memoriam revocat ea, quæ Sacra Congreg. Cardinalium Concilij Trid. Interpretum in eandem sententiam respondit, v3.

Sacra Congregatio Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum sæpius respondit, minimè posse Sacerdotes Regulares mulierum Tertij Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizzocas vocant, Confessiones Sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad Confessiones Personarum sæcularium audiendas, quemadmodum, nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctis Domini nostri Iesu Christi.

Verùm quo ad sepulturam, atque alia privilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, Corrigiatis, aliosq; similes, ità demum Ordinis, cuius Tertix regulæ habitū assumpserunt, Privilegiis potiri, & ab Ordinarii Iurisdictione exceptos esse, si Viri collegialiter vivant, seù cū Claustralibus habi-

habitent, mulieres virginalem, seu cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cavetur Constit. Conc. Lateranen. sub Leone decimo, quæ habet. sess. 21. in fine. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam concludi, quinimo huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expressèque voverint, & etiam in Consanguineorum, & Affinium suorum, aut proprijs domibus; vel seorsim habitantes, supradictis privilegijs Ordinis, cuius tertiæ regulæ habitum deserunt, exemptioneq; ab Ordinarij Iurisdictione frui debere, ut idem Leo postea declaravit Cõstitutione edita die prima Martij 1518. An autem prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarijs concurrant Ordinarii loci esse judicandum.

Præterea, si contingat aliquas ex prædictis Tertiarijs sine sepulturæ electione decedere, eas sic decedentes, ita demum in Ecclesijs Ordinis, cuius habitum assumpserunt, si in ipsis earum Communis Sepultura reperiatur, si minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse decernit.

Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id Sede Apostolica suffultis (Cappuccinis exceptis) liberè mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad Ipsos vestiendi eas officium pertinere: Non autem ad habitum admittendas, & recipiendas esse, nisi probatæ vitæ, ac bonis moribus prædictas, atque ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, undè sufficienter vivere possint, & non cum alijs Viris, quam Consanguineis, & Affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cõhabitent, & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui non aliter tam concedat, nisi de prædictis prævio examine diligenti sibi constiterit.

Verum in huiusmodi habitu concedendo, & respectivè referendo omninò à Velo supra caput, quod superjectum

jectum vocant à pectorali, quod vulgo dicitur sottogola, & à patientia abstinendum esse, quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre deprehensæ fuerint, illa dimittere etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinario locorum compellendas esse decernit.

Supradictis verò decretis mulieres Tertij Ordinis, quæ collegialiter vivunt non comprehendi, quinimò eas dispositioni constitutionis Pij Quinti editæ Romæ anno 1566. 4. Kalend. Julij, quæ incipit: *Cura Pastoralis*, &c. penitus subiacere expressè declarat. Non obstantibus quibuscunque in contrarium facientibus: Dat. Romæ 20. Decembris 1616.

Antonius Card. Saulius.

V. Theatin. Sac.

Loco † sigilli.

*Decretum Sacræ Congreg. Cardinalium S. Concilij Trid.
Interpretum de mandato Innocentij XI. circa Communionem quotidianam, & Confessionem venialium.*

CUm ad aures Sanctiss. Domini nostri fide dignorum testimonio pervenerit in quibusdam Diœcesibus vigere usum quotidianæ Communionis, etiam in feria Sexta Parascevè, & simul affirmari eandem quotidianam Communionem præceptam esse à Iure divino, quin etiã in illius administratione aliquos abusus inolevisse; Videlicet, quod aliqui non in Ecclesia, sed in privatis Oratorijs, & Domi, imò cubantes in lecto, & non laborantes ulla gravis infirmitatis nota, fumant Sacrosanctam Eucharistiam, quam argentea theca inclusam in crumena, aut secretò illis deferunt Sacerdotes Seculares, aut Regulares, alijque in Communionem accipiant plures formas, ac particulas, vel grandiores solito, ac tandem quis confiteatur peccata venialia simplici Sacerdoti non approbato

E e

ab

ab Episcopo, aut Ordinario. Cum autem hæc Sanctissimus consideranda commiserit S. Congreg. Cardinalium Cœcilij Trid. Interpretum eadem Sac. Congreg. prævia matura discussione supra prædictis unanimis sententia ita censuit.

Et si frequens quotidianusve Sacrosanctæ Eucharistiæ usus à Sanctorum Patribus fuerit semper in Ecclesia probatus, nunquam tamen, aut sæpius illam percipiendi, aut ab ea abstinendi certos singulis mensibus, aut hebdomadis dies statuerunt, quos nec Concilium Tridentinum præscripsit, sed quasi humanam infirmitatem secum reputaret nihil præcipiens, quid cuperet tantum indicavit, cum inquit: Optaret quidem Sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles adstantes sacramentali Eucharistiæ perceptione communicarent, idque non immeritò; multiplices enim sunt Conscientiarum recessus, variæ ob negotia Spiritus alienationes, multæ è contra gratiæ, & Dei dona Parvulis concessa; Quæ cum humanis oculis scrutari non possint, nihil certè de cuiusque dignitate, atque integritate, & consequenter de frequentiori, aut quotidiano vitalis panis esu potest constitui. Et propterea, quod negotiatores ipsos attinet: frequens ad Sacram alimoniam accipiendam accessus, Confessoriorum secreta cordis explorantium iudicio est relinquendus, qui ex conscientiarum puritate, & frequentiæ fructu, & ad pietatem processu laicis negotiatoribus, & coniugatis, quod prospicient eorum salutem profuturum, id illis præscribere debebant. In coniugatis autem hoc amplius animadvertent, cum Beatus Apostolus nolit eos invicem fraudari, nisi fortè ex consensu ad tempus, ut vacent Orationi, eos vero admoneant, tanto magis ob Sanctissimæ Eucharistiæ reverentiam continentiam vacandum purioriq; mente ad Cœlestium Epularum Communionem esse conveniendum. In hoc igitur Pastorum diligentia potissimum invigilabit, non ut à frequenti, aut quotidiana Sacræ Communionis sumptione unica præcepti

pti formula aliqui deterreantur, aut fumēdi dies generaliter cōstituantur, sed magis quid singulis permittendū per se, aut Parochos, seū Confessarios sibi decernendum putet.

Illudque omninò provideat, ut nemo à Sacro Conuiuio, seū frequenter, seū quotidie accesse- rit, repellatur, & nihilominus det operam, ut unusquis- que dignè prò devotionis, & præparationis modo rarius; aut crebrius Dominici Corporis suauitatem degustet. Iti- dem moniales quotidie Sacram Communionem petentes admonendæ erunt, ut in diebus ex earum ordinis institu- to præstitutis communicent, si quæ verò puritate mentis eniteant, & fervore Spiritus ita incaluerint, ut dignæ fie- quentiori, aut quotidiana Sanctissimi Sacramenti perce- ptione videri possint, id illis à Superioribus permittatur. Proderit etiam præter Parochorum, & Confessariorum diligentiam, opera quoque Concionatorum uti, & cum eis constitutum haberi, ut cum fideles ad Sanctissimi Sa- cramenti frequentiam (quod facerè debent) accederint statim de magna ad illud ~~sumendum~~ præparatione ora- tionem habeant, generatimque ostendant eos, qui ad frequentiore, aut quotidianam salutiferi cibi sumptio- nem devoto studio excitantur, debere, sive laici nego- tiatores sint, sive Coniugati, sive quicumque alij suam agnoscere infirmitatem, ut dignitate Sacramenti, ac Di- vini Iudicij formidine discant Cœlestem mensam, in qua Christus est, revereri; Et si quando se minus paratos sen- serint, ab ea abstinere, seque ad maiorem præparationem accingere, Episcopi autem, in quorum Diœcesibus vi- get huiusmodi devotio erga Sanctissimum Sacramentum prò illa gratias Deo agant, eamque ipsi adhibito pruden- tiæ, & Iudicij temperamento alere debebunt, & ab eo- rum officio pastorali sibi maximè persuadebunt, nulli la- bori, aut diligentia parcendum, ut omnis irreverentiæ, & scandali suspicio in veri, & immaculati Agni perce- ptione tollatur, virtutesq; ac dona in sumentibus augean-

titur . Quod abundè continget, si ij, qui devoto huiusmodi studio, divina præstante gratia tenentur, seque Sacratissimo Pane frequentius refici cupiunt, suas vires expendere, seque probare cum timore, & charitate assueverint.

Quibus Christum Dominum, qui se fidelibus manducandum, & se pretium in morte tradidit, atque in Cœlesti Regno se præmium est daturus; precatur Sacra Congregatio, ut suam opem addignam præparationem, & sumptionem largiatur. Porrò Episcopi, & Parochi, seù Confessarij redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de Iure divino, doceant in Ecclesijs, seù Oratorijs privatis ex dispensatione, seù privilegio Pontificis, de manu Sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam ullo modo deferendam in Crumena, aut secretò ad existentes domi, vel cubantes in lecto, præterquam ad infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant. At ad eos si ab Ecclesia deferatur publicè, & cum pompa iuxta formam Ritualis Romani; Si verò ab Oratorio privilegiato cum forma decenti, curam petiant, uti circa Communionem infertur sexta Parasceve Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ usus servantur. Insuper admoneant nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seù particulas, neque grandiores, sed consuetas; non permittant, ut venialium Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario; Si Parochi, & Confessarij, & Regulares, aut quicumque alij Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum iustam, ac rigorosam animadversionem in contrafacientes, etiam Regulares, etiam Societatis Iesu facultate ipsis Episcopis, & Ordinarijs per hoc decretum per sedem Apostolicam specialiter attributa.

Et facta de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relatione Sanctitas sua approbavit, ac præsens decretum

tum typis dari, ac publicari vult. In quorum &c. Datum
Romæ duodecimo Februarij 1679.

F. Cardinalis Columna Præfectus.

S. Archiep. Brancacius Episcopus Viterb. Secr.

*Gl'impedimenti del matrimonio, che impediscono il con-
traerlo, & annullano il contratto, sono com-
presi nelli versî sequenti.*

*Error, Conditio, Votum, Cognatio, Crimen,
Cultus, Disparitas, Vis, Ordo, Ligamen, Honestas,
Si sis Affinis, si forte coire nequibus,
Si Parochi, et duplicis desit præsentia Testis,
Raptave sit mulier, nec parti reddita tuta.
Hæc facienda vetant Connubia, facta retractant.*

E R R O R.

IL primo è l'errore circa la sostanza della Persona, cioè se io intendo di far parentela con Berta, e la fo con Antonia, ovvero intendo di far parentado con la primogenita, e mi vien data un'altra; In tutti questi casi, e simili il matrimonio è nullo. Ma se l'errore fusse circa la qualità della persona, come à dire, che credeva, che fusse bella, e ricca, mà il fatto non stà così, il matrimonio è valido.

C O N D I T I O.

IL secondo è la condizione, cioè servile, come à dir se uno s'apparenta con una schiava, che credeva esser libera, essendo egli libero, il matrimonio non tiene; il medesimo è se la donna libera piglia uno schiavo; il che se sapesse non lo farebbe.

IL terzo impedimento è il voto solenne fatto per professione espressa, ò tacita in una Religione approvata, ò nel pigliar gli Ordini Sacri.

C O G N A T I O.

IL quarto impedimento è la parentela, la quale è in tre modi, cioè naturale, spirituale, e legale; la naturale toglie, & impedisce il matrimonio insino al quarto grado inclusive; E facendo il matrimonio con tale impedimento sono scomunicati, se l'ignoranza non gli scusa. La parentela Spirituale si piglia dal Sacramento del Battesimo, e della Confermazione, e questa impedisce, ed annulla il matrimonio solamente tra colui, che battezza, ò quello, che tiene nel battesimo, ò nella cresima, e colui, che è battezzato, ò cresimato, similmente tra quello, che battezza, ò cresima, e tra il Padre, e la madre del battezzato, o Cresimato. La parentela legale è una propinquità, che nasce dall'adozione, e questa hà tre gradi. Il primo è delli Ascendenti, e discendenti, cioè dell'adottante, e del adottato, e discendenti dell'Adottato; E quest' impedimento non si toglie per islegamento dell'adozione, nè per l'emancipazione.

Il secondo, è quasi trasversale, cioè frà l'adottato, e li figliuoli naturali dell'adottante, durante l'adozione, e stando il figliuolo naturale nella potestà del Padre, e non altrimenti.

Il terzo grado è una certa affinità legale, cioè tra la moglie, dell'adottato, e la moglie dell'adottante, la quale dura perpetuamente, come la prima; E ciascheduna di queste parentele impedisce, ed annulla il matrimonio.

CRI-

IL quinto impedimento è il delitto, e questo è di due for-
 ti, il primo è se uno ammazza il marito, con intenzio-
 ne di contraere il matrimonio di lui, il quale omicidio fat-
 to con consenso d'ambe le parti impedisce, & annulla per
 sempre, come impedisce, & annulla ancora il matrimonio,
 se uno solo delli Consorti machina la morte, purchè v'
 intervenga l'adulterio, che altrimenti non impedirebbe.
 l'altro impedimento è l'adulterare scientemente con la
 moglie d'altri, e contraere con essa matrimonio, vivente
 l'altro consorte, ovvero promettere, di contraere; il che im-
 pedisce, & annulla, ancorche il primo matrimonio non
 fusse ancora consumato.

C V L T V S, D I S P A R I T A S.

IL sesto impedimento è la diversità della Religione,
 perche trà il battezzato, e quello, che non hà il battesi-
 mo non può esser matrimonio, non potendosi ricevere
 Sacramento alcuno senza il battesimo, ma può esser ma-
 trimonio con li battezzati, benchè fossero Eretici, scom-
 municati, apostati, essendo il matrimonio valido, benchè
 si faccia male à contraere con essi.

V I S.

IL settimo impedimento è la forza, ovvero violenza;
 quando alcuno è forzato, o violentato a contraere ma-
 trimonio, volendo, la S. Chiesa, e la ragione naturale, che
 li matrimonij siano liberi.

OR.

O R D O.

L'Ottavo impedimento e l'ordine Sacro, e se alcuno; avendo l'Ordine Sacro contraesse, non tiene, ma resta scomunicato.

L I G A M E N.

Il nono impedimento, è quando alcuna persona ha moglie, o marito, perchè non può contraere altro matrimonio.

H O N E S T A S.

Il decimo impedimento è la giustizia della pubblica onestà, la quale ha principio dagli Sponsalizii, cioè quando si promette di doverfi in futuro pigliar per marito, o per moglie, e questo Impedimento consiste in una proibizione canonica, la quale annulla (se i sponsalizii sono validi) il matrimonio, che l'uno, o l'una de' detti promettenti contraesse con qualche Parente nel primo grado dell'altro, o dell'altra.

S I S I S A F F I N I S.

L'Vndecimo impedimento è l'affinità, la quale non è altro, che un' approssimazione di persona, che nasce dalla copula carnale, che manca d'ogni parentado, e se la copula farà lecita, come quella del matrimonio, impedisce sino al quarto grado inclusive, se farà illecita, sino al secondo anche inclusive.

225

SI FORTE COIRE NEQVIBIS.

IL duodecimo impedimento è l' impotenza di poter consumare il matrimonio, ò che proceda da cagion naturale, ò da accidentale, purchè sia perpetua.

SI PAROCHI, ET DVPLICIS DESIT
PRÆSENTIA TESTIS.

IL decimo terzo impedimento è quando si celebra il matrimonio senza la presenza del proprio Paroco, e di due Testimonij.

RAPTAVE SIT MVLIER, NEC PARTI
REDDITA TVTÆ.

IL decimo quarto impedimento è quando alcuno rubasse una donna, e mentre stà in sua potestà, contraesse con quella de facto matrimonio: il detto matrimonio è nullo; ma se prima la ponesse separata da se in luogo sicuro, e libero, e quella lo volesse per suo marito, il matrimonio farebbe valido.

In oltre il difetto dell'età di quattordici anni compiuti nell'huomo, e di dodici parimente compiuti nella Donna impedisce, & annulla il matrimonio, se la malitia, ò prudenza da giudicarsi dall' Ordinario non supplisce à detto difetto.

L A V S. D E O.

F f

I N

I N F E S T U

* princ-
 palis Te-
 rroni Ci-
 vitatis:
 cujus Poli-
 tiam Romæ.
 Mensis Martii
 et celebrant.

DIVI OTHONIS

S E Q U E N T I A.

G Audent Cives Ariani,
 Sancti Othonis Francipani,
 Celebrando laudes.

Stirpe natus fuit clara,
 Sed virtute insigni rara,
 Fuit Deo gratus.

Romæ Pastor, dum vexatur,
 Et à lupis laniatur,
 Otho illum protegit.

Pastor factus suo Pastori,
 Ovis vera spernit mori
 Prò Dei Ecclesia.

Vinculis duris destinatus,
 Pane mucido cibatus
 Patienter sustulit.

Ope mira liberatur,
 Dei manu vindicatur,
 E' dura Custodia.

Tanquam Petrus somno datus
 E' catenis fuit levatus
 Verus Petri filius.

Ductus Spiritu Divino
 Arua saxa in Hyrpino,
 Petit ipse anxius.

Urbem claram Ariani,
 Amat Germeñ Francipani.
 Ibi figit pedem.

Sevis

Sevis flagris verberabat,
 Sola inedia sustentabat
 Virginalē Corpus.
 Mente pura Cœlum iustrans,
 Corde incenso Iesum amans,
 Diligebat proximum.
 Lingua dulcis Eremitæ,
 Prædicabat verba vitæ,
 Erudiendo Cives.
 Pravos mores obiurgabat,
 Peccatores arguebat,
 Zelo flagrans Dei.
 Pater factus egenorum,
 Et protector infirmorum
 Sublevabat omnes.
 Tandem senio confectus,
 Et virtute jam perfectus,
 Astra Cœli petit.
 Felix ~~Otho Deum~~ præcare.
 Ne desistas nos amare.
 Inter Cœli gaudia.
 Saracenos Tu fugasti,
 Et à labe nos sanasti,
 Tolle culpam Sathan.
 Dulcis Iesu, Iesu chare
 Solum te fac nos amare
 Charitate Æterna.
 Da per præces Eremitæ
 Sancti Othonis gaudia vitæ,
 In Cœlesti Patria. Amen.

A N T I P H O N A.

*Olux Ariani Civitatis tutamen, & presidium Otho
 Sanctissime, qui à Deo directus Præco Salutis nos eru-
 disti,*

disti, & virtutes magnas in Electorum Salutem fecisti: Ora pro nobis Dominum, qui tuas hodie laude personamus.

ŷ. Dedit illi Dominus fortitudinem, & virtutem.

℞. Et usque in senectutem permansit in illo.

O R A T I O.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui mirabili providentia fideles tuos per Beatum Othonem Confessorem à mortifera labe præservasti, & ab insidiis hostium fidei misericorditer liberasti, ejusdem suffragantibus meritis, & intercessione à peccati contagione, & Demonum oppugnatione servatos, ad optatam libertatem æternæ salutis nos perducere digneris, per Dominum nostrum, &c.

IN.

I N D E X

TITULORUM,

Quæ in hac Synodo continentur.

D E Fide Catholica, & ejus professione.	fol. 7.
De Blasphemis.	9.
De maleficiis, superstitionibus, incantationibus, & divinationibus.	11.
De Verbi Dei prædicatione.	13.
De doctrina Christiana.	15.
De Reliquiis Sanctorum, & earum cultu.	17.
De Cultu, & observatione Fæstorum.	19.
De Sacramentorum administratione.	22.
De Sacramento Baptismi.	27.
De Sacramento Confirmationis.	32.
De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.	34.
De Sacrificio Missæ.	43.
De Sacramento Pœnitentiæ.	53.
De Casibus Reservatis.	63.
De Sacramento Extremæ Unttionis.	67.
De Sacramento Ordinis.	70.
De Sacramento Matrimonii.	77.
De Vita, & honestate Clericorum.	83.
De Reverendo Seminario.	94.
De Sacrosanctis Ecclesiis.	102.
De Sancti Monialibus.	109.
De Parochis, eorumque cura.	121.
De Funeribus, & Exequiis.	130.
De Capitulis, eorumque officio, & Chori disciplina.	133.
Titulum de congregando Capitulo.	136.
Tit. de Archivio Capitularum, aliarumque Ecclesiarum.	138.

De

<i>De Magistro Cœremoniarum.</i>	139.
<i>De Mensionariis.</i>	140.
<i>De Ecclesiarum Sacristis, eorumque munere.</i>	<i>ibid.</i>
<i>De Residentia Beneficiatorum, aliorumque Clericorum.</i>	141.
<i>De Regularibus.</i>	142.
<i>De administratione rerum Ecclesiasticarum.</i>	143.
<i>De Vicariis Foraneis.</i>	147.
<i>De Sacris Processionibus.</i>	154.
<i>Declarationes super his Synodalibus Constitutionibus.</i>	158.
<i>Decretum de dimissione Synodi.</i>	160.

IN APPENDICE.

C <i>Apita super quibus sunt interrogande, & instruende Obstetrices.</i>	161.
<i>Editto Sinodale per facilitare il metodo di ben' insegnare la dottrina Cristiana in esecuzione del Concilio Provinciale.</i>	163.
<i>Innocentii XI. admonitio ad verbi Dei Concionatores per literas Sacre Congregationis Concilii.</i>	166.
<i>Istruzione da farsi da Parrochi à giovanetti, che dovranno comunicarsi la prima volta.</i>	168.
<i>Lettera della Sagra Congregazione sopra Vescovi, e Regolari d'ordine d'Innocenzo XI. per l'Esercizio Spirituali da farsi dagli Ordinandi, e Monacandi.</i>	171.
<i>Instructio Parochorum, & Confessariorum pro Casibus, quorum Absolutio, seu dispensatio à Sacra Pœnitentiaria Apostolica impetratur.</i>	173.
<i>Notificazione da farsi al Popolo, giuntamente con le denunzie di quelli, che vorranno esser promossi à gli Ordini, con la quale si proibisce da Sacri Canonì d'ammettere à gli Ordini li sequenti.</i>	176.
<i>Re-</i>	

<i>Requisita cujuscumque Ordinandi pro prima Tonsura.</i>	177.
<i>De Minoribus Ordinibus.</i>	178.
<i>Pro Subdiaconatu.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pro Diaconatu.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pro Presbiteratu.</i>	179.
<i>Lettera circolare della Sagra Congregazione del S.Officio, che non si lasci celebrare niun' Estero, che s'asserisce Prete Secolare, ò Regolare senza licenza della Corte Vescovile, riconosciute prima le lettere testimoniali degli Ordinarii, ò Superiori.</i>	179.
<i>Metodo da tenersi nella Congregazione de' Casti.</i>	180.
<i>Decretum Alexandri VIII. circa translationem Festi Annunciationis B. Virginis, & missas privatatas in Sabbato Sancto.</i>	183.
<i>Aliud decretum super idem.</i>	184.
<i>Decretum Generale de Festivitate S. Iosephi occurrente in fer. quinta majoris hebdomada.</i>	185.
<i>Decretum de non anticipanda Vigilia S. Matthie.</i>	186.
<i>Ratio de variis privilegiis, & immunitatibus Regularium, que jubentur Sanctiss. Domino Nostro Crescente divina provid. Papa XI. ad Romanos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiae, & Insularum adjacentium Ordinarios, una cum habito Missa sui die 16. Martii</i>	<i>ibid.</i>
1703.	
<i>Institutio Gregorii Papa XV. contra sollicitantes in Confessionibus.</i>	195.
<i>Oper ead. Const. contra sollicitantes, &c. excussum est Neap. Exemplar litterarum Illustriss. D. Cardin. Millini ad Illustrissimum Card. Carasam Archiepiscopum b.m.</i>	200.
<i>Idem, & alie literæ, ut infra de ead. materia.</i>	202.
<i>Con-</i>	

